

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FL. JOSEPHI
OPERA.

AD
E
L
AD
DE
E

ΦΛΑΒΙΟΥ·ΙΩΣΗΠΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

FLAVII JOSEPHI
HIEROSOLYMITANI
SACERDOTIS

Opera quæ extant omnia,

ANTIQUITATUM JUDAICARUM ^{Nempe} LIBRI XX. Sigismundo Gelenio
interprete.

DE BELLO JUDAICO LIBRI VII. interprete, Rufino Aquilejensi.

LIBER DE VITA SUA cum interpretatione Gelenii.

ADVERSUS APIONEM LIBRI II. cum versione antiqua à Gelenio
emendata, &

DE MACCABÆIS, seu de Imperio rationis LIBER cum paraphrasi
Erasmi Roterodami.

ACCEDIT INDEX LOCUPLETISSIMUS.

Juxta editionem Græco-Latinam Genevensi ad manuscriptos Palatinæ bibliothecæ Codices castigatam,
quæ nunc à pluribus mendis expurgata, & præterea

PROLEGOMENIS

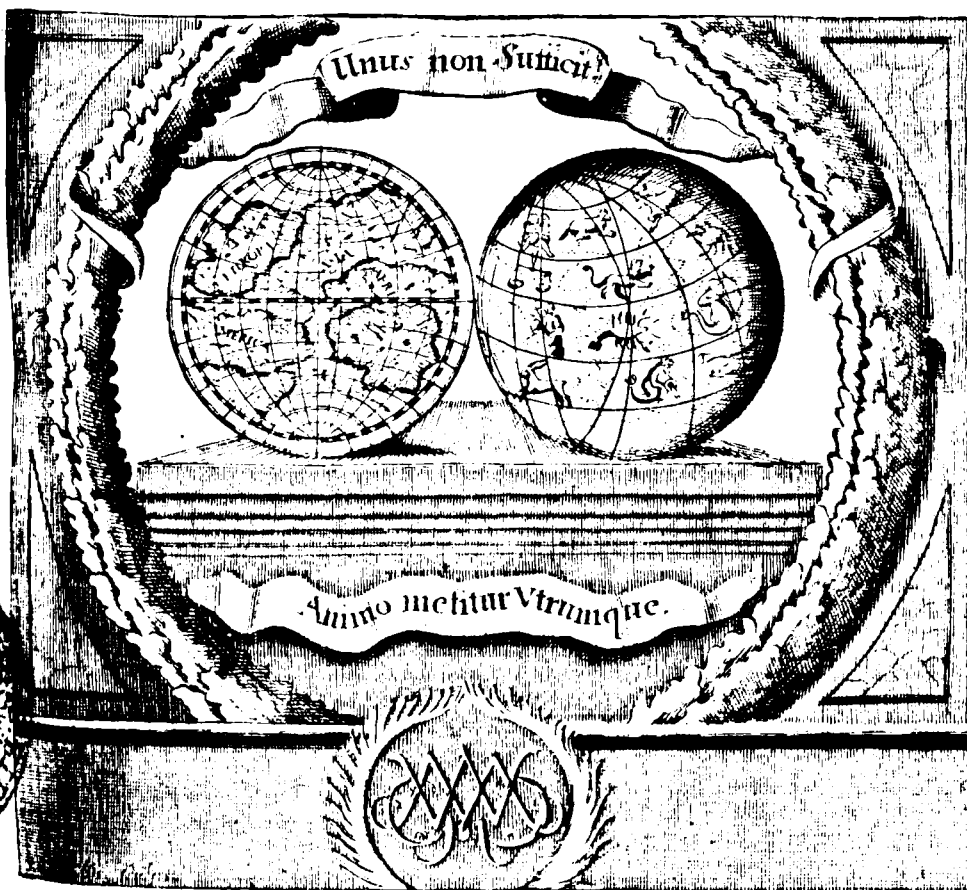
&

APPENDICE

authior redditur.

Cartusiae

Waldicensis

7702

3

COLONIÆ,

Sumptibus MAURITII GEORGII WEIDMANNI.

ANNO M DC XCI.

immittit

5044

9

ad intra

THOMÆ ITTIGII

S. T. L.

ad novam hanc Josephi editionem

PROLEGOMENA.

Um a pluribus annis multa excellentia ingenia novam Operum Flavii Josephi editionem parturiverint, nescio qvo fato factum sit, ut foetus animo conceptum & sæpe jam partui maturum eniti non potuerint. Omnibus enim, qui utilissimo huic labori manum

Multorum curæ in Josephi frustra hæc genus promissæ & expectatæ.

admoverunt, vel morte, antequam absolverent, præventis, vel ob alias causas a cœpto revocatis, literatus orbis diuturnæ expectatione suspensus, & novi Josephi desiderio pæne contabescens spes tandem suas & vota per integrum seculum delusa sensit. Annus agebatur superioris seculi octavus & octogesimus, cum **BONAVENTURA CORNELIUS BERTRAMUS** lucubrationes suas Franck-Bertrami. thalenses a loco, ubi Geneva relicta tum agebat, sic appellatas ederet, in quibus profitebatur, (1.) se jam pridem in omnes Josephi libros notas meditatum, & aliquando, si Deus permitteret, editurum esse. Verum doctissimo hoc Viro post Sexennium Laufani, quo a Bernatæ republica evocatus fuerat, mortuo, simul etiam promissæ in Josephum notæ expirarunt. Hanc jacturam **JOSEPHUS JUSTUS SCALIGER** abunde refarturus vi-Scaligeri. debatur. Vix enim admirandum illud opus, quod thesaurum temporum inscripsit, in lucem publicam emiserat, cum

P R O L E G O M E N A.

cum plerique eruditorum, Casaubono teste, (2.) non dubitarent, quin Scriptorem sibi cognominem, a pluribus, quibus haecenus obscuratus fuerat, mendis expurgaturus, doctisque suis animadversionibus illustraturus esset. Quos opinio sua minime fefellit, siquidem Phoenix ille Criticorum, cum jam pridem infinita, quæ a nemine intelligi possent, loca in vulgata Josephi editione animadvertisset, & subinde nonnullis eruendis & restituendis ingenii sui vires impendisset, de hoc etiam nobilissimo Scriptore, Josepho inquam, dummodo Amicorum ope varias manuscriptorum Codicum Lectiones nancisci posset, se bene meritum Carolo Labbeo per literas Nonis Februarii A. C. clb Ibc VII. (3.) scriptas indicabat, & morti jam vicinus (4.) ad exequendum hoc propositum ætati suæ triennii spatium a supremo rerum humanarum Arbitro superaddi exoptabat. Et profecto non parum lucis & ornamenti Josephi scriptis conciliari potuisset, si illustri Scaligero, quod animo gestiebat, perficere licuisset. Quod obscurum nemini esse potest, qui ejus notas ad fragmenta selecta veterum Græcorum apud Josephum & Eusebium servata, & ejusdem animadversiones ad Eusebii Chronicon legerit. Verum istam Josephi editionem immatura Viri Divini mors rei literariæ invidit, ut Casaubonus alicubi (5.) queritur, quem una cum Carolo Labbeo vetustissima Regiæ, quæ Parisiis est, Bibliothecæ exemplaria ad vulgatam Josephi editionem conferre non piguerat, ut, qui Scaligero Josephi a librariorum corruptelis vindicandi consilium dederat, pulcherrimos illos conatus etiam qualicunque auxiliò juvaret. Post Scaligeri mortem parum aberat, quin ISAACUS CASAUBONUS modo nominatus & nunquam sine veneratione nominandus palmam in medio relictam occuparet, a quo sane non poenitendam Josephi editionem sperare poterant Musarum sacris operantes, cum incomparabilem ejus doctrinam jam dudum in plurimis aliis, quos ediderat, Scriptoribus Græcis pariter & Latinis ad miraculum usque proba-

tam

Casauboni.

(2.) Epistol. 496. edit. Græv. (3.) libr. 4. ep. 353. (4.) Conf. Patin. epist. 67. p. 186. edit. Paris.
(5.) Exercit. I. ad Baron. c. 34. n. 99.

P R O L E G O M E N A.

tam cognovissent. Verum cum neque ætas, quæ jam pro-
 vectior erat, tantæ molis oneri ferendo satis valida, neque
 loci, ubi extrema vitæ tempora ducebat, conditio pera-
 gendo huic negotio satis commoda videretur, ut ipse (6.)
 in epistola proximo ante mortem suam anno Londini scri-
 pta judicavit, nihil de Josepho certa fide promittere ausus
 est. Neque tamen defuerunt alii, qui Josephum edendum
 & illustrandum in se susciperent. PETRUS enim CU-^{Cunæi.}
 NÆUS in literis ad Franconem Duyckium, seu præfatio-
 ne libri 3. de Republica Hebræorum commentarios in uni-
 versa Flavii Josephi Opera polliceri minime dubitavit.
 Quem cunctantem & moras excusantem eloquentissimus
 Buchnerus [7.] & alii Familiares serio urgebant, ut spem
 de Josepho factam quamprimum expleret, morasque
 omnes rumperet, & quicquid vinculorum pulcherrimis
 istis commentationibus necteretur, prorsus abscinderet,
 ne dilata absolutissimi illius operis editione docti multas
 magnasque res diutius ignorare cogerentur. Verum ante
 vivis excessit Cunæus, quam fidem liberaret. Idem SA-
 MUELI PETITO accidit Nemausensis ecclesiæ Mini-^{Petiti.}
 stro & Theologiæ Professori, Viro nequaquam Exiguo,
 sed, ut Reinesii judicium nostrum faciamus, inter Gallo-
 rum literatorum maximos numerando, [8.] quem in nova
 Josephi interpretatione, notisque ad eundem Scriptorem
 edendis occupatum cum fama passim spargeret, non me-
 diocriter eo nomine gaudebant, quotquot Josephi scriptis
 bene cupiebant. Nec deerant, qui laudabile hoc institu-
 tum collatis suis operis egregie juvarent, in quorum nu-
 mero Nicolaus Fabricius Peirescius, qui per Lucam Hol-
 stenium variorum locorum collationem cum tribus Codi-
 cibus Vaticanis manuscriptis Petito impetravit [9.] Hugo
 autem Grotius, qui hætenus de eâ Josephi parte, quæ le-
 gis præcepta continet, & interpretanda & notis suis illu-
 stranda cogitaverat, cum totius Josephi editionem a Peti-
 to parari intelligeret, se quicquid posset ad eam prompte

(6.) Epist. 717. (7.) Part. 1. epistol. 176. (8.) Libr. 1. Var. Lect. c. 25. (9.) Conf. Gallend. in
 vit. Peiresc. p. 195.

PROLEGOMENA.

collaturum datis ad Peirescium literis sponpondit. [10.] Quibus promissis an Grotius steterit, ignoro. Id tantum scio, quod dum Petiti in Josephum lucubrationes, quæ, ut ex Riveti ad Vossium epistola [11.] liquet, maximo cum sumtu & labore collectæ ferebantur, multi hiarent, imperfectas nec ad umbilicum perductas moriens reliquerit, & neque Samuel Sorberius, ad quem cognationis jure id negotii spectare videbatur (erat enim Petiti e sorore nepos) neque alius quisquam posthumum illum Petiti foetum in lucem hactenus produxerit, & omnis de Petiti Josepho spes decollaverit. Post Petitem in Josepho occupatus fuit **EMERICUS BIGOTIUS**, cui ne idem eveniret, quod Petito acciderat, Patinus exoptabat. [12.] Nec dubito quin etiam apud alios & egregia de Bigotio existimatio, & amor boni publici ejusmodi vota expresse-
Bigotii. rit. Verum Bigotii stelam, quam exorsus fuerat, aliis pertexendam postea relinquere maluit. Dicendum hic etiam foret de **JOHANNE HENRICO BOECLERO**, insigni quondam Argentoratensis Academiae ornamento, & Præceptore meo æternum venerando, si Godofredi, Spanhemii, Forstneri, aliorumque amicorum monitis, quibus ad Josephum Autorem sibi perquam familiarem illustrandum sollicitabatur, locum aliquem concedere voluisset [13.] sed multis aliis negotiis distractus de toto Josepho edendo desperavit, & tantum priora *ἱεραὶνῆς ἀρχαιολογίας* capita peculiari dissertatione illustravit. Progredior ergo ad **CHRISTIANUM NOLDIUM**, qui in præfatione historiae suae Idumææ non solum aliorum, quid de Josepho emendando
Boecleri. cogitarunt, & in his **GERHARDI JOHANNIS VOSSII** quoque meminit, & præterea post Scaligeri, Vossii & Cocceji. Petiti mortem **JOHANNEM COCCEJUM** & **CHRISTIANUM SCHOTANUM** in hunc laborem successuros sperare jubet, sed sibi met etiam ipsi ad arduum hoc opus aggrediendum animos non deesse significat. At Noldium & spes de Coccejo & Schotano fefellit, nisi Schotani bibliothecam historiae sacrae Veteris Testamenti ob nonnulla
Noldii.
Vossii.
Cocceji.
Schotani.

(10.) Epistol. 1564. (11.) Epistol. 362. (12.) Epist. 67. (13.) Conf. Wagenfeil. epistol. ad Arnold.

PROLEGOMENA.

la Josephi loca illustrata referre huc velimus, & ipse quoque orbi Literato ereptus est, antequam, quod pridem animo molitus fuerat, effectum dare posset. Omnes autem, quorum insigne de Josepho bene merendi studium hactenus laudavimus, apparatus copia superavit JOHANNES ANDREAS BOSIUS Lipsiensis, Historices in inclyta Jenensi Academia Professor celeberrimus, cui tam felici esse licuit, ut Augustissimo Imperatore Leopoldo clementissime indulgente ex bibliotheca Vindobonensi insignes quosdam Josephi codices MSS. emendandis Josephi operibus haud parum profuturos impetraret. Qua de re peculiaris Petri Lambecii ad Serenissimum Augustum, Brunsvicensium & Luneburgensium Principem, qui publici boni causa apud Imperatorem pro Bosio intercesserat, epistola Vindobonae A. C. c. 1706 LXVI. excusa legitur, in qua Codices illi manuscripti ad Principem Augustum indeque ad Bosium transmissi breviter delineantur. Erant autem codices illi numero septem, & in his quatuor Graeci, tres reliqui Latini. Primus, ut a Graecis ordiamur, continebat Judaicarum antiquitatum libros 20. abbreviatos & passim interpolatos, & a principio mutilos, quem codicem Augerius Busbeckius Ferdinandi I. ad Solimanum Turcarum Tyrannum Legatus Constantinopoli sibi comparaverat. Secundus quem itidem Busbeckius Constantinopoli nactus fuerat, exhibebat historiam belli Judaica verbis: *τρεπόμεν ὅ ἀπαντας δίδωμεν*, quae libro I. cap. 13. leguntur usque ad verba: *τῷ Καίσαρι Δαυιδιστῶ περὶ ὅτε τοῖς* quae libri 7. cap. 7. extant. Tertius codex complectebatur antiquitatum Judaicarum libros 10. priores, & praemissos singulis libris capitum indices, etsi in ipso contextu nullum divisionis librorum in capita indicium compareret, ex quo divisionis hujus in capita autorem non esse Flavium Josephum, sed singulos libros continenti scriptura primum cohaesisse Lambecius colligebat, qui primi libri indicem ab his verbis incipere docet:

Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἰωσήφ ἱστοριῶν τῆς ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας.

PROLEGOMENA.

Προοίμιον τῆς δ'λης πραγµατείας.
 α' ἡ ἔκδοσις στίχων, καὶ ἡ ἀρίστη τῶν σοιχείων.
 β' τῆς γένεως Ἀδάµ &c.

Pertinuit olim hic codex ad monasterium quoddam urbis Constantinopolitanæ, quod dicitur S. Georgii in Manganis, seu loco, ubi *μάγγανα* h. e. machinæ bellicæ cum materiis mechanicis variisque instrumentis ad urbium oppugnationes idoneis asservari solebant [14.] Deinde venit in manus Dionysii cujusdam Zazynthii, cujus Pater eum Constantinopoli sibi acquisiverat. Postea eum emtionis jure sibi vendicavit Johannes Sambucus Maximiliani II. & Rudolphi II. Consiliarius, a quo ad Sebastianum Tencknagelium augustissimæ bibliothecæ quondam Præfectum transiit, post cujus obitum tandem in Cæsaream bibliothecam translatus fuit. Quartus Codex comprehendebat Josephi de Maccabæis librum sub hoc titulo: *Μαρτύριον τῶν ἁγίων μακκαβαίων ἐκ τῆς ἰωσήφου ἱστορίας*. Eadem de Græcis istis Josephi Codicibus Lambecius (15.) in suis de bibliotheca Vindobonensi commentariis iteravit. Quintus Codex, ut ad Latinos progrediamur, continebat Antiquitatum Judaicarum libros 20. & libros 7. de Bello Judaico ex versione antiqua, quæ Rufino Aquilejensis ecclesiæ Presbytero vulgo tribuitur. Sextus exhibebat librum de Maccabæis ex versione antiqua hominis cujusdam Christiani, qui eam passim interpolavit. Titulus est hujusmodi: *Passio S. Machabæorum secundum Flavium Josephum*. Ipse autem tractatus sic incipit: *Principium meum Philosophico quidem Sermone, sed Christiano explicabitur sensu. Necessesse est enim &c.* De Autore versionis nondum sibi liquere ait Lambecius, etsi certo constet, quod per antiqua sit, & ad indagandam Græci textus sinceritatem plurimum juvare possit. Septimus denique Codex epitomen antiquitatum Judaicarum Flavii Josephi com-

(14.) Conf. Cang. Constantinop. Christ. libr. 2. p. 155. & libr. 4. p. 124.
 (15.) Tom. VIII. p. 2. 4. 43. & 101.

PROLEGOMENA.

complectebatur sub hoc titulo: Incipit liber antiquitatis Flavii Josephi Historiographi. Ipsa epitome hujusmodi habet initium: In principio creavit Deus coelum & terram, sed dum terra in adspectum non veniret, & profunditate tenebrarum celaretur, & spiritus Dei de super ferebatur, Deus fieri lumen jussit, quo facto &c. Usus vero præterea est Bosius duobus Codicibus manuscriptis bibliothecæ nostræ Academicæ Paulinæ uno Græco & altero Latino, nec non membranis per antiquis & emendatissimis Gymnasii Portensis, & manuscripto Schleusingensi, cujus usum illustri Seckendorffio Heroi de re literaria plurimisqve literatis immortaliter merito acceptum retulit. Accesserunt Variæ Lectiones ab Emerico Bigotio ex Regio Parisiensi Codice & duobus Florentinis excerptæ, quas Vossii, Heinsii, Gronovii & Grævii maximorum Belgii Luminum ope feliciter impetravit, item variæ Lectiones ex duobus manuscriptis bibliothecæ Noribergensis, quas Vir venerandæ memoriæ Christophorus Arnoldus ipsi procuravit. Quid igitur de Josepho sperari non poterat, cum ad hæc aliaqve subsidia ingenium suum & immensam eruditionem & indefessas vigilias afferret clarissimus ille Polyhistor? Verum vitæ summa brevis spes, quas inchoaverat, longas intervertit, & Josepho ad vitam revocando dum incubuit Vir doctissimus, vitam ipse perdidit. Quo mortuo STEPHANUS LE MOYNE seu MONACHIUS supererat, le Moyne qui edendi Josephi curam in se susciperet. Pridem id Vir clarissimus jam animo suo agitaverat, Bosioqve per literas significaverat (16.) Incitabant etsi currentem Samuel Bochartus & alii, optimeqve de eventu passim ominabantur eruditi. Audiamus nobilissimum Wagenseilium, qui in præfatione ad ignea Satanæ tela (17.) cum in causam inquisivisset, cur Josephus eximius & utilissimus scriptor tam-

(16.) Conf. Bos. in exercit. ad perioch. Joseph. c. 1. thes. 10. (17.) p. 69.

PROLEGOMENA.

tamdiu desertus jacuerit, nec commentatorem invenerit, etsi publica vota id sæpe flagitarent, & interim alii minoris momenti libri annotationibus, observationibus, castigationibus & commentariis onerarentur, ejus rei hanc causam esse dicit, quod qui in Josepho exponendo periculum fecerunt, ad ejus scripta explicanda animum Græcorum Latinorumque Scriptorum lectione subactum non sufficere, sed alia insuper præsidia & imprimis non mediocrem Talmudicarum Pandectarum cognitionem afferri oportere deprehenderint, quæ alia præsidia cum Petito non defuerint, ejus in Josephum commentarios, si extarent, se in precio habiturum asserit, & tandem ista subjicit: Nunc spes & expectationes nostræ in Stephanum le Moyne conversæ sunt, quem nihil doctrinæ profundioris latet, quique iis adminiculis, quibus ad Josephum emaculandum, illustrandumque opus est, abundat, proindeque huic operi pridem feliciter manum admovit. Quanta autem fuerit in Monachio Josephi edendi cupiditas, ipse in Prolegomenis suis ad varia sacra satis indicat, ubi refert, quod, cum ex Rotomagensi ecclesia ad Lugdunensem Academiam vocatus fuisset, plenus Josepho in Belgium venerit, & successus non poenitendos speraverit, nec in faustis omnibus operis ab aliis toties frustra tentati deterritus fuerit. Meliora ipsi augurabantur explorati lacerti, & humeri pondus ferre non recusantes, & codicum Florentinorum, Parisiensium, Londinensium, Oxoniensium & virorum doctorum variis lectionibus & emendationibus munitæ instructæque vires oneri gravissimo non impares videbantur. Recurrebat, ut ipse loquitur, singulis diebus Josephi memoria, magna semper oculis obversabatur imago, vota, consilia, promissa identidem officium repræsentabant, animus impatiens labores

PATRIBUS
REIPUBLICÆ LIPSIENSIS
VIRIS

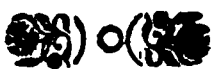
Magnificis, Nobilissimis, Amplissimis,
Consultissimis, Prudentissimis,

PATRONIS SUMMIS.

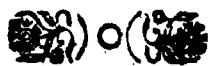

X quo jure civitatis Vestrae gaudeo,
quo me octo ab hinc annis donatum
memini, post Dei cultum nil magis cu-
rae mihi cordique fuit VIRI MAGNIFI-
CI ATQUE NOBILISSIMI, PATRONI MAXIMI,
* quam

quam ut libraria mea officina bono publico prodessem. Qua in re neque gravibus impensis unquam, neque indefessis laboribus peperci. Testari id poterunt Eusebii Cæsariensis volumina de præparatione & demonstratione evangelica, Sancti Athanasii Episcopi Alexandrini, Gregorii Nazianzeni, & Dionysii Halicarnassensis opera, Abarbanelis Judæi in Prophetas majores commentarius, aliique Scriptores, quos cum raritate sua se commendare, & ab eruditis desiderari intelligerem, ut novis typis impressi publicam lucem denuo adspicerent, curavi, quamvis ob tristissimam belli tempora, & commerciorum quæ indies in pejus ruunt decrementum inter tot miserabiles regionum & urbium ruinas, quibus & dulcissimam patriam meam antiquam Nemetum urbem Spiram oppressam & pœne sepultam expertus sum, tantorum sumtuum periculum facere minus opportunum videretur. Nunc in eo sum, ut Imperatoris Juliani opera a doctissimo Jesuita Dionysio Petavio quondam Græce & Latine edita cum novis observationibus Viri celeberrimi Ezechielis Spanhemii, quas Literato Orbi gratissimas futuras haud temere confido, e bibliopolio meo propediem emittam. Et imposterum quoque, si Divina Gratia permittat, optimis quibusque libris evulgandis curas meas & facultates impen-

impendere non desistam, certa spe animatus, fore, ut Vos PATRES REIPUBLICÆ OPTIMI, PATRONI MAXIMI, quod hætenus fecistis, hos Civis Vestri conatus, & bonas literas juvandi studium summa Vestra benevolentia fovere non cessetis. Hanc fiduciam in me excitarunt magna illa, quæ in me ab eo tempore, quo domicilium in Urbe Vestra fixi, contulistis beneficia, & singularis affectus, quo Magnifici Consules WAGNERUS, BORNIUS, STEGERUS, Nobilissimi Proconsules, alter BORNIUS & FALCKNERUS, Consultissimus Prætor PLAZIUS, nec non CARP. ZOVIVS, GRÆVIUS, PINCKERUS, BAUDISIUS aliique Senatorii Vestri Ordinis Proceres, omnes doctrina & meritis incomparabiles & quovis elogio majores, tenuitatem meam prosecuti sunt. Vos, Venerandi Justitiæ Sacerdotes, præsidio & patrocínio Vestro rebus meis & fortunis nunquam defuistis, Vos celeberrimi literarum, quibus ad miraculum excellitis, Fautores officinam meam qualemcunque haud raro præsentia Vestra illustrem reddere, & libraria mea, supellectile cum privatas Vestras bibliothecas, tum publicam illam locupletare dignati estis, quæ paucis ab hinc annis a Vobis instituta, & inæstimabili rarissimorum librorum aliorumque cimeliorum apparatu subinde aucta inter splendidissima

didissima Urbis hujus ornamenta jure suo numeratur. Et hanc ipsam bibliothecam Vestram impresentiarum Josephus meus ambit, quem, ut quaecumque; gratæ mentis monumentum existat, Magnificis Vestris & Nobilissimis Dignitatibus humillime offerre audeo. Vix ediderat scripta sua Flavius Josephus, cum ea Romani publicæ bibliothecæ honore dignati sunt. Concedite quæso Patroni Summi & novæ huic Josephi editioni hunc honorem, ut in publica Vestra Bibliotheca reponatur. Non timebit Josephus armamentarium, cui Bibliotheca Vestra incumbit, cum armis non minus quam literis strenuus fuerit, Deus autem Inclytum Vestrum Collegium, cum splendidissimis Familiis & tota Republica sub Umbra SERENISSIMI AC POTENTISSIMI ELECTORIS nostri omnibus bonorum incrementis in pace florere jubeat.

Magnificarum, Nobilissimarum Amplissimarumque Dignitatum Vestrarum

Cultor devotissimus

MAURITIUS GEORGIUS WEID-
MANNUS.

PROLEGOMENA.

res peroptabat, & ad carceres stans illosque mordens mapparium ac mappam anhelabat, & admitti, pergere, stadium licet longum & difficile decurrere & superare gestiebat. Verum, dum sic totus in Iosephum intentus esset, rumor de Iosepho in Anglia edendo aures ejus perculit, quem etsi ut falsum contemneret, cum paulo ante in Anglia versatus nihil plane de Iosepho typis imprimendo inaudivisset, postea tamen & frequentibus amicorum literis, & ipso specimine Anglicanæ editionis oculis oblato certior ea de re factus, amores suos, quos tanto ardore deperibat, e medio sinu raptos, ut ingenue fatetur, haud levius doluit, quam si costam a latere avulsam sentiret. Quid faceret? Non invidendum videbatur Iosepho, quod e theatro Scheldoniano cum magno splendoris augmento emittendus esset. Animum igitur ad alia abduxit, Iosepho tantisper seposito, donec post Anglicanam editionem, si non uberimæ messi, saltem non ignobili spicilegio locus relinqueretur. Quod si Monachio adhuc vita superesset, non dubium est, quin ad pristina de Iosepho edendo consilia rediturus esset, siquidem Anglicanæ editionis fama, qua perturbatus Iosephi curam abjecit, in nihilum abiit. Nondum mihi prima illius Anglicanæ editionis a Viro celeberrimi nominis **EDUARDO BERNARDO** pro-Bernardi. curatæ folia videre contigit. Quantum vero ex Amicis cognoscere licuit, id imprimis ejus institutum fuit, ut ex multis manuscriptis codicibus varias lectiones textus Græci, & antiquæ versionis colligeret, & nonnunquam animadversiones satis prolixas adderet, in quibus ex manuscriptis Arabicis non pauca exposuit. Verum, uti jam dictum, hanc etiam Iosephi editionem nescio quæ impedimenta remorantur, & Anglorum literæ de ea plane desperare jubent, quamvis & Petiti manu exarata ad Iosephum commentaria, & quæ Bosius ad Iosephum collegerat, aliaque quæ ad exornandam hanc

b

editio-

PROLEGOMENA.

editionem facere possent, magno pretio undique conqvisita & redempta fuerint.

Josephi
πρὸ σωζο-
μένη.

Historia
Belli Ju-
daici.

Optandum utique, ut ex tot Eruditi Orbis Atlantibus vel uni Josephum emendatiorem, quam hactenus prodiit, & illustriorem edere licuisset. Neque tamen diutius ferendum, ut Bibliopolarum officinae Josephi scriptis plane careant, ne singulare Divinae Providentiae beneficium negligere videamur, quæ Josephi opera ad nostram usque ætatem servari voluit, abs quibus multa cognitu haud indigna scientiam nostram fugerent, & imprimis res proximis ante Christi adventum annis in ecclesia gestæ densissimis ignorantiae tenebris sepultæ jacerent. Sunt autem ista Josephi scripta, quæ in eruditorum manibus versantur, libri 7. de Bello Judaico, Antiquitatum Judaicarum libri 20. cum appendice de vita sua, libri duo contra Apionem, & Panegyricus in Maccabæos. Et historiam quidem Belli Judaici, quod & ipse miserabile vidit, & cujus pars magna fuit, Hebraice primum scripsit, quæ editio temporum injuria intercidit. Postea eandem Græco sermone complexus est. Tanta autem operis hujus fiducia ipsi fuit, ut illud Imperatoribus Vespasiano & Tito, quorum auspiciis bellum illud consummatum fuit, offerre non dubitaverit. Nec ingratum Imperatoribus munus illud fuit. Certè Titus Imperator, ut ipse Josephus (18.) testatur, *ἔτις ἐκ μόνων αὐτῶν ἐβελήθη τὴν γνώσιν τοῖς ἀνθρώποις παρέδδεναι τῶν πράξεων, ὥς ἐχαράξας τῇ ἑαυτῆ χειρὶ τὰ βιβλία δημοσιεῦσαι προσέταξεν*, quæ verba Nicephorus in historia sua ecclesiastica [19.] ita reddit, ut Titum libros istos de bello Judaico sua ipsius manu descripsisse dicat, idque Johanni Lango (20.) non improbable videtur, cum Titus, Svetonio teste (21.) scribendi velocitate vel amanuenses suos superaverit, et si alias Rufinus in versione Eusebii hunc Josephi locum allegantis, & alii verba illa sic interpretati fuerint, quasi Imperator libros illos tantum subscriptione sua dignatus fuerit, quam sententiam Henricus Valesius [22.]

in

(18.) de vita sua p. 1026. (19.) libr. 2. c. 18. & libr. 3. c. 11. (20.) in not. ad Nicephor. Tom. I. edit. Græco-Lat. p. 247. (21.) in Tito c. 3. (22.) ad Euseb. libr. 3. hist. eccles. c. 10.

PROLEGOMENA.

in suis ad Eusebium notis priori postponendam censet. Utamvis eligamus, æstimare licet, quanti illam Josephi lucubrationem Titus habuerit, quam propria manu vel descriptam vel subscriptam δημοσιεύεσθαι h.e. ut Rufinus in Eusebio suo interpretatur, publice legi voluit. Accedit honorificum Regis Agrippæ testimonium, qui datis ad Josephum literis eum πολὺ τιμηλέστερον τῶν ταῦτα συγγραψάντων ἡγεῖσθαι *judicavit* (23.) Quin etiam hos libros bibliothecæ publicæ traditos, & Autorem ob ingenii gloriam Romæ statua donatum Hieronymus memoriæ prodidit, (24.) Eusebium, ut alias in catalogo scriptorum ecclesiasticorum solet, hic etiam secutus, etsi Eusebius (25.) non solum septem illos libros de historia belli Judaici, sed generatim τὰς σφραδισθέντας ἀπὸ λόγους publico illo honore mactatos asserat. Neque hic omittendum gravissimum Isidori Pelusiotaë iudicium, qui in epistola ad Adamantium (26.) hanc Josephi περὶ ἀλώσεως Ἰσραὴλ ἱστορίαν *θεήλαλον* appellat, & observatu dignum censet; quod homo Hebræus & patriæ suæ religionis fervantissimus tragicum gentis Judaicæ excidium literis consignaverit, ne quis horrendis illis & omne exemplum superantibus calamitatibus fidem derogaret. Post historiam belli Judaici Josephus ἀρχαιολογίας i.e. antiquitatum, seu, ut alii loqui amant, originum Judaicarum libros 20. Romæ composuit, Dionysium forte Halicarnassensem æmulatus, qui ibidem totidem libros ἀρχαιολογίας Ῥωμαίων *seu Antiquitatum Romanarum* Græco sermone conscriptos ediderat. In hac archæologia Josephus Judicæ gentis historiam ita persequitur, ut ab ipsa mundi creatione exorsus ad duodecimum usque Neronis annum progrediatur. Quo tempore hoc opus elucubraverit, ipse indicat, cum in fine libri ultimi se anno Domitiani decimo tertio, & ætatis suæ quinquagesimo sexto ultimam his libris manum imposuisse scribit. Memoria autem lapsus videtur Sixtus Senensis, cum in bibliotheca sua sancta (27.)

Antiquitatum libri.

b 2

hos

(23) Joseph. de vit. p. 1027. (24.) Catalog. Script. eccl. c. 13. (25.) Lib. 3. histor. eccl. c. 9. (26.) lib. 4. ep. 75. (27.) libr. 4. p. 273.

P R O L E G O M E N A.

hos Antiquitatum libros Hebraica primum lingua a Josepho scriptos asserit, quod de libris *ἡ ἀλώσεως* seu de historia belli Judaici, ut ex præfatione ad illos libros colligi potest, non item de archæologia verum est. Equidem Vir quidam doctissimus in notulis, quas ad græco-latinam Josephi editionem manu sua adscripsit, cum hunc Sixti Senensis errorem notasset, statim seipsum corrigit: imò, ait, ut nunc quidem existimo, Josephus etiam libros antiquitatum Hebraice primum exarasse videtur. Id enim manifeste evincit locus lib. 7. c. 11. p. 249. ubi sortitio familiarum Sacerdotalium in hodiernum usque diem durare legitur, quod certe de illo tempore necessario intelligendum est, cum Josephus templo nondum everso adhuc Hierosolymis ageret. Græcam enim editionem, posteaquam Romam migrasset, demum meditatus est. Verum cum Josephus Hebraicæ illius editionis nusquam meminerit, & tum demum se de antiquitatibus Judaicis scribendis cogitasse dicat, cum jam historiam belli Judaici contexeret, quod everso templo factum est, credi vix potest, Josephum Hierosolymis & templo adhuc stante Antiquitates suas Judaicas Hebraice scripsisse, neque locus de sortitione familiarum Sacerdotalium id evincit. Si enim in Hebraica, quæ fingitur, Antiquitatum editione Josephus scripsit, sortitionem illam in hodiernum usque diem durare, idque necessario de tempore, quod conflagrationem templi antecessit, intelligendum est, cur Josephus in Græca editione, quam templo pridem in cineres redacto elaboratam, & anno Domitiani decimo tertio, qui post templi conflagrationem tertius & vigesimus fuit, absolutam fuisse constat, verba ista non mutavit? Atqui in ea expresse dicit, divisionem

PROLEGOMENA.

fionem 24. familiarum Sacerdotalium per singulas hebdomadas in liturgiæ officio sibi succedentium *ἀρχὴ τῆς σήμερον ἡμέρας* durasse. Nimirum per hodiernum diem non præcise tempus, quo ista literis tradebat, sed seculum, quo vivebat, & integrum ætatis suæ curriculum intellexit, vel forte *μεροσμὸν* illum familiarum Sacerdotalium etiam templo jam everso eatenus adhuc durasse scribit, quatenus illarum Familiarum numerus & ordo in recenti omnium memoria viguit, & in Sacerdotum reliquiis nomina ista manserunt, etsi eorum functiones, quarum gratia divisio illa per sortem facta fuerat, jam cessassent. Ex his autem, quæ de De vita sua Josephi Archæologia dicta sunt, etiam de tempore, quo historiam vitæ suæ in literas retulit, judicari potest. Est enim ea narratio appendix & epilogus Antiquitatum, ut ipse Josephus ad calcem libri 20. testatur, ubi se, antequam Antiquitates finiât, nonnulla de vita sua dicturum Epaphroditō significat, cui etiam in fine opusculi de vita sua totum *Ἀρχαιολογίας* suæ opus, quod ipso impellente & stimulos addente pertexuerat, se dedicare scribit. Quamobrem ipsi errant, qui Eusebium eo nomine erroris arguunt, quod, quæ ex Josephi vita excerpserit, sub *ἀρχαιολογίας* titulo allegaverit (28.) Et hæc ipsa causa est, cur Labbeus (29.) & alii Josephi librum de vita sua in græco-Latina editione, quam nova hæc sequitur, a libris Antiquitatum avulsam & distractam nollent. Cæterum ad hoc Josephi opusculum remittimus, qui de ejus prosapia & vitæ genere, & rebus usque ad sextum & quingvagesimum ætatis annum gestis plura cognoscere cupiunt. Post historiam belli Judaici, & Judaicarum Antiquitatum seu Originum libros, quibus vitæ suæ curriculum Josephus attexuit, novi operis elaborandi occasionem subministravit Apio Grammaticus Alexandrinus, quem Tiberius Cæsar cymbalum mundi vocare solebat, cum Plinio iudice (30.) publicæ famæ tympanum potius videri potuisset. Cum enim illud mundi cymbalum magno doctrinæ strepitu contra Libri contra Apionem

PROLEGOMENA.

De Mac-
cabæis.

Judaicæ gentis antiquitatem insonuisset, Josephus gentis suæ vindicias ex ipsis Græcorum monumentis adornavit, & duobus libris, qui passim *ὑπὲρ ἀρχαιότητος* seu de antiquitate inscribi solent, cum Moloni & aliis, qui de Judæorum legibus & institutis falsa quædam commenti fuerant, respondit, tum imprimis Apionis calumnias tanto profanæ doctrinæ apparatu confutavit, ut magna Hieronymum (31.) hæc legentem admiratio subierit, cum ab homine Hebræo omnes Græcorum bibliothecas tam studiose evolutas animadverteret. Superest tractatus de imperio rationis, seu panegyricus in Maccabæos, si modo is Josephum Autorem habeat, quod Eruditorum multos negare Guilielmus Cave (32.) observavit. Eusebius (33.) illud opusculum *κατὰ ἀγένεσιν ὁσιώδασμα* nominat, & vulgò *ὑπὲρ ἀντοκράτορος λογισμῶν* inscribi, & a quibusdam *Μακκαβαϊκὸν* appellari scribit. Hieronymus (34.) valde elegantem libellum vocat. Honorius autem Augustodunensis, (35.) Græcum titulum *ὑπὲρ ἀντοκράτορος λογισμῶν*, quem apud Hieronymum invenerat, non satis commode exprimit, cum ait hunc Josephi librum, in quo Maccabæorum martyria digesta sunt, de potentia inscribi. In Manuscripto quodam codice Vindobonensi, qui diversus est ab eo, quem supra recensuimus, nec in eorum numero fuit, qui ad Bosium transmissi sunt, titulus est hujusmodi: *Ἰωσήφως εἰς τὸ ἀντοκράτορος πῶν παθῶν λογισμὸν εἶναι*, ut refert Lambecius (36.) qui etiam indicat codicem illum tantum usque ad illa procemii verba pertinere: *τὸ ὅτι Ἰπὶ μικροῖς καὶ μεγάλοις παρονομεῖν ἰσοδύναμόν ἐστι· δι' ἑκατέρωθεν ὡσαύτως ὁ νόμος ὑπερῆφανεῖται*, quæ verba in editis exemplaribus plane desunt, nec in manuscripto Paulinæ nostræ bibliothecæ codice comparent, etsi ille multas integras periodos habeat, quæ in vulgata editione desiderantur, ut ex appendice novæ hujus editionis manifestum est. Fratres autem illos Maccabæos, quorum martyrium Josephus in hoc opusculo exposuit, etiam Johannes Chrysostomus,

Gre-

(31.) Epistol. ad Magnum. (32.) Histor. liter. scriptor. eccles. p. 22. (33.) lib. 3. c. 10. (34.) in catalog. Script. eccl. c. 13. (35.) libr. 1. de luminaribus eccl. c. 13. (36.) Tom. V. biblioth. Vindob. p. 104.

PROLEGOMENA.

Gregorius Nazianzenus, Augustinus, Gaudentius, Leo Magnus & alii ecclesiæ Doctores sermonibus suis celebrant. Sunt forte & alia quæ Josephus scripsit. Nam in fine libri 20. promittit, se, si Fata concesserint, historiam belli Judaici & vitæ suæ κατὰ τοῦ εἰδωμένου denuo recensiturum, & quatuor insuper libros de Judæorum opinionibus circa Deum ejusque essentiam, & legum rationes editurum. Quæ promissa Josephus non implevit, nisi forte hæc monumenta temporum injuria interciderint. Idem dicendum de volumine αἰπολογίων, cujus in limine Antiquitatum suarum meminit. Ejus autem jacturam non admodum dolendam arbitratur Cunæus (37.) & ipsius Josephi interesse putat, quod perierit, cum ex specimine, quod libro 1. Antiquitatum c. 1. legitur, satis appareat, Josephum frigida quædam mysteria & putidas argutias isto volumine complexum fuisse. Cui consentiens Boeclerus (38.) opus illud Josephi ætiologicum nihil aliud fuisse præsumit, quam campum τοῦ εἰρηναίου, in quem plura Judaici pulveris nube obscurata & corrupta φιλοσοφήματα seposuerit. Sunt etiam, qui ex Hieronymi præfatione ad librum XI. Commentariorum in Esaiam colligunt, quod Josephus Librum de 70. hebdomadibus Danielis composuerit. Cum enim ibi Hieronymus Africanum, Origenem, Eusebium, Clementem Apollinarium, Hippolytum, & Tertullianum commemorasset, subjungit, Josephum Porphyriumque plurima de eadem quæstione disputasse. Verum cum Hieronymus non indicet, quis Josephus ille fuerit, & ubi quæstionem illam tractaverit, incertum plane est, an Flavius Josephus peculiarem tractatum de 70. Danielis hebdomadibus unquam ediderit. Ad Pseudepigrapha Josephi opera pertinet liber τοῦ παντός, cujus fragmentum in editionis hujus appendice exhibetur, & de quo plura inferius dicemus.

Scripta a Josepho promissa & deperdita.

Pseudepigrapha.

Et si vero genuina Josephi opera, quæ ad nostram usque ætatem pervenerunt, citius pariter & sæpius peregrina-

Editiones Josephi Græcæ.

PROLEGOMENA.

no, quam proprio Græci Sermonis habitu ex officinis typographicis emissa fuerint, de Græcistamen editionibus prius dicere convenit. Primæ editionis Græcæ Aldinæ mentionem facit Cl. Arnoldus in præfatione ad testimonium Flavianum, ubi Casaubonum manu sua ad hanc editionem ex codicibus Regiis multa annotasse, & se, dum in Anglia versaretur, exemplar illud apud Seldenum vidisse memorat. Verum cum ipsa Casauboni verba statim subjiciat, in quibus editio illa Græca cum Parisiensibus manuscriptis collata Basileensis dicitur, non dubito, quin Typographi vitio Aldina vocetur prima Josephi editio Græca, quæ Arnoldina potius dici debuisset. Primus enim fuit Arnoldus Peraxylus Arlenius, qui Græcum Josephi textum Basileæ M D XLIV. typis Hieronymi Frobenii & Nicolai Episcopii in lucem publicam eduxit, cum in Diegi Hurtadi Mendozæ Cæsarei tum apud Venetos Legati bibliotheca, quæ postea in Escurialensem transiit, [39.] insignem hunc thesaurum invenisset. In qua editione ad emendandos & restituendos posteriores Antiquitatum libros, cum eos multis in locis depravatos deprehendisset, epitomen quendam Josephi, quam Romæ nactus fuerat, adhibuit, & adscito in partem laboris Sigismundo Gelenio, ut quam fieri posset castigatissime prodiret, procuravit. In historia belli Judaici, & cæteris Josephi scriptis minus negotii habuit, cum & sua exemplaria satis accurate scripta essent, & alia insuper Johannes Crotus & Petrus Gillius suppeditarent, quorum erga se studium & in bonas literas amorem eo nomine collaudat. Græcam hanc editionem post annos 67. excepit græco-latina typis Petri de la Roviere A. C. MDCXI. Coloniae Allobrogum excusa, quæ ut emendatior prodiret, manuscripti quidam Codices bibliothecæ Palatinæ collati sunt, quos in Typographi gratiam a Bibliothecario Jano Grutero Marquardus Freherus impetravit, etsi jam longius operæ processissent, cum istæ membranæ ad Rovierum trans-

mitte-

P R O L E G O M E N A.

mitterentur, qui pollicitus quidem est, se Virorum quorundam doctorum notas & varias Lectiones ejus, qui manuscripta illa Palatina excusit, studio collectas propediem peculiari volumine luce publica donaturum, sed, ut eventus docuit, promissis tantum dives fuit. Ipsa autem Roveriana operum Josephi editio græco-latina sine ulla mutatione A. C. M DC XXXIV. apud Johannem Crispinum iterata fuit. Et præter illas modo recensitas nulla alia vel græca vel græco-latina operum Josephi editio hactenus visa est. LIBER tamen DE MACCABÆIS etiam extra Josephi opera in nonnullis Græcis Bibliorum editionibus tertio Maccabæorum libro subjectus reperitur. Factum id in editione Bibliorum A. C. M D XXVI. Argentinæ typis Wolphianis a Lonicero procurata, quem tribus Maccabæorum libris librum Josephi de martyrio septem fratrum Maccabæorum irreligiose attexuisse Morinus (40.) arguit, qui & plures Bibliorum Græcorum editiones recenset, in quibus Josephi de Maccabæis liber apocryphis insertus legitur, nempe duas Basileenses, quarum una A. C. M D XL. ex Hervagii officina, altera M D L. typis Nicolai Brylingerii prodiit, & Francofurtensem A. C. M D XCVII. typis Wecheliani editam, quibus addi potest editio Apocryphorum græco-latina Basileæ A. C. M D LXXXII. in lucem publicam emissâ, & forte aliæ. Eundem Josephi librum de Maccabæis JOHANNES LLOYDIUS & auctiorem & emendatiorem cum latina interpretatione & notis edidisse perhibetur. (41) Postremo eundem librum FRANCISCUS COMBEFISIUS in novissimo, quod vocat, Bibliothecæ Patrum auctario græce & latine 1672. Parisiis vulgavit.

Interpretes Josephus varios habuit, qui ejus scripta ex lingua Græca in Latinam, Germanicam, Hispanicam, Italicam, Gallicam, Anglicam, Belgicam & alias transfuderunt. Ad latinos Interpretes, ut ab his ordiamur, quodammodo referendus est S. AMBROSIIUS Mediolanensis ecclesiæ

Interpretes
Latinæ

Ambrosius
us vel
quisquis

(40.) Exercit. Bibl. lib. 1. exerc. 9. c. 1. (41.) Conferatur Witte in Diario biographico ad A. C. 1603.

PROLEGOMENA.

Autor est
librorum
de exci-
dio Hiero-
soly-
mitano
sub He-
gesippi
nomine
editorū.

clesiæ Antistes, siquidem ille Autor sit librorum 5. de excidio Hierosolymitano, qui sub HEGESIPPI nomine circumferuntur a Jacobo Fabro per Jodocum Badium Ascensium, Godofredo Hittorio, Laurentio de la Barre, Cornelio Gualthero & aliis editi, & Patrum quoque bibliothecæ inserti. Est enim hoc opus nihil aliud, quam liberior translatio librorum Josephi de bello Judaico, cui etiam nonnulla ex libris ἀρχαιολογίας admista sunt. Quod vero hi libri de excidio Hierosolymitano Ambrosium Autorem habeant, etsi multis incredibile videatur, Ludovicus tamen Vives (42.) libros illos sub Ambrosii nomine allegat. Nec alienus est ab hac sententia doctissimus Gronovius (43.) non repugnaturus, si quis Ambrosium ætate adolescentiori aut in exordio pontificatus sui opus hoc luisse contendat. Quam conjecturam & styli cum Ambrosiano convenientia & fides nonnullorum veterum codicum confirmat, qualis est ille Mediolanensis, quem Mabillonius (44.) literis partim Longobardicis partim Romanis majusculis scriptum memorat. In eo enim liber Egesippi secundus hoc titulo signatur: Incipit secundus Ambrosius Episcopus de Græco transtulit in Latinum. Quem Ambrosii ut interpretis titulum etiam nonnullæ Hegesippi editiones præferunt, ut ex Ascensiana & Hittoriana manifestum est. Quod autem hi libri Hegesippi tanquam primarii Autoris nomine vulgo gaudeant, inde factum est, quod Josephi nomen librorum vitio corruptum fuerit. Pro Josepho enim sæpe scribi solebat Iosepus aut Ioseppus, ve etiam Josipus aut Josippus. Unde & in Mediolanensi Hegesippi codice, quem paulo ante memoravimus, multis foliis libri quinti in capite paginarum hæc verba apposita leguntur: IOSEPPI LIBER QUINTUS. Ex Iosippo autem in nonnullis exemplaribus levi mutatione Igisippus natus est, ut ex pervetustis membranis, quæ apud Isaacum Vossium fuerunt, Colome-

(42.) ad Augustinum de Civit. Dei lib. 21. c. 5. (43.) observat. ad Scriptor. eccles. c. l. p. 6. (44.) Mus. Ital. part. 1. tom. 1. p. 14.

PROLEGOMENA.

lomesius (45.) probavit. Tandem vero Egesippi vel Hegesippi nomen huic operi adhæsit. Cum enim proximo post Apostolos seculo Hegesippus quidam claruerit, qui quinque libros actuum ecclesiasticorum composuit, ab Eusebio & aliis antiquis Scriptoribus commendatos, faciliore libris quinque de excidio Hierosolymitano Hegesippi nomen assignatum fuit, etsi non ex Hegesippo, sed ex Josippo vel Josepho expressi fuerint. Nonnulli tamen existimant, libris illis de excidio Hierosolymitano Hegesippi nomen non librariorum errore inditum, sed ab Autore sponte adscitum, sive quod hoc nomen quoad literarum sonum cum Josippi nomine magnam cognationem haberet, sive ut ex Hegesippi fama operi huic antiquitatis auctoritatem adderet. Interim Hegesippi nomen, undecumq; illud libri de excidio Hierosolymitano sortiti fuerint, multis fraudi fuit, ut Hegesippo Apostolorum temporibus vicino historiam excidii Hierosolymitani tribuerent. In quorum numero miramur fuisse Casparum Barthium, (46.) qui, cum multa seqvioris ævi indicia in Hegesippo deprehenderet, quæ veteris Hegesippi ævo convenire minime possent, hunc scrupulum ita sibi eximebat, ut diceret idem Egesippo contigisse, quod in Eutropio aliisque Autoribus factum esse constat, cum jam a multis seculis Monachi id in more habuerint, ut longiora scripta in epitomen redigerent, aut breviora assutis variis laciniis extenderent. Et Egesippi quidem libros immanibus cumulis ex Rufini Josepho petitis distentos atque effarctos judicat, de cœtero minime dubitans, quin prius Egesippus illorum librorum Autor censeretur. Discedit ab hac sententia Gerhardus Johannes Vossius (47.) & quod mireris, ipse Barthius, qui alibi (48.) non parvam Monachorum impudentiam fuisse queritur, quod Egesippum, qui hodie extat, cum veteri illo confuderint. Vossius autem dum Barthii sententiam refutat, ad alterum extremum labitur, dum Autorem hujus operis sex-

cen-

(45.) *Paralipom.* ad cav. *Chartophyl.* p. 239. edit. ult. (46.) *Nibr.* 46. *Adv. c.* 4. (47.) *libr.* 3. de *Hist. Lat.* p. 797. & de *Hist. Græc.* *libr.* 2. c. 14. (48.) *libr.* 34. *Adv. c.* 11.

P R O L E G O M E N A.

centis & amplius annis Ambrosio juniorem facit. Otium hic nobis fecit doctissimus Gronovius (49.) qui utramque sententiam confutavit, & Autorem, qui sub Hegesippi nomine excidii Hierosolymitani historiam conscripsit, neque ad tempora Apostolicæ ætati proxima evehendum, neque ad Scriptores infimæ vetustatis detrudendum, sed sub Theodosii imperio collocandum probavit. Sive autem Ambrosius hujus operis autor sit, sive alius Scriptor Ambrosio coævus, certum est eum Josephi vestigiis sic insistere, ut quodammodo interpretis vice fungatur. Ea tamen libertate interpretem agit, ut multa de suo admisceat, & subinde non tam Josephum, quam sui ingenii impetum sequatur. Unde Scaliger (50.) de Hegesippo ait, quod sincerum Josephi vas incrustare consueverit. Sanctum quoque Hieronymum Josephi opera una cum Papiæ & Polycarpi libris in latinam linguam transtulisse rumor ad Lucinii Bæatici aures tulerat. Verum Hieronymus (51.) respondebat, tantum nec otii sibi fuisse, nec virium, ut tantos Autores pari venustate in alias lingvas exprimere potuerit. Rufinus. Æqualis tamen Hieronymi RUFINUS Aquilejensis Presbyter Josephi Antiquitates & historiam belli Judaici & duos contra Apionem libros latinitate donasse perhibetur. Unde antiqua illa & vulgata istorum librorum versio in Latinis Josephi editionibus Rufino passim tribuitur. Nec refragantur codices manuscripti, & in his antiquissimus ille, qui Mediolani in Ambrosiana bibliotheca extat, laudatus a Burneto in suis epistolis de itinere suo Italico (52.) & Mabillonio (53.) qui hoc volumen ex charta Ægyptiaca constare, & aliquot libros Josephi de antiquitatibus Judaicis continere scribit, & Boschæ quidem non consentit, qui ab annis mille trecentis hoc volumen scriptum suspicatur, antiquissimum tamen illud esse, & ante mille & centum annos exaratum judicat. Num vero recte Rufino versio *αρχαιολογίας ιουδαιικής* & duorum librorum contra Apionem tribuatur, haut immerito dubitari possit. De libris

αλώσεως

(49.) observ. in Script. eccles. c. 1. & 21. (50.) animadvers. ad Euseb. chron. num. 1950. (51.) epistol. 28. (52.) epistol. 2. (53.) Mus. Ital. Tom. I. part. I. p. 12.

PROLEGOMENA.

αὐτῶν minor dubitandi ratio existit. Et si enim eorum ver-
 siout ex Cassiodori divinis lectionibus seu institutione divi-
 narum literarum (54) patet, ab aliis Ambrosio, ab aliis Hiero-
 nymo, ab aliis Rufino adscriberetur, vicit tamen sententia
 pro Rufino, neq; stylus ab aliis Rufini operibus discrepat.
 At cum idem CASSIODORUS ibidem dicat, quod Josephi An- Cassiodo-
ri familia-
res.
 tiquitatum libros 22. [intelligit libros viginti ἀρχαιολογίας &
 duos ἀρχαιοτήτων] contra Apionem] per Amicos suos
 non sine magno labore latine reddi curaverit, ex eo haud
 obscure colligi potest, Cassiodori ævo, quem integro &
 amplius seculo Rufinus antecessit, nullam adhuc illorum
 Josephi librorum versionem extitisse. Quorsum enim ami-
 cis suis tantum laborem imposuisset, si jam olim a Rufino
 susceptus fuisset. Saltem istam Rufini versionem silentio
 prætermittitur non fuisset, si forte illi meliorem & fidelio-
 rem substituere voluisset. Fatendum autem est, antiquam
 Josephi versionem tam in historia belli Judaici quam in an-
 tiquitatibus & duobus libris, quibus famosum illum πλειστονί-
κην Apionem [55.] superavit, plurimis in locis Græco Josephi
 textui parum respondere, siue corruptos codices habuerit
 Interpretes, siue bonos malo sensu corruperit. Κομίσεν Ἰππικριδὸν
 seu adducere auxiliares copias Antiquo illi interpreti idem
 est ac per Coricum transire. (56.) Vicum Emmauntem
 seu Ammauntem Josephus (57.) ab Hierosolymis sta-
 diis ἐξήκοντα distitum dicit, quod cum Luca (58.) convenit,
 & parum tamen abfuit, quoniam Vir quidam doctissimus, cu-
 jus Bochartus (59.) meminit, Lucam falsi argueret, cum
 apud Latinum Josephi interpretem triginta stadia legis-
 set. Alibi antiquus ille Josephi interpretes χιόνα seu nivem
 per æstus explicat, ut plura alia hujusmodi taceam, in qui-
 bus interpretes Josephi cum ipso Josepho non magis con-
 venit, quam cum ex bubone, quem supra Agrippæ paulo
 post morituri caput adstitisse Josephus tradidit, Eusebius
(60.)

(54.) c. 7. Tom. II. Operum Cass. p. 550. edit. Rotomag. (55.) Ita Apio vocatur a Plinio lib.
 3. c. 5. Gell. lib. V. c. 14. Clemente Alex. lib. 1. Strom. p. 235. (56.) lib. 14. Antiqu. c. 16.
 (57.) lib. 7. de Bell. Jud. c. 27. (58.) Luc. XXIV. 13. (59.) Chan. lib. 2. c. 16.

PROLEGOMENA.

(60.) Angelum formavit. Non est hic prolixè differendi locus, qualem in aliis Scriptoribus vertendis Rufinus se gesserit. Notum est quod in Eusebio multa omiserit, multa de suo adjecerit, multa denique pessime reddiderit, ut cum Zachariam Johannis Baptistæ Patrem, cujus Eusebius vel Lugdunenses in sua epistola apud Eusebium obiter meminerant, in Martyrem Lugduni sub Antonino passum transmutavit. Quali perfidia Origenis scripta tractaverit, non opus est, ut Erasini (62.) Dallæi, (63.) & aliorum verbis exponamus. Habemus enim confitentem reum, siquidem ipse Rufinus in præfationibus ad libros *τῶν ἀρχαίων*, item in præfatione & epilogo Origeniani in epistolam ad Romanos Commentarii non dissimulat, quantum sibi in Origene interpretando licere existimaverit. Sed, ut ad Josephum redeamus, nec hoc tacendum est, antiquam versionem interdum saniores esse, quam novam, & ipsi Græco, qualis nunc est, textui præferendam. Unicum libet adducere exemplum. Refert Josephus, quod Boozus, cum Ruthem ducturus esset, coacto Senatu & adducto Ruthis cognato, quæ eam ducere recusabat mulierem jussit accedere cognatum suum, & juxta legem calceum ei detrahere, καὶ τὸ πῆλιν εἰς τὸ πρὸς ὤμων (64.) Rectius antiquus interpres in suo exemplari legit: καὶ πῆλιν εἰς τὸ πρὸς ὤμων. Sic enim vertit: Booz testificans Seniores, jussit mulieri, ut ejus calceamentum solveret juxta legem, & in faciem ejus exspueret. Respexit nimirum Josephus ad legem de fratria ducenda, quæ extat Deut. XXV, 9. etsi ea ad præsentem causam non spectaret, ut post Drusium Seldenus [65.] observavit. Sed hæc de antiquioribus Josephi interpretibus dixisse sufficiat. Nunc ad recentiores pergendum, e quorum numero SIGISMUNDUS GELENIUS libros 20. antiquitatum nova versione donavit. Cum enim Arnoldus Arlenius in græca sua Josephi editione libros antiquitatum juxta

Gelenius.

(60.) libr. 2. hist. eccl. c. 10. ubi allegat locum ex Josephi Antiquit. libr. 19. c. 7. (62.) Prolog. ad Orig. (63.) de script. Ignat. c. 40. & seqv. (64.) Antiquit. libr. 5. c. 11. (65.) de succession. in bon. defunctor. c. 15.

PROLEGOMENA.

juxta duos codices ex diversissimis terræ tractibus petitos, quorum uterque alterius lacunas explere poterat, edidisset, non deerant, quin novam hujus operis interpretationem ad Græcos fontes exactam desiderarent. Gelenius autem tanto lubentius id operis in se suscepit, quod antiquitatum libros non perinde ac historiam Belli Judaici a Rufino versos animadverteret, siquidem non referrent hominem utriusque lingvæ peritum, qualis Rufinus seculo suo fuit, nec stylo libros de bello Judaico æqvarent. Novo igitur stylo hos libros reddidit, & nonnulla a veteri interprete omissa supplevit. Idem & Iosephi librum de vita sua in Latinam lingvam transtulit. In historia autem Belli Judaici & libris contra Apionem veterem versionem ad Græcum textum castigavit, quod tamen ubivis factum non esse collatio ostendit, quemadmodum etiam nova, quam fecit, Antiquitatum versio, eruditorum censuram effugere non potuit, unde Vorstius (66.) egregiam reipublicæ literariæ navaturum operam judicat, si quis Flavii Iosephi versionem, in pluribus a Græco textu discedentem, ad limam revocaturus esset. Iosephi librum de vita sua Godofridus TILMANNUS Carthusiæ Parisiensis Monachus latinè vertit, & typis Michaëlis Fezandat Parisiis exprimendum dedit, quod ex Petri Lambecii ad Principem Augustum epistola didici. Prodiit ista Tilmanni versio anno 1548. quo ipso anno Gelenius in præfatione ad Iosephi opera Basileæ scribebat, vitam Iosephi nunc primum in præsentī operum ejus editione a Latinis hominibus legi posse. Referendus esset ad Latinos Iosephi interpretes etiam ERASMUS ROTERODAMUS, si tractatum de Maccabæis ex Græco Iosephi textu expressisset. Verum cum Græcum codicem ad manus non habuerit, e latinis tantum Græca conjectavit, & mutatis nonnullis versionem illius tractatus antiquam elegantiori stylo reddidit. Eundem tractatum de Maccabæis Lloydus & Combefisius in Latinum sermonem traduxerunt, ut alias libelli istius translationes, quæ in nonnullis bibliorum editionibus

Tilmannus.

Erasmus.

Lloydus, Combefisius. Alii

PROLEGOMENA.

Editiones
operum
Iosephi
latinae.

nec non in nonnullis Iosephi editionibus leguntur; taceamus. Sunt autem Latinae Iosephi editiones variae. Antiquissima forte est, cui neque annum neque locum impressionis adscriptum Bosius (67.) indicat, qui eam ex liberalitate Curatorum bibliothecae Rhedigerianae habuit. An praeter Antiquitates Judaicas plura Iosephi opera editio illa complexa fuerit, nescio. Nullus etiam impressionis annus & locus adscriptus est libris septem de Bello Judaico per Platinam castigatis, quos in suis Typographiae incunabulis Cornelius a Beughem (68.) memorat. Idem Beughemius (69.) Antiquitates Iosephi Judaicas Venetiis per Ludovicum Cendraram impressas tradit. Aliam Iosephi Latinam editionem Venetiis 1486. excusam in bibliotheca sua habuit celeberrimus Heinsius (70.) Secuta est apud Venetos alia editio A.C.M CCCC XCIX. quae Antiquitatum libros, historiam de Bello Judaico, & duos libros de antiquitate Iudaeorum contra Apionem praemissis singulorum capitum argumentis exhibuit. (71.) Quam grata haec Venetorum opera eruditis fuerit, & quam avidos emtores Iosephus invenerit, ex eo colligere licet, quod vix triennio elapso nempe M D II. iterum nova Iosephi editio Venetiis prodierit. Prodiit illa typis Bernardini Vercellensis, sumtibus Andreae Asulani. Praemissa est tabula rubricarum, quae singulorum capitum in Antiquitatibus & historia belli Iudaici argumenta continentur. Et illa quidem, quae ad historiam belli Iudaici spectant, Auctorem habent Magistrum Franciscum Macaeratum, Ordinis minorum, & ita concepta sunt, ut ferme epitomes instar haberi possint. Addita etiam est epistola Hieronymi Squarzacici Alexandrini ad Raynaldum de Novimajo, in qua Iosephi libros a Rufino translato indicat, & Iosephi vitam e juratissimis, ut ait, Auctoribus elicitam breviter subjungit. Aliam Iosephi editionem Venetam, quae A.C.MDX lucem adspexit, Reinesius in quadam ad Adolphum Vorstium epistola, (72.) Mediolanensem, quae per Alexandrum Minutianum MDXIII. prodit, Bosius in sua ad Iosephi

(67.) Exercit. ad perioch. Ioseph. (68.) p. 178. (69.) p. 79. (70.) Conf. Catal. Bibl. Heinsianae fol. 20. (71.) Conf. bibliothecam Fris. p. 232. (72.) epistol. 22.

P R O L E G O M E N A

phi periocham exercitatione, (73.) Parisiensem a Roberto Gouillet typis Johannis Barbieri A. C. M D XIV. procuratam Lambecius in sua ad Augustum Principem epistola, (74.) aliam Parisiensem A. C. M D XIX. ex officina Johannis Parvi emissam Possevinus (75.) commemorat. Postea A. C. M D XXIV. Coloniae in ædibus Eucharii Cervicorni Josephi opera impressa sunt, addito, qui in prioribus editionibus desideratur, libello de Machabæis per Erasmus recognito. Præmissa est Jacobi Sobii ad Lectorem præfatio, in qua Josephi versionem a Godofredo Hitortio ad vetustissima Latina exemplaria diligenter recognitam asserit. Græcum enim textum Sobius temporum injuria plane deperditum suspicabatur, nisi forte in Romana Bibliotheca latitaret. Additus etiam est index, quem Cornelii Lynnichensis industriæ debemus. Eodem anno M D XXIV. eadem Josephi opera Basileæ Johannes Frobenius excudit, qui agnoscit, in Coloniensi editione, quæ suam aliquot mensibus antevertit, loca quædam non infeliciter restituta, multa tamen in mendis suis adhuc relicta asserit, cum adeo depravatus Josephus fuerit, ut expurgando huic Augiæ stabulo unus Hercules non suffecerit. Quibus præmissis speciminis gratia loca quædam indicat, quæ veterum exemplarium collatione in Basileensi hac editione emendata sunt. Bene sibi cessisse suam Josephi editionem cum animadverteret Eucharius, Cervicornus, distractis primæ editionis exemplaribus A. C. M D XXXIV. Josephum majori labore & industria recognitum iterum Coloniae prælo subjecit, additis etiam monumentis, quæ sub Berosi, Manethonis & Metasthenis nomine Johannes Annius Viterbiensis orbi literato venditavit. Sed hic iterum cum Colonia de Josepho Basilea certavit. Eodem enim anno M D XXXIV. Basileæ ex officina Frobeniana Josephus exiit, Sigismundi Gelenii studio recognitus, qui Antiquitatum quidem interpretationem veterem ob Græcorum Codicum penuriam tantum

P R O L E G O M E N A.

ad vetusta quædam exemplaria Latina contulit, historiam autem Belli Judaici ex duobus Græcis codicibus, quorum unum Georgius Arminiâcus Rutenorum Episcopus, alterum Johannes Crotus obtulit, emendavit, & tantundem laboris aut aliquanto plus in libris contra Apionem adhibuit, ut a legentibus intelligi possent. Et hæc editio Basileæ A. M D XL. repetita fuit, in qua Typographus (76.) monet, librorum de Bello Judaico & contra Apionem exemplaria Græca ex Gallia, Germania & Polonia corrogata fuisse, & cum Latinis collata, & in libris contra Apionem circa finem primi, & initium secundi libri plusquam centenos versus additos fuisse, qui hætenus omissi fuerant. Paulo post nempe A. M D XLVI. Sebastianus Gryphius Josephi opera tribus voluminibus distincta minori forma nempe plagulis in octo folia complicandis publicavit. Et istæ quidem, quas hætenus recensui, editiones antiquam Josephi versionem exhibent, de cujus Autoribus supra dictum est. Anno autem M D XLVIII. Basileæ nova Antiquitatum Judaicarum versio a Sigismundo Gelenio concinnata lucem publicam adspexit, cui & cætera Josephi opera juxta antiquam versionem & liber de Maccabæis ex Erasmi paraphrasi adjuncta fuerunt, & qui hætenus in Latinis editionibus nondum visus fuerat, Josephi liber de vita sua ab eodem Gelenio in Latinam linguam translatus, quæ editio Basileæ A. M D LIV. repetita fuit. Has editiones secutæ sunt duæ Lugdunenses, quarum una A. M D LV. altera M D LVII. utraqve apud Gryphium impressa, & duæ Basileenses, quarum una A. M D LIX. altera M D LXVII. utraqve ex officina Frobeniana prodiit. Et in priore quidem Basileensi liber de Maccabæis ex Erasmi Roterodami paraphrasi legitur, quæ hætenus etiam in aliis Josephi editionibus retenta fuerat, in posteriore autem alia versio occurrit, cujus hoc est initium: disputaturus de re ad philosophiæ rationem maxime pertinente num affectibus

PROLEGOMENA

Etibus imperet pia ratio, recte fecero, si vobis, ut
 Philosophiæ sedulo incumbatis, consulero.
 Quæ Francofurti ad Moenum A. C. M D LXXX. impen-
 sis Sigismundi Feyerabend procurata est editio, figuris
 exornatur, & singulis foliis chronologiam adscriptam ha-
 bet, ipsumque textum doctorum hominum laboribus &
 vigiliis a pluribus mendis expurgatum pollicetur. Anno
 M D LXXXII. iterum Basileæ ex Frobeniana officina
 vulgatus est Iosephus, itidem chronologia & aliis scholiis
 marginalibus illustratus. Anno M D LXXXVIII. Sigis-
 mundus Feyerabend Francofurti Iosephi opera denuo
 typis imprimi curavit, sed minori forma, & ad commodio-
 rem usum adornata. Anno M D XCIII. Coloniae apud Io-
 hannem Gymnicum sub monocerote Flavii Iosephi ope-
 ra iterum latine prodierunt, ut Genevensis anno M D
 XCV. a Iacobo Stoerio excusam, Francofurtensem anno
 M DC XVII. vulgatam & alias taceamus. Quorsum et-
 iam spectant Nicolai Asclepii Barbati periochæ & argu-
 mentalium librorum 20. de Antiquitatibus Judaicis & librorum
 septem de Bello Iudaico singulorum capitum summam
 singulis tetraſtichis complectentia, quæ una cum Ducum,
 Iudicum, & Regum populi Israelitici historia per Bartho-
 lomæum Stenum conscripta Coloniae typis hæredum Ar-
 noldi Birckmanni anno M D LXIV. in lucem prodierunt,
 item compendiosissima Belli Iudaici descriptio, quam ex
 Iosepho collegit, & Coloniae M D LII. edidit Georgius
 Vicelius, ut alia ejus generis taceamus. Dignus autem
 omnino Iosephus fuit, qui non ab eruditis modo Græce &
 Latine, sed etiam a vulgo in vernaculis variarum gentium
 linguis legeretur. Et de Germanis quidem suis hac in cau-
 sa bene meritus est D. CASPAR HEDIO, qui anno M D
 XXXI. Flavii Iosephi opera in Germanicam linguam con-
 vertit, & Argentinae typis Michaelis Meyeri & Baltha-
 saris Bockii primum edidit, anno M D XXXV. & forte sæpi-
 us novis typis impressa. Præmissa est explicatio vocabu-
 lorum

Versiones
 Germani-
 ca.

P R O L E G O M E N A.

lorum lingvæ Hebraicæ, Chaldaicæ, Græcæ & Latinæ, quæ in Josephi scriptis passim occurrunt. Cui nomen explanationi subjunguntur, quæ Gulielmus Budæus in libris de Assæ & ejus partibus ad loca quædam in libris Josephi contra Apionem animadvertit. Fatetur autem elegantiori habitu Germanicum suum Josephum legentium oculis se oblaturum fuisse, nisi defectu Græcorum exemplarium, quæ tum adhuc in bibliothecis latebant, tantum ad Latinos codices conformatus fuisset, quos adeo corruptos fuisse queritur, ut non sine magno labore multisque vigiliis loca quædam restituere, eorumque sensum assequi potuerit, quia in re etiam Melchiorem Ambachium, & Wolfgangum Musculum auxilio sibi fuisse non dissimulat. Minime tamen dubitat, quin improbo suo labore tantum effecerit, ut ex Germanica sua versione Latina exemplaria, si prælo iterum subjicerentur, plurimis in locis emendari possent, ne amplius

mala culmos

Esset rubigo, segnisque horreret in arvis

Carduus,

- - - - -

Lappæque tribulique interque nitentia culta

Infelix lolium, & steriles dominantur avenæ.

Postea, cum Arnoldi Peraxyli Arlenii studio Græcus Josephus in lucem editus fuisset, Bibliopolæ quidam Francofurtenses per M. JOHANNEM SPRENGENIUM & ZACHARIAM MUNZERUM ex Græco textu Josephi opera in Germanicam linguam transferri curarunt, quorum versionem Johannes Feyerabend Francofurti anno M D LXXXI. prælo iterum commisit, cum primæ editionis, quæ Georgii Rabi & Cognati cujusdam sui impensis ante aliquot annos facta fuerat, exemplaria nulla amplius superesse intelligeret. Neque hic silentio prætermittendus CONRADUS LAUTERBACHIUS, qui itidem Flavii Josephi opera, quæ extant, omnia Germanice reddidit, nihilque eorum omisit, quæ Iosepho vel ornatum vel lucem afferre poterant.

Ejus

P R O L E G O M E N A.

Ejus interpretatio primum Argentorati anno M D LXXIV. iterumque MDXCV & MDCXI & novissime Francofurti MDCLXXVI. lucem publicam adspexit. Libri septem de Bello Iudaico Francofurti anno M D LII. seorsim typis Christophori Egenolfi Germanice prodierunt, quo interprete, cum editio illa ad manus non sit, dicere non possum. In Hispania IOHANNES MARTINUS CORDERO Valentini-Hispani-
ca. nus, qui multa veterum & recentiorum Scriptorum monumenta in sermonem Castellæ vernaculum traduxit, Iosephi quoque libros septem de Bello Iudaico post veterem, quæ ei displicuit, Catholicorum Regum Chronographi interpretationem Hispanice edidit, impressos Antverpiæ anno M D LVII. & Madriti anno M DC XVI. Antiquitates autem Iudaicæ, in eandem linguam traductæ, una cum vita Iosephi ab ipsomet conscripta, & tractatus de imperio rationis seu de Maccabæis incerto interprete Antverpiæ anno M D LIV. typis Martini Nucii prodierunt. In Italia PETRUS LAURUS Mutinensis Iosephi AntiquitatesItalica. Iudaicas Italice reddidit, quas Balthasar Constantini Venetiis anno M D XLIX. ex officina sua prodire iussit. FRANCISCUS autem BALDELLUS non Antiquitates modo, sed etiam libros de Bello Iudaico, libros duos contra Apionem, & tractatum de imperio rationis in Italicam linguam convertit, quæ Baldelli versio in duos tomos distributa itidem Venetiis anno M D LXXXI. lucem publicam adspexit. Gallia Flavium Iosephum in sua lingua prodeun-Gallica. tem sapissime conspexit. Prodiisse Iosephum Gallice anno MCCCC XCII. Cornelius a Beughem in Typographiæ incunabulis tradit, interpretem non addit, & forte ipse interpres nomen suum latere voluit. Inter eos, quos Gallice Iosephum interpretatos fuisse novi, fuit NICOLAUS DE HERBERAY DOMINUS DES ESSARS, qui præter alia etiam Iosephi libros septem de Bello Iudaico Gallico sermone expressit anno M D LVII. Parisiis excusos. Agit de eo Autor, qui de Eruditis & præcipuis eorundem scriptis iudicia pluribus tomis hætenus vulgavit, eumque in Iosepho

PROLEGOMENA.

pho vertendo bonas horas melius, quam in transferendis Amadisi libris collocasse censet (77.) Omnia Josephi opera Gallice interpretatus est FRANCISCUS BURGUNDUS, cujus versio Lugduni apud Johannem Temporalem & postea apud hæredes Jacobi Junti, nec non Parisiis anno M D LXXIII. apud Claudium Micræum prodiit. Hanc Francisci Burgundi versionem postea correxit JOHANNES LE FRERE DE LA VAL, & hæc Burgundi versio a Frerio Lavallienfi ad Græcum textum emendata Parisiis MDLXX. apud Nicolaum Chesneau una cum Latina versione, ita ut una alteri quoad singulas periodos respondeat, lucem publicam adspexit. Additum est in eadem editione historiæ de bello & excidio Judaico compendium, quod studio Davidis Kyberi ex Hebraico Josepho Latine concinnatum Franciscus Belleforestus in Gallicam linguam transtulit (78.) Neque hic omittendus Antonius Fayus, quem a Bosio inter Gallicos Josephi interpretes referri video (79.) Nec mirum, quod qui Livium Gallici sermonis habitu donavit, Josephum quoque, quem Græcum Livium Hieronymus appellat (80.) eodem honore dignatus fuerit. Verum plerasque ex his Josephi versionibus etsi a popularibus suis factas Galli parum aestimarunt. Alias enim ob styli barbariem aspernati sunt, alias minus fideliter translatas arguerunt, nonnullas etiam de hæresi suspectas habuerunt, cum in illis phrasæ quasdam & loquendi formulas observare sibi viderentur, quibus ferendis non essent aures Romanis placitis assuetæ, ut Johannes Galloësius (81.) in ephemeridibus Eruditorum annotavit, qui etiam addit GILBERTO GENEBRARDO Josephi versionem feliciter cessisse. Cum enim ante ipsum intra quinquaginta annorum spatium quinque aut sex versiones Josephi Gallicæ prodissent, postea vel centum anni elapsi sunt, antequam quisquam de nova versione Josephi cogitaret. Cum igitur tot Interpretibus in unius libri versione defatigatis omnes

jam

(77.) Jugemens de Savans tom. 3. Sect. 930. (78.) Conf. la Bibliothèque d'Antoine du Verdier p. 368. (79.) exercit. ad Josephi periocham c. 1. p. 12. edit. secund. (80.) epistol. ad Eustoch. de custod. Virginit. c. 15. (81.) Anno 1667. d. 16. Januar.

P R O L E G O M E N A.

jam in Genebrardi versione acquiescerent, haud mirum cuiquam videri potest, quod illi excudendo praela toties desudaverint. Prodiit enim Parisiis apud Michaëlem Sonnum anno M DLXXVIII. apud Claudium Rogerium MDLXXXVIII. apud Lucam Bruneau M DC IV. ut alias editiones taceamus. Neq; tamen erroribus suis & nævis hæc Genebrardi versio destituitur, quos passim a doctis notari videas. Sane Casaubonus [82] Gelenii & Rufini errores leves esse censet præ iis, quos Genebrardus commisit, qui tantum sibi in Iosepho licere existimavit, ut pro voce Cleopatra posuerit: *ceste chiene*, pro vocibus; *διδωσιν αὐτῇ*: *il donne a ceste putain*, ex quo magnam illius Theologi *παραλογίαν* arguit, quam etiam Thuanus [83.] in ejus elogio notavit. Postremo ARNOLDUS D' ANDILLY quatuor & viginti abhinc annis Judaicas Iosephi Antiquitates Gallice edidit, quibus post biennium etiam historiam Belli Iudaici, vitam Iosephi ab ipsomet conscriptam, libros contra Apionem, tractatum de Maccabæis, & Philonis legationem ad Cajum Caligulam adjecit. Cum enim per integrum seculi spatium lingvæ Gallicæ cultus tantum increvisset, ut Genebrardi versio nemini amplius jucunda esse posset, si vel maxime Iosephi sensus accurate expressisset, operæ se pretium facturum existimavit, si nobilissimum scriptorem, quem barbaræ versiones pæne exosum reddiderant, novo ornatu genti suæ iterum conciliaret. In hac versione Andillius, si Galloesio in ephemeridibus eruditorum hoc opus commendanti credimus, Iosephum fideliter reddidit, idque præstare ut posset, varia manuscripta consuluit, nec fideliter modo, sed comite etiam & nitide Iosephum expressit, dum Gallicæ lingvæ elegantias ad Græci sermonis emphases tam feliciter applicavit, ut facundia cum Iosepho certare videatur. Imprimis autem istos eloquentiæ flores depræhendere licebit in historia de Bello Iudaico, & maxime in oratione Anani, quæ libro

4.C.13.

PROLEGOMENA.

4. c. 13. extat, nec non in descriptione horrendæ famis, quæ libri 5. cap. 28. legitur. In versione Antiquitatum fatetur se a Græco textu nonnihil dissentire circa descriptionem tabernaculi & mensæ, in qua sacri panes repositi fuerunt, cum hæc & alia quædam loca in Græco textu adeo corrupta fuerint, ut ea corrigendi necessitas sibi imposita fuerit. Hæc Andillii versio etiam extra Galliam typis commissa fuit. Anno enim M DC LXXVI. Bruxellis quinque voluminibus distincta prodit. Tria priora volumina complectuntur libros 20. Antiquitatum, duo posteriora exhibent Josephi librum de vita sua, libros 7. de Bello Judaico, libros duos contra Apionem, tractatum de Maccabæis, in quo vertendo Andillius non Erasmi paraphrasin, ut Genebrardus, sed Græcum textum secutus est, & denique Philonis legationem ad Cajum. Uno volumine, quod elegantissimis figuris æri incisis exornatum est, Andilliana illa Josephi versio Amstelodami anno M DC LXXXI. prodit. Nondum viderat Andillianam Josephi versionem, ut unicum hoc addam, Bosius cum exercitationem suam ad periocham Flavii Josephi prima vice ederet. In altera autem illius exercitationis editione concedit quidem Andillii versionem sermonis elegantia cæteris præstare, neque negat Græciæ lepores haud raro in ista versione feliciter exprimi, vix tamen credendum censet, quod Andillius manuscripta Græca consuluerit, aut quod hæc versio majestati textus originalis perfecte respondeat, etsi Sorbonenses in approbatione operi præfixa ejus rei fidem facere voluerint. Quin potius existimat, Andillium Gelenianæ magis versionis quam Græco textui inhæsisse, ideoque nonnulla, quæ Gelenius obscure interpretatus fuerat, plane omisisse. Quod judicium aliorum, qui penitiorem Gallicæ lingvæ cognitionem habent, examini relinquo. In Anglia THOMAS LODGE Josephi historiam Judaicam in patriam suam lingvam transtulit, & Oxonii vulgavit, ubi etiam M DC LXXVI. Josephi opera recognita & emendata juxta elegantissimam
versio-

Anglicæ.

PROLEGOMENA.

versionem Andillii in Anglicam linguam traducta cum locis scripturæ parallelis, tabula Geographica Palæstinæ, aliisque imaginibus æri incisis ad illustrandam Iosephi historiam facientibus prodierunt. In Belgicam linguam Amstelodami anno MDC LXXVIII. Flavii Iosephi opera omnia ex Græco Latinoque recens convertit LAMBERTUS VAN DER Bos, cui editioni annexus est Hegesippus, quem ex Germanico transtulit Simon de Vries. Præfixa sunt singulis libris & capitibus summaria, accedunt ducentæ & quinquaginta icones æneæ elegantissimæ, tabula chronologica indicesque chronologici & biblici, nondum antea impressi. Fortasse etiam in aliarum gentium linguas Iosephi opera transierunt. Si Baronio fides adhibenda, (84.) Iosephus etiam in Hebraicam linguam conversus extat. Refert enim in bibliotheca Vaticana haberi manuscriptum versionis illius Hebraicæ codicem, in quo Judæi Iosephi de Christo testimonium abraferint, cujus sceleris vestigia tam manifesta esse scribit, ut nulla excusatio aut defensio locum habeat. Et quamvis hanc narrationem Casaubonus a veritate alienam esse suspicetur, (85.) Huetiustamen [86.] adhuc Romæ in Vaticana bibliothecamembranas istas videri, & Baronium a mendacio absolvere asserit. Et hanc ipsam Hebraicam Iosephi versionem etiam illustri cuidam Personæ Romæ in Vaticana Bibliotheca ostensam Wagenseilius in epistola quadam ad Arnoldum memorat, E. Judæis R. Schabtai ben Joseph in libro, quem Siphte Jeschenim seu labia dormientium inscripsit, itidem affirmat, Flavii Iosephi antiquitates cum bello Judaico e Græco in Hebraicum sermonem conversas fuisse, ut ex Actis Eruditorum didici. (87.) Interim nulla versio Iosephi Hebraica in lucem hætenus producta fuit, nisi quis Iosephi Gorionidæ historiam pro Hebraica Iosephi versione habere velit, cum plurimis in locis Iosephum nostrum *וְנֹדָא* secutus fuerit. Edita est illa

d Iose-

Belgica.

Hebraicæ

Ioseph
Ben Go-
rion.

(84.) tom. 1. annal. A. C. 34. p. 210. edit. Rom. (85.) exercit. 16. in Baron, Sec. 154. (86.) demonstrat. evangel. prop. 3. p. 27. (87.) A. C. 1690. p. 302.

PROLEGOMENA.

Iosephi, qui se filium Gorionis appellat, historia Constantinopoli A. M. 5250. seu anno Christi M CCCCXC. iterumque ibidem A. M. 5270. Christi M DX regnante Bajazetho. Quæ autem anno M DXXIX. WORMATIÆ Sebastiani Munsteri studio prodiit, brevissimum tantum est Constantinopolitanæ editionis compendium, a Iudæo quodam concinnatum, & a Munstero Latine redditum. Observat autem Morinus, qui WORMATIENSIS editionem cum secunda Constantinopolitana contulit, (88.) Autorem illius compendii nonnulla ex aliis Autoribus addidisse, nempe traditionem Talmudicam de tredecim mutationibus, a LXX. Interpretibus in Bibliorum translationem illatis, quarum nulla mentio extet in editione Constantinopolitana, a qua compendium hoc etiam in eo discrepat, quod solam Legem a LXX. Interpretibus translata[m] asserat, cum in Constantinopolitana editione viginti quatuor libri translati asserantur. Post WORMATIENSIS editionem Munsterus iterum aliam Basileæ anno M DXLI. vulgavit, quæ, ut Morinus indicat, a Constantinopolitana nihil differt, nisi quod plus media parte mutilata est. Desunt enim in Munsteriana editione priora duo capita cum tertii capitis non mediocri parte, & cum Constantinopolitana editio 97. capitibus constat, Munsteriana in capite 63. finitur, adeoque totam historiam rebellionis Iudæorum adversus Romanos, natumque inde urbis & templi excidium omittit, ut ceteras mediorum capitum mutilationes taceam, in quibus ut membra diffusius melius cohærerent, Munsterus nonnulla verba seu periodos textui affuit. Et postremam quidem partem, quæ de bello Iudaico agit, in Munsteri manuscripto plane defuisse suspicatur Morinus, cum nobilem istam Iosippi partem omissurus non fuisset, nisi lacerum & extrema sui parte mancum exemplar habuisset. Verum si Morinus Munsterianæ editionis titulum inspexisset, legere ibi potuisset, Munsterum

PROLEGOMENA.

sterum etiam historiam belli Judaici & excidii Hierosolymitani Hebraice a Josippo scriptam habuisse, quippe quam se alio tempore adjecturum lectoribus promittit. Wormatiensi editioni respondet ea, quam Basileæ anno MDLIX. Sebastianus Lepusculus procuravit. Nam & illa compendium tantum continet à Judæo quodam ex variis Autoribus, sed maxime e Josepho Gorionide conflatum & a Munstero latine redditum. Constantinopolitanæ autem editioni conformis est Veneta, quam cum mutilata Munsteri editione comparans Scaliger observat Munsterianam a folio Venetæ septimo incipere, & in folio nonagesimo secundo desinere, postremis sexaginta tribus foliis plane omissis (89.) Integram Constantinopolitanam sequuntur etiam Cracoviensis, & quæ superiore anno prodit Francofurdensis, quibus etiam Germanicam typis Hebraicis Tiguri anno MDXLVI impressam, quæ postea Amstelodami anno MDC LXI. cum commentario ejusdem lingvæ prodit, addere licebit. Quamvis autem Munsterus Josephum Gorionis filium cum Flavio nostro Josepho eundem fuisse contendat, & ipse quoque Gorionides Josephi nostri personam subinde mentiatur, & se bello Judaico interfuisse simulet, & se a Vespasiano captum, & postea libertate donatum & honorifice habitum referat, aliæque, quæ vero Josepho contigerunt, sibi tribuat, Critici tamen nares aliter leones aliter catulos olere prident senserunt. Noster certe Iosephus, quoties Parentis sui meminit, ubique Matathiæ nusquam Gorionis Filium se nominat, nec probabile est Munsteri inventum, quod hic Iosephus & Gorionis & Matathiæ Filius dici potuerit, cum Gorionem Patrem agnoverit, Matathiam autem inter majores habuerit. Quinimo Iosephus noster in historia belli Judaici (90) a Iosepho Gorionis Filio aperte se distinguit. Hebraicus autem ille Iosephus seu Iosippus neque pro Flavio nostro Iosepho, cujus larvam in scripto suo sæpius induit, neque pro Iosepho Gorionis Filio Iose-

d 2

phi

P R O L E G O M E N A . I

phi nostri coætaneo, a quo & proprium & paternum nomen mutuatus est, haberi potest, cum se multis seculis utroque juniorem abunde prodiderit, dum Hispanos ab Hannibale domitos, Gothorum, & Gallos a Cæsare subactos Francorum nomine designat, multaque alia urbium, fluminum & gentium nomina usurpat, quæ ævum a Iosephi ætate remotissimum indicant. Præterea etiam Iosephi gravitate plane indignæ sunt ineptissimæ & ridiculæ, quas passim nectit, fabulæ, qualis est illa de fundo Tiberis, quem a Romanis, cum Hierosolymam a Nabuchodonosore obsessam cognovissent, ære stratum narrat, ut cæteras mittamus, quas non ab alio ad Gorionidæ textum aslutas fuisse, omnimoda elegantis styli cum Gorionidæ textu æqualitas evincit. Similes igitur habent labra lactucas, cum Judæi quidam hunc Iosephum Gorionis Filium ejusque Hebraicam historiam magnis elogiis commendant. Virum sapientia & prudentia insignem, justumque & rectum hunc Gorionis Filium Iosephum vocat R. David Ganz, (91.) eumque ut fidelem Historicum deprædicat, cum ea, quæ narrat, ipse viderit, quod testimonium ab Hebraico Iosippo, qui Gorionis Filius audire voluit, tam alienum est, ut Iosephus de Voisin in notis ad pugionem fidei (92.) ipsum Flavi-um nostrum Iosephum a Ganzio hac laude condecoratum existimaverit, & hoc Ganzii testimonium Abarbanelis contra Iosephum nostrum calumniis opposuerit. Majora sunt, quæ de Iosepho Gorionis Filio & Hebraico ejus opere plenis buccis celebrat R. Abraham Conat (93.) Medicus Constantinopolitanus. Dicit enim Virum hunc divinum in libris edendis post Regem Salomonem felicitis memoriæ omnes antecelluisse. Quin etiam R. Tam in animadversione, quam Constantinopolitanæ Iosippi editioni adjecit, affirmare non dubitat, omnia istius libri verba justitiam esse, & nullam perversitatem in eo reperiri, & re-

vera

(91.) in Zemach. David q. 95. (92.) part. 2. c. 3. p. 202. edit. Carpzovianz. (93.) Conf. Munsteri præfat. ad Iosipp. Bahl. 1541.

PROLEGOMENA.

vera manum Dei super hunc Virum fuisse, dum hunc librum componeret, & paululum abesse, quoniam verba ipsius sint verba Viri Dei & Prophetæ. (94.) Forte adhuc majoribus elogis Gorionidem hunc suum Judæi exornarent, nisi in historia Titi a Talmudicis traditionibus dissensisset. Cum enim Judæi Titum impium vocare soleant, & fabulentur, post excidium Hierosolymitanum bibentis nares muscam introivisse, & ipsum cerebrum penetrasse, ibique in pulli columbæ magnitudinem excrevisse, & pondere duas libras exæquasse, septemque annis cerebrum ejus corrodissse & perfodissse, eaque tandem educta & avolante etiam animam Titi avolasse, tantum abest, ut tribulibus suis Gorionides assentiatur, ut potius Titi sapientiam & justitiam commendet, eumque a culpa vastatæ & perditæ Hierosolymæ absolvat, cum totum illud malum Hierosolymæ ob prædones, qui tum in populo Israëlita fuerunt & propter eorum iniquitatem contigerit, Titus autem quicquid in vastatione urbis fecit, pressus & coactus fecerit.

Recte autem Serarius (95.) Gorionidem cum Flavio nostro Josepho comparans notavit, quod Gorionides obscurus, incognitus, illaudatusque e tenebrosis Judæorum antris non ita pridem proserpserit, cum contra Flavii nostri Josephi memoria tam illustris per plurima secula fuerit, ut neminem vel mediocri literarum cognitione tinctum ea fugere potuerit. Quamvis enim ejus scripta apud Judæos in nullo pretio fuerint, quos ignaviæ in excolendo lingvarum studio & colligendo doctrinæ apparatu ipse Josephus (96.) arguit, Gentiles tamen pariter & Christiani Josephum, licet Judæum, ejusque opera magni aestimant. Certe Josephi testimoniis passim utuntur, & hoc ipso se in Josephi lectione probe versatos indicant celeberrimi Scriptores, Justinus Martyr, Clemens Alexandrinus, Origenes, Porphyrius, Eusebius, Hieronymus, Theodoretus, Stephanus Byzantius, & alii, quos omnes nominare

Fragmenta Josephi

PROLEGOMENA.

nimis longum foret. Fatendum tamen in his esse quædam, quæ in hodiernis Iosephi editionibus non comparent. Eusebius enim de Jacobo Justo agens (97.) refert Iosephum causam excidii Hierosolymitani & calamitatum, quæ Judæis acciderunt, Jacobi hujus supplicio his verbis imputasse: Ταῦτα ὁ συμβέβηκεν Ἰσραήλ, καὶ ἐπιδέχθη ὁ Ἰακώβος ὁ δίκαιος, ὃς ἦν ἀδελφὸς Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ, ἐπειδήπερ δίκαιότατον αὐτὸν ὄντα οἱ Ἰσραῆλις ἀπέκτειναν, quæ verba Rufinus ita interpretatur: quæ omnia acciderunt Judæis pro vindicta Jacobi Justī, qui erat frater Jesu, qui dicitur Justus, quem justissimum & piissimum omnium confessione Virum Judæi interfecerunt. Et hæc Iosephum tradidisse asserunt etiam Origenes (98.) Hieronymus (99.) & alii, cum tamen id apud Iosephum hodie non legatur. Etsi enim Iosephus referat, (100.) quod Ananus Pontifex Sectæ Sadducæus, homo audax & ingenio ferox post mortem Festi Præsidis, & cum Albinus Festi Successor adhuc in itinere ageret, oportuno hoc, quod ipsi videbatur, tempore concilium convocaverit, & Iacobum Fratrem Jesu, qui Christus dicebatur, tanquam impietatis reum una cum quibusdam aliis lapidandum tradiderit, idque factum omnibus bonis, quotquot in civitate agerent, vehementer displicuerit, nusquam tamen expresse dicit, quod Deus Jacobi hujus supplicium Hierosolymitanæ urbis everfione vindicaverit, ideoque hunc locum Spencerus (1.) librariorum incuria periisse suspicatur. Fieri tamen etiam potuit, ut eum, qui primus hac in causa Iosephum testem appellavit, memoria falleret, cujus oscitantia postea & alios oscitantes fecit. Non legitur etiam hodie in Iosepho, quod Iohannes Baptista vere Prophetæ fuerit, quanquam Hieronymus (2.) id a Iosepho traditum affirmet. Id tantum Iosephus asserit, (3.) apud Iudæos constantem opinionem fuisse, quod iuxta Numi-

nis

(97.) lib. 2. histor. eccles. c. 23. (98.) libr. 1. contr. Cels. p. 35. & libr. 2. p. 69. item in comment. ad Matth. c. 13. p. 223. edit. Huet. (99.) in Catal. Scriptor. c. 2. & 13. (100.) libr. 10. Antiqv. c. 8. p. 698. (1.) not. ad Orig. contr. Cels. p. 31. (2.) Catalog. c. 13. (3.) Antiqv. libr. 18. c. 7. p. 626.

PROLEGOMENA.

nis ultione propter Iohannem Baptistam Herodis exercitus deletus fuerit. Cum enim, ut Iosephus addit, vir optimus Iudæos ad pietatis & iustitiæ studium incitaret, simulque ad baptismi lavacrum invitaret, quod ita demum Deo fore gratum aiebat, si animis per iustitiam prius mundatis & puritatem corporis adderent, veritus Herodes, ne tanta hominis autoritas defectionem aliquam pararet, siquidem plebe doctrinæ hujus avida magni concursus ad Iohannem fiebant, & populus ejus consiliis nihil non facturus videbatur, apprehendi illum vinctumque Macheruntem mitti, atque illic occidi imperabat. Porro apud Suidam [4.] longa fabula de Iesu in locum Sacerdotis cujusdam Iudaici defuncti surrogato recensetur, in qua refertur, Iosephum in suis de Hierosolymitano excidio commentariis dicere, ὅτι Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ μετὰ πῶν ἱερέων ἡγάγετο, seu quod Iesus in templo cum Sacerdotibus sacra fecerit. Et hæc verba a Iudæis ex Iosepho expuncta putat Huetius, [5.] ego vero hæc verba Iosepho potius afficta existimaverim, quod eadem facilitate me probaturum confido, quam quod hic locus a Iudæis erasus fuerit. Aliud fragmentum Iosephi ab Eustathio Antiocheno servatum censet Isaacus Vossius [6.] quod ita se habet: ἀπέθανε δ' [sermo est de Harane Abrahami fratre] ἐν τῷ ἐμπνευσμῷ, ὃ ἐνεπύρισεν Ἀβραὰμ καὶ ἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἐξελεῖσθαι αὐτὰ [7.] Leo Allatius, qui Eustathii Antiocheni commentarium in Hexæmeron, ex quo hæc verba deprompta sunt, publici juris fecit, Latine ita reddidit: decessit [Haran] in incendio, quo Abraham idola Patris sui conflagravit, [rectius incendit, vel conflagrare fecit] dum illis ut subveniret domum est ingressus. Equidem Eustathius in isto loco Iosephi mentionem non facit. Non dubitat tamen Vossius, quin hæc verba Eustathius ex Iosepho deprompserit, cum Georgius Syncellus eandem historiam

d 4 referens

(4.) Tom. I. voce Ἰησοῦς p. 1231. (5.) demonstrat. evangel. p. 27. (6.) de 70. Interpret. c. 12. (7.) Eustath. in comment. ad Hexæmeron. p. 57.

PROLEGOMENA.

referens Iosephum testem appellaverit. Et prius quidem verum est. Syncellus enim in chronographia sua [8.] itidem refert, Haranum, cum Abraham⁹ idolis ignem iniecisset, ea flammis eripere conatum, incendio extinctum. Verum an Iosephum ejus rei testem citaverit, haud immerito dubitari potest. Id enim tantum Syncellus ex Iosepho se mutuari scribit, quod Abrahamus omni studio annisus fuerit, ut Patrem suum a fingendis & colendis idolis averteret. Nilominus tamen Vossii sententia ex eo probabilis videtur, quod verba quæ apud Eustathium de sepulchro Harani ejusque liberis proxime præcedunt, eadem ferme sint, quæ apud Iosephum in Antiquitatibus leguntur, (9.) ex quo colligere licet, Eustathium ea quoque, quæ de Harani combustionem narrat, e Iosepho hausisse, quamvis nec Eustathius Iosephum nominet, neque verba illa apud Iosephum hodie legantur. Idem Vossius (10.) aliud Iosephi fragmentum, quod in ejus operibus hodie desideratur, ex Græcorum Patrum catenis adducit, nempe tale: ἀποπὸν εἶναι λογισμῶν μετὰ τὸν λαὸν καὶ ὡς ἀπορρίπτει νομοθεσίαν Θεοῦ δέξασθαι. Et forte plura hujusmodi inveniet, cui Græcorum Patrum catenas pervolvere vacabit.

Josephi
de Christi-
sto testi-
monium.

Mirabitur vero forte quispiam, quis Iosepho inter Græcos Patres locus, & ipse Iosephus mirari possit, quod Sequoque Principibus permistum agnoscat Achivis. Sunt enim variae Græcorum Patrum catenæ, in quibus Iosephini nomen Græcis Patribus intermistum legitur, quales sunt catenæ in Genesin & Lucam, quas Lambecius in suis de Vindobonensi Bibliotheca commentariis recenset, (11.) ut alias five manuscriptas five editas omittam. Sed quid mirum, in catenis Patrum legi, quem in Catalogo suo inter ecclesiasticos scriptores retulit Hieronymus, & cujus aliquam partem Sebastianus Castalion ipsis Bibliis adjunxit? Enimvero argumentum, quod Iosephus in suis antiquitatibus tractavit, hanc gratiam apud Christianos facile conciliare ipsi potuit. Accessit honorificum de Christo testi-
monium,

(8.) pag. 75. & iterum p. 98. (9.) libr. 1. c. 7. (10.) de 70. Interpret. p. 46. (11.) tom. 3. cod. 4. & 42.

PROLEGOMENA.

monium, quod in ejus Antiquitatibus legitur (12.) quam quam adhuc sub judice lis est, sitne illud Iosephi de Christo testimonium genuinum, an Iosepho pia fraude suppositum, vel saltem interpolatum. Ruperti, Snellii, Remesii, Majoris, Menassii, Gronovii, Blondelli, Wheloci, Lansii, Ursini, Wagenseilii, Boecleri, Bangii, Fabri, & suas ipsius de hoc argumento epistolas collegit, & simul varia Veterum & Recentiorum de hoc testimonio judicia ex eorum scriptis excerpsit & Noribergæ anno MDC LXI. sub titulo testimonii Flaviani vulgavit Christophorus Arnoldus. Præterea peculiaribus dissertationibus hoc argumentum ventilarunt Bosius, Spanhemius, & Franciscus de Røye. De eodem satis prolixè agunt Huetius (13.) Lambecius (14.) Natalis Alexander, (15.) Isaacus Vossius (16.) & alii. Et fatendum quidem est hoc Iosephi testimonium non solum in editis & scriptis Iosephi codicibus constanter legi, verum etiam ab Eusebio tam in historia ecclesiastica quam in demonstratione evangelica Iosepho tribui [17.] Post Eusebium ejusdem testimonii fidem confirmant e Græcis Isidorus Pelusiota [18.] Sozomenus [19.] Sophronius, qui Hieronymi catalogum Græco stylo reddidit, [20.] Cedrenus, [21.] Suidas, [22.] Zonaras, [23.] Glycas, [24.] Nicephorus, [25.] e Latinis Hegesippus, [26.] Hieronymus, [27.] ut Rufinum Eusebii interpretem, & plures sequentium seculorum scriptores, quorum suffragia ad rerum summam parum conferunt, silentio prætermittam. At, si vere ista Iosephus scripsit, mirari satis nequeo, quod antiqui ecclesiæ Doctores, qui ex instituto Iudæos impugnarunt, telo hoc contra Iudæos usi non fuerint. Non incognita erant Iosephi scripta Iustino Martyri, quippe qui in parænesi ad Græcos Iosephi Antiquitates egregie commendat. [28.] Quid ergo

(12.) libr. 18. antiquit. c. 4. p. 628. (13.) demonstrat. Evangel. p. 17. (14.) tom. VIII. bibliothec. Vindobon. p. 5. & seqv. (15.) histor. eccl. Vet. Testam. tom. 6. dissert. 10. (16.) de 70. Interpr. p. 161. (17.) H. E. lib. 1. c. 11. demonstrat. lib. 3. c. 5. (18.) libr. 4. epist. 225. (19.) libr. 1. c. 1. (20.) tom. 1. Hieronym. edit. Basil. fol. 123. & 124. (21.) Compend. histor. tom. 1. p. 196. (22.) lexic. tom. 1. p. 1265. (23.) libr. 3. annal. c. 4. tom. 1. edit. ultim. p. 267. (24.) annal. part. 3. p. 234. (25.) libr. 1. c. 39. (26.) libr. 2. de excid. Hierosol. c. 12. (27.) Catalog. c. 12. (28.) p. 10.

PROLEGOMENA.

go opportunius fuisset, quam Tryphoni Iudæo Iosephum opponere, si Justinī ævo illud de Christo testimonium in Iosephi Antiquitatibus lectum fuisset? Tertullianus quoque, qui Iosephum Antiquitatum Judaicarum vernaculum vindicem appellat, (29.) etsi peculiari opere contra Iudæos disputet, Iosephi tamen de Christo testimonium omittit, quod sane fieri vix potuisset, si Tertulliani ætate cognitum fuisset. Chrysostomus in orationibus adversus Iudæos (30.) Iosephum *μαίεργι μάλιστα ἀξιόπιστον* appellat, & quid de Daniele scripserit, allegat. Qui fieri potuit, ut non etiam, quæ de Christo Iosephus scripsit, allegaret? Mitto jam alios, qui contra Iudæos scripserunt, & ad Photium Patriarcham Constantinopolitanum venio. Is duabus vicibus in sua bibliotheca de Iosephi antiquitatibus agit, semel codice septuagesimo sexto, & iterum codice ducentesimo trigesimo octavo. Sed neutrobi *ἀξιωματικόν* illud de Christo testimonium excerpit. Equidem Aubertus Miræus in notis ad Hieronymi catalogum Scriptorum ecclesiasticorum (31.) periocham illam de Christo, quæ apud Iosephum extat, a Photio memorari scribit. Verum memoria hic eum fefellit. Seductus tamen, ut puto, a Miræo Lambecius in epistola ad Principem Augustum inter eos, qui Iosephi de Christo testimonium pro genuino agnoverunt, etiam Photium numerat. (32.) De quo errore forte monitus, tantum abest, ut eum retractaverit, ut potius in commentariis ad bibliothecam Vindobonensem (33.) probare conetur, Photium saltem obscuram huius testimonii mentionem fecisse. Sic enim procedit: Photius in recensione operis alicujus, quod *πᾶσι παντός* seu de universo inscriptum fuit, monet, (34.) opus illud a nonnullis Iosepho attributum, sed rectius Cajo seu Gajo Romanæ ecclesiæ Presbytero tribuendum esse, cum in eo opere Salvator noster Christus appelletur, & inenarrabilis ejus e Patre generatio accurate describatur. Cum autem postea in recensendis Iosephi antiquitatibus, Jesum a Iosepho Christum appel-

(29.) in apologet. c. 19. (30.) orat. 3. adv. Judæos p. 114. edit. Hæschel. (31.) cap. 13. p. 7. (32.) pag. 4. (33.) tom. 8. pag. 14. (34.) codix. 48.

P R O L E G O M E N A .

appellari animadverteret, ne sibi contradicere cogeretur, totam Iosephi periocham excerpere noluit, sed tantum passionis Christi mentionem fecit his verbis: κατὰ τὸν καὶ τὸ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ἐγγράφει ΠΑΘΟΣ, sub hoc [nempe Herode, Tetrarcha Galilææ & Perææ] etiam Salvatoris contigit passio. Quibus verbis ad Iosephi periocham de Christo alludistatuit, cum Iosephus passionis Dominicæ nullibi nisi in decantatissimo illo testimonio meminerit. Verum Lambecius magno conatu magnas nugas agit. Verba enim illa de Domini passione Photii sunt, non Iosephi, siquidem Photius ea, quæ ex Iosepho excerpit, suis discursibus illustrat, & occasione Herodis Tetrarchæ obiter addit, quod Christus sub isto Herode passus fuerit, quorum etiam spectant, quæ occasione Herodis Magni de Christi Nativitate, & infanticidio Bethlehemitico, & occasione Agrippæ de Iacobi majoris supplicio & Petri captivitate differit, quæ sane Photius ex Iosepho non excerpit. Certum igitur est, altum esse de Periocha Iosephi, quæ Christi vitam breviter exponit, in Photii bibliotheca silentium, sive in Photiano exemplari plane defuerit, sive eam pro adulterina habuerit. Sane librum ὅτι πάντες etiam hanc ob causam Iosepho abjudicat, quod Iesus in eo Christus appelletur. Atqui in testimonio, quo Iosephus Christum prædicasse perhibetur, expresse legitur: ὁ χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ ἑνός. Accedit quod Photius in codice 33. ubi de Justo Tiberiensi agit, hoc commune Judæorum vitium esse scribit, quod de Christi adventu & miraculis fileant: Si igitur Photius in Iosepho tam illustre Christi elogium, quæle hodie legitur, invenisset, & pro genuino habuisset, dubio procul illud tanquam aliquid singulare, & a communi Judæorum more prorsus alienum observasset. Ne quis autem Eusebium ut antiquiorem Photio præferendum existimet, suppetiari Photio potest Origenes Eusebio antiquior. Is enim clare testatur, quod Iosephus Jesum pro Christo non habuerit. (35.) Si Jesum pro Christo non habuit Iosephus, quomodo in Antiquitatibus dicere de Jesu potuit: χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ ἑνός

πτος

PROLEGOMENA.

τοις ἡν. Excipit Vosius, (36.) Origenis verba ita explicari
 posse, quod Iosephus quidem crediderit, Jesum fuisse
 Christum seu Messiam, sed hominem tamen, aut excel-
 lentioris naturæ, quam sit humana, non divinæ. Et hanc
 sententiam Apostolorum ævo apud Ebionitas & Nazaræ-
 os viguisse, quoniam etiam Christo etiamnum in terris versante
 apud multos obtinuisse tradit. Verum Origenes expresse
 negat, quod Iosephus Jesum pro Messia agnoverit, & ex
 ipso Iosepho constat, quod Prophetarum de Messia ora-
 cula in Vespasiano impleta professus fuerit. Porro si quis
 objiciat, Iosephum de Præcurfore Christi Johanne Bapti-
 sta, & de discipulo Christi Jacobo nonnulla protulisse, i-
 deoque boni Historici partes implere non potuisse, si de
 Christo ipso plane siluerit: libenter concedam, Iosephum
 de Christo non plane siluisse, quoniam & hoc concedam, quod
 Iosephus de Iesu verba faciens a laudibus ejus non absti-
 nuerit. Neque enim ex inveterato Iudæorum, qui hodie
 vivunt, erga Christum odio de illorum moribus judican-
 dum est, quibus miracula per Apostolos in Christi nomi-
 ne quotidie facta sacrum quendam horrorem incusserunt.
 Et quamvis probari non possit, Iosephum in aula Vespasia-
 ni ex conversatione cum T. Flavio Clemente, qui postea
 sub Domitiano ob fidem Christianam interfectus est, &
 cum Flavia Domitilla ob eandem causam in exilium missa,
 bonam de Christo opinionem imbibisse, quæ Rupertii (37.)
 conjectura fuit, aut quod Banus Iosephi Præceptor Esse-
 norum sectæ addictus Iohannis Baptistæ sectator fuerit,
 adeoque de Christo inique sentire non potuerit, ut Vossi-
 us arbitratur, qui & ipsum Iohannem Baptistam Essenum
 fuisse ex cibi & vestitus simplicitate, baptismo, & reliqua-
 rum sectarum Iudaicarum odio colligit: (38.) ex iis tamen,
 quæ de Iohanne Baptista & Iacobo Iosephus retulit, satis,
 ut opinor, probari potest, falsam esse illorum sententiam,
 qui Iosephum de Christo contumeliose in suis Antiquitati-
 bus locutum, & istarum blasphemiarum vice a Christiano

qvo-

PROLEGOMENA.

qvopiam insigne hoc Christi elogium substitutum statu-
unt. Certum quidem est Phariseos, quorum placitis se
addictum Josephus in vita sua profitetur, plerosque ma-
gno Christi odio flagrasse, at fuerunt etiam inter Phari-
seos ab immani illo adversus Christum odio alieni, neque
sic Phariseis addictus fuit Josephus, ut non subinde eorum
mores & facta perstrinxerit. Qvocirca nihil obstat, qvo
minus Josephum honorifico aliquo præconio Christi no-
men condecorasse dicamus. Tale tamen illud fuisse mini-
me dubito, qvale decebat hominem Judæum, & qvi τὸ χρι-
στὸν ἠπρυγμὰ Theodoreto (39.) teste non amplecteretur.
At qvæ hodie apud Josephum de Christo leguntur, ita
comparata sunt, ut Christiano magis homini quam Judæo
convenient, unde & Sozomenus (40.) ex illis concludebat,
Josephum isto scribentem propemodum clamare, Chri-
stum Deum esse. Videns hanc difficultatem Lambecius
(41.) in defendenda hac Josephi periocha longe alia via in-
cedit, quam cæteri qvi hoc Josephi testimonium ut ge-
nuinum tuentur. Omnia enim Josephi verba in finistram
partem interpretatur, quasi non ad Christi elogium, sed
potius ad ejusdem vituperium & contemptum spectarent,
etsi a Josepho, ut neque Judæos neque Christianos neque
Gentiles offenderet, ambiguis phrasibus concepta fue-
rint. Imprimis autem ea via Josephum solerter usum di-
cit, ut nihil suis verbis de Christo scribat, sed tantum pro-
priam Christianorum traditionem ex trium Evangelista-
rum scriptis (Johannes enim Evangelium suum nondum
ediderat) & Actis Apostolicis haustam referat, sed ita ta-
men, ut phrasés, qvas adhibet, ad irrisiōnem Christianæ fidei
torqveri possint. Cum ergo Josephus Jesum Virum sapi-
entem dicit, respicere putat Lambecius Josephum ad lo-
ca Math. XIII. 54. & Marc. VI, 2. & tamen ambiguo sensu
Christum σοφὸν ἄνδρα appellare, cum vox sapientiæ nonnun-
qvam etiam in malam partem usurpetur. Deinde cum Io-
sephus

(39.) Commentar. in Daniele Tom. II. Opp. p. 697. (40.) libr. I. c. I. (41.) tom. 8. Bibl.
Vindob. p. 22.

PROLEGOMENA.

sephus titulum Viri sapientis ita restringit, aut corrigit, *ἔγχε ἀνδρὶ αὐτὸν λέγειν χρη,* si modo Virum eum appellare oportet, Lambecius non eam Josephi mentem fuisse putat, quasi Christus Deus potius quam Vir vel Homodiscendus fuerit, qua ratione Apollo Pythius apud Herodotum per oraculivocem Lycurgum compellavit: (42.)

Δίξω ἢ σε Θεὸν μαντεύομαι, ἢ ἐκὼν ἄνδρα

Ἄλλ' ἐπὶ καὶ μάλλον Θεὸν ἔλπομαι ὣς Λυκάεργε:

quem sensum a Josephi mente alienum fuisse putat, cum Christum ne Prophetam quidem nedum Deum aut Dei Filium esse existimaverit. Quamobrem sensum Josephi hunc potius fuisse existimat: fuit hoc eodem tempore Jesus sapiens Vir, si modo Virum eum appellare oportet, & non potius phantasma sive spectrum, siquidem ab ipsis discipulis suis propter *φάσκει* naturalem humanæ potentiam modum excedentes pro tali fuit habitus. Cujus interpretationis rationem confirmat ex Matth. XIV, 26. Marc. VI, 49. Luc. XXIV, 37. Sequentia apud Josephum verba: *ἦν γὰρ ἀδυσδόξων ἔργων ποιητής,* erat enim mirabilium operum patrator, alludere putat ad verba populi apud Lucam c. V. v. 26. dicentis: *ἔδοξεν ἀδύδοξα σήμερον.* Veretur autem Lambecius, ne hic etiam angvis in herba lateat, & Josephus forte per *ἔργα ἀδύδοξα ἔργα ἄπιστα* seu incredibilia intellexerit. Porro cum Josephus Christum fuisse dicit *διδάσκαλον ἀνθρώπων πῶν σὺν ἡδονῇ τ' ἀληθῇ δεχομένων* seu Doctorem hominum cum voluptate vera suscipientium, his verbis Christum a Josepho perstringi censet ut Magistrum piscatorum, publicanorum, muliercularum aliorumque rudium hominum quævis paradoxa dogmata simplici credulitate suscipientium, & cum voluptate tanquam vera amplectentium. Pro qua interpretatione illustranda Ciceronem adducit (43.) qui asserit, fictas quoque fabulas, e quibus utilitas nulla dari potest, cum voluptate legi. Sequitur apud Josephum:

PROLEGOMENA.

phum : *καὶ πολλὰς Ἰουδαίας πολλὰς δὲ καὶ ἐλληνικάς ἐπηγάγετο,*
 quæ verba Lambecius sic interpretatur : & multos
 quidem Judæos multos autem & gentiles se-
 quaces nactus est, nempe Judæos, ut *πρὸς ὁμογενεῖς*
adjungit, per prædicationem Evangelii, Gentiles au-
 tem, quorum nomine hic etiam Samaritani comprehen-
 duntur, partim sola curiositate propter famam miracu-
 lorum, partim & necessitate propter indigentiam auxi-
 lii ultro se offerentes. Quod autem Josephus addit:
ὁ Χριστὸς ἔτι ἦν CHRISTUS HIC ERAT, a Lambecio sic ex-
 plicatur, quasi sensus Josephi fuerit, hunc Jesum ad alio-
 rum, qui nomen Jesu tanquam apud Judæos admodum
 vulgare eodem tempore obtinebant, differentiam Chri-
 stum vulgo cognominatum fuisse, quoniam a discipulis &
 sectatoribus suis promissus Judæis Messias falso credebatur.
 Proxima Josephi verba ita se habent: *καὶ αὐτὸν ἐνδείξει
 τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῶν σταυρῷ ὑπετεταμένον* ΠΙΛΑΤΗΣ ὅτε ἐπαύσαντο
 οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες, eumque accusatum a prima-
 riis Viris nostris, cum cruci addixisset Pilatus, non
 tamen cesserunt, qui ab initio eum audiverunt.
 Hic Lambecius Josephum respicere putat partim ad que-
 relam duorum discipulorum Christi, qui in itinere versus
 Emmauntem Christum a summis Sacerdotibus & Prin-
 cipibus populi ad supplicium crucis damnatum tristes re-
 ferebant, partim ad Apostolos & reliquos discipulos in
 monte oliveti Christum a mortuis excitatum interrogan-
 tes, an hoc tempore regnum Israël reparaturus, & so-
 lum Davidis recuperaturus esset? Cum autem Josephus
 ait : *ὅτε ἐπαύσαντο οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες*, idem expri-
 mi putat, quod in Actis Apostolorum legitur c. V, 40.
*τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἰερῇ καὶ κατ' οἶκον ὅτε ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελι-
 ζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.* Etsi autem verba Josephi bene se habe-
 ant, pessimos tamen sensus in illis latere suspicatur. Putat
 enim Josephum salutiferæ Christi crucifixioni insultare
 e 2 voluif-

P R O L E G O M E N A.

voluisse, quæsi ea Personæ ac titulo Mesfiæ, qvi collapsum
 Israël regnum restituere debuisset, minime convenerit,
 simul & discipulos Christi deridere voluisse, qvòd, licet
 Christum a Pilato crucifixum viderint, nihilominus tamen
 post mortem tam ignominiosam eum ut Messiam venera-
 ri non cessaverint. Observat etiam Josephum aperte hic
 Judæum se profiteri, cum eos, qvi Christum apud Pilatum
 accusarunt τὰς πρώτας παρ' ἡμῶν appellat, & simul callide an-
 niti, ut præcipuam crucifixionis invidiam a Judæis amo-
 vens in Pilatum & Romano transferat. Pergit Josephus:
 ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν τῶν Θεῶν παροφητῶν ταῦτα
 τε καὶ ἄλλα μυσία περὶ αὐτοῦ θαυμασία εἰρηκότων, apparuit enim iis
 tertia die iterum vivus, prout divini Prophetæ &
 hæc & alia multa de ipso miranda prædixerant.
 Hæc verba Lambecius deprompta a Josepho esse putat
 ex Marc. XVI, 9. Luc. XXIV, 25. 26. 27. & aliis dictis Ev-
 angelicis & Apostolicis, in quibus Christi resurrectio, & re-
 surgentis apparitiones referuntur, ejusque gesta Prophe-
 ticorum oraculorum collatione confirmantur. Minime
 tamen Josephi verba ita accipienda esse notat, quasi ipse
 vel Christi resurrectionem veram esse vel oracula Prophe-
 tarum ad eundem pertinuisse crediderit, cum potius hæc
 tantum ex Christianorum sententia retulerit, iisque tradi-
 tionis suæ probandæ onus reliquerit, lectoribus autem su-
 is in utramque partem judicandi libertatem concesserit.
 Idque ex eo confirmat, qvòd Josephus non simpliciter di-
 cat: ἐφάνη πάλιν ζῶν sed ἐφάνη αὐτοῖς, quasi dixerit: illi vivum
 apparuisse dicunt, fides sit penes Autores. Tandem
 Josephus & hoc addit: εἰς τε νῦν τῶν Χριστιανῶν διὰ τὰδε ὀνόμα-
 σμένων οὐκ ἐπέλπιε τὸ φύλον, & nunc etiam Christianorum
 ab hoc denominatorū non defecit genus. His verbis
 Lambecius Josephum non modo se Christianorum nume-
 ro eximere ait, sed etiam mirari, qvòd eo tempore, qvò hæc
 scripsit,

P R O L E G O M E N A.

scripsit, ullus adhuc Christianorum superfuerit, cum præfertim persecutio, quam sub Nerone Christiani passi sunt, tam gravis fuerit, ut totum Christianorum genus ea extingui posse videretur. Hæc paulo prolixius ex Lambecio excerpere haud gravatus sum, cum isti de bibliotheca Vindobonensi commentarii in paucorum manibus versentur, & ab aliis, qui de hac Josephi periocha scripserunt, hætenus nondum, quod sciam, ad examen revocata fuerint. Videntur autem mihi Lambecii interpretationes nimis longe petitæ, & tam coactæ, ut longe satius videatur, locum hunc Josephi ut spurium plane rejicere, vel saltem interpolatum agnoscere, quam hoc modo ut genuinum defendere. Quis enim temere præsumat, Josephum, cum Jesum sapientem Virum appellat, hoc titulo in sinistram partem uti? Christum semel iterumque a discipulis prospectro habitum fuisse verum est, sed quod Josepho hæc in mentem venerint, cum scriberet, εἶγε ἀνδρα αὐτὸν λέγειν χρίσθι, persuadere mihi non possum. Et qualis foret hæc consequentia, Christus non tam homo quam φάντασμα potius seu spectrum fuit. Multa enim miracula patravit? Rectius hæc Josephi verba Huetius interpretatur, cum illa κατὰ χῆμα & oratorio more a Iosepho dicta asserit, ut prodigiorum a Iesu patratorum & beneficiorum in homines collatorum magnitudinem extolleret, ac si dixisset: tanta Christus gessit, ut Deo quam hominibus propior videretur. Cujus explicationis illustrandæ gratia Matthiæ Corvini Pannoniæ Regis epitaphium adducit:

Corvini brevis hæc urna est, quem magna fatentur

Facta fuisse Deum, fata fuisse hominem.

Notamus vero & hoc, in manuscriptis exemplaribus antiquæ versionis, quæ Rufino tribuitur, verba hæc: εἶγε ἀνδρα αὐτὸν λέγειν χρίσθι plane non reddi, unde non injuria aliquis suspicari possit, verba illa ab aliena manu accessisse. Sane in codice ante 8. secula exarato, qui penes Vossium fuit, verba hæc latine expressa non erant, ut ipse attestatur. Porro longe aliud est libenter vera suscipere, quod Christi discipulis

PROLEGOMENA.

Josephus tribuit, aliud fabulas & quævis absurda cum voluptate amplecti, quæ Lambecii explicatio est. Cum autem Josephus ait: ὁ Χριστὸς ἔτ' ἦν, certum est, quod Christi nomine Jesum Nazarenum non solum a Jesu Damnei Filio, vel a Jesu Gamalielis Filio & aliis qui isto tempore hoc nomine gaudebant distinguere voluerit, sed Christi etiam nomine Messiam intelligat. Et cum Josephus quippe Judæus Jesum pro Messia agnoscere non potuerit, non possunt ejus verba aliter interpretari, qui hoc de Christo testimonium revera a Josepho scriptum contendunt, quam quod hæc verba ellipsi vocis λεγόμενος laborent. At Josephus tali ellipsi uti non solebat. Nam Jacobum vocat fratrem Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ (44.) quemadmodum & Pilatus ad Iudæos dicebat: τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραβᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; (45.) Malim igitur cum Montacutio (46.) statuere, verba ista ὁ Χριστὸς ἔτ' ἦν glossema quoddam esse & marginalem Christiani cujuspiam lectoris annotationem, Iosephi textui postea a librariis insertam. Unde & a Cedreno hoc Iosephi testimonium allegante omissa videas. Aut si Christi mentionem Iosephus fecit, fortasse his verbis usus est: ὁ Χριστὸς ἔτ' εἶναι ἔπιστεύετο. Sic enim Hieronymus videtur legisse, qui Iosephi verba ita exprimit: credebatur esse Christus. Præterea quoque non probabile videtur, quod Iosephus crucifixioni Christi insultare, aut Apostolorum fidem in crucifixum irridere voluerit. Quomodo enim crucifixioni Christi insultare potuit, qui statim addit eum a mortuis tertia die resurrexisse, quemadmodum hæc & plura alia Prophetæ prædixerant. Quæ verba ita sane a Iosepho concepta sunt, ut non ex aliena, sed ex sua sententia loqui videatur. Quamobrem hæc etiam verba vel Iosepho afficta, vel interpolata arbitramur. Postremo & hoc addit Lambecius, quod Iosephus historiam de Paulina quam Decius Mundus Anubidis personam simulans in templo Isidis stupravit, testimonio suo de Christo non aliam

(44.) lib. 20. c. 8. (45.) Matth. XXVII, 17. (46.) in var. lect. ad Euseb. demonstrat. evangel. pag. 2.

PROLEGOMENA.

am ob causam subjungat, quam ut Christianorum fidem de Christi conceptione & nativitate tacite suggillaret. Et tamen hoc testimonium Iosephi de Christo summo jure in Iosephi operibus pro pretiosissima & vix æstimabili gemma haberi cupit, cum per illud Sacrorum Bibliorum Novi Testamenti veritas etiam hostili attestazione confirmetur. Si igitur Lambecius hoc Iosephi testimonium tanti æstimat, qui tamen ex maligno animo & cum maximo Christianæ religionis ludibrio hæc a Iosepho dicta statuit, quanti hoc testimonium æstimabunt, qui insigne elogium his Iosephi verbis contineri, & Iosephum vel in confinio Christianæ lucis positum, vel ad confessionem veritatis singulari Dei virtute compulsus asserunt? Sane Abrahamus Wheelocus in epistola ad Arnoldum [47.] totum potius Iosephum e medio & penitus e mundo tollendum existimat, quam ut illam nobilissimam de Christo periocham a Christiana ecclesia tolli patiamur.

Verum cum illam Iosephi periocham adulterinam vel saltem interpolatam esse non levia prodant indicia, & neque Christiani, quorum fides certioribus fundamentis innititur, magnopere illo egeant, neque Iudæi ejus autoritate moveantur, leve damnum erit, si gemma illa adulterina careamus. At Iosepho non æque carere possumus. Nam non solum libros Veteris Testamenti, historicos egregie illustrat, sed etiam historiam ecclesiasticam Veteris testamenti, quæ in Sacro Codice integra non extat, continuat, quo nomine quantum Iosepho debeamus res ipsa clamat, cum e solo pæne Iosepho historiam ecclesiasticam Veteris Testamenti quoad ultimas ejus periodos haurire liceat. Et vel hoc unum pro Iosephi commendatione sufficit, etsi longe plura, quæ nobilissimo huic Scriptori insigne precium conciliant, afferre possem, nisi soli lumen inferre intempestivum foret. Pessimè quidem Historicum optime de posteritate meritum excepit Jacobus Salius in annalibus ecclesiasticis Veteris

Scripto-
rum Iose-
phi uti-
litas &
autovi-
las.

PROLEGOMENA.

Testamenti, cum per omnes istorum annalium tomos Iosephi reprehensio utramque paginam faciat. Præi-
 verat Saliano Baronius in annalibus ecclesiasticis novi Te-
 stamenti, quippe qui nullam Iosephi carpendi occasio-
 nem prætermittit. Neque benignior erga Iosephum est
 Leonis Allatii affectus. Cum enim Scaliger in prolego-
 menis librorum de emendatione temporum Iosephum
 diligentissimum & φιλαληθέστατον Scriptorem nominasset, &
 postea subjunxisset: audacter dicimus, non solum in
 rebus Judaicis, sed etiam in externis tutius illi cre-
 di, quam omnibus Græcis & Latinis, verissime quidem
 id a Scaligero dictum censet Allatius, (48.) sed eo tantum
 respectu, quatenus id audacter se dicere pronunciat, cum
 extremæ audaciæ sit, hominem densissimis errorum tene-
 bris involutum omnibus Græcis & Latinis Scriptoribus
 anteferre. Nolo alios recensere, qui Iosephum tanquam
 Scriptorem futilem & nullius precii traducunt. At nec
 defuerunt, qui Sanctorum Patrum vestigiis insistentes Jo-
 sephum fide dignum judicarunt, & maximum veritatis
 studium in ejus operibus commendarunt. E quibus Ca-
 saubonus (49.) arbitratur, omnes Iosephi hallucinationes
 & ἀβλεψίας, si in unam summam contrahantur, vix centesi-
 mam partem culparum ab Eusebio in chronicis aliisque
 scriptis commissarum æqvaturas esse. Et, ut alios Iose-
 phi vindices nunc omittam, nuperrime etiam Antonius
 Pagi Ord. Min. Convent. S. Francisci passim (50.) Iosephum
 ab erroribus, quorum a Baronio postulatus fuerat, absolvit.
 Inter alia dicit, Iosephum cujus magna fides & eruditio
 in iis, quæ narrat, elucescit, justo inclementius a Baronio
 tractari, ejusque diligentiam in notatione temporum spe-
 ctatissimam in iis quæ sine ipso Eusebius ignorasset, ex Eu-
 sebio corrigi non posse. Fatemur tamen, Iosephum ut ho-
 minem; & Judæum insuper, multis erroribus obnoxium
 fuisse. Unum atque alterum tantum notabimus. Libro 12.

Iosephi
 errores &
 navi.

anti-

(48.) not. ad Eustath. p. 71. (49.) exercit. 12. ad Baron. p. 170. (50.) Conf. ejus Criticam ad annal.
 Baron. in apparat. n. 134. & 135. it. ad A. C. 14. n. 3.

PROLEGOMENA.

antiquitatum c. 13. Polybium reprehendit, quod Antiochum Epiphanem ob sacrilegii conatum periisse dicat, cum sacrilegium voluisse non videatur res digna supplicio, nisi voluntas ista perficiatur. Quam sententiam ne quidem in soli foro simpliciter tolerari posse Rainoldus (51.) animadvertit. Quamvis enim ob peccata cogitationis neminem poenam pati Ulpianus pronuntiet, conatus tamen alicujus sceleris etiam humano judicio vindicatur. Quanto minus ergo conatus sacrilegii coram divino tribunali impunis erit? unde hac in parte etiam gentiles quosdam plus vidisse quam Josephum, & alios Judæos Christo coævus, Ludovicus Ferrandus (52.) observavit. Nimirum Josephus, ut Cunæi judicium repetamus (53.) Autor omni laude dignus, & cui post sacrorum voluminum Scriptores prima esse debet fides, etsi gravitate super cunctos Judæos eminet, tamen haud ubique a deliramentis abhorret popularium suorum. Adducit Cunæus ejus rei specimen ex historia Caini, in quo Josephus agriculturæ studium, tanquam ex lucri odore profectum & cum magna terræ injuria conjunctum damnat, unde etiam ejus muneribus per sacrificium oblatis Deum delectari non potuisse scribit, cum non sponte nata sed labore hominis avari veluti per vim producta fuerint. In qua sententia Josephum rationem fugisse etiam Boeclerus notavit, (54.) qui præterea Josephum in historia creationis & lapsus sæpius impegisse & Mosis verba *ὁ καὶ λυμα ἰσδαϊκὸν* oculis incumbens minus intellecta ad seqviores interpretationes deflexisse demonstravit. Porro ad errores Josephi referenda sunt, quæ de arte Dæmones virtute radicis annulo inclusæ per nares extrahendi, & ab obsessis profligandi tanquam singulari sapientissimi Regis Salomonis invento libr. 8. Antiquit. c. 2. retulit. Radicem autem illam dum alibi describit, (55.) aliam etiam errorem addit, cum ait, Dæmonia esse hominum impiorum spiritus, quos vivis immergi, & eos, quibus subventum non fuerit, necare tradit. Quam opinionem ex Magorum disciplina haustam esse

(51.) de apocryph. tom. 2. p. 618. (52.) in Psalm. libr. p. 334. (53.) libr. 3. de Rep. Hebr. p. 373. 374. (54.) exercit. in Fl. Joseph. (55.) lib. 7. de bell. Judaic. c. 23. vel 25. p. 981.

P R O L E G O M E N A.

esse Tertullianus (56.) indicat. Quamobrem hic Iosepho non magis credendum est, quam illi Dæmoni puerum sedecim annorum vexanti, qui Philostrato referente (57.) interrogatus quis esset, respondebat se esse ἰδωλον ἀνδρός, ὃς πολέμῳ ποτὲ ἀπέθανεν, seu idolum viri jamdudum in bello interfecti, qui uxorem suam vehementer amaverit, sed quia uxor conjugii jure violato triduo post ejus mortem alteri nupserit, summum erga mulieres odium conceperit, & amorem suum ad hunc puerum translulerit. Non probandum quoque in Iosepho, quod, cum historiam transitus Israelitarum per mare Erythræum describit, miraculum divinæ potentiæ haud parum extenuet, dum ait, [58.] se hæc recensuisse, ut in sacris codicibus invenerit, & cuilibet liberam sentiendi facultatem permittere, num Dei Voluntate via per mare Israëlitis patuerit, an naturæ sponte, quemadmodum & Alexandri M. ductu Macedonibus mare Pamphylum cesserit, & aliam viam non habentibus iter illac aperuerit, cum Deus ejus opera ad destruendum Persarum imperium uti vellet. At quid cum Mose commune habuit Alexander, quem Strabo libro 14. Pamphyliae littus observato aestu, & militibus umbilico tenus immixtis oblique legisse & superasse tradit? Quemadmodum igitur Plutarchus (59.) Gentiles Historicos perstringit, quod Alexandri iter per mare Pamphyliae referentes miraculum excitent, quasi divina aliqua sorte Alexandro mare cecidisset, cum tamen ipse Alexander in epistolis suis nullum ejusmodi portentum jactaverit: ita & Iosephum reprehendere licebit, quod admirandum Israelitarum per mare transitum cum Alexandri per mare Pamphyliae itinere comparans, tanto plus vero miraculo detraxerit, quanto magis fictum amplificavit. Observarunt, qui in Iosephi lectione diligenter versati sunt, quod etiam de aliis divinis miraculis subdubitanter & frigidius loquatur, quam Sacrae Scripturae autoritas postulet. Historiam enim Ionæ a ceto devorati & post triduum redditi his verbis concludit,

διεξήλ-

(56.) c. 57. de anima: (57.) libr. 3. de vit. Apollon. c. 12. (58.) l. 2. antiquit. c. 7. (59.) in Alexand. p. 673.

PROLEGOMENA.

δείξαι δὲ τὴν αὐτὴ διήγησιν, ὡς ὅθεν ἀναγεγραμμένην, hæc de eo

fic retulimus ut invenimus in commentariis.

(60.) Quali epiphonemate etiam decimum Antiquitatum librum concludit, dum ait, se hæc, ut invenerit, in literas retulisse, & cuilibet integrum relinquare, ut diversam, si velit, opinionem sequatur. Enimvero nonnunquam veritatis amorem in Josepho nimium Gentilibus placendi studium corripit. Quorsum & illud referendum, quod libro 2. contra Apionem scribit, [61.] supremum Legislatorem aperte Iudæis interdixisse, ne Deos ab aliis cultos riderent aut blasphemarent. Ubi autem Deus hanc legem sanxit, ne quisquam illis malediceret, quos aliarum gentium opinio Deos confinxit? Respexit forte ad legem, quæ Deos execrari vetat. [62.] Verum istud edictum non ad Gentilium idola, sed ad Magistratus Dei in terra Vicarios pertinet, ut jam olim Cyrillus Alexandrinus contra Iulianum Apostatam ostendit. [63.] Si vero Iosephus ad legem de Diis Gentilium ore non memorandis aut nominandis, quæ Exod. cap. 23. v. 13. legitur, respexit, ne sic quidem probare poterit, convicia in Deos Gentilium Divina lege prohibita fuisse, ut fuse Seldenus (64.) demonstravit. Neque hic dissimulanda est pudenda illa Iosephi adulatio, quæ oracula de regno Messiae ad Vespasianum applicuit. Cum enim in sacris literis prædictum fuisset, istis circiter temporibus quendam ex Iudæorum finibus profectum orbem terrarum imperio potiturum, id in Vespasiano implendum dicere Iosephus non dubitavit. (65.) Et toto quidem oriente vetus illa & constans fama percrebuerat, esse in fatis, ut eo tempore Iudæa profecti rerum potirentur, quam de Imperatore Romano & imprimis de Vespasiano & Tito quod interpretati fuerint Svetonius, (66.) & Tacitus, (67.) minus mirandum est, cum & ipse Iosephus sacro illo oraculo Vespasianum, qui apud Iudæam Imperator creatus est, designatum scripserit, (68.) a reliquis Iudæis hic dissentiens, qui

(60.) lib. 9. Antiquit. c. 11. (61.) p. 1077. (62.) Exod. XXII, 28. (63.) lib. 7. contr. Julian. (64.) de jur. nat. & gent. lib. 1. c. 13. (65.) Euseb. lib. 3. c. 8. Zonar. lib. XI. annal. c. 16. (66.) in Vespas. c. 4. (67.) lib. 5. histor. (68.) lib. 7. de bell. Judaic. c. 12. vel 31. p. 964.

PROLEGOMENA.

qui oraculum illud ad se spectare rati se tanto fortius Romanis opposuerunt. Non satis ergo erat Iosepho, cum in castro Jotapata captus esset, imperium Romanum Vespasiano prædicere, nisi ipsum etiam terræ marisque & totius humani generis Dominum futurum prædixisset. (69.) Rectius autem vulgatum illud toto oriente oraculum de Iesu nostro explicari debuisse Hegefippus (70.) & alii notarunt. Sed nolo jam recensendis Iosephi erroribus diutius immorari, quos multos esse non diffiteor. Fatendum tamen & illud, multos Iosepho errores tribui, qui potius librariis vel interpretibus tribui debuissent. Sane numeros in Iosephi operibus scriptorum vitio sæpe vitiatos deprehendit Constantinus L' Empereur [71.] Et nonnunquam Iosephus ex ipso Iosepho corrigi potest. Nonnulla enim in libris contra Apionem rectius scripta sunt, quam in libris Originum scripta fuerant, ut Scaliger in notis ad selecta fragmenta veterum Græcorum uno alteroque exemplo probatum dedit. (72.) Nec defuerunt, qui Iosephum a graviorum quorundam errorum culpa liberarent. Quid frequentius quam Iosepho objicere, quod a Matthæo dissentiat, dicente, Tetrarcham Herodem Fratris sui Philippi Conjugem Herodiadem rapuisse? Iosephus enim Herodiadem non Philippi sed alterius Herodis uxorem fuisse dicit. Atque hinc, ut Sanctis Evangelistis veritas sua constet, quamplurimi Iosephum ignorantia & oblivionis arguunt, & in hac de raptu Herodiadis historia vel Gorionidem ab Herodum ætate longe remotissimum Flavio nostro Iosepho in cognoscenda veritate perspicaciorem fuisse contendunt. Quamvis autem Iosephus in hac causa etiam a Casaubono, quem in aliis gravissimum sui vindicem expertus est, desertus fuerit, fuerunt tamen qui insanabili huic quod videbatur, vulneri medicam manum adhiberent. Cum enim Iosephum in Herodum historia accuratissime versatum constet, non permittendum censuerunt, ut in hac Herodiadis historia mendacii argueretur. Et parum
quidem

(69.) libr. 3. de B. J. c. 27. p. 854. (70.) libr. 5. de excid. Hierosolym. c. 45. (71.) in notis ad Middoth, c. 4. sect. 3. p. 145. (72.) p. 9. & 18.

PROLEGOMENA.

quidem abfuit, quin nonnulli ex Josepho Evangelistas corrigere auderent. Legitur enim in Scaligerianis, quæ Jacobus & Petrus Fratres Puteani ex Scaligeri ore excerpterunt, veteres Christianos multa in Novo Testamento addidisse, & forte hic etiam aliquid mutasse. (73.) Verum desperato isto remedio non opus est, cum non desit commodatio Josephum cum Evangelistis conciliandi, quæ apud Grotium, (74.) Noldium (75.) & alios videri poterit. Quantum ad historiam infanticidii Bethlehemitici attinet a Josepho omissam, Scaliger in prædictis excerptis Christianos potius alicujus additionis ad historiam Evangelicam, quam Josephum alicujus omissionis arguere videtur. Vossius autem in chronologia sacra, quam ad mentem veterum Hebræorum & præcipue Josephi exposuit, non se mirari dicit, quod Josephus infanticidii illius historiam prætermiserit, cum post tot crudelitatis exempla Hierosolymis & per totam Palæstinam edita, post sublato diversis supplicii tot filios, uxores, proximos, & amicos non magnares fuisse videatur, quod Herodes unius vici & adhærentis territorii infantes sustulerit, quorum stragem non adeo magnam fuisse putat, cum non omnes, sed mares tantum, & qui intra bimatum essent, cæsi fuerint. Quod autem Macrobius libr. 2. Saturnal. c. 4. retulit, Imperatorem Augustum cum inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Judæorum intra bimatum jussit interfici, filium quoque ejus occisum audivisset, dixisse: melius est Herodis porcum esse quam filium, id Vossius merum figmentum esse censet, cum Herodis filii, qui a Patre interempti sunt, omnes adolescentiam jam exuerint, ideoque illud Augusti scomma ad infanticidium Bethlehemiticum non pertineat. Sed esto, ad fabulas referri debere, quod inter infantes ab Herode occisos aliquis ex Herodis filiis fuerit, omnino tamen mirandum videtur, Macrobius Gentilem de infantibus intra bimatum ab Herode occisis aliquid memorasse, & Josephum Judæum, qui illorum temporum historiam magna diligentia persecutus est, stragem illam Bethlehemiticam silentio in-

f

volve-

(73.) p. 177. (74.) annot. ad Matth. (75.) in histor. Idum. p. 204. & seq.

PROLEGOMENA.

volvere, quæ non unicum tantum vicum, sed etiam totum circumjacens territorium pervasit.

Nova e-
ditio Jo-
sephi.

Appen-
dix Ari-
steas.

Quamvis autem nonnulla in Josepho sint, quæ omnem excusationem aut defensionem respuant, cœtera tamen ita comparata sunt, ut avidissimos lectores merito suo semper invenerit. Quamobrem cum Græco-Latina Josephi exemplaria, quibus Bibliopolarum officinæ jam pridem caruerunt, a plurimis eruditis desiderari animadverteret Vir integerrimus & sumtibus in novas Sanctorum quorundam Patrum aliorumque bonorum Autorum editiones hæcenus erogatis spectatissimus MAURITIUS GEORGIUS WEIDMANNUS, cœteris in bonos libros meritis & hoc addidit, ut Josephi opera Græco-Latine impensis suis denuo imprimi & novam in super appendicem adjici curaret. In ista appendice primum exhibetur ARISTEÆ liber de 70. Interpretibus. Cum enim Josephus in suis antiquitatibus illam Aristææ narrationem velut in compendio referat, & ipse Aristæas in paucorum manibus versetur, visum fuit operæ pretium, Josephi operibus Aristæam adjungere. Fuit autem Aristæas e Ministris Ptolemæi Philadelphi Regis Ægyptii, quem Hieronymus (76.) Ptolemæi ὑπεργρασιγὴν appellat, quam vocem non fideliter interpretatur Hugo Cardinalis, cum ait hoc vocabulo fidelem interpretem notari ab hyper i. e. valde & pistis i. e. fides. Nec minus lepida est altera interpretatio, quæ hyperaspistes est Notarius, ab hyper i. e. super & pistan assistens. Utramque deridet Erasmus, (77.) cum ὑπεργρασιγὴς satellitem seu protectorem significet, quia satellites ἀσπίδες seu clypei objectu Regum corpora tegebant. Neque tamen e vulgari satellitio Aristæas fuit. Andreas enim, qui una cum Aristæa Ptolemæi Regis nomine ad Judæos ablegatus fuit, in literis Regis ad Eleazarum Pontificem Judæorum Ἀρχισωματοφύλακας titulo ornatur. Si igitur etiam Aristæas Regis corporis custodiam habuit, quod Josephus asserit, [78.] ipse quoque inter præcipuos Regii corporis custodes numerandus erit. Sane Ptolemæ-

us &

(76.) præfat. in Pentateuchum seu epistol. 104. (77.) Tom. IV. Oper. Hieron. p. 6. (78.) libr. 2. contr. Apion. p. 1064.

PROLEGOMENA.

us & Andreæ & Aristeæ in magno apud se honore constitutos asserit. Hujus autem Aristeæ & historiæ, quam composuit de LXX. Interpretibus, præter Josephum & Hieronymum etiam Tertullianus, [79.] Eusebius, [80.] Epiphanius, [81.] Syncellus [82.] & alii meminerunt. Prodiit ille Aristeæ liber a Matthia Palmerio latine redditus Basileæ anno 1536. apud Iohannem Bebelium una cum Olympiodori in Ecclesiasten commentario, & Gregorii Neocæsariensis in eundem Ecclesiasten metaphrasi. Et hæc Palmerii versio etiam micropresbytico seu syntagmati veterum quorundam Theologorum, quod Basileæ anno 1550. Henricus Petri in lucem publicam emisit, nec non Bibliothecæ Patrum (83.) inserta legitur. Sichardus autem cum Palmerii versionem minus accuratam deprehenderet, de nova adornanda cogitabat, quod consilium postea mutavit, cum hunc laborem a Matthia Garbitio præoccupatum intelligeret, cujus versionem Basileæ anno 1561. una cum græco Aristeæ textu Oporinus excudit. Postea etiam Iacobus Middendorpius Aristeæ ex græcis manuscriptis & latinis codicibus restituit, & commentario suo illustravit, quæ editio Coloniae anno 1578. in lucem prodiit. Atque ut de Germanicis, Italicis & Gallicis versionibus taceam, etiam in Hebraicum sermonem hanc Aristeæ historiam transtulit R. Azarias de Rubeis, qui hunc Aristeæ tractatum Hadrath Zekenim seu decorem senum inscripsit, & libro Meor Enajim inclusit. (84.) Num vero ista narratio de 70. Interpretibus vere a Ministro quodam Ptolemæi Philadelphi, qui Aristeæ nomen gessit, scripta, an ab impostore quodam sub Aristeæ nomine conficta fuerit, de eo non inter omnes æque convenit. Alii enim cum Isaaco Vossio (85.) priorem, alii cum Josepho Scaligero (86.) posteriorem sententiam defendunt. Peculiari tractatu paucis abhinc annis hoc argumentum discussit Humfredus Hody, qui quidem librum Aristeæ, qualis hodie

(79.) Apolog. c. 18. (80.) libr. 3. de præparat. evangel. c. 1. & seqv. (81.) de ponder. & mensur. c. 9. & seqv. (82.) chronogr. p. 273. (83.) edit. Paris. tom. 7. Colon. tom. 1. & Lugdun. tom. 2. (84.) Bartolocc. Bibliothec. Rabb. tom. 1. p. 437. seqv. (85.) de 70. Interpret. c. 4. (86.) ad Chronic. Euseb. p. 133.

PROLEGOMENA.

hodie superest, non diversum esse ab eo, ex quo Iosephus & Eusebius historiam de 70. Interpretibus retulerunt, ipsam autem historiam jam ante Iosephi ætatem sub Aristæ nomine a Judæo quodam confictam esse pluribus argumentis demonstrare contendit. Nostrium jam non est tantas componere lites. Quæ in appendice Iosephi nostri sequuntur notæ ad epitomen Aristæ vel Aristæi a Iosepho excerptam debentur Juveni non vulgaris industriæ & eruditionis JOHANNI ALBERTO FABRICIO, a quo etiam novam Apocryphorum editionem propediem expectamus. Notas illas, cum & breves sint, & eruditæ, perlegere nec molestum, nec inutile fuerit. Varias lectiones librorum de bello Judaico & libelli de Maccabæis ex manuscripto bibliothecæ nostræ Academicæ Paulinæ collegit Excellentissimi Bibliothecarii heu nuper defuncti, sed tamen in Academia nostra & Orbe toto literato eruditionis fama immortaliter victuri Filius non degener JOACHIMUS FRIDERICUS FELLERUS, quas Iosephi lectoribus non ingratas fore arbitramur cum illarum collatio locis nonnullis obscurioribus lucem afferre possit. Imprimis autem in libro de imperio rationis manuscriptus ille codex integris periodis auctior ab editis multum differreprehenditur, quod jam supra monuimus & ipsa collatio ostendit. Ejusdem libelli de Maccabæis versionem novam a Combefisio elaboratam propterea addere voluimus, quia Erasmi paraphrasis supra exhibita a Græco textu nimium discrepat. Nusquam enim in græco textu leguntur nomina fratrum Maccabæorum, quæ Erasmus in sua paraphrasi expressit nescio unde hausta. Neque in græco textu Iosephus hæc de Maccabæis ex sacris Literis se accepisse dicit, quod in latinæ paraphraseos epilogolegitur, ut plura alia taceamus. Unde & in Erasmus invehitur Combefisius, quod nova sua pro Iosephi antiquis venditaverit, & sub paraphraseos specie multa infarferit a Iosephi verbis aliena, diuque sibi in votis fuisse dicit, ut eruditus quispiam & græcæ

Notæ ad
epitomen
Aristæ.

Variae Le-
ctiones ex
MSC.
Lips.

Liber de
Maccabæ-
is cum
versione
& notis
Combefi-
sii.

PROLEGOMENA

græce doctus egregiam hanc Josephi lucubrationem Latine redderet, cum Erasmus in sua paraphrasi sui potius ingenii speculationes, quam Josephi verba exprefferit. Dum autem Combefisius ita se gerit, quasi nemo hunc tractatum ante se ita interpretatus fuerit, ut latina græcis respondeant, ignorasse videtur, quod in nonnullis Josephi editionibus nempe in editione Basileensi anni 1567. Coloniensi anni 1593. & quibusdam aliis non Erasmi paraphrasis, sed alia nescio cujus interpretis versio legatur, quæ ad græcum textum propius accedit. Initium illius versionis jam supra, ubi de Latinis Josephi editionibus actum est, indicavimus. Præterea in editione apocryphorum Basileensi, quæ ex Officina Brylingeriana anno 1582. prodiit, adhuc alia versio legitur, quæ sic incipit: Studiofissimum sapientiæ sermonē declaraturus. Non est igitur quod Combefisius, & Andillius Gallicus Josephi interpretes quærantur, libelli de Maccabæis nullam aliam interpretationem hactenus extitisse, quam illam Erasmi paraphrasin. De promptissimus autem novam, quam in hac Josephi appendice damus, Combefisii versionem cum ejusdem notis & animadversionibus ad hunc tractatum ex novissimo, quod vocat, bibliothecæ Patrum Græco-Latinorum auctario, quod anno 1672. Parisiis vulgatum est. In postremam appendicis partem rejecimus fragmentum ex Josephi parænesi ad Græcos, quæ inscribitur de causa universi contra Platonem. Tractatum illum *ὑπὲρ πάντων* integrum habuit & legit Photius, ut in bibliotheca sua testatur, (87.) ubi refert hunc librum in quibusdam exemplaribus sic inscriptum: *ὑπὲρ τῆς καὶ πάντων αἰτίας*, in aliis *ὑπὲρ τῆς καὶ πάντων εὐστίας*. Duos vero libellos fuisse docet, quibus Autor Platonem secum pugnare docuerit, Alcinoū quoque de anima, materia & resurrectione ut absurda & falsa differentem reprehenderit, & Judæorum nationem quam Græcorum antiquiorem fuisse tradiderit. Dicit autem hunc tractatum ab aliis Josepho, ab aliis Justino Martyri, ab aliis Irenæo adscriptum fuisse

Fragmentum ex libro *ὑπὲρ πάντων*.

P R O L E G O M E N A.

isse. Ipse autem in eam sententiam inclinatur, quod hic liber a Cajo Presbytero Romano scriptus fuerit, cum & in *ἡ ἀναγραφὴ αἰς* marginalibus Codicis sui Caji nomen adscriptum invenerit, & Cajus in Labyrintho suo se libri de universi natura autorem professus fuerit. Iosepho quo minus hunc tractatum tribuere velit, duas imprimis rationes obstare sibi profectur, unam quidem, quod Autor de homine & anima ita differat, ut ejus discursus Hebræorum de natura hominis doctrinæ minus convenire videantur; altera vero, quod de Christo *ὡς ἐγενήσατο*, hoc est juxta Schottum aptissime, seu ut Tanaqvillus Faber (88.) maluit, ad nostrum ferme modum seu proxime ad Christianorum fidem disseruerit, *καὶ ἡ σὺν περὶ αὐτὴν ἀναφθεγγόμενον, καὶ τὴν ἐκ πατρὸς ἀφ' ὧν γεννησθὲν ἀμεμπῶς ἀναγράφων*, & ipsam Christi appellationem explicans, & inenarrabilem ejus ex Patre generationem describens, quod a Iosepho Judæo alienum esse res ipsa demonstrat. Non defuerunt tamen, qui adhuc Iosepho tractatum illum vindicarent. In his Iohannes Zonaras, (89.) cum Iosephi de Christo testimonium adduxisset, subjungit, eundem Iosephum *ἐν τῷ πρὸς ἑλληνας λόγῳ, ὃς καὶ Πλάτωνος ἑπὶ τῆς ἐπαντὸς αἰτίας*, seu in oratione ad Græcos, quæ contra Platonem inscribitur de universi causa Christum ut mundi Iudicem inducere, ejusque tractatus, ex quo verba quædam adducit, etiam Damascenum in suis parallelis meminisse. Et Arnoldus Peraxylus Arlenius, qui Iosephi opera Græce primus edidit, non sufficientes rationes a Photio adductas existimat, ob quas Iosepho hoc opus abjudicari debeat, cum Iosephus etiam in libris Originum ita de Christo ejusque operibus & miraculis differat, ut eundem virum vel hominem vix appellare audeat, & tacito suffragio ejus divinitatem veneretur. Quod re quid sentiendum sit, superius ostensum fuit. Promittebat autem idem Arlenius, (90.) se propediem istum tractatum cum Studiosis communicaturum. Sed promissa non servavit. David autem Hoeschelius cum Photii bibliothecam Græce ederet & notis illustraret, fragmentum hujus tractatus ex Italia a Maximo Margunio ad se missum notis inseruit, cui etsi Iosephi titulum præfixerit,

PROLEGOMENA.

rit, non injuria tamen dubitari posse statuit, an Josephum Autorem habeat, cum a Christiano potius homine scriptum videatur (91.) Post Hoëschelium, Stephanus le Moynes in variis suis sacris (92.) fragmentum illud iterum vulgavit, non amplius Josephi, sed Hippolyti nomine signatum. Cum enim anno 1831. non procul ab æde Laurentiana extra muros marmorea Hippolyti statua effoderetur, quæ postea in Vaticanam bibliothecam translata fuit, præter Hippolyticanonem Paschalem in hac statua repertus fuit librorum ab Hippolyto scriptorum catalogus, in quo & hoc opus observare licet:

ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΛΑΤΩΝΑ

Η ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ,

Quamobrem non amplius dubitandum censet Monachius, quin hoc opus, cujus insigne fragmentum superest, Hippolyto tribui debeat: Cur autem hoc opus olim a nonnullis Josepho tributum fuerit, duas affert causas. Prima est, quod Josephus (93.) promiserit, se peculiari opere *ἡ εἰς ὅσας θείας* acturum; Altera, quod quæ in hoc fragmento de statu & loco animarum separatarum referuntur, cum iis conveniant, quæ Josephus *ἡ εἰς τὸ Ἄδ* tradidit. Possit & tertia addi ex styli æqualitate, quam Photius observavit. Addimus & quartam ex Dodwello (94.) qui hunc *ἡ εἰς πάντας* tractatum a Cajo (hunc enim Autorem esse putat, non Hippolytum) ex multis Autoribus & quidem propriis Autorum verbis collectum fuisse putat, quemadmodum & Macrobius ipsa Gellii aliorumque Autorum verba suppressis nominibus describat. Videtur autem ipsi verisimile, Cajum etiam nonnulla ex Josepho in librum istum transcripsisse. Certe Photius indicat autorem illius libri inter alia Judæos Græcis antiquiores demonstrasse. Ea autem quæ de Judaicæ gentis antiquitate disseruit, commodè ex Josephi libris contra Apionem transcribere potuit. Forte etiam ex Josepho hausit, quæ de mundi opificio breviter disseruit. Nam de hoc etiam argumento Autorem hujus operis tractasse ex Photio discimus. Cum autem ex variis Autoribus hoc opus collectum fuerit, quorum nomina forte vel ipse Autor, vel librarius quispiam nonnulla quam in margine notavit, hinc illud opus modo Josepho, modo Justino, modo Irenæo, modo aliis adscriptum fuit. Quamvis autem Josephus ad calcem suarum antiquitatum promiserit, se in quadriparto volumine de sectis Judæorum etiam de Deo ejusque substantia acturum, opus tamen illud a Josepho non absolutum fuisse Dodwellus suspicatur. Cum enim Epaphroditus anno post editam Josephi *ἀρχαῖα λόγια* proximo, nempe anno Domitiani penultimo, Christi 95. perierit, & Josephus infensissimos e gente sua hostes habuerit, conjicit istos Patroni casum in ipsius quoque Josephi perniciem convertisse, adeoque Josephum Epaphroditum haud diu superstitem fuisse. Coeterum cum fragmentum libri *ἡ εἰς πάντας* sub Josephi nomine editum olim fuerit, ei in hac appendice operum Josephi locum aliquem concedere volumus. Quod superest, benevolunt Lectorem rogamus, ut qualemcunque hanc Josephi editionem boni consulat, donec vel novi Bertrami, Scaligeri, Cunæi, Petiti, Bigotii, Bosii, Monachi excitentur, vel Clarissimus Bernardus cum Josepho suo in gratiam redeat.

Scripti Lipsiæ A. C. 1691. ante nundinas vernaes.

F 4

ILLU-

(91.) not. ad Phot. bibl. p. 93. (92.) pag. 53. tom. 1. (93.) libr. 20. antiqu. c. ult. (94.) diss. 6. ad Irenæum.

ILLUSTRISSIMO
PRINCIPI FRIDERICO V.
COMITI PALATINO AD RHENUM,
ELECTORALIS DIGNITATIS ET PALATINATUS
hæredi, Bavariae Duci, &c.

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO.

LAVII Josephi Hellenistarum Judæorum cum eruditio-
ne, tum eloquentia facile principis historica monumenta prælo
meo excusa, Princeps Illustrissime, ad T. C. humiliter adfero. Sicut
enim scriptorum est quæ honesta sunt & sæculis profutura literis
prodere: ita & in immenso aliorum super alios acervatorum librorū
cumulo typographorum interest laudabiles & bonæ frugis scripto-
res in lucem mittere redivivos, & adversus Zoilos potentium patro-
norum tutelæ committere. multiplex vero mihi causâ fuit cur ad
T. C. noster confugeret Josephus: namque primum tota operis *πραγματῖα* de rebus
est quæ a Principe cognoscantur dignissimis; ipsâ nempe mundani Systematis divina
constitutione, humani generis ortu & propagatione, Patriarcharum vita, Mosaica Le-
gislatione, politia Hebraica, monarchiarum, quæ olim orbem rexerunt, imperio &
aliis, quæ quatuor millium annorum historiam implent auctoris & eo nomine apud Prin-
cipes gratiosi, quod non ex infimis literatorum subselliis ad hæc scribenda prodierit ter-
ræ filius; sed ex regio Hasmonæorum sanguine oriundus, & primaria sacerdotum
inter Judæos familia, cum in adolescentia ad miraculum usque in literarum studio pro-
fecisset, juventutem rebus gerendis & bello, quod cum Romanis gessere Judæi, inter-
necino exercuit Galilææ præfectus, consilio & manu æque promptus, ætate vero pro-
vectiori otium Romæ nactus ea literis mandavit, quæ literarum cognitione & usu didi-
cerat, vir cæteroquin Imperatoribus Vespasiano, Tito, Domitiano ob præclaras animi
dotes acceptissimus. Verum accessit & alia causâ cur Josephum coram T. C. sisterem,
beneficium quod tuæ C. debeo, ob manuscriptorum tuæ electoralis Bibliothecæ codicum
Josephi liberalem usum, quem annuente primario nostræ ætatis Philologo Jano Gru-
tero, Bibliothecæ præfecto, impetravit singulari sua humanitate nobilissimus & erudi-
tissimus J. C. tus Marquardus Freherus Tuæ C. Consiliarius. Sed quia in hoc autore ex-
cudendo longius processeramus cum membranas consecutus sum, & multi assidua inter-
pellatione ut quam primum Josephum Græce, publici juris iterum facerem efflagita-
bant, quod editionis Basiliensis quæ ante LXVII. annos unica prodiit, nullum exem-
plar superesset; hortantibus cessi, quorundam virorum doctorum notas, & varias le-
ctiones ejus qui manuscripta excussit studio collectas propediem peculiari volumine
editurus. Cum itaque T. C. tuorumque beneficio sim adjutus C. T. patrocínio Jose-
phum historicum Principe non indignum jure meritoque dedico, demisse rogans ut
quemadmodum Titus Imperat. autorem libros suos *περὶ ἀλώσεως* offerentem benigne
admisit, probavit, & Bibliothecæ suæ inseri jussit; ita Josephum nostrum clementi vul-
tu T. C. accipiat; & in sua per insigni Bibliotheca quæ nobis calamo exarata exemplaria
suppeditavit, ut emendatior prodiret, locum obtinere patiat. Ipse interim Deum
Opt. Max. a quo est omnis antistatus in terris, supplex orabo ut det T. C. vitam prolixam,
Principatum securum, & quæcunque boni Principis vota sunt.

Tua Celsitudinis servus addictissimus

PETRUS ROVERIANUS
Typographus.

DE IO:

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ

ΒΙΟΣ

FLAVII JOSEPHI

VITA.

Sigismundo Gelenio interprete.

MHI igitur genus est A non obscurum, sed longa serie, ductum a sacerdotibus: & sane quemadmodum apud alios alia nobilitatis rationes censentur, ita apud nostrates jus sacro-

tum est illustis originis. ego autem non solum ex sacerdotum oriundus sum genere, verum etiam ex vice prima inter viginti quatuor illas, quas inter non mediocre discrimen est. quin & ad regium genus per matrem pertineo: quandoquidem Asamonzorum familia, ex qua illa prognata est, tempore longo regnum simul & sacerdotium in gente nostra obtinuit. nunc ipsam C seriem propagationis pertexam. Atavus mihi fuit Simon Psellus cognomine, quo tempore Hircanus Simonis pont. filius ejus nominis primus summum sacerdotium tenuit. is novem filios habuit, & in his Matthiam Aphlia cognomine. hic ex Jonathae summi pontificis filia Matthiam Curtum suscepit, primo anno Hyrcani principis. ex eo Josephus progenitus est anno regni Alexandri nono: qui Matthiam genuit annum decimum regnante Archelao. is porro me genuit imperii C. Caesaris anno primo, ipse autem filios habeo tres: quorum Hircanus maximus, natus est anno quarto Vespasiani principis, deinde septimo Justus, nono Agrippa. atque hanc generis nostri successionem, ut est in publicas tabulas relata huc transcripsi, parvi faciens improborum calumnias. Matthias autem meus pater, non nobilitate solum, sed multo magis iustitia fuit celebratus, cuius nomine totis quam ampla sunt Hierosolymis innotuit. ipse a pueritia cum Matthia eisdem parentibus nato incumbens disciplinis egregie profeci, visusque sum intellectu & memoria prae-

MOI ὅ γινώσκοντες ἐν τῇ ἀσ-
μον, ἀλλ' ἐξ ἱερέων ἀνωγνῶ-
καταβεβηκός. ὥστε δὴ παρ'
ἐκάστου ἀλλή τις ἐστὶν ἐξ ἡμε-
ρας ἱσχυροῦς, ἔτω παρ' ἡμῶν
ἢ τῆς ἱερωσύνης μεταστὰς
τις μὲν ἐστὶν ἡμῶν λαμπρο-
τήτης. ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἐξ
ἱερέων ἐστὶ τὸ γινώσκον, ἀλλὰ καὶ

ἐκ τῆς πρώτης ἐφημερίδος τῶν ἐκκοσμησάμενων πλ-
λὴν ἡ καὶ τούτων διαφορά. ὑπάρχων ἡ καὶ βασιλικὴ
ἡμῶν ἀπὸ τῆς μητρὸς. οἱ γὰρ ἀσσυριανοὶ πάντες ὡς
ἐκγονοὶ ἐκείνης, ἔδεικνυν ἡμῶν ὅτι μήκειον χρόνον δε-
χεράπευσαν καὶ ἐβασίλευσαν ἐν τῇ τῶν βασιλευσάντων.
ὁ πρῶτος πατὴρ μου ἐμὸν σίμων ὁ ψελλὸς ὁ πικραλὸς ἄρχος.
ἐπὶ τῇ ἐφημερίᾳ καὶ ὃν καὶ δεχέμεθα σίμωνος
ἀρχιερέως ὁ πατὴρ, ὁ πρῶτος δὲ δεξιέρων ὑρκανὸς ἀνο-
μαδὴ γίνοντα ἡ τῶν ψελλῶν σίμωνι πατρίδι ἐνεία.
πύτων ἐστὶν ἡς ματθίας ὁ ἡφλίας λεγόμενος. ἐπὶ τῇ
ἐφημερίᾳ πατὴρ μου ἡμῶν ἱρκανὸς ἰωνάθου δεξιέρων, καὶ
γίνετα πατὴρ μου ματθίας ὁ κυρτὸς ὁ πικραλὸς, ἀρ-
χὸν τῶν ὑρκανοῦ τὸν πρῶτον ἐν αὐτοῖς. πύτων γίνετα
ἰωσήφ ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀλεξάνδρου ἀρχῆς, καὶ ἰωσή-
φου ματθίας βασιλεύοντος δεξιέρων τὸ δέκατον
ματθίας ὁ ἐγὼ τῶν πρῶτων τῶν γαῖαν καίσαρος ἡγε-
μόνιος. ἐμοὶ ὅ γινώσκοντες ἐπὶ τῆς ἐφημερίδος ὁ πρῶτος
ἐπὶ τῇ πύτῳ τῆς ἀσσυριανῶν καὶ ἡγεμόνιος
ἐξ ὁμοῦ ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ὁ ἀρχιερέας. τῶν μὲν οὖν
ἡμῶν διαδοχῶν ὡς ἐν ταῖς δημοσίαις δελτικαῖς
ἀνταρξαμασίαις εὐρον, οὕτως ὡς ἐν ταῖς δημοσίαις
ἐβασίλευον ἡμῶν περικλυτοὶ καὶ χαίρων φραστές. ὁ πύτων
δὲ ματθίας οὐ διαμόνην τῶν ἀρχόντων ὁ πύτων
ἦν, ἀλλὰ πάλιν διατῶν δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ γνη-
μότητος ὡς ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει τῇ παρ' ἡμῶν τῇ ἱεροσ-
λυμίταις. ἐγὼ ὅ σὺν παιδεύομαι ἀδελφοὶ ματθίας
πύτων καὶ γινώσκοντες γὰρ μοι γινώσκοντες ἐξ αὐτῶν τῶν γινώσκον-
τες μοι ἡμῶν παιδείας πρὸς τὸν δῆμον, μή μιν πρὸς
ὁμοῦ δόκων διαφέρειν. ἐπὶ δ' ἄρα πατὴρ ὡς ἐν τῇ
συνερεσκαδεκατῶν ἐπὶ διατῶν φιλοφροσύνην ὑπὸ
πάντων ἐπὶ τῇ νόμῳ, σὺν τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τῇ
πύτων πρῶτων, ὑπὲρ ὅ παρ' ἐμοῦ πατὴρ τῶν νομίμων ἀ-
κρεβέστερον πύτων, πατὴρ ἐκκαδέκα ὅ ἐστιν ἡμῶν
ἐβασίλευον τῶν παρ' ἡμῶν αἰρέσεων ἐμπαρῶν λαβεῖν.
τρεῖς δ' ἐστὶν αὐταὶ φαρμακῶν μὲν ἡ πρώτη, ἐσθδδ-
καίων ἡ δευτέρα, τρίτη ὅ ἐστὶν ἡ ἐσθδδ-
καίων. οὕτως γὰρ ὡς ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δε-
ξιέρων, οἱ πύτων κατὰ τὴν οὐλὴν ἐπὶ τῇ
ἐμῶν καὶ πολλὰ πύτων, τῶν τρεῶν δὴ τῶν
καὶ μῆ-

καὶ μηδὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπειρίαν ἰκανὴν ἐμαυτῷ νο-
 μίσεις εἶναι, ποσειδῶνός τινα βασιλεῦς ὄνομα καὶ τὴν ἐρη-
 μίαν ἀλατρεῖσιν, ἐοικὸς μὲν ἀπὸ δένδρων χρωδῶν,
 τροφῆς δὲ τὴν αὐτῆς αὐτῶς φουδῶν περὶ φερόμε-
 νοι, ψυχρῶ δὲ ὕδατι τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα πολλα-
 κίς λουόμενος πρὸς ἀγρίαν, ζήλων τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, καὶ
 ἀλατρεῖσας παρ' αὐτῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς, καὶ τὴν ὁπλι-
 σμένην παλαιότητα, εἰς τὴν πόλιν ὑπερέβητον. ἐνταυθα δὲ
 καὶ ἐπὶ τῶν, ἡρξάμενος περὶ πολιτείας, τῇ Φαρ-
 σαίων ἀγρίᾳ κατακολούθων, ἡ δὲ ὁρμήσας ἐπὶ τῇ
 παρ' ἐλπίσιν ζωῇ λεγομένη. μετ' ἐκείνην δὲ καὶ ἐκπν
 ἐν αὐτῇ εἰς ῥώμην καὶ συνεπέσειν ἀναβλεψάμενος, τὴν
 λεχθησομένην αὐτίαν. κατ' ὃν χρόνον Φηλὶς τῆς ἐν-
 δόξας ἐπετρέψεν, ἱερῶς πινὰς σωτήρας ἐμοὶ καλοῦς
 καὶ ῥαῖους ἀλλὰ μικρὰν καὶ τὴν τοχούσαν αὐτίαν θήσας
 εἰς τὴν ῥώμην ἐπέμψεν, λέγον ὁφείζοντας τὰ καίματα
 οἷς ἐγὼ πόρον ὁρέσθαι βουλόμην, σωτηρίας, μάλιστα
 δὲ ποσειδῶν, ὅτι καὶ ἐν κακοῖς ὄντες οὐκ ἐξελ-
 θεντο τῆς εἰς τὴν θείαν δύσεως, ἀλατρεῖσιν τοῖς οὐκ
 καὶ καίτοι, ἀφικόμενος εἰς ῥώμην πολλὰ κίς κινδυνώ-
 σαι καὶ ἡλίας. βασιλεῦς ἐν τῇ ἡμῶν ἔστω τοῦ
 καὶ μέσον τὸν ἀδρίαν, πρὸς ἐξακοσίους τὸν ἀδριανὸν ὄν-
 τες, δι' ἧς τῆς νυκτὸς ἐν ἡμέρᾳ. καὶ πρὸς δεχομένην
 ἡμέραν ὁπλιφανέντων ἡμῶν καὶ θεοῦ πρὸς τὴν, κυ-
 ρεωαῖκου τοῦ, φησάντες τοὺς ἄλλους ἐγὼ περὶ καὶ
 πινες ἐπὶ ἐγδοήκοντα σύμπαντες ἀνελήφθημεν εἰς
 τὸν πόλιν. ἀλατρεῖς δὲ εἰς τὴν διηγαρχίαν, ἐν πο-
 τίλους ἰταλοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ φίλως ἀφικόμενος ἀλι-
 τῶν, μεμολόγησεν δὲ ἐν τῇ καλίστῃ τῶν νεῶν κα-
 ταρῶν, ἰουδαῖοι τὸν γένος, καὶ δι' αὐτῶν πομπήν τῇ
 καὶ καίτοι, γυναικὶ γινώσκεις, περὶ ὡς περὶ καίτοι
 ἐκαλεσας αὐτῶν τοὺς ἱερῶς λυθῶναι. μετὰ τὴν
 ὁρμῶν πρὸς τῇ διεργασίᾳ ταύτῃ τυχὼν πρὸς τῆς
 πομπῆς, ὑπερέβητον ὁπλὶ τὴν οἰκίαν. καταλαμψά-
 νας δὲ ἡδὴ νεώτερων δέχας, καὶ πολλοὺς ὁπλὶ τῇ
 ῥωμῶν δόξασι μετὰ φρονιότητος. κατασέλαιν
 οὐκ ἐπ' αὐτῶν τοὺς σωτῆρας καὶ μετανοῶν ἐπείθον
 πηλὴν καίτοι, πρὸς ὁφθαλμῶν, πρὸς οὐς πολέμησιν,
 ὅτι ῥωμῶν οὐ κατ' ἐμπειρίαν μόνον πολεμικὴν, ἀλλὰ
 καὶ κατ' ἐπιτυχίαν ἐλαττωμένη καὶ μετὰ πρὸς τῶν
 καὶ πάντα πασι ἀνοήτως πατέροι καὶ γυναικὶ καὶ σφί-
 σιν αὐτοῖς τὸ πρὸς τῶν ἐσχάτων κακῶν κινδυνῶν ἐπείθον.
 ταῦτα δὲ ἐλεγον καὶ λιπαρῶς ἐνεκίμενος δόξασι,
 δυσχερῆς τὴν ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστον τὸ πρὸς γυναικὶ πρὸς
 ῥωμῶν, οὐ μὲν ἐπείθον, πλὴν καὶ τῶν ἀπανοήτων
 ἐπεκράτησε μανία. δέσας γυναικὶ μετὰ τῶν σωτῆρας
 λέγων ἀλλὰ μετὰ ἀφικόμενος καὶ ὑποφύσας ὡς τὸ τῶν
 πολεμίων φρονῶν, καὶ κινδυνώσων ληφθεὶς ὑπὸ αὐ-
 τῶν ἀναιετῶν, ἐχομένης ἡδὴ τῆς ἀνταντίας ὅπερ ἐν
 φρούριον, εἰς τὸ ἐνδοτέρω ἱερεὶν ὑποχώρησα. μετὰ τὴν
 ἀναίρεσιν μανηέμου καὶ τῶν πρώτων τοῦ ληστρικοῦ σί-
 φους, ὑπερέβητον ἡμεῖς πάλιν τοὺς δεξιέρους καὶ
 τοὺς πρώτους τῶν φαρσαίων συνδιέτρεπον. φέρον δὲ
 οὐκ ἐπὶ μετὰ ἡμῶν ὄντας, τὸν μὲν δὴ μόνον
 ἐν τοῖς ὁρμῶν. αὐτῶν δὲ ὄντες ἐν δόξῃ τὴν πηλὴν καίτοι,
 καὶ τοὺς νεώτερους ταῦν οὐ διωκόμενοι, πρὸς
 ὁρμῶν δὲ ἡμῶν ἐκινδυνῶν παρεστῶν, συγκατα-
 νόων μὲν αὐτῶν τῆς γυναικὸς ἐλέγχετο, συνε-
 βούλευον δὲ ἡμῶν ἐφ' αὐτῶν, καὶ τοὺς πολεμίους
 ἀπελθόντας εἶναι, ἐλπίζοντας οὐκ ἔτι μακρὰν χρόνον

Ac ne hac quidem experientia contentus, cum
 audissem Banum quendam in solitudine vivere,
 amicum sibi parantem ex arboribus, & sponte
 provenienti alimentis utentem, crebrisque
 nocte ac die lavacris frigidis ad castitatem tuen-
 dam, cepi ejus institutum imitari: exactisque
 in ejus contubernio tribus annis, postquam con-
 cupitis satis potitus sum, in urbem redii. Jamque
 undeviginti annos natus civilem vitam aggres-
 sus sum, additus Phariseorum placitis, proxime
 ad Stoicam apud Græcos sectam accedenti-
 bus. Post annum vero ætatis sextum supra vige-
 simum Romam mihi proficisci contigit ob cau-
 sam hanc. Quotempore Felix in Judæa procura-
 tor erat, sacerdotes quosdam mihi familiares,
 viros honestos & bonos, ob levem quandam cul-
 pam victos Romam misit, acturos causam suam
 apud Cæsarem. quos ut aliquo pacto eriperem
 periculo, præsertim cum audirem, ne in calami-
 tate quidem constitutis curam pietatis excidisse,
 & ficis ac nucibus eos vitam sustentare, veni
 Romam multis in mari exhaustis periculis. mersa
 enim nostra nave in medio mari Adriatico, cir-
 citer sexcenti per totam noctem natavimus, &
 diluculo demum Cyrenaicam navem Deo faven-
 te conspicati, octuaginta ferme nostrum feliciore
 usi natatu in eam recepti sumus. ita servatus Di-
 carchiam, five Puteolos, ut Itali vocare malunt,
 familiaritatem contraxi cum Alituro mimorum
 actore, qui Judæus genere Neroni carus erat:
 per quem ubi Poppeæ uxori Cæsaris innotui,
 confestim per eam impetravi absolutionem illis
 sacerdotibus: præterque magnis donatus ab ea
 muneribus in patriam reversus sum. ibi depre-
 hendi jam novarum rerum studia gliscere, mul-
 tosque ad defectionem spectare a Rom. pop. Ita-
 que conabar seditiosos ad meliorem mentem re-
 ducere, proponens eis ob oculos cum quibus es-
 sent bellum gesturi, nimirum cum Romanis, qui-
 bus & peritia rei militaris, & felicitate essent im-
 pares: monebamque ne temere ac imprudenter
 patriam seque & suos in extremum periculum
 conjicerent. ad hunc modum vehementer de-
 hortabar, infelicissimum belli finem prospiciens.
 nec tamen quicquam profeci, tanta erat tum de-
 speratorum infania. Veritus igitur ne eadem
 continenter apud eos repetens in odium atque
 suspicionem incidere, quasi fautor hostium,
 neve hoc nomine comprehensus ab eis neci tra-
 derer, occupato jam castello Antonia secessi ad
 templum interius. deinde post occisum Mana-
 hemum & primates latronum cohortis rursus
 ex templo prodii, versabarque cum pontifici-
 bus & Phariseorum primoribus, non medio-
 criter sibi timentibus. videbamus enim popu-
 lum arma corripuisse, ipsi inopes consilii. &
 cum non possemus tumultuatores compescere,
 quod ea res non careret periculo, simulabamus
 quidem nos probare illorum sententiam, sua-
 debamus tamen, ut se continerent, & ho-
 stem abire sinerent, quod speraremus Gessium

νεωτέρων δ' ἐπεθύμει πραγμάτων ἐκ τῆς μεταβολῆς
 οὐδὲν δὲ δύναμιν ἑαυτῷ πεποιθῆσιν. παρελθὼν οὖν
 εἰς μέσους διδάσκειν ἐπείρωτο τὸ πλῆθος ὡς ἡ πόλις
 ἐστὶ αὐτῆς γαλιλαίας. ἀρξένον ἢ ὀπίη τῶν ἡρώδου γε-
 νῶν ἔπειταρχου καὶ κτίστου γερουρίου, βουλευθέν-
 αὐτῶν τὴν συμφωρτῶν πόλιν τῇ περὶ τῶν ὑπακού-
 οντων. δοθέντων ἢ τὸ πρῶτον αὐτοῖς μὴ ἢ ὀπίη ἔβα-
 σιλέως ἀγρίππας ἔπειτα, διὰ μέντοι καὶ μετὰ Φη-
 λικῶν περὶ γαλιλαίας τῆς ἰουδαίας. νῦν ἢ ἔλεγον αὐτοῖς
 ἡτοιχῆσθαι τὴν νεωτέρω δωρεάν ἀγρίππας δοθέντας
 ὑπὸ νεωτέρων. ἀρξάν γὰρ αὐτοῖς τὴν μὲν συμφωρ-
 τῶν, ἐπὶ δὲ ῥωμαίοις ὑποκείμεν, τῆς γαλιλαίας, καταλυ-
 θῆναι ἢ περὶ αὐτῶν, τὴν τε βασιλικὴν τραπεζῶν καὶ
 τὰ δευτέρω, ταῦτα καὶ πρὸς τοὺς ἑτέροις πολλὰ καὶ βα-
 σιλέως ἀγρίππας λέγων, ὑπὲρ τούτων δὴ μόνον εἰς τὴν
 δόξα καὶ εὐδοκίαν, περὶ τῶν νῦν ἵνα καὶ μὲν ἀγα-
 ρίππας ὅπλα, καὶ γαλιλαίους συμμαχοὺς περὶ λα-
 βόντας, ἀρξάν γὰρ αὐτῶν ἐκόντων διὰ τὸ πρὸς τοὺς σε-
 φωρίτας μίσθον ὑπαρῆεν αὐτοῖς, ὅτι τὴν πρὸς ῥω-
 μαίους πίσιν διὰ φυλάσσοιεν, μεγάλη χεὶρ πρὸς
 τὴν ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίαν τρέπεσθαι. ταῦτα λέγων
 περὶ τῶν αὐτῶν τὸ πλῆθος. καὶ γὰρ ἱκανὸς δημαγωγῆν,
 ἔτι ἀντιπλεόντων τὰ βελτίω περὶ αὐτῶν ῥητήρια καὶ
 ἀπάτη τῇ διὰ λόγων. ἔτι οὐ δὲ ἀπειρῶν καὶ παιδείας
 τῆς περὶ ἑλπίσιν, ἢ παρὲν ἐπεχρήσθαι ἔτι τὴν ἰσχυρίαν τῇ
 πρὸς αὐτῶν πύτων ἀναγρᾶφῃ, ὡς τὰ λόγῳ τούτῳ πε-
 ρὶ μεσσηνίας τῆς ἀληθείας. ἀλλὰ καὶ μὲν τούτῳ ἔαν-
 δρῆς ὡς Φαῦλος τὸν βίον ἐχέτω, καὶ ὡς σὺ τὴν ἀδελ-
 φὴν μικροῦ δὲ καταστροφῆς ἀπὸ τῆς ὑπὲρ ἑξέν, περὶ
 οὐδὲν ἔτι λόγου δηλώσω. τότε ἢ πρὸς τοὺς ἰουδαίους τοὺς πο-
 λίτας ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, πολλοὺς ἢ καὶ μὴ θελήσαν-
 τας ἀναγκάσας, ἐξελθὼν σὺν πᾶσι τοῖς ἐμπροσθεν
 οἰσὶν τε γαδαρῶν καὶ ἰσχυρίων κώμας, αἱ δὲ με-
 τὰ τοὺς τῆς περὶ λαδῶν καὶ τῶν σκυτοπολιτῶν γῆς
 ἐπὶ γυγανὸν καὶ μὲν. καὶ περὶ τῶν μὲν ἐν τούτοις καὶ τὰ
 περὶ γαλαλα ἢ ἔχεν τὸν τρόπον τῶν. ἰωάννης ὁ ἑ-
 λπίου, τῶν πολιτῶν τινὰς ὄρων διὰ τὴν δόξα καὶ εὐδοκίαν τὴν
 δόξα ῥωμαίων μέγα φρονούμεν, κατέχευεν αὐτοῖς ἐπι-
 ρᾶν καὶ τὴν πίσιν ἡρώδου διὰ φυλάσσειν, οὐ μὲν ἡδυ-
 νήθη, καὶ πᾶν περὶ τοῦ μὲν. καὶ γὰρ περὶ ἑξέν
 γαδαρῶν καὶ γαδαρῶν καὶ οὐδὲν τῶν μὲν ἀ-
 θροῦντες δύναμιν, καὶ πᾶς γαλαλαῖς ὀπίησιν, τε-
 λαμβάνουσι τὰ γαλαλα καὶ κράτῳ, καὶ περὶ πᾶσαν
 πᾶν, ἔπειτα ἢ καὶ περὶ καταστροφῆς εἰς τὴν οἰκίαν
 ἀνέβη. ἰωάννης ἢ ὀπίη τούτῳ παροξυνθεὶς, ὁ πᾶν
 πάντας τοὺς μετ' αὐτῶν, ἔσβαλὼν τοὺς περὶ γαλαλαῖς
 ἔδωκεν, τὰ τε γαλαλα κρήνην πάλιν ἀνακτίσας τῇ
 χεσιν ὑπὲρ ἀσφαλείας τοὺς εἰς ὑπερὸν ὀχυρωσεν. γα-
 μαλα ἢ πᾶν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐνέμνη δι' αὐτῶν
 πικρῶν. Φίλιππος ὁ ἰακίμου παῖς, ἐπὶ τῇ ἢ ἔ-
 βασιλέως ἀγρίππας, σὺν τοῖς ὄντι δόξαν ἐκ τῆς ἐν ἱε-
 ροδύμοις βασιλικῆς αὐλῆς πολιορκουμένης, καὶ διὰ
 φυγῶν εἰς ἑτέρον ἐνέπεσε κίνδυνον, ὡς πᾶν ἰσχυρίαν
 καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ληστῶν ἀναρῆσθαι. διεκώλυσε ἢ
 βαθυλῶν οἰκίαν συγγενῆς αὐτῷ ἐν ἱεροδύμοις ὄντι
 πρὸς αὐτῶν τῶν ληστῶν τὸ ἔργον. ὀπίησιν οὖν ἡμέρας
 πέντε ὁ Φίλιππος ἐκείνῃ, τῇ περὶ τῇ Φαῦλῃ περὶ
 τῇ γῆς ἡρώδου καὶ μὲν τοῦ μὴ κατὰ δὴλῳ γράσαν.
 ἔπειτα γαλαλαῖς πᾶν τῶν αὐτῶν κωμῶν καὶ τοὺς
 ὄρους γαλαλαῖς ἔφρουρον καμίνω, πᾶν πρὸς πᾶν τῶν ὑπὸ
 αὐτῷ περὶ αὐτῶν ὡς αὐτῶν ἀφικέσθαι, τὴν
 Φίλιππον ἢ πᾶν ἐκινεμένον ἐμπόδιον τὸ ὄντι συμφύροντι, μὴ γὰρ τῇ γῇ
 ἡρώδου, πᾶν τῶν ἀνδραγαθῶν

A cuius occasione sperabat se consecuturum ali-
 quam potentiam. itaque progressus in concio-
 nem conabatur docere multitudinem, quod eo-
 rum civitas inter Galilaeas semper sit habitas:
 quodque metropolis ejus regionis fuerit Herodis
 tetrarchae tempore, qui ipsius conditor Sephorim
 ei subjecerit. hanc praerminentiam ei mansisse &
 sub Agrippae patris imperio, usque ad Felicem
 Judae praesidem: nunc demum postquam Agrip-
 pae juniore a Nerone donata sit, primatum amisisse.
 mox enim Sephorim ex quo Romanis parere
 coepit, reliqua regioni praepositam: desivisse-
 que apud se archiva & mensam regiam: His &
 aliis multis in regem jactatis cum irritasset ad de-
 fectionem populum, aiebat nunc esse tempus,
 correptis armis, & assumptis in societatem reli-
 quis Galilaeis primatum sibi de integro vindicare
 omnibus faventibus Sephoritarum odio, quos
 pertinaciter haerentes in Romanorum amicitia
 libenter aliqua clade afficerent: juvandosque e-
 os conatus totis viribus. His dictis permovit mul-
 tudinem, quod haberet popularem quandam
 facundiam, & saniora svadentes verborum pra-
 figiis vinceret. erat enim etiam Gracarum
 disciplinarum non imperitus, quibus fretus au-
 sus est rerum tunc gestarum historiam texere,
 quo veritatis fucum faceret. Sed de hujus nequi-
 tia, & quomodo una cum suo fratre patriam pe-
 ne subverterit, procedente sermone narrabimus.
 Tunc autem iustus civibus persuasis, quibusdam
 etiam coactis arma capere, cum omnibus egres-
 sus incendebat vicos Hippenorum atque Gada-
 renorum, contiguos Tiberiadis agro, & Scytho-
 politanorum finibus. quae dum apud Tiberia-
 dem geruntur, Gischalorum status erat talis. Jo-
 annes Levi filius videns civium suorum quos-
 dam ferocientes jugum Romanorum excutere
 velle, conatus est eos retinere in fide & officio:
 quod tamen nullo modo efficere valuit. interim
 vicini populi, Gadareni, Gabaraganai & Tyrii
 collectis validis copiis irruentes expugnant Gi-
 schala, quibus incensis atque dirutis domum se
 recipiunt. qua injuria Joannes accensus, suis om-
 nibus armatis, conflictuque cum praedictis po-
 pulis habito, instauratam patriam securitatis cau-
 sa cinxit mœnibus. Gamala autem in Romano-
 rum fide perstabant ob causam hanc. Philippus
 Jacimi filius, Agrippae regis praefectus, prae-
 ter spem dum regia Hierosolymitana oppugnaretur
 elapsus, in aliud periculum incidit, ne jugulare-
 tur a Manahemo & sociis ejus latronibus: serva-
 tus est tamen interventu cognatorum quorun-
 dam Babyloniorum, qui tum erant Hierosoly-
 mis: quinqve post die quo minus agnoscere-
 tur mutato capillitio fugā iniit. & cum perve-
 nisset ad quendam suae possessionis vicum situm
 prope castellum Gamala, accersivit aliquam mul-
 tos sibi subditos. interim divinitus ei quiddam
 accidit, quod alioqui perituro salutem attulit.

nam repentina febre correptus literas ad Agrippam & Bernicen scriptas liberto cuidam commisit, qui Varo eas redderet: huic enim tum rex & regina curandam regiam crediderant, ipsi Berytum profecti obviam Gessio. At Varus acceptis Philippi literis, cognitoque quod evaserit, tulit id graviter, veritus ne posthac rex & regina non egerent sua opera, ut Philippo incolumi reddito. productum igitur ad plebem eum qui literas attulerat, & accusatum tanquam falsarium, quodque fictum nuncium attulisset, Philippum Hierosolymis cum Judæis contra Romanos bellum gerere, supplicio tradidit. qui cum non reverteretur ad Philippum, ille causam nesciens rursus alium misit cum literis, renunciaturum quidnam priori accidisset, curve ita differret redditum. Verum & hunc Varus oppressit per calumniam. etenim a Cæsariensibus Syris inflatus fuerat ut aspiraret ad sublimia, dicentibus fore ut Agrippa interficiatur a Romanis ob rebellionem Judæorum, & ipsi detur regnum debitum propter cognationem regiam. nam constabat Varum esse regii generis, descendentem a Sohemote trarcha Libani. Is igitur spe tali elatus literas apud se retinuit, diligenter cavens ne pervenirent in manus regias: observabatque omnes exitus, ne quis clam elapsus renuntiaret regi quæ ibi fierent: multosque Judæorum interficiebat in gratiam Syrorum Cæsariensium. quia & in Bathana Judæos qui Babylonii vocantur, Bathyræ incolentes decrevit ope Trachonitarum invadere: vocatisque ad se Cæsariensibus Judæis duodecim primariis, iussit eos profectos illo nunciare suo nomine tribulibus, relatum sibi esse quod bellum adversus regem molirentur: sed quia non liberet credere, denunciare ut arma ponerent. id enim argumentum fore certissimum, quod merito fidem non habuerit falsis rumoribus. adjunxit, mittendos esse viros septuaginta ex optimatibus, qui crimen obiectum diluant. fecerunt iussa illi duodecim: & cum Bathyræ venissent ad suæ gentis homines, eosque nihil novi moliri invenissent, persuaserunt ut septuaginta viros mitterent, hos adventantes cum duodecim legatis Cæsaream, Varus stipatus regio milite in itinere exceptos una cum ipsis legatis interficit, ac mox pergit contra Judæos incolentes Bathyræ. sed prævenit eum quidam ex illis septuaginta casu servatus, quo nuncio moniti arreptis armis receperunt se cum uxoribus & liberis in castellum Gamala, relictis vicis refertis multis opibus, & pecorum ingenti numero. quo audito Philippus & ipse eodem se contulit. ad cuius adventum acclamabat populus ut ducem se eis præberet, & contra Varum ac Cæsarienses Syros bellum susciperet. fama enim sparserat regem ab his occisum esse. Philippus vero comprimebat eorum impetum, collata in eos regis beneficia in memoriam revocans,

Φίλιππος δὲ αὐτῶν κατέχευε τὰς ὁρμὰς, ὑπομνησκὼν τῶν πρὸ βασιλείας εἰς αὐτοὺς διεργασίων, ἧς τῶν

πορτῶν δὲ καταχρῆνται αὐτὸν ἐξαιφνης χάλασε θηλαίας τοῖς πασι ἀγρίπτω καὶ βερνικῇ δίδωσι τῶν ἐξελθόντων πνὶ κομίζεν πρὸς οὐαρὸν. καὶ ὅτι καὶ τὸν κερὸν ἐκένον ὁ τῶν βασιλείων διοικῶν καταστάντων αὐτὸν τῶν βασιλείων αὐτὸν γὰρ εἰς βηρυτὴν ἀφικνούτω ὑπαντήσας βουλόμενοι γεοσίαι. λαβὼν οὖν ὁ οὐαρὸς τὴν ὡρὰν Φιλίππου χαίματα, ἔπειθε μὲν αὐτὸν ἀποσώσασθαι, βαρέως λέγειεν, ἀγχιὸν τὸ λοιπὸν αὐτὸς νομίζων φανείδης τοῖς βασιλεύσιν ἀφικόμενον ἔφιλίππου. παραγαγὼν οὖν εἰς τὸ πλῆθος τὰς θηλαίας κομίζοντα, καὶ παλαστήσας θηλαίας, ψάδεσθαι τὴν φήσας αὐτὸν ἀπαγγέλλαντα εἰς τοῖς ἱεροσολύμοις Φιλίππου μὲν τῶν ἰουδαίων ῥωμαίων πολεμεῖν ἀπέκτανε, μὴ ὑποστέφαντος δὲ ἐξελθόντος, Φίλιππος δὲ πορτῶν τῶν αἰτίων, δευτέρου ἐκπέμψας μετ' ἑαυτοῦ πάλιν τὸν ἀπαγγέλλοντα πρὸς αὐτὸν τὴν τὸ συμβεβηκὸς εἰν τῷ δόξαλειπτι διὸ βραδύνειεν, καὶ τῶν ἡρώδου υἱὸν ὁ οὐαρὸς συκοφαντήσας ἀνέλεν. καὶ γὰρ ὑπὸ τῶν ἐν κημοσίρῃαι σὺρον ἐπῆρε μέγα φρονεῖν, ἀναγρεθῆσθαι μὲν λεγόντων ὑπὸ ῥωμαίων ἀγρίπτω δὲ τὰς ὑπὸ ἰουδαίων ἀμαρτίας, λήψας δ' αὐτὸν τῶν δέχων, ἐκ βασιλείων ὄντα, καὶ ἡν ἡμολογούμενος ὁ οὐαρὸς βασιλικὸν ἥγεον, ἐγγονὸς σέμμου ὡς τὴν λιβανὸν πετραρχοῦντος. δὲ τὸ οὐαρὸς τυφόμενος, τὰς μὲν θηλαίας παρ' ἑαυτῶν κατέχευε, καὶ ἡν μὲν καὶ ἐν τοῖς τοῖς χαίμασι τὴν βασιλείαν, τὰς ἐξόδους ἡ πάσας ἐφρουρεν, μὴ ἀλδράς τὰς ἀπαγγέλλαντες τῇ βασιλείᾳ τὰ πρᾶξιμένα. καὶ δὲ χαλεκομένη τοῖς καὶ τῶν κημοσίρῃαι σὺροις, πολλοὺς τῶν ἰουδαίων ἀπέκτανεν. ἐβουλήθη ἡ καὶ μὲν τῶν ἐν βατανάᾳ τραχωνιτῶν ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, ὅτι πύς ἐν ἐκβατάνοις βαθυλάνιους ἰουδαίους, ταυτὴν γὰρ τὴν προσηγορίαν ἔχουσιν, ὁρμήσας. καλέσας οὖν τῶν καὶ τῶν κημοσίρῃαι ἰουδαίων δώδεκα πύς δοκιμωτάτους, προσέτασεν αὐτοῖς ἀφικόμενοι εἰς ἐκβάτταν, πρὸς πύς ἐκὼν κατεκύνοντας αὐτῶν ὁμοφύλους ἔπειν, ὅτι οὐαρὸς ἀκέσας ὑμᾶς θηλαίαν μέλλεν ὁρμᾶν, καὶ μὴ πιστεύσας, πέμπειν ἡμᾶς πένοντας ὑμᾶς τὰ ὅπλα κατὰ θείδης. τὸ γὰρ αὐτὸ πικρὸν ἐστὶ καὶ καλῶς μὴ πιστεύσας τοῖς πρὸς ὑμῶν λέγουσιν. ἐκέλευε ἡ καὶ πύς πρῶτους αὐτῶν ἀνδράς ἐβδομήκοντα πέμπειν δόξαλογομένους πρὸς τὴν ἐπὶ πύλιν γῆρας αἰτίας ἐλθόντας ἂν οἱ δώδεκα πρὸς πύς ἐν ἐκβατάνοις ἡμοφύλας, καὶ καταλαβόντες αὐτοὺς μηδὲν θηλαίαν νεωτερισμῶ φρονούντας, ἐπεισαν καὶ πύς ἐβδομήκοντα πέμπειν. οἱ ἡμῶν δὲν ὑποπιδόσαντες πρὸς τὸν οἶον ἐμελλεν δόξαλογοῦν, ἐξάπισσαν. καταβαίνουσι δὲ οὗτοι μὲν τῶν δώδεκα πρὸς πύς εἰς τῶν κημοσίρῃαι. ὑπαντήσας οὖν ὁ οὐαρὸς μετὰ τῆς βασιλικῆς δυνάμεως σὺν τῇ πρὸς πύς σὺν πάντας ἀπέκτεινεν, καὶ τῶν πρὸς πύς ἐν ἐκβατάνοις ἰουδαίους ἐπέστη. φησὶ δὲ πύς ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα σωθεὶς ἀπὸ τῆς αἰτίας, καὶ κῆνος τὸ ὅπλα λαβόντες σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς χαίματα τὰ φρούριον ὑπαχώρησαν, καταλιπόντες τὰς κῆμους πύλιν ἀγρίων πύλιν, καὶ βροχημάτων πύλιν μυριάδας ἐχούσας. Φίλιππος ἡ πυθόμενος πάντας, καὶ αὐτὸς εἰς χαίματα τὰ φρούριον ἦκεν. ὡς δὲ καὶ νομίζων δὲ, κατεβόα τὸ πύλιν ἀρχεν αὐτὸν ὡς καλόντες, καὶ πύλιν πρὸς οὐαρὸν, καὶ πύς ἐν τῇ κημοσίρῃαι σὺρον. διεδέχετο γὰρ ὑπὸ τούτων τὴν βασιλείαν πύλιν.

ἧς τῶν

negabam me hoc ei permittere. cogitabam enim A id frumentum aut Romanis fervare aut mihi ipsi, quod haberem jam curam ejus regionis a civitate Hierosolymitana mihi commissæ. ergo cum nihil a me impetraret, collegas appellavit super hoc negotio futurorum improvidos, & avidos munerum. ab his largitione totum ejus provincie frumentum obtinuit, me non valente contra duos contendere. deinde altero dolo Joannes usus est. B agebat enim Judæos Cæsareæ Philippi incolas, regis cui suberant mandato intra mœnia cohibitos, qverentes de olei puri penuria, id a se petere, ne præter morem cogantur uti Græcorum oleo. hæc autem non religionis respectu dicebat, sed victus turpis lucri cupidine. sciens enim apud Cæsarienses sextarios duos drachma una venire, Gischalis autem octuaginta sextarios drachmis quatuor, totum illud oleum quod ibi erat ad eos transmissit, me quoque ut videri volebat permittente. non enim volens permittebam, sed metu ne si obsisterem lapidarer a populo. Postquam igitur concessi, plurimum pecunie Joannes quæsit hoc maleficio. ex hoc oppido remisi collegas Hierosolyma, totusque posthac fui in comparandis armis & muniendis urbibus. accitis deinde latronum fortissimis, cum viderem non posse illis arma adimi, persuasi multitudini ut mercede eos conduceret, conducibilius docens habere eos stipendiarios, quam sinere agros incursionibus eorum diripi: atque ita eos dimisi sacramento obstrictos ne nisi vocati in regionem nostram venirent, aut nisi stipem debitam reciperent, jussos prius abstinere a Romanis & accolis injuriam. Sed ante omnia curavi in pace continere Galilæam. cumque vellem optimates ejus regionis circiter septuaginta prætextu amicitie habere quasi obfides fidei, ascitos in amicitiam feci mihi comites, & judicandi focios, pleraque decernens ex ipsorum sententia, in primis curans ne temere discederem a justitia, utque abstinerem ab omni corruptela munerum. agens igitur annum trigessimum, qua ætate etiam si quis temperet cupiditatibus illicitis, difficile tamen evadit calumniatorum invidiam, maxime si cum magna potestate sit, nulli mulieri vim intuli, & nihil mihi obtrudisse passus, ut rei nullius indigus: imo ne debitas quidem mihi ut sacerdoti decimas accipere volui ab afferentibus. ex manubiis tamen partem post devictos Syros accolæ recepi, quam me Hierosolyma misisse ad cognatos fateor. Cumque bis Sepphoritas vi expugnassent, Tiberienses quater, Gadarenses semel, & Joannem sæpius infidias mihi molitum in potestatem redegissem, neque de ipso neque de ullo memoratorum populorum pœnas sumere sustinui, ut procedente fisco indicabimus. quamobrem opinor Deum recte factorum inspectorem, & tunc me eripuisse ex inimicorum infidiis,

καὶ τὸν Ἰεὺν, οὐ γὰρ λεληθάσιν αὐτὸν οἱ τὰ δέοντα πρᾶττοντες, καὶ ἐκ τῆς ἐκείνων ῥύσασθαι με χεῖρες, καὶ μὴ

οὐκ ἔφλω αὐτῷ συγχωρεῖν. ἡ γὰρ ῥωμαίοις αὐτὸν ἐνθουσίᾳ φυλάττειν, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ, διὰ τὴν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τῶν ἐκείνῳ πραγμάτων αὐτὸς ὡς καὶ τοῦ τῶν ἱεροσολυμιτῶν πιστευθῆ. μὴ περὶ δὲ με περὶ τούτων, καὶ ὅτι τοὺς συμπεσόντας ἐτραπέτο. καὶ γὰρ ἦσαν ἀπογεννητοὶ τῶν ἐσθμῶν, καὶ λαβὼν ἐπιμαρτυροῦν. φθίγγει γὰρ χρημασιν αὐτοὺς ψήφισατο πάντα τὸν οἶτον αὐτῷ ὡς δοδιδύσας τὸν ἐν τῇ αὐτῷ ἐπαρχίᾳ κείμενον. καὶ γὰρ μοι, ἡ τῶν μου, ὡς δύο τῶν ἡσυχίαν ἦγον καὶ δούτερον ἰωάννης ἐπέσειε φερὲν πανουργίας. ἐφ' ἧς ἰουδαίους τοὺς τῶν Φιλιππου κασιγέρτην κατοικοῦντας, συγκεκλεισμένους καὶ παρὰ τὸν βασιλέως ὑποδύσαντες διωκόμενοι διοικούντων πεπομφέναι ὡς αὐτὸν, ὡς καλοῦντας, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσιν ἐλαυνεῖν, χρηστικῇ κατὰ τὸν, ποιησάμενον πρῶτον ἀπορίαν αὐτῶν πύπτῳ ὡς ὡς, μὴ δὲ ἀνάγκην ἐλλειψῆς. ὡς ὡς τοὶ νομίμα ὡς ὡς. ταῦτα δ' οὐκ ὡς ὡς ἐλεγον ἰωάννης, δι' αὐτὸν ἐκέρδιαν γὰρ φανερωτάτην. γνώσκων γὰρ, ὡς μὴ ἐκείνοις καὶ τῶν κασιγέρτην τοὺς δύο ἕξαις δραχμῆς μίαν πώλουμένους, ἐν γὰρ τοῖς γιγαλοῖς, τοὺς οὐδοῖοντας ἕξαις δραχμῶν ποσάων, πᾶν τὸ ἐλαυνεῖν ἐσθμῶν ἐκείνῳ διέπεμψατο λαβὼν ἐξουσίαν καὶ παρ' ἐμοῦ πεδοκῆν. οὐ γὰρ ἐκείνῳ ἐπέτρεπον, ἀλλὰ διὰ φόβον τὸν τοῦ δ' ἐπ' αὐτῶν, μὴ καλῶν καταλαβόμενοι αὐτῶν. συγχωρεῖται. οὐ μὲν ἀλλὰ τῶν χρημάτων ὁ ἰωάννης ἐκ τῆς κατοικουμένης ταύτης ἀπορήσεν. τοὺς γὰρ συμπεσόντας δὸς τῶν γιγαλῶν ἀπολύσεις εἰς τὰ ἱεροσολύμα, πρῶτον ἐπειδὴ ὡς τῶν τε κατοικουμένης καὶ πώλων ὑχυρότητος. μετεπεμψάμεν γὰρ τῶν ληστῶν τοὺς ἀνδροματίτας, ἀφελέντες μὲν αὐτῶν τὰ ὅπλα οὐκ οἶον τὸ ἐν ἑώραν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ πλῆθος μισοφοβίαν αὐτοῖς παρέχον, ἀμεινον εἶναι λέγων ἐκόντας εἰσὶν διδόναι μάλλον, ἢ τὰς κήρυξας διαπραχόμενας ὡς αὐτῶν ὡς ὡς. καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν ἄρκους μὴ ἀφίξειν πρῶτον εἰς τὸν χώρον, ἐάν μὴ μετακληθῶσιν, ἦσαν τὸν μισθὸν μὴ λαβὼσιν, ἀπέλυσαν, ὡς ὡς μὴ τῶν ῥωμαίοις πώλων, μὴ τῶν πρῶτον, ἐλενδύσαντες γὰρ πᾶν τῶν τῶν λαλιλαίων ἐφρόντιζον. τοὺς δὲ ἐν τῇ τῶν λαλιλαίων, ὡς ἐδοῖον πᾶντας βουλεμένους ἐπὶ φάσσι φίλους καὶ πατέρας ἐμμερῆ τῆς πίστεως ἔχον, φίλους τῶν καὶ συνεκδήμονας ἐπισημαίνον, ἐπὶ τῇ κήρυξας παρελάμβανον, καὶ μὴ γνώμης τῆς ἐκείνων τὰς ἀποφάσεις ἐπιούμεν, μὴ τῶν πεπομφέναι γὰρ δι' αὐτοῦ διαμαρτυροῦν, καὶ παρ' ἐμὸν γὰρ πάντες ἐν αὐτοῖς λημμάτων. ὡς τριακοσὶ γούν ἐτ' ὡς ὡς, ἐν ὧς ὡς καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ὡς ὡς ἀπορίαν δύσκολον τὰς ἐκ γὰρ φάνου διαβολὰς φέρον, ἀλλὰ τῶν καὶ ἐξουσίας ὡς μετὰ τῆς, γυναικα μὲν πᾶσι ἀνυβρίστον ἐφυλάξα, πάντων γὰρ τῶν διδομένων ὡς μὴ χρηζὼν κατὰ φρόνησιν, ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἐφελονδύσαντες μοι ὡς ἱερὴ δεκάτης ἀπελάμβανον ὡς τῶν κομίζοντων. ἐκ μὲν τῶν λαλιλαίων μέρους τοὺς σκρούς τοὺς τὰς πρῶτον πώλων κατοικοῦντας νικήσας ἐλαβον, ἀ καὶ ἐκ ἱεροσολύμα τὰς συγγέντων ἐμολογῶν πεπομφέναι. καὶ διὰ μὲν καὶ κατὰ ἐλὼν σὺ φωρεῖταις, πρῶτον δὲ περὶ τῆς, γαδάρης δὲ ἀπᾶς, καὶ τὸν ἰωάννην πάλαιος ὅτι βουλεύονται μοι λαβὼν ὑποχέρον, οὐτ' αὐτὸν, οὐτ' ἐν τῶν πεπομφένων ἐδῶν ἐπιμαρτυροῦν, ὡς περὶ τὸν ὁ λόγος ὡς ὡς. διὰ τῆς οἰμῆς πρᾶττοντες, καὶ ἐκ τῆς ἐκείνων ῥύσασθαι με χεῖρες, καὶ μὴ

καὶ μὴ πάντες πολλοὶς περιπέτοιεν κινδύνους διαφυλάξαι, περὶ ὧν ὑστερον ἀπαγγελοῦμαι. τοσούτη δ' ἦν πρὸς με εἰς ἀλήθειαν ἡ γαλιλαίων ἀνοία καὶ πίστις, ὥστε ληφθέντων αὐτῶν καὶ κρατῶν τῶν πόλεων, γυναικῶν δὲ πικρῶν ἀνδραποδιωθέντων, ἐχέτωσαν ἑαυτὴν ἐπετιναρῶν συμφορᾶς, ὡς περὶ τὴν ἐμὴν ἐφρέντοσαν σωτηρίαν. πάντες δὲ ἐρῶν ἰωάννης ἐφθόνησε, καὶ γραφί πρὸς με ὡς ὁρκαλῶν ὁπτιρεψαί καταβάντι χρησάμενος τῆς ἐν πειραιῶδι ἱεροῦ ὕδατος, τῆς δὲ σώματος ἕνεκα ἡραπίας. καὶ γὰρ μηδὲν ὑποπίδρασε πρὸς αὐτὸν πηρὸν οὐκ ἐκώλυσε. πρὸς δὲ καὶ τῆς τῆς πειραιῶδος τὴν διοίκησιν ὑπὲρ ἐμοῦ πεπιστευμένοις κατ' ὄνομα γραφῶν, κατέλυον ἐπιμαίοντες τῷ ἰωάννῃ καὶ τῆς ἀφιστάμεναι σὺν αὐτῷ, πάντων τε τῶν ἐπειρηθέντων ἀφθονίαν ὡς ἔχουσιν. διετρέψον δὲ καὶ τὸν κηρὸν ἐκάνον ἐν κώμῃ τῆς γαλιλαίας, ἣν προσεγροῦσται κανὰ. ὁ δὲ ἰωάννης ἀφικόμενος εἰς τὴν πειραιῶν πόλιν, ἔπειθε τοὺς ἀνθρώπους δοποσάντας τῆς πρὸς με πίστεως προσετρεῖσθαι αὐτῷ. καὶ πολλοὶ τῶν ὡς ὁρκαλῶν ἡδέως ἐδέξαντο νεωτέρων ὁπτιμουμένων αἰετῶν πρῶτων καὶ φυσῶν πρὸς μεταβολὰς ὁπτιθεῖν ἔχοντες, καὶ γὰρ οὐκ ἔχοντες, μάστιγι δὲ ἰούσθου καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ πρὸς ὠρμηκεῶν δοποσάντες ἐμοῦ περὶ ἐδὲ τῷ ἰωάννῃ, διεκώλυσε δὲ αὐτοὺς φθῆσαι. ἦκεν γὰρ ἀγγέλους μοι ὡς σίλα, ὃν ἐγὼ κατεσκεύην τῆς πειραιῶδος στρατηγόν, ὥς περὶ αὐτὸν, τῶν τῶν πειραιῶν γυναικῶν ἀπαγγελοῦν, καὶ μετὰ δὲ τὸν ὡς ὁρκαλῶν, βραδύναντ' ὅτι ὑπὸ τῶν ἐπείρων ἐξουσίαν ἡμέτερον τῶν πόλιν. ἐντυχὼν οὖν τῆς γραμμᾶς, τὸ σίλα καὶ διακοσίων ἀναλαβὼν ἀνδρας, διόλης τῆς νυκτὸς τῶν πειραιῶν ἐπιούμεν, περὶ ἐμῆς ἀγέλης τὸν τῶν ἐμῶν παρουσίαν τῆς ἐν τῇ πειραιῶδι σηματοῦντα. πρὸς δὲ ἀληπάζοντες μου τῇ πόλιν, τὸ ἀλήθως ὑπὸντίαζεν καὶ ἰωάννης σὺν αὐτοῖς, ὅς καὶ πάντες με παρρηγιμένους ἀπαλαμύμενος, δόσεις μὴ ἐκ ἐλεγχον αὐτῷ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενης δοποσάντων κινδυνώσῃ, ὑπεχώρησε, καὶ περὶ ἐκ τῶν ἐαυτοῦ καταλύσιν. καὶ γὰρ ἡ γυνὴ μου καὶ τὸ σάδιον, τοὺς περὶ ἐμὲ σωματοφυλάκας δόπολυσας, πάλιν ἐνός, καὶ μὴ πύτυ καταχρῶν δέκα τῶν ὁπλιτῶν, δημηγορεῖν ἐπαρώμην τῷ ἀλήθως τῶν πειραιῶν πρὸς ὁπτι τρυγχοῦ πινός ὑψηλοῦ, παρεκάλουν τε μὴ οὕτως αὐτοὺς παρῆναι ἀφιστάμενος, κατὰ γινώσκον ὅτι αὐτοῖς εἴσιν τῶν μεταβολῶν, καὶ τῶν μὴ πάντες περὶ ἐμῶν δι' ὑποψίας ἡμετέρας δικαίας, ὥς μήτε τῶν πρὸς ἐκάνον πρὸς φυλάξαντων. ἔγω δέ μοι πάντα λελάλητο, καὶ πνέον ἐξήκουσα τῶν οἰκείων καταβάντων κελύοντες. οὐ γὰρ μοι κηρὸν ἔνοιον φροντίζον τῆς ὡς ὁρκαλῶν ἀνοίας, ἀλλὰ περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας, καὶ πῶς τοὺς ἐχθροὺς ἐκφυγῶ. περὶ μὲν δὲ ὁ ἰωάννης τῶν περὶ αὐτὸν ὁπλιτῶν ὁπτιλέας τοὺς πιστάτους ἐκ τῶν γαλιλαίων οἱ περὶ αὐτῶν, καὶ προσετρεῖν τοὺς περὶ μὲν ἀνέλκων με, περὶ μὲν δὲ ὡς ἐν τῷ μὴ τῶν οἰκείων μεμονωμένους. ἦκεν δὲ οἱ περὶ μὲν, καὶ ἐπεπράχισα πύργου, ἢ μὴ εἰς τρυγχοῦ ἡμῶν ἀφαικόμενος ἐγὼ μετὰ τῶν σωματοφυλάκων ἰακώβου, καὶ ὑπὸ τῶν πειραιῶν ἡρώδου προσανακρυφιδίς, ὁδηγῶν ὑπὸ πύτυ ὁπτι τὸ λέναν, καὶ πάλιν λαβόμενος, καὶ ὁπτιλέας ὡς ὁρκαλῶν τοὺς ἐχθροὺς διαφυγῶν, εἰς παρεχόμενος ἀφικόμενος οἱ δὲ τῶν πόλιν πάντων κατακινῶν, ὥς ἐπύοντο τῶν τῶν πειραιῶν ἀπίστια, σφόδρα παροξύνοντες. ἀρπάζοντες οὖν τὰ ὅπλα παρεκάλουν σφᾶς ἄγειν ἐπ' αὐτοὺς. ἦκεν γὰρ ἐφασκον

A & post saepe multis periculis, sicut suo loco dicitur. Tanta autem erga me erat vulgi Galilaeorum fides ac benevolentia, ut expugnatis eorum oppidis, & in captivitatem abductis familiis, non tantum gemitus suis calamitatibus, quantum carae incolumitati meae tuendae impenderent. Hæc videntem Joannem invidia subit: rogavitque me per literas ut sibi permitterem valetudinis causa apud Tiberiadem foveri a quibus calidis: quod ego nihil suspicans libenter annui: quin & his quibus civitatibus administratio per me fuerat credita scripsi, ut diversorium ei pararent & comitibus, rerumque ad commodum vitum idonearum copiam. ipse interim agebam in vico Galilææ qui Cana dicitur. Joannes autem postquam venit Tiberiadem, egit cum oppidanis ut obliti datæ mihi fidei ad se deficerent: multique preces ejus libenter admisit, homines gaudentes novitatibus, & inutationum avidi proclivesque ad diffidia: præcipue vero Justo & patri ejus Pisto cupide arrepta est deficiendi a me ad Joannem occasio. id tamen consilium interventu meo feci irritum. Venerat enim ad me a Sila, quem Tiberiensibus ducem præfeceram, nuncius voluntatem ejus populi indicans, & hortans ut properem: alioquin fore ut civitas brevi in aliorum potestatem veniat. lectis igitur Silæ literis, cum ducentis viris per totam noctem iter feci, præmisso nuncio qui adventum meum significaret Tiberiensibus. mane autem jam civitati proximo plebs mihi venit obviam, & Joannes inter alios. quæcum valde turbato vultu me salutasset, veritus ne detecto suo conatu veniret in capitis periculum, propere se recepit in diversorium. cumque pervenissem in stadium, dimissis absque uno satellitibus, retentisque decem armatis, alloqui cœpi concionem Tiberiensium stans in celfo quodam suggesto: hortabarque eos ne tam cito deficerent, alioquin fore ut brevi eos fidei mutata pœniteat: neque illis posthac quæquam crediturum facile, nimirum merito suspectis ob hanc præsentem perfidiam. Vix hæc effatus eram, cum audio ex meis quendam jubentem me descendere. non enim tempus esse conciliandæ Tiberiensium benevolentiae, sed prospiciendi incolumitati propriæ, quomodo inimicos effugiam. Joannes enim postquam didicit me pene solum esse, delectos e mille suis militibus fidissimos miserat iussos me interficere: jamque veniebant, & patraturum fuisset facinus, nisi ocyus defluissem cum Jacobo satellite, sublevatus ab Herode Tiberiensi: a quo deductus ad lacum, navigio quod forte ibi nactus sum consenso, civitatis præter opinionem inimicis perveni Taricheas. ejus urbis incolæ audita Tiberiensium perfidia vehementer irati, correptis armis hortabantur ut se contra eos ducerem, dicentes se velle

ulciscilzsi ducis injuriam, facinusque hoc renuntiabant per totam Galilæam, quo omnes concitarent contra Tiberiada, rogantes ut frequentes ad se convenirent, facturi de consilio ducis id quod visum fuerit. itaque magnus undique Galilæorum armatorum concursus factus est, postulantium ut Tiberiada invaderem, expugnatamque diruerem, & incolas cum totis familiis sub hasta venderem. idem suadebant & amici qui ex ea urbe evaserant. ego vero non annuebam, indignum ratus civilis belli initium facere, & censens non debere eam contentionem ultra verba progredi: imo ne ipsis quidem ajebam id conducere, si Romanis inspectantibus dissidiis intestinis se conficiant. hac ratione demum Galilæorum ira placata est. Joannes porro ubi non successerunt insidias, sibi ipsi timuit, & assumptis armatis quos circa se habebat relicta Tiberiade Gischala petiit: inde ad me scripsit factum excusans, quasi non fuisset ejus confcius: rogabatque nequid suspicaretur de ipso, addens juramenta cum diris execrationibus, quo magis scriptis suis fidem astrueret. At Galilæi, quorum e tota regione denuo magnus cum armis affluerat numerus, scientes hominem esse malum & perjurum, rogabant ut se contra eum ducerem, promittentes funditus se deleturos & ipsum & patriam ejus Gischala. Actis igitur pro favore gratiis, pollicitus sum me eis non cessurum officiis ac benevolentia: rogabam tamen ut cohiberent seipso, & darent mihi veniam quod tumultus compescere malletm absque odibus. concesserunt id mihi Galilæi, moxque Sephorim venimus. opidani autem quibus decretum erat permanere in fide Romani populi, timentes meum adventum, conati sunt me in alia negocia distrahere, quo ipsi securius degerent: missoque nuncio ad Jesum latronum principem agentem in confiniis Ptolemaidis, magnam pecuniam ei sunt polliciti, si cum octingentorum manu quam alebat, bellum nobis inferret. is promissis motus voluit nos nec opinantes & imparatos aggredi. itaque rogat me per nuncium, ut sibi salutandi me potestatem facerem, quo impetrato, quandoquidem non præsenseram insidias, assumpta latronum cohorte iter fecit propere. non tamen ei successit tentatum facinus. cum enim jam non longe abesset, quidam ex ejus cohorte transfuga conatum ipsius mihi indicat. quo audito processimus in forum simulans me nihil scire de insidiis, sequente armatorum Galilæorum multitudine, & inter hos quibusdam Tiberiensibus. deinde dispositis qui fervarent vias, jussi portarum custodes ut solum Jesum cum primis venientem intramitterent, ceteros excluderent, & si vi tentarent irrumpere, plagis repellerent, quibus imperata facientibus intravit Jesus cum paucis: justusque a me arma confestim projicere,

ὑπὲρ τῆς στρατηγῆς δικῆς λαβὼν παρ' αὐτῶν. διήγγειλον γὰρ τὴν γένησθαι καὶ τοῖς καὶ τῶν γαλιλαίων πῶσον, ἐρεδισθῆναι καὶ τοῦτους καὶ τῶν πῆρεσιν διὰ σπαρδῆς ἐχόντες· παρεκάλουν τε πολλοὺς συναχθῆναι ἀφ' ἐκάστης πόλεως αὐτοῖς, ἵνα μετ' ἡνῶμης τῆς στρατηγῆς πρᾶτῳσι τὸ δοῦναι ἡκον οὐκ εἰ γαλιλαῖοι πολλοὶ παρπαχῶθην μετ' ἑσίων. καὶ παρεκελεύοντό μοι προσβαλεῖν τῇ πῆρεσι, καὶ κατὰ κράτος αὐτῶν ἐξελθῆναι, καὶ πῶσον ἐδαφῇ ποιήσαντα τοὺς ἐνοίκους συννοῦναι καὶ πικρὸν ἀνδραποδισαῖ. συμβούλους δ' ἔπειτα καὶ τῶν φίλων οἱ ἐκ τῆς πῆρεσι διὰ σπαρδῆς. ἐγὼ δ' οὐ σιωπῶν, δεινὸν ἡνῶμην ἐμφυλίου πολέμου κατάρχεσθαι μέγιστον λαγώνον ὁμῶν εἶναι δὲ τῶν φιλονεικῶν. καὶ μὲν οὐδ' αὐτοῖς ἐφασκον συμφέρειν τὸ πρᾶξαι, ῥωμαίων τῆς πόλεως ἀλλήλους εἰσεσθῆναι αὐτοῖς ἀπολέσθαι προσδοκῶντων. ταῦτα δ' λέγων, ἐπαύσατο τῆς ὁρῆς τοὺς γαλιλαίους. οἱ δ' ἰωάννης ἀπεκέντη τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῶν ἡνῶμης, εἰσὶν ὅτε εἰ αὐτῶν, καὶ τοὺς ὅτε αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀναλαβῆς, ἀπῆρξεν ἐκ τῆς πῆρεσι εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ κατὰ κράτος μετὰ τῶν πεπαιγμένων ἀπολογούμενος, ὡς καὶ κατὰ γνώμην τῶν αὐτῶν ἡνῶμης, παρεκάλει τε μὴδὲν ὑπονοῦν κατ' αὐτῶν, πρὸς τοὺς ὅρκους καὶ θανάτους πρὸς δόξας, δι' ὧν ὥστε πιστεύουσιν ὅτι ὧν ἐπέσειεν. οἱ δ' γαλιλαῖοι, πολλοὶ γὰρ ἔπειτα καὶ ἐκ τῆς χώρας πῶσον ἀνέχθησαν μετ' ἑσίων, εἰδότες τὸν ἀνδραπῶν πῶσον εἶναι καὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ τῆς πῆρεσι ἀναγὰν σφᾶς ἐπ' αὐτῶν, ἀρδῶν ἀφανίσθαι ἐπαγγελλόμενοι συν' αὐτῶν καὶ τὴν γαλιλαίαν. χάριν μὲν αὐτῶν ἔχον αὐτῶν τῆς πόλεως ὁμολογῶν ἐγὼ, καὶ νικήσθαι αὐτῶν τῶν ἀποσπασμένων ἐπαγγελλόμενος. παρεκάλουν δ' ὅμως ὅτι οὐκ ἐπὶ αὐτοῖς ἀξίῳ, καὶ συγγνώσκον μοι διότι, ὅτι πρὸς τῶν πεπαιγμένων χωρὶς φόβου κατὰ κράτος. καὶ αὐτοῖς τὴν πῆρεσιν τῶν γαλιλαίων, εἰς τὴν σπηλιᾶν ἀφ' ἐκνομίαν. οἱ δ' τῶν πόλεων ταύτων κατὰ κράτος ἀνδρῶν κεκρυμμένους τῇ πόλει ῥωμαίους ἐμμεῖναι πρὸς, δεδίοτες δ' τῶν ἐμῶν ἀφίστην, ἐπαρῶμεθα, ἑτέρα μετὰ τῶν πεπαιγμένων, ἀδελφεῖς εἶναι περὶ αὐτῶν. καὶ ὅτι πῶσον αὐτοῖς πρὸς ἡσυχίαν τὴν δόξαν τῶν εἰς τὴν πόλεμα ἐπὶ μετὰ τῶν, ὑπεσθῶντο δὲ πολλὰ χρήματα διέλασαν μετ' ἡσυχίας τῶν συν' αὐτῶν διωόμεως (ἵνα δ' ἐκκατέσθαι τὸν δόξαν) πόλεμον ἐξάψαι εἰς ἡμᾶς. ὅτι ὑπακούσας αὐτῶν τῶν ὑπεσθῶν, ἡ δὲ λήσθη ὅτι πρὸς ἡμῶν ἀνεπίμοις καὶ μὴδὲν συγγνώσκουσιν. πῶσον γὰρ συν' αὐτοῖς μετὰ τῶν παρεκάλει λαβὼν ἐξουσίαν ἀπασόμενον ἀφ' ἐκάστης συγχωρήσαντες δέ μοι, τῆς γὰρ ἐπιβουλῆς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, ἀναλαβὼν τὸ σωματικὸν τῶν ληστῶν ἐσθῶν εἰς ἐμὲ. οὐ μὲν ἐφασκον αὐτῶν τὴν πῆρεσιν ἢ κακοεργία. κατὰ κράτος γὰρ ἦδη, τῶν συν' αὐτῶν πρὸς αὐτομολήσας ἡμῶν μετὰ ὅτι οὐκ ἐπὶ αὐτῶν φράζων. καὶ γὰρ πορευόμενος ταῦτα πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγοράν, σκηψάμενος ἀγνοεῖν τῶν ἐπιβουλῶν, ἐπὶ ἡμῶν δ' πολλοὺς ἐπὶ τῶν γαλιλαίων, πρὸς δ' καὶ πῆρεσιν. ἡ δὲ πρὸς τῶν πόλεων ἀσφαλῆστα φρουρήσας, παρῆλθα πρὸς ὅτι τῶν πόλεων μόνον ἡσυχίαν ἐπιδῶν ὅτι γέννηται μετὰ τῶν πρῶτων εἰσελθὼν ἐὰς τὴν πόλιν, καὶ τοὺς ἄλλους, βασιλεῖς δ' οὐκ ἐπὶ τῶν πρῶτων, ὅτι πρὸς τῶν πρῶτων, εἰσελθὼν ὅτι οὐκ ἐπὶ τῶν πρῶτων, μετὰ ὁρίων, καὶ κελεύσας ἐμὲ, εἰς τὴν πόλιν, εἰ γὰρ

εἰς τὸ ἀποφύγειν τὴν θήραν. οὐκ ἔμελλεν ἰδὼν πανταχόθεν αὐτὴν τοὺς ὁπλίτας; Φοβηθεὶς, ὑπέκκισεν. οἱ δὲ δόσκωντες τῶν ἐπακολουθεῖντων αὐτῷ, πυθόμενοι τὴν συλλήψιν ἐφυγον. καὶ γὰρ προσκαλεσάμενος τὸ ἱησοῦ κατ' ἰδίαν, οὐκ ἀγνοῶν ἐφην· τί ἐμὲ συγκαταδείξαις ὁπλισθῆναι, οὐδὲ ὑποπνῶν πεμφθεὶς, ἀντιτάσσας, δι' ἑμῶς αὐτῶν τῶν πεπραγμένων, εἰ μέλλει μετανοήσῃ καὶ πρὸς ἐμοὶ ἡρῆσεαι. ὑποχωρήσας ὁ πάντα ποιήσας ἑκείνους, ἀπέλυσε συγχωρήσας αὐτῷ συναγαγεῖν πάλιν οὓς πρότερον ἔχεν, συμφορήτους δὲ ἠτάλησε, εἰ μὴ παύσαντο τὴν ἀγνοήσασίνης, λήψεαι παρ' αὐτὸν δικαιοσύνην καὶ τὴν τὴν ἡμερὸν ἀφικνεῖν πρὸς με δύο μετρίους, τῶν ὑποτάσσων τὸ βασιλεὺς ἐκ τῶν τετραχωριτῶν χώρας, ἐπαγόμενοι πρὸς ἐαυτῶν ἰπποδρόμους, καὶ ὅπλα καὶ ὅπλα δὲ ἡτοιμάσαντες. πύτους ἐπιμενέοντες τῶν ἰουδαίων ἀναγκαζόντων, εἰ θέλουσιν εἶναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἔισασι βιασθῆναι, φάσκων δὲ ἐκαστὸν ἀνθρώπον καὶ τὴν ἐαυτοῦ περιερεῖν τὴν θεὸν ὁδοῦν, ἀλλὰ μὴ μὴ βίας. χελεύει ὁ πύτης δι' ἀσφάλειας πρὸς ἡμᾶς καταφύγειν καὶ μὴ μετανοῦν. ἀποδείκνυται ὁ δὲ πύτης, πῶς ἡκούσιν ἀνδράσι τὰ πρὸς τὴν σωτηρίαν δίδωται πάντα παρῆχον δαψιλῶς. πέμπει δὲ ὁ βασιλεὺς ἀρχιπῶντας δύο αὐτῶν καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῆς ἐκδύον μεδίων, μαγδαλὰ τὸ φερούμενον ἐξαρχόντας. οἱ δὲ πεμφθέντες, κυκλασάμενοι μὲν τὸ φρούριον οὐκ ἤρκεσαν, ἐν τῷ τῷ φανεροῖς τῶν τοπῶν ἐφειδόμενοι ἐπαλιόρκειν τὰ γαλιλαῖα. αἰετοῦσι δὲ ὁ δεκάραρχος, ὁ δὲ μεγάλου πιδίου τὴν προεστῶσαν πεπιτσάμενος, ἀκούσας ὅτι παρέλκεν εἰς σιμωνιάδα κώμην ἐν μετρίοις καὶ μὲν τῆς γαλιλαίας, αὐτὸς δὲ ἀπέχουσαν ἐξήκοντα σταδίους, οὐκ ἔμελλεν αὐτῶν τοὺς ἐκαστὸν ἰπποδρόμους οὓς ἔχεν σὺν αὐτῷ, καὶ πᾶς πεζὺς πρὸς δι' ἀκροῖους, καὶ πρὸς ἐν γὰρ πόλιν κατακυλιώμενος ἐπαγόμενος συμμάχους, οὐκ ἔμελλεν ὁδοῦν ἡκεῖν εἰς τὴν κώμην ἐν τῇ διέτρεχον ἀντιφάσματι αὐτοῦ ὁ καμῶν μὴ δυνάμεως πολλῆς, ὁ μὲν αὐτοῦσι εἰς τὸ πιδίον ὑπάγειν ἡμᾶς ἐπὶ ἡμέρας. σφάραγας γὰρ τοῖς ἰπποδρόμοις ἐπεπίθη. οὐ μὲν ὑποκαύσαντες, ἐγὼ γὰρ τὸ πλεονέκτημα συνιδὼν τὸ χρησόμενον τοῖς ἰπποδρόμοις, εἰ καταβύθημεν εἰς τὸ πιδίον, πεζοὶ γὰρ ἡμεῖς συμπαῖντες ἡμῶν, ἐργάζονται τοῖς πολεμίοις συναπτεῖν. καὶ μέχρι μὲν πνέοντες ἡμεῖς ἀντιπρὸς σὺν τοῖς πρὸς αὐτῶν ὁ αὐτοῦσι, ἀρχὸν δὲ ὁρῶν καὶ τὸν πνέοντα τὸν οὐρανὸν αὐτῶν τὴν ὑποπνῶν διώκων, ἀναζήνουν ἀπὸ αὐτῶν εἰς γαλιλαίαν πόλιν, τρεῖς ἀνδράς ἀποκαλῶν καὶ τὴν μάχην. ἐπιμένει ὁ καμῶν ἐγὼ, διὰ τοῦ ἐπαγόμενου ὑποπνῶν. καὶ πρὸς βασιλεὺς πόλιν ὑποπνῶν ἐν μετρίοις τῆς πολεμίας δὲ καμῶν, ἑκαστὸς δὲ ἀπέχουσαν σταδίους τρεῖς γαλιλαίας ἐν τῇ διέτρεχον ὁ αὐτοῦσι, σήσας τοὺς ὑποπνῶντας ἐξώθεν τὴν καμῶν καὶ φρουρεῖν αὐτοῖς ἀσφαλῶς τὰς ὁδοὺς προεστῶντες ὑπὲρ τὴν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ τοὺς πολεμίας ἡμῶν, ἕως τὸν σιτὸν ἐκφορήσαντες, πολὺς γὰρ ἀπέκτετε βερενίκης τὸ βασιλεὺς ἐκ τῶν περὶ καμῶν εἰς τὴν βησυρῶν συλλεγόμενος, πληρώσας καμῶν καὶ τοὺς οὐνοὺς, πολλοὺς δὲ ἐπεπνῶν, διέπεμψε αὐτοῖς εἰς τὴν γαλιλαίαν. τῷ δὲ πρὸς τὴν προεκαλούμεν εἰς μάχην τὸν αὐτοῦσι, οὐκ ὑποκαύσαντες δὲ ἐκείνους, κατεπνῶν τὴν γαλιλαίαν γὰρ τὴν ἡμετέραν ἐπιμύθηται καὶ τὸ γὰρ τὸς, ὅτι νεοπολιτανὸν εἰσαπόμεν, τὴν περὶ γαλιλαίας καμῶν, ὡς αὐτὸς λεηλατήσας. ὡς δὲ ὁ νεοπολιτανὸς ἔλθῃ μὲν ἐπὶ αὐτῶν, παρελθὼν δὲ τὴν σκυθῶν εἰς φυλακὴν τὴν δόσιν τῶν πολεμίων. τῷ δὲ οὐκ ἔμελλεν αὐτῶν καμῶν ὅτι πλεον τὴν περὶ γαλιλαίας καμῶν.

Anisi interfici mallet, videns se cinctum armatis paruit. tum qui eum sequebantur exclusi ut ducem suū captum senserunt, evestigio fuga se propriunt: & ego seorsum abducto Jesu dixi me non ignorare paratas mihi insidias, quibusve id factum sit autoribus: daturum tamen erroris veniam, si mutatus velit esse mihi fidus in posterum. quo omnia pollicente dimisi hominem, permissum quos prius habuerat colligere: Sephoritis vero pœnā interminatus sum, nisi posthac quiescerent. Per idem tempus venerunt ad me duo Trachonitarum magnates regis subditi, adducentes suos equites, & afferentes tam arma quam pecuniam. hos cum Judæi circumcidi cogerent, si velint inter ipsos versari, non sivi ut eis molesti essent: asseverans oportere suo quemque arbitrato & non alieno impulsu Deum colere: neque committendum ut eos securitatis causa confugisse ad nos pœniteat: atque ita persuasa multitudine, viris illis consuetum victum abunde præbui. Inter ea rex Agrippa copias mittit duce Eqvō Modio, quæ Magdala castellum vi capiant: quæ tamen obsidere id non ausæ, in seclis viis infestabant potius Gamala. Ebutius autem Decadarchus qui Magni campi præfecturā tenuit, audito quod in Simoniada vicum venissem solum in Galilæa finibus, distantem ab ipso sexaginta stadiis, noctu assumptis quos circa se habebat centum equitibus, & ferme ducentis peditibus, Gabensiumque auxiliis, nocturno itinere in eum vicum pervenit. contra quem cum meorum explicuissem validam aciem, conatus est nos in planiciem prolicere, fretus equitibus. nihil tamen profecit, quia moveri loco nolui, quippe videns eum potiores habiturum, si cum essemus omnes pedites, descenderemus in campestria, cumque aliquandiu strenue repugnasset Ebutius; tandem animadvertens nullum esse eo loco usum equitum, signo receptui dato Gabam abiit infecto negotio, tribus tantum in pugna amissis. ego vero evestigio secutus sum cum armatorum duobus millibus, cumque venissem Besaram, quod oppidum in Ptolemaidis situm confiniis stadio vigesimo abest a Gaba, ubi tum erat Ebutius: dispositis foris per vias stationibus militum, quo tuti essemus ab incursu hostium, donec frumentum exportaremus, cujus magna vis e circumvicinis reginæ Bernices vicis eo congesta fuerat: oneratisque plurimis camelis & asinis quos in hoc adduxeram, transmisi frumentum id in Galilæam: absolutoque hoc negotio, feci Ebutio pugnandi copiam. Eam cum ille detrectaret audacia nostra territus, verti me in Neapolitanum; audito quod poplatus sit agrum Tiberiensium. is cum equitum ala præsidio erat Scythopoli. hoc igitur ab ulteriore Tiberiensium vexatione prohibito,

sentiretur a Tiberiensibus vocato Clito, quoniam inquam meritis es ambas manus amittere homo in metam ingratus & perfidus, esto nunctibi ipse carnifex, ne tibi cunctanti gravius inferatur supplicium. Cumque multis precibus alteram manum sibi donari peteret, ægre annui. moxque libenter, ne ambabus mulctaretur, arrepto cultro sinistram sibi præcidit. Atque hoc modo is tumultus est compositus. Me deinde reverſo Tarichæas, Tiberienses, ut cognoverunt stratagema quo usus sum, mirabantur quod absque cæde sedavisset ipsorum vesaniam. Ego autem accitis custodia Tiberiensibus, & in his iusto patreque ejus Pisto, adhibui eos convivio: & inter epulandum dixi me non ignorare Romanos potentia mortales omnes præcellere, dissimulare tamen propter latronum multitudinem: suadebamque ut & ipsi idem facerent expectantes meliora tempora, neque interim gravatim ferrent meum imperium, quandoquidem non daretur alius dux commodior. Iustum etiam admoneram, quod antequam ego Hierosolymis venissem, Galilæi fratri ejus manus amputaverint, objectis fictitiis literis & falsi crimine: quodque post Philippi discessum Gamalitæ a Babyloniiis dissidentes Charetem occiderint ipsius Philippi confangvineum & quod Jesum ejus fratrem, ipsius Iusti sororium, æqua & modica pœna affecerint. His allocutus eos in convivio, iusti mane Iustum cum suis abire liberos. Paulo autem ante Philippus Jacimi filius a Gamala talem ob causam abierat. Quamprimum didicit Varum a rege Agrippa defecisse, successoremque ei missum Modium Equum virum sibi amicum, de suo statu significavit ei per literas: quibus ille receptis per libenter cognovit Philippum esse incoſumem: easque literas ad regem ac reginam misit tum agentes apud Berytum. Tum rex, ut intellexit falsum fuisse rumorem quod Philippus ducem se Judæis contra Romanos præbuerit, misit equites, qui eum ad se deducerent: venientemque complexus comiter, ostentabat hominem Romanis ducibus, hunc esse dicens quem fama defecisse a Romanis vulgaverat: moxque jubet eum assumpta manu equitum properare in Castellum Gamala, & abductis inde domesticis Babylonios in Batanzam restituere: dareque operam modis omnibus nequid novi moliantur subditi. His mandatis a rege acceptis Philippus ad exequendum ea properat. Iosephus autem quidam medicaster ascitis juvenum audacissimis, & concitatis Gamalensium primatibus, suasit populo, ut a rege deficerent, armisque arreptis vindicarent se in libertatem pristinam: atque ita alios pertraxerunt in suam sententiam, cæsis qui auderent contra hiscere. In his perit & Chares Iesusque huius confangvineus, & soror Iusti Tiberienſis,

Διὰ τῶν τ' ἐλθόντων ἀποπολεμῶν, καὶ ἵνας μὲν ἐξείλετο, τὰς δὲ μὴ συναρπασκομένους αὐτ' ἔγνωναι ἀνέραν, κλέωνσι δὲ χάρεσσι, ἐμὲ αὐτὰ πᾶσι τ' ὁσίων ἰστοῦν, καὶ ἰούσας δὲ πένεως ἀδελφῶν ἀνέλκον, καὶ οὕτως,

μη βεληθεὶς κατὰ δὴλον γινώσκων τὰς πένεως, αὐτὸν κλίτον φωνήσας, ἐπεδὴ καὶ αὐτὸς ἔπαινον ὑπάρχοντα εἶρα-
φοῦρας τὰς χεῖρας δοῦναι αὐτῷ, ὥτως ἀχάρετος ἐς ἐμὲ
γινώσκων, γινώσκων δὲ ἡμῶν, μὴ δὲ ἀπειθήσας χε-
ρῶνα πένεως ὑπάρχοντα. ὅτι ἔπειτα αὐτῷ συγχωρή-
σαι πολλὰ θεομύθια, μέλεις κατένευσε. καὶ κένον αὐ-
τοῦ ὑπὲρ δὲ μὴ τὰς δύο χεῖρας δοῦναι αὐτῷ, λαβὼν
μαχαίρας καὶ τὴν τῶν δούλων ἐαυτῷ. καὶ τὴν τ' ἐλ-
κὼν ἐπαυσε. πένεως δὲ οὗς οὗς τὰς περὶ χεῖρας ἀφίκομένη,
γινώσκων τὴν στρατηγίαν ἢ κατ' αὐτῶν ἐξεργασίαν,
ἀπειθήμαζον, ὅτι χωρὶς φόνων ἐπαυσε τὴν ἀγνομή-
σιν αὐτῶν. ἐν ᾧ δὲ τὸς ἐκ τ' ἐκείνης μεταπεμψάμε-
νοι δὲ πλῆθος τῶν πένεως, καὶ ὅσων αὐτοῖς ἰούσας,
καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν πρὸς, συνδεδεμένους ἐπισημαίνοντες πα-
ρα τὴν ἐστῆσαν ἔλεγον, ὅτι τὴν ῥωμαίων δύναμιν οὐδὲ
αὐτοῖς ἀγνοῶν πρὸς ἀφ' ἑαυτῶν, σιγῶν μὲν πᾶσι διὰ
τοὺς ληστὰς περὶ αὐτῆς καὶ αὐτοῖς δὲ ταῦτα συνδεδεμένοι
ποιεῖν, τὸν ἐπὶ τῆς οὐκ ἐμὲ μόνον σιγῶν, καὶ μὴ δύσα-
ναχεῖν ἐμὲ στρατηγῶν, μνησθὲς δὲ αὐτοῖς ἐπὶ τὴν διωγ-
σιν αὐτῶν ὁμοίως ὁμοίως τυχῶν. τὸν ἰούσας δὲ καὶ
ὑπὲρ μὲν ἡσυχον, ὅτι περὶ αὐτῶν ἢ μετὰ γινώσκων ἐκ τῶν
ιεροσολυμῶν οἱ χαλκασαὶ πένεως τὰς χεῖρας δο-
κῶναι αὐτῶν, περὶ δὲ πολέμου πλεονῶν αὐτῶν ῥαμ-
μαίων κακοεργίαν ὅπως ἀπέλασαν. καὶ ὅτι μὲν τὴν
ἀναχώρησιν τὴν Φιλίππου ῥαμμάτων πρὸς βαβυλω-
νίους ἐπιστάζοντες ἀνέλοιεν χάριτα, συγχρησθὲν δὲ καὶ
δὲ Φιλίππου, καὶ ὡς ἰστοῦν τ' ἀδελφὸν αὐτῶν ἀνδρα τῆς
ἀδελφῆς ἰούσου σωφρόνως κολάσειν. ταῦτα περὶ τὴν
ἐστῆσαν ἀφ' ἑαυτῶν, πρὸς αὐτῶν ἰούσας ἐκείνους
πάντας τῆς φυλακῆς ἀπολυθῆναι. περὶ δὲ τούτων συνέ-
δῃ τὸν ἱακίμου Φιλίππου ἀπελθὼν ἐκ ῥαμμάδων δὲ
φρουρίου πιαυτῆς αὐτῆς γινώσκων. Φιλίππου δὲ πο-
δομῶν μετὰ τῆναι μὲν οὐκ ἔστιν ὅτι βασιλεὺς ἀ-
ρεῖται, ἀφ' ἑαυτῶν δὲ ἀφίχθαι μόδιον ἔκονον ἀνδρα
Φίλον αὐτῶν καὶ σωτήρη παλαι, ῥαφὶ περὶ τῶν τὰς
καθ' ἑαυτὸν τίχας ἀπαγγέλλων, καὶ ῥαμμάτων πᾶσι
παρ' αὐτῶν περὶ τῆς ῥαμμάτων πρὸς τὴν βασιλείαν
δοῦναι αὐτῶν. καὶ μόδιον δὲ ἀφ' ἑαυτῶν τὰς ἐπὶ τῶν
ἐχάρεσσι φέρονται, ὡς ἰστοῦν τὸν Φιλίππου ἐκ αὐτῶν ὅτι
γινώσκων. καὶ περὶ τὴν βασιλείαν ἐπεμψεν τὴν ῥαμμά-
τα, περὶ βηρυτὸν ὄντας. ὅτι βασιλεὺς ἀρεῖται ὡς ἐργῶν
ψαδὴ τὴν περὶ Φιλίππου φήμειν γινώσκων, λόγῳ
δὲ διήλθεν ὡς στρατηγὸς τῶν ἰουδαίων ὅτι τὴν περὶ
ῥαμμάτους πόλεμον, ἐπεμψεν ἰστοῦν τὴν ῥαμμά-
τα τὴν Φιλίππου. ὅτι γινώσκων ἀπαστῶν τε
φιλοφρόνως, τὰς περὶ ῥαμμάτων ἡγεμονίαν ἐπιδέκνυν, ὅτι
ὅτι Φιλίππου οὐ τὸς ἐστὶν, περὶ οὐ διεξήκει λόγῳ ὡς ῥα-
μαίων ἀποσάντες. κελῶν δὲ αὐτὸν ἰστοῦν πᾶσι ἀνα-
λαβόντες, ἰστοῦν εἰς ῥαμμάτα τὸ φρούριον ἀποδύναται
τοὺς οἰκίους αὐτῶν πάντας ἐκείνους ἐξείλοντας, καὶ τοὺς
βαβυλωνίους εἰς τὴν βατανάαν πάλιν ἀποκαταστή-
σονται. παρήγγειλε δὲ καὶ πᾶσιν ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν
ὑπὲρ δὲ μὴ γινώσκων πᾶσι νεωτερισμῶν ὡς τ' ὑποκό-
ων. Φιλίππου μὲν οὐκ αὐτὰ δὲ βασιλεὺς ἀπέλαστος,
ἑαυτῶν περὶ αὐτῶν ἀποσέτασεν. ἰστοῦν δὲ ἰατρίαν
πολλὰς νεανίσκους θρασείας, περὶ τῶν ῥαμμάτων αὐτῶν, συν-
άρας τε ἐπὶ ἀναστάσεως τῶν ἐν ῥαμμάταις πᾶσι, ἐπὶ τὴν
αὐτοῖς ἀφίκασθαι δὲ βασιλεὺς, ἐκ ἀναλαβῶν τὰ ὅπλα, ὡς
καὶ οὕτως,

καὶ ὡς ἦν παρὰ τὸν Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀφ' ἧς καὶ ἐπὶ με, ὡς καλοῦντες πέμψου δύναμιν αὐτοῖς ὁσπλιτῶν, ἑ τὰς ἀναστῆσαντας αὐτῶν τῇ πόλει τῆς καὶ γὰρ πρὸς οὐδέτερον ἀντίστοιχον ἢ ἡ ζωὴν. αὐτὸς γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ γαυλανίτις χώρα μέγας κώμης σολύμης, σελάμια καὶ σαγαννὴ φύσι κώμης ὡχυρωτάτης ὡκοδόμησαι τῆς. τίς τε καὶ τὸ ἀνω γαλιλαίαν κώμης καὶ πᾶν περὶ ὧδε οὐσας ἐταίχισαι ὡς ἀπὸ τῆς. ὀνόματι δὲ αὐτῆς, ἰάμνια, ἀμῆρυθα, χαράβη. ὡχυρωσάτω καὶ τὰς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ πόλεις μὴν περὶ χεῖρας, πτερεάδα, σαρφαρὴν κώμης ὁ δὲ γαλιλαίων ἀπὸ τῆς, βηροῦδε, σελάμνη, ἰωταπάτα, καφαράθ, κωμωσάνα, ναῖπαφα, καὶ τὸ ἰταβύριον ὄρεον. εἰς ταύτας καὶ οἱ τὸν ἀπὸ τῆς μὲν πάλιν, ὁ ὅτι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν μὲν ταῦτα. ἰωαννῇ ὁ τῆς ἡλῆ, τὸ κατ' ἐμοῦ μὴ μᾶλλον προσσηζέτο βασιλεὺς φέροντι τὸ ἐμὴν ἀπεργάζεσθαι. πρὸς τὸ μὲν οὖν πάντως ἐκπιδὼν με ποιήσας, τῇ μὲν αὐτῇ πατρὶδι τοῖς γιγαλτοῖς κατασκευάσει τῆς, τὸ ἀδελφὸν ὁ σίμων καὶ τὸ σίοννα ἰωαννῇ ὁ ὁσπλιτῶν πρὸς ἐκατὶν εἰς ἱεροσολύμα πέμπει πρὸς τὸν ὁ γαμαλιήλου σίμωνα, ὡς καλεῖσθαι αὐτὸν πᾶσι τὸ κοινὸν τῶν ἱεροσολυμιτῶν τῶν δὲ γαλιλαίων ἀφελόμενους ἐμὲ τῶν γαλιλαίων, αὐτὸς ἡ φρίσας τῶν ἐξ ἑσῶν ταῦτα. ὁ σίμων ὅτις ἐν πόλει μὲν ἱεροσολύμων, γένους ὁ σφοδρὸς λαμπρῶν, τὸ ὁ φαρμακὸν αἰσέσεως, οἱ πρὸς τὰ πατέρα νόμιμα, δοκῶσι τὸ ἄλλων ἀκρεβεία διαφέρειν. ἐν δὲ ὁ ἀνὴρ πλῆρης σιωπῆς τε καὶ λογισμοῦ, δυνάμις τε πρὸς ἀγαθὰ κακῶς κείμενα φρονήσῃ τῇ ἐαυτοῦ διορθώσας, φίλος τε πλοῦτος τῇ ἰωάννῃ καὶ σιωπῆς, πρὸς μετ' ὅτι διαφύεως ἔχει. δεξιὰ μὲν ἐν τῷ ὡς ἀκλήσι, ἐπὶ τὸν τοῦ ἀρχιερέως ἀναστῆναι καὶ ἰησοῦ τὸν γαμαλά, πᾶσι τε τῶν τῆς αὐτῶν αἰσέσεως ἐκείνης, ἐκκοπῆν με φουδρῶν, καὶ μὴ περὶ τὸν ἐπιμηκιστὸν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, σιωπῆς αὐτοῖς λέγων εἰς τὸ γαλιλαίαν ἀφελόμενους. μὴ μέλλαν ὁ παρεκάλει τοὺς πρὸς τὸν ἀναστῆναι καὶ φῆταις γνώμην μὲν πολλὴν ἐπέλθω τῇ πόλει δύναμει. ὁ μὲν σίμων ταῦτα συνεβούλευεν. ὁ δὲ δὲ ἀρχιερεὺς ἀναστῆναι οὐ βούλοιο ἐν τῷ ἔργῳ ἀπέφαιεν πολλοὺς ὁ τῶν ἀρχιερέων καὶ ὁ πλῆθος πρὸς ὧς μαρτυροῦν, ἐπὶ καλῶς ἐγὼ σπατηγῶ, ποιῶν καὶ κατὰ τὸν ἀνδρὸς κατ' οὐ μὴδὲν λέγειν δύναται, φάσιν ἔργον εἶναι. σίμων δὲ ὡς ἤκουσε τὸ ὡς ὁ ἀνάνου, σιωπῶν μὲν ἐκείνους ἡζύωσεν, μὴ δὲ εἰς πολλοὺς ἐκφέρειν τοὺς λόγους αὐτῶν, προσνοήσας γὰρ αὐτὸς ἐφασκεν, ἵνα γὰρ τὸν μεταπεσέτω ἐκ τῆς γαλιλαίας. προσκαλεσάμενος ὁ τὸν ἀδελφὸν ὁ ἰωάννης προστάξεν πέμπειν δωρεὰς τοῖς πρὸς τὸν αἰανον, τάχα γὰρ οὕτως ἐφ' ἧς αὐτοῖς μεταπεσέτω τοῖς γνώμης καὶ πλῆθος ἐπ' ἧς ὁ σίμων ὁ πρὸς τὸν ὁ ἀνάνου καὶ ὁ σιωπῶν τοῖς γνημασι διαφύεοντες σιωπῆν τῆς γαλιλαίας ἐκβαλεῖν με, μηδενὸς ἄλλου τῶν καὶ τῶν πάλιν τὰ τοῦ γνησκοντος, καὶ δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς πέμπειν ἀνδρας καὶ ἡμῶν μὲν διαφύεοντες, τῇ παλαιᾷ δὲ ὁμοίους. ἦσαν δὲ αὐτῶν οἱ μὲν δημοτικοὶ δύο, ἰωανῆς καὶ ἀνανίας φαρμακοὶ τὸ ἀγροῖον. ὁ δὲ τῆς γὰρ ὁ ἱεροσολύμων γένους φαρμακὸς καὶ αὐτὸς σίμων δὲ ὁ ἀρχιερέων νεώτατος ἐκείνων. πύπυς ἐκείνων ἀφ' ἑκὼν ἐκείνους εἰς τὸ πλῆθος τῶν γαλιλαίων, ποιεῖται πρὸς αὐτῶν τῶν αἰανον, διὸ ἐν ἐμὲ φιλοῦσιν. εἰς φάσιν ὅτι πρὸς τῶν ἱεροσολύμων, καὶ αὐτοὺς ἐκείνων λέγειν πρὸς ἀρχὴν τοῦ πρὸς αὐτοῖς. εἰς

sicut supra diximus. Post hæc me rogarunt per litteras, ut præsidium ad se mitterem, & simul, qui oppidum eorum cingant mœnibus: ego vero utrumque annui. per eosdem dies Gaulanitis quoque regio ab Agrippa deficit usque ad vicum Solymam. Soganni etiam & Seleuciae locis natura munitis addidi mœnia. Superioris etiam Galilææ vicos quamvis prærupto situ munivi similiter. Jamniam, Amerytham, Charaben. In Galilæa vero permunivi oppida Taricheas, Tiberiada, Sephorim: vicos, Arbelorum speluncam, Bersobe, Selamen, Jotapata, Capharath, Comosogana, Napapha, & montem Itabyrium. In ea loca & frumenti magnam vim condidi, & arma quibus se tuerentur contuli. Interim Joannes Levi filius indies majori me prosequēbatur odio, meos successus ferens graviter. cumque decrevisset omnino me de medio tollere, postquam Gischala patriam cinxit mœnibus, Simonem suum fratrem cum centum militibus mittit Hierosolyma ad Simonem Gamalielis filium, rogans, ut cum Hierosolymitana civitate ageret, ut mihi abrogato imperio, rebus Galilææ Joannem ipsum suffragio communi præficerent. hic Simon Hierosolymitanus erat illustri cum primis genere, Phariseus secta; quæ quidem videtur exactius tenere leges patrias: insigni vir prudentia, & qui labantes res posset consilio suo in integrum restituere: utebaturque jampridem Joannis amicitia, mihi infensus tunc temporis. Morus igitur amici precibus suasit pontificibus Anano & Jesu Gamalæ filio, aliisque suæ factionis hominibus, ut me crescentem tollerent, nec paterentur ad summum gloriæ fastigium evadere. id enim fore ipsis quoque conducibile, si amoveret a præfectura Galilææ. Sed non esse cunctandum Anano & cæteris, ne hoc consilio prodito urbem invadam cum exercitu. Hæc consulenti Ananus pontifex retulit non esse id facile; cū tam multi pontifices & primores populi testes sint mihi bene administratæ provinciæ: nec æquum esse accusare eum cui nihil possis obijcere. Tum Simon jubet illos totam rem silentio tegere: sibi curæ futurum, ut quamprimum a Galilæa submovear: accitoque fratre Joannis, mandavit ei, ut munera ad Anani amicos mitteret, ita enim forte citius concessuros in suam sententiam. Sic tandem Simon effecit quod voluit. Ananus enim & socii corrupti largitionibus, consilia de abroganda mihi præfectura conferunt, & civibus nemine alio conscio. itaque placuit mittere viros præstantiores genere, eruditione pares. horū plebei erant duo, Jonathas & Ananias Pharisei: tertius vero Joazarus sacerdotalis generis, Phariseus hic quoque: Simon vero ex ordine pontificum, omnium natu minimus. hos jussit advocata Galilæorum concione convocare, cur ita me diligant: quod si respondeatur, quia Hierosolymita sum: dicere sibi quoque Hierosolyma esse patriam. Sin autem

peritiam legum in me probent, dicendum nec sibi ignotos esse ritus patrios, quod si sacerdotii nomine me diligere dixerint, referendum ex ipsis quovis duos fungi sacerdotio. ita instructi collegæ Jonathæ argenteorum quadraginta millia ex arario accipiunt. Et quia per id tempus Jesus quidam Galilæus cum sexcentorum militum cohorte Hierosolyma venerat: accitum hunc numerato trium mensium stipendio conducunt, iussu sequi Jonatham & collegas, imperataque eorum facere: eisque adjungunt trecentos cives mercede autoratos similiter. His ita paratis legati profiscuntur, comitante Joannis fratre cum suis centum militibus, mandatum habentes ab his, qui se miserant, ut si sponte ab armis discederem, vivum me Hierosolyma mitterent: si repugnarem, freti mandato impune interficerent. Eisdem etiam litteræ ad Joannem datæ sunt, hortantes, ut sit paratus bellum contra me gerere, quin & Sephoritis, Gabaritis atque Tiberiensibus autores fuerunt, ut Joanni contra me ferrent auxilia. Hæc cum pater meus ex Jesu Gamalæ filio consiliorum omnium participare mihiqve amico cognita ad me perscripisset, male me habuit ingratitude civium per invidiam occidere me volentium, nec minus ægreferebam vocari me solliciti parentis precibus, dicentis cupere se meum conspectum ante obitum, quapropter amicis aperui omnia, addens post triduum relicta præfectura abiturum me in patriam, quo audito mæsti omnes & flentes deprecabantur ne se deseram perituros si destituantur meo imperio. Cumque apud me propria salutis quam precum illorum potior haberetur ratio, veriti Galilæi ne ob meum discessum contemnerentur a latronibus dimissis nuntiis per totam regionem suam indicant me velle discedere. quo audito multi undique convenerunt cum uxoribus & liberis non tam mei desiderio, ut opinor, quam metuentes sibi met. me enim præfente in tuto sibi esse videbantur. Venerunt igitur ad me populariter in Magnum campum, ubi tum agebam apud vicum Asochim: quo tempore mirabile somnium noctu mihi observatum est. cum enim in cubili essem mæstus & turbatus obreæns acceptas litteras, visus est mihi vir quidam adstant dicere: Desine o bone tristari & metuerere. nam hæc tristitia magnum te reddent ac fortunatum per omnia. succedent enim feliciter non hæc solum, sed & multa alia. quare perdura memor quod oporteat te & cum Romanis bellum gerere. Post hoc somnium surrexi volens in campum descendere. tum vero me conspecto multitudo Galilæorum mixta mulieribus & pueris prostrata in faciem cum lacrymis supplicabat ne se imminente hoste deseram, neve meo discessu regionem suam prodam inimicorum injuriis. & cum precibus nihil agerent, adjurabant me, ut maneam, jactantes multa

ἐχθροῖς ἐσθλῶν. ὡς ὅτε δέποιον σὺν ἐπειθὸν, κατηγάγκασιν ἑρκοῖς μὲν παρ' ἐαυτοῖς, ἀλειδομένῳ τῷ

Διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν νόμων μὴδ' αὐτοὺς ἀγνοῖν εἶη ταῖς πατρίαι φάσκων. εἰ δ' αὖ Διὰ τὴν ἱερωσύνην λέγειν ἀγαπᾶν με, καὶ αὐτῶν δότικ' ἐλάσσει, δύο ἱερεῖς ὑπαρχόντων ὑποτέμνοντο οἱ πατρίαι ἰωνάθην πῶς αὐτοὺς μὲν ἀσπασαί, ἀργυρεῖς δὲ δίδασιν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων, ὥστε εἰ δέ τινα γαλιλαίων ἤκουσαν ἰησοῦ ἐνέμα πατρίαι αὐτὸν πᾶσιν ἐξακουσίων ἐπαλιτῶν ἔχον ὁπλημένους τοῖς ἱεροσολύμοις, τότε μεταπεμψάμενοι τῶν καὶ τριῶν μηνῶν μισθὸν δόντες, ἐκέλευσαν ἐπιδεῖν τοῖς περὶ τὴν ἰωνάθην πατριάρχην αὐτοῖς, καὶ τῶν πολιτῶν ὅς τριακοσίοις ἀνδράσι δόντες δέχοντο εἰς τρεφὴν τῶν ἁλῶν, προστάξαντες ἀκολουθεῖν τοῖς πρεσβυτέροις πατριάρχαις ἐν αὐτῶν, καὶ πρὸς τὸ ἐξοδεῖν ὅς τρεποδέντων, ἐξέσαν οἱ περὶ τὴν ἰωνάθην σὺν τέττοις, ἐπαγγέμενοι καὶ τὸ ἀδελφόν τὸν ἰωάννη καὶ ἐπαλιτῶν ἑκάστην, λαβόντες ἐπιτολὰς τῶν πρεσβυτέρων, εἰ μὲν ἐκὼν καταδεχόμενοι τὰς ἐπιτολὰς, πᾶσιν ἐπὶ τῶν ἱεροσολυμιτῶν πόλιν, εἰ δ' ἀντιπροσέοιμην, δόκτειναι μὴδὲν δεδιότας, αὐτῶν γὰρ εἶναι τὸ πρῶτον, ἐπὶ τῇ φωνῇ ἡμῶν καὶ τῇ ἰωνάθην πρὸς τὸ κατ' ἐμοῦ πόλεμον ἐπιμαρτυροῦν, τοῖς περὶ τὸν φῶρον καὶ γὰρ κατασκευάζουσιν καὶ πᾶσι τοῖς περὶ τὸν φῶρον συμμαχίαν τῇ ἰωνάθην πᾶσιν. πάντα μοι ὁ πατὴρ ἡμεῶν ἔδειξε, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἰησοῦς ὁ ὁ γαλιλαῖος τῶν ἐν αὐτῇ τῇ βουλῇ ἡμεῶν ἔστι, φίλος ὢν καὶ σιωπῆς ἐμοί, σφύδρα παρ' ἡμῶν, τοὺς τε πλείους οὕτως περὶ ἐμὲ ἡμεῶν ἀχάριτους ἐπὶ τοῖς Διὰ φῶρον ἀναρεθῆναι με πρὸς τὸν φῶρον, καὶ τὸν πατέρα Διὰ τῶν γαλιλαίων πολλὰ με ὡς καλῶν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν, πᾶσιν γὰρ ὅτι ἡμεῶν τὸν φῶρον ἐπὶ τῇ πόλιν, πᾶσιν δὲ πρὸς τοὺς φίλους ἔσται, καὶ ὅτι μὲν τῇ ἡμέρᾳ καταλειπὼν τὰς χώρας αὐτῶν εἰς τὸν πατέρα περὶ σίμω. λύπη δ' ἀπαντας τοὺς ἀκούσαντας κατέχευε, παρεκάλουν τε κλάοντες μὴ ἐγκαταλειπὼν αὐτοὺς ὁπλομαχίᾳ, εἰ δ' ἐμὲς σταθίᾳς διπλοῦντο. οὐ κατανύσσοντες δὲ μὲν τὸ ἰκέταίς αὐτῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐμῶν φροντίδος ὡς πατρὸς, δέοντες οἱ γαλιλαῖοι μὴ ἀπελθόντες ἀκαταφρόνητοι τοῖς ληστῶν ἡμεῶν, πᾶσιν εἰς τὸν γαλιλαῖον ἀπασαν τοὺς σημανούντας τὸν ἐμὸν γνώμην περὶ τὸ ἀπαλλαγῆς. πολλοὶ γὰρ καὶ πανταχόθεν σιωπῆσαι, ὡς ἤκουσαν, μὲν γυναικῶν καὶ τέκνων, οὐ πᾶσι δὲ μοι τὸ πρὸς ἐμὲ μᾶλλον, ἢ τὰ περὶ αὐτῶν δέει τὸ πρῶτον, ἐμοῦ γὰρ ὡς μὲν ὡς πᾶσι κακοῦ οὐδὲν ὑπελάμβανον. ἤκου οὖν πάντες εἰς τὸ μέγα πένθος ἐν ᾧ διετέλλον, ἀσπασαί εἰς τὸν φῶρον τῶν μαρτύρων οἷον δειρὸν Διὰ τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἐπὶ τῶν φῶρον ἐπὶ τῶν φῶρον Διὰ τὰς γαλιλαίων λυπῶν καὶ πεταρχῶν, ἐδόξα πᾶσι λέγειν ὅτι ἐάντα μοι, πᾶσι τῶν ψυχῶν ὡς τῶν ἀλγῶν, πάντες τὸ ἀπαλλάσσειν φέβου. τὰ γὰρ λυπῶντα σὺ μὲν πᾶσι καὶ ἐν πᾶσιν ἀτυχέστατον. κατὰ δὲ τῶν φῶν ὁ μόνον ταύτῃ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἔπειτα, μὴ καμνῶν δὲ, μέμνησο δ' ὅτι καὶ ἡμεῶν οἱ δὲ σὺν πολεμῶν. τῶν δὲ τῶν φῶν ἡμεῶν Διὰ τὴν κατὰ δὲ τῶν φῶν πρὸς τὸ πένθος, πρὸς τὸ ἐμὸν ὅτι πᾶσι τὸ πᾶσι τῶν γαλιλαίων, ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς γυναῖκες καὶ παῖδες, ἐπὶ τῇ ἐμῇ φωνῇ αὐτοῖς, καὶ δακρύοντες ἰκέταί εἰς τὸν φῶν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις, καὶ ἀπελθόντες εἰσαντα τὰς χώρας αὐτῶν ἐν ὁρμῇ τοῖς

τῶν δὲ μὲν πολλὰ τῶν ἱεροσολυμιτῶν, ὡς εἰρηνοῦσα ἡ
 χάρις αὐτῶν σὺν εἰρήνῃ. ταῦτα δὲ καὶ ἐπακούων αὐ-
 τῶν καὶ βλέπων ὁ πῶς τὸν κατήφηναι, ἐκλάσθη
 πρὸς ἑαυτὸν, ἄξιον εἶναι νομίζων ὑπερὶ τοσούτου πλῆ-
 θους καὶ προσδούλους κινδύνους ὑπομένειν. κατέκλει-
 σεν ἑαυτὸν, καὶ πεντακισχιλίους ἐξ αὐτῶν ἐπέλεξε ἡ-
 κειν κελύουσας ἔχοντας ἑαυτοῖς τροφάς, ὅτι τὰς οἰκί-
 ας διέφυγον τοὺς ἄλλους. ἐπεὶ δὲ οἱ πεντακισχιλιοὶ
 παρεγένοντο, πύτους ἀναλαβὼν καὶ τριακισίους τοὺς
 σὺν ἑαυτοῖς στρατιώτας, ἰππεῖς δὲ ὀγδοήκοντα, τὴν
 πορείαν, εἰς χαβωλὴν κώμην ἡπολεμαϊδῶν μετ' αὐτὸν
 ἔστη ἐπισημαίνων. καί κει τὰς δυνάμεις συνῆχον ἐπι-
 μάχουσα σκηπτόμενος. ὅτι τὸν πρὸς πλάκιδον πόλε-
 μον. ἀφίκετο δὲ ἑστῶς μὲν δύο σπειρῶν περὶ τοῦ στρα-
 τῆος καὶ ἰππεῶν ἑλκὺς μίαν ὑπὸ κεφαλῇ γὰρ πλε-
 ον, ἢ ἐμπέσῃ τὰς κώμας τῶν γαλιλαίων, αἱ πλε-
 σιοὶ ἦσαν ἡπολεμαϊδῶν. βαλλομένων δὲ ἐκείνου χά-
 ρις πρὸς τὸν ἡπολεμαϊδῶν πόλεως, τὴν μετὰ καὶ τὴν στρα-
 τῆον τὴν κώμην ὅσην ἐξήκοντα σταδία ἀποχῶν. πλε-
 ον μὲν ἐν τῇ δυνάμει προσήγαγον ὡς εἰς μά-
 χην, πλεον δὲ οὐδὲν ἀκροβολισμῶν ἐπράξαμεν. ὁ
 γὰρ πλάκιδος ὅσην εἰς ἐκείνου σπῆντα μετὰ
 μάχην, αὐτὸς καταπληθύνοντος ὑπερέβητο, τῆς
 μὲν τοῦ ἡπολεμαϊδῶν σὺν ἐκείνῳ. καὶ τὴν δὲ τὸν
 ἡπολεμον ἀφικόμενος ἰωνάθης μὲν τῶν συμπεσόντων,
 ὡν ἐφάρμεν ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν ὑπὸ τῶν πρὸς σίμωνα
 καὶ ἀνανὸν τὸν ἀρχιερέα πεπεμφθαι, λαβὼν μετὰ ἐν-
 θους ἐπεδούλεον, φανερώς γὰρ ὅτι χερσὶν σὺν ἐπὶ λμα.
 γραφεὶς ὁ πρὸς μετὰ ταῦτα ὁπισθὸν. ἰωνάθης καὶ οἱ
 σὺν αὐτῷ πεμψέντες ὑπὸ τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἰωσή-
 πω χάριν. ἡμεῖς ὑπὸ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις πρῶτων
 ἀκουσάμεν τὸν λόγον γαλιλαίων ἰωνάνην ὁπισθεβουλα-
 σάμενοι πολλὰς, ἐπεμψήμεν ὁπισθὸν αὐτῶν,
 καὶ ὁρῶμεντες εἰς τὸ λατρεῖν ὑποτασσάμενοι. βουλά-
 σαι δὲ σὺν οἱ θέλοντες πρὸς τῶν κοινῇ πρᾶξεων
 ὁρῶμεντες ἡμεῖς ἡμεῖς μὲν πολλῶν
 ὁ δὲ γὰρ ἡ κώμη οὐκ ἔστιν ἐν στρατιῶν πλῆθος ὁπισθὸν
 ἔσθ'· ταῦτα δὲ ἔγραψον προσδοκῶντες δυοῖν ἡμέ-
 ρων, ἢ ὅτι χωρὶς ὁπλῶν ἀφικόμενον πρὸς αὐτοὺς,
 ἔχουσιν ὑποχείριον, ἢ πολλοὺς ἐπαγόμενον κερνοῦσι πο-
 λέμεον. ἡμεῖς δὲ μοι τὴν ὁπισθὸν ἰππεὺς κομίζων
 θρασύς ἄλλως νεανίας τῶν ὁπλῶν βασιλεὺς ποτὲ στρα-
 τῆων. ἡ δ' ὥρα νυκτὸς ἡδὴ δόξα καὶ ἡ ἐπὶ γ-
 γανον μὲν τῶν φίλων καὶ τῆς γαλιλαίας πρῶτων ἐπὶ
 ἡμεῖς. ἑστῶς δὲ πρὸς τὴν αὐτὴν οἴκῳ μοι ἦκεν πνῆ
 ἰππεῖα ἰσχυρὰ ἐκκληθεὶς ἐμοῦ κελύουσας, ἡσασατο
 μὲν ἐπὶ ὅλως, τὴν δὲ ὁπισθὸν πρὸς τῆς, ταῦτα ἔπιν
 οἱ ἐξ ἱεροσολύμων ἦκοντες πεπεμφασί σοι. γραφεὶς δὲ τῇ
 χάρις καὶ σὺ, καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ πρὸς αὐτοὺς ὑποσέ-
 φων. οἱ μὲν οὖν κατακείμενοι τὴν δὲ στρατιῶν πλε-
 ον ἡμεῖς, ἐγὼ δὲ κατέβην παρεκάλεον, καὶ
 συνειπνῆν ἡμῖν. ἀνησυχάμενος δὲ, τὴν μὲν ὁπι-
 σθὸν μετὰ χερσὶν ἔχον ὡς ἐδεξάμεν, πρὸς δὲ
 τοὺς φίλους πρὸς πρᾶξεων ἐπὶ τῶν ἐμῶν ἐ-
 ποιούμεν. μετὰ οὐ πολλὴν ὥραν ἔξανατος, καὶ τοὺς
 μὲν ἄλλους ἀπολύσας ὁπισθὸν, πρὸς αὐτὸς δὲ
 μοι μόνον τῶν ἀναγκαίων φίλους προσμῖναι κελύ-
 σαι, καὶ τῷ παιδὶ πρὸς αὐτὸς οἶνον ἐπιμάσσω, τὴν
 ὁπισθὸν ἀναπύσας μηδεὶς ἐμβλέπων. καὶ
 αὐτὸς περὶ σὺν τῶν γαλιλαίων ὁπισθὸν, πάλιν

A convicia in Hierosolymitanum populum, qui
 se in pace non sinerent. Hæc audiens & videns
 plebis moeritiam flexus sum misericordia: non
 indignum ratus pro tanta multitudine, vel aper-
 tum sustinere periculum. itaque mansurum me
 annui, & iussis adesse ex omni eo numero quinque
 millibus cum armis ac com meatibus, ceteros di-
 misi in suam quenvqve patriam. cumqve præsto
 essent illa quinque millia, assumptis his & tribus
 millibus militum quos ante habueram, & octogin-
 ea eqviti bus, iter feci in vicum Chabolonem sitū
 in confiniis Ptolemaidis: ibique continebam pa-
 ratas copias, quasi gesturus bellum contra Pla-
 cidum, venerat is cum duabus cohortibus & tur-
 ma eqvitu m, missus a Cestio Gallo, ut incende-
 ret vicos Galilæorum vicinos Ptolemaidī, & cum
 ille militem suum vallo cinxisset non longe a Pto-
 lemaidensium mœnibus, ego quoque castra me-
 tatus sum procul a Chabolone sexaginta stadiis.
 quapropter sæpe militem utrinque produximus
 quasi conflicturi prælio, sed conatus omnis intra
 velitationes constitit. quippe Placidus quanto a-
 vidiorem pugnandi me cerneret, tanto magis i-
 pse metu detrectabat prælium, nusquam secedens
 a Ptolemaide. Per idem tempus veniens cum
 collegis Jonathas, quem missum Hierosolymis di-
 ximus a factione Simonis & Anani pontificis,
 conabatur me per insidias capere, non ausus
 aperte aggredi: scripsitque ad me literas hujus-
 modi: Jonathas & collega legati Hierosolymita-
 rum Iosepho salutē. Quoniam Hierosolymis rela-
 tum est ejus civitatis primatibus, Joannem Gi-
 schalenum sæpe tibi tetendisse insidias, miserunt
 nos, ut objurgaremus hominem, juberemusque
 in posterum imperata tua facere. quare, ut de tuo
 quoque consilio provideamus in futurum quid
 agendum sit, rogamus quamprimum ad nos non
 magno comitatu venias: neque enim vicus hic
 capit turbam militum. hæc ita scripserunt alter-
 utrum sperantes, aut habituros se venientem si-
 ne armis obnoxium: aut si copias armatas addu-
 cerem, judicatu ros per duellum patriæ. has lite-
 ras quidam eqves attulit, juvenis audax, qui o-
 lim regi militaverat. erat autem hora noctis jam
 secunda, & forte cum amicis Galilæorumque
 optimatibus discumbebam in convivio. cumque
 famulus renunciasset venisse ad me quendam Ju-
 dæum eqvitem, meo jussu intro vocatus saluta-
 vit neminem, tantum epistola prolata, hanc, in-
 quit, tibi mittunt, qui nunc venerunt Hieroso-
 lymis, & alii quidem convivæ mirabantur fron-
 tem militis: ego vero hortatus sum eum se dere &
 nobiscum cœnam sumere. quod ubi recusavit, e-
 pistolam ita, ut acceperam manu retinens, cum
 amicis fabulabar de rebus aliis: ac paulo post fur-
 gens ablegatis aliis cubitum, retentisque solum
 quatuor amicis intimis, & puero jussu vinum pro-
 mere, apertam epistolam percurri vidente nemi-
 ne: & celeriter animadverso argumento denuo

complicatam tenens manibus ac si nondum legissem, jussi militi viginti drachmas numerari in viaticum. quibus acceptis cum egisset gratias, intelligens hominem lucri esse cupidum, & hoc facile expugnabilem: Si inquam nobiscum portare volueris, accipies drachmam in singulos cyathos. accepit ille conditionem, & multum vinum ingurgitans quo plus mereret pecuniar, jamque ebrius secreta continere non potuit: sed nemine rogante ultro fassus est structas mihi insidias, & quod damnatus essem capitis. Quibus auditis rescripsi ad hunc modum. Josephus Jonathæ & ejus collegis salutem, Quod valetis quodque in Galilæam venistis gaudeo, maxime quia jam possum traditis vobis rerum gubernaculis reverti in patriam, cujus revivendæ jam pridem desiderio teneor. quamobrem libenter ad vos non solum in Xallo venirem, sed longius etiam, vel si nemo me accerferet. Veniam tamen dabit non valenti nunc id facere. apud Chabolonem enim manendum est, & observandus Placidus ne quod conatur irrumpat in Galilæam. præstat igitur, ut ipsi vos huc conferatis ad me lecta hac epistola. Valete. His literis datis ad perferendum militi, misi cum eo triginta Galilæorum nobilissimos, jussos salutare tantum homines illos, & nihil dicere præterea. additis etiam singulis militibus fides in singulos, qui observarent ne missi a me aliquid haberent cum Jonatha colloquium. Post horum discessum legati frustrati prima experientia, aliam epistolam mihi scripserunt talem. Jonathas cæteri que legati Josepho salutem. Denunciamus tibi, ut absque militibus ad tertium diem venias ad nos in oppidum Gabara, cognituros de Joanni objectis per te criminibus. His scriptis & consalutatis Galilæis quos miseram veniunt in Japham vicum Galilææ maximum & munitissimum refertumque habitatoribus: ubi excepti sunt clamoribus plebis vociferantis una cum mulieribus ac pueris, abirent, & sinerent se frui duce optimo: eademque erat vox omnium, nullius nisi Josephi se parituros imperio. Itaque legati hinc discedentes infecto negotio, Sephorim se conferunt urbem Galilææ maximam: cujus incolæ studiosi Romanorum venientibus quidem prodierunt obviam: de me autem nihil dixerunt, nec in laudem nec in vituperium. at postquam inde descenderunt in Asochim, quolibus apud Japhenos, excepti sunt clamoribus: nec jam cohibentes iracundiam, jubent suos milites, ut fustibus acclamatores illos abigant. Gabara autem venientibus præsto fuit Joannes cum tribus militum millibus. At ego, qui jam ex literis præfereram quod bellum mihi inferre decreverint, assumptis tribus millibus militum, reliquoque in castris quodam amico fidissimo, recepi me in Jotapata, ut vicinus eis essem

αὐτὸν ἐσημετήριον. καὶ ὡς μὴ παρὰ νουνοκλίαν, ἀλλὰ καὶ χεῖρας αὐτῇ ἔχων, παρὸν τὰς τῶν στρατιωτῶν δραχμας εἰκοσὶν ἐφοδίων δοῖναι. ὃν λαβόντων ἡ χάρις ἔχεν φησάντος, σιωπῆς τὴν αἰσχροκερδίαν αὐτῆς, καὶ ὡς ταῦτα μάλιστα ἐστὶν ἀλώσιμα, ἀλλ' ἐν συμπαρίῃ μὴν ἔφην διλήσεις, λήψαι καὶ κύανον δραχμῶν μίαν. ὃ δὲ ἀσμένως ὑπακούσεν, καὶ πολλῶν τῶν οἶκον παροφειμένων ὑπὲρ ὃ πλείον λαβεῖν ἀργύρου, καὶ μεθύσας, οὐκέτι τὰ διαφύκτα σέβειν ἐδύνατο, ἀλλ' ἐφάρξεν σὺν ἐρωτῶντων τὴν τι σιωποῦσαν ὡς μὴν ὁπλιτεύων, καὶ ὡς καταψηφισμένη εἶναι τῶν παρ' αὐτοῖς. ταῦτα ἀκούσας ἀντηρᾶν τὴν τῶν τῶν. ἰωσήφ ἰωνάθην καὶ τοὺς σὺν αὐτῇ χαίρειν. ἐβρώμενους ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ἦκειν πολεμῶν ἡδομαι, μάλιστα δὲ ἐπὶ δουλομασίᾳ ὄντες ὑμῖν τῶν τῶν ἐνθάδε πραγμάτων ὁπλιτεύων, εἰς τὴν περὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς, τὴν γὰρ καὶ πάλαι περὶ ἡμῶν. εἰς ἡμῶν μὴ μόνον ἐκ ἑαλῶν ὄντων μετὰ ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς, καὶ μὴ καλῶς ὡς οὐκ ἐστὶν ἡμῶν ἀξίω μὴ δουλαμένῳ τῶν πῶν. ὡς φυλάσσειν ὅτι ἐν χαβαλῶν παλαιῶν ἐκ τῶν γαλιλαίων ἀναβῆναι δι' ἐνοίας ἔχοντες. ἡγετοῦ ὑμῶν μετὰ τὴν ὁπλιτεύων ἀναγίνωσκ. ἐβρώδε, ταῦτα γὰρ καὶ τοὺς τῶν στρατιωτῶν φέρειν σιωπῆς ἐπὶ τῶν τῶν γαλιλαίων δοκιμασίους, ὡς ἡμῶν αὐτοῖς ἀσπασίως μὲν ἐκείνους, ἔπειτα ὅτι μὴ ἐκείνους. ἐπὶ τῶν καὶ ἑκάστον αὐτῶν πρὸς ὡς ἐπὶ τῶν ἐκείνους, μὴ τις τοὺς πεμψέσθαι ὑμῶν μετὰ τοὺς πρὸς τὸν ἰωνάθην ὁμιλία γενήται. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν ἰωνάθην τῆς πρῶτης πείρας ἀμαρτύντες, ἔπειτα ὁπλιτεύων μοι πιαυτὴν ἐπιμύσαν. ἰωνάθης καὶ οἱ σὺν αὐτῇ ἰωσήφω χαίρειν. ὡς ἡμῶν ὡς οὐκ ἐστὶν ἐκείνους εἰς τῶν πρὸς ἡμᾶς εἰς χαβαλῶν κώμην, ἵνα ἀλακτοῦ μὲν τῶν ἰωνάθην ἐγκλημάτων σιζηροτόων. ταῦτα γὰρ ἡμῶν ἐκ ἀσπασίως τοὺς γαλιλαίους οὐς πιαυτῶν ἀφαινοῦν εἰς ἰαφάν κώμην μεγίστην οὐσαν τῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, ταῖς ἐσπιν ὁχυρωτάτην, καὶ πολλῶν οἰκητῶν μετῇ. ὑπὸν τῶν ἐκ τῶν αὐτοῦ καὶ γυναικῶν καὶ πικρῶν, καὶ κατεβῶν κελῶντες ἀπέναι καὶ μὴ φησὶν αὐτοῖς ἀρατοῦ ὅτι στρατηγὸς παροφειδίζοντι τῶν φωνῶν οἱ περὶ τὴν ἰωνάθην, καὶ φανεροῦ μὲν τῶν ἐκ τῶν σὺν ἐπὶ τῶν. σὺν ἀξίωσιντες δ' αὐτοὺς ἀποκρίσεις, εἰς τοὺς ἀλλὰς κώμας ἐπαρῶντο, ὅμοια δ' ὑπὸν αὐτοῖς ὡς πάντων αἱ κατεβῶντες, μεταποσὶν αὐτοῖς βοῶντων οὐδένα περὶ ὅτι στρατηγὸν ἐκ τῶν ἰωνάθην. ἀπράκτοι ὅτι ὡς πάντων ἀπελόντες οἱ περὶ τὴν ἰωνάθην εἰς σὺν φωνῶν μεγίστην τῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ πάλιν ἀφαινοῦνται. οἱ δ' ἐν τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἀποβλέποντες, ἐκείνους μὲν ὑπὸν τῶν, ἐμὲ δ' οὐκ ἐπὶ τῶν, οὐκ ἐκ τῶν. ὡς ὅτι σὺν φωνῶν εἰς ἀσώχιν κατεβῶντες, οἱ ἐν τῶν πρὸς τῶν τοὺς ἰαφνοὺς κατεβῶν αὐτῶν. οἱ δ' τῶν ἐκ τῶν σὺν κατεβῶντες, κελῶν τοὺς μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῶν τῶν ἐκ τῶν τοὺς κατεβῶντες. καὶ γὰρ βαρὰ δ' ἡμῶν, ὑπὸν τῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν ἰωνάθην. ἐγὼ δ' ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἡδὴ σιωπῶν, ἐπὶ τῶν τῶν πρὸς τῶν τῶν φωνῶν εἰς ἰωνάθην παροφειδίζον, πάλαι οὖν αὐτῶν ἵνα βουλομένη, ὡς

διὰ πωσαράκοντα σταδίων. καὶ γράφω πρὸς αὐτοὺς τὰ
 δε. ἐν παντὶ με πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν βιάσασθαι, διακοπῶν
 καὶ τῶν ἀρρέων καὶ τῶν γαλιλαίων ἐπὶ πόλεις καὶ κώμας.
 τῶν εἰς τὴν γαλιλαίαν ὡς γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς γαβάρων
 καὶ γαβάρων. ἡ μὲν γὰρ παρὲς ἐστὶν ἰωάννης. ἡ δὲ σύμμα-
 χος καὶ φίλος. πάντες τὰ γράμματα λαβόντες οἱ περὶ
 τὸν ἰωάννην ἐπὶ ἱερουσαλὴμ ἔγραψαν πρὸς τὸν φίλον
 καὶ τὸν ἰωάννην ὡς λαβόντες, ἐβόλουν
 τίνα τρέπον ὅτι χερσὶ μοι. καὶ ἰωάννης μὲν ἔδωκε
 γράφειν πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ πόλεις καὶ κώ-
 μαις. εἶτα γὰρ ἐν ἐκάστῃ πάντως ἓνα γόυ καὶ δευτέρου
 διαφορὸν ἐμοί, ἵνα καλεῖται τῶν ὡς ὅτι πολέμιον. πεμ-
 πὴν δὲ ἐκείθεν τὸ δόγμα. ἵνα ἐκ τῶν ἱεροσολυμι-
 τῶν πόλιν, ἵνα καὶ κέννοι γινόντες ὑπὸ τῇ γαλιλαίᾳ κε-
 κέραι με πολέμιον, καὶ αὐτοὶ ψηφίσαν. ἡμεῖς γὰρ
 τῶν καὶ τῶν εὐνοῶς ἐχοντάς μοι γαλιλαίους ἐγκατε-
 λείψαν ἐφ' ὅσον ἔχοντες. πάντες συμβουλευσάντων
 ἰωάννης, σφόδρα καὶ τοῖς ἄλλοις ἤρεσε τὰ λεχθέντα περὶ
 τῶν ὡς τῆς νυκτὸς τρίτῃ, εἰς γινώσκον ἡμεῖς μοι ταῦτα, σακ-
 χαῖς τὸ αὐτὸς τὴν αὐτὴν μολήσων πρὸς με, καὶ
 τὴν ὁπλίσαν αὐτῶν ἀπαρτίαν. ὅτι ἐπὶ τῇ ὁδῷ
 ὑπερβύσας τὴν ὁδόν. ἄξιον ὅτι κρινῶς ἱκανὸν ὁπλί-
 τῶν τὸ περὶ ἐμὲ πρὸς τὴν γαλιλαίαν διακοπὴς ὁπλίτας λα-
 βόντες φράξαι τοὺς ἀπὸ γαβάρων εἰς τὴν γαλιλαίαν
 ἐξόδους, καὶ τὰς παρόντας συλλαμβάνοντες πρὸς ἐμὲ
 πέμπειν, μάλιστα τῶν καὶ γράμμάτων ἀποκριθῶν.
 ἱεροσολυμίται καὶ αὐτὸν ἐκ τῶν φίλων με καὶ ἐξακοσίαν ὁ-
 πλιτῶν εἰς τὴν μεθόρον τῆς γαλιλαίας ἐπέμψαν, τοὺς
 ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν ἱεροσολυμιτῶν πόλιν ὁδὸς ὡς φυ-
 λαζόντες, πρὸς ταῦτα δὲ καὶ κέννω τῶν μετ' ὁπλιτῶν
 ἐδευνόντες συλλαμβάνειν καὶ τὰς μὲν ἀνδράς ἐν δεσμοῖς
 ὅτι τὸ πᾶν φυλάττειν, τὰ δὲ γράμματα πρὸς ἐμὲ δια-
 πέμπειν. ταῦτα τοῖς πεμπομένοις ἐν τῇ λαμπρῇ, γαλι-
 λαίοις διηγήσασθαι καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἀναλαβόντας
 τὰ ὅπλα, καὶ τῶν ἡμερῶν τριῶν εἰς γαβάρων καὶ
 μὲν ὡς γὰρ ἡμεῖς πρὸς με. τὸ δὲ περὶ ἐμὲ ὁπλιτῶν μοί-
 ρας πέντε καὶ πέντε, τὰς πρῶτας αὐτῶν περὶ τὴν
 σῶματ' ἐφυλάκτω ἑπτά, ταξίαρχος αὐτοῖς ὁπλι-
 στας καὶ φροντίζον καλεῖται, ὑπὲρ δὲ μηδὲν ἐπὶ τῇ
 αἰσῶν αὐτοῖς σιωπᾶν μὴ γινώσκω. τῇ δὲ ὁπλίσαν
 περὶ τὴν ὁδὸν εἰς γαβάρων ἡμεῖς ἐν τῇ ἐνδοκίᾳ
 πᾶν τὸ πεδίον τὸ πρὸς τῆς κώμης ὁπλιτῶν ἀπῆρες, τὸ ἐκ
 τῆς γαλιλαίας ὅτι τὴν συμμαχίαν παρόντων ὡς αὐτοῖς
 παρηγάγειν. πολὺς ὁ καὶ ἄλλος ἐκ τῶν κωμῶν ὅχλος
 συνέρχεται. ἐπεὶ ὁ καταπὰς εἰς αὐτοὺς λέγει ἡρξάμεν,
 ἐβόων ἅπαντες εὐεργέτην καὶ σωτῆρα τὸν χωρὶς αὐτῶν
 καλουῦντες. καὶ γὰρ χάριν αὐτοῖς ἔχον ὁμολογῶντες
 σὺν ἐβόλῃ πρὸς μηδὲν μὴτε πολεμῆν μὴτε ἀρπαγῇ
 λαμβάνειν τοὺς χωρὶς, ἀλλὰ σκένων καὶ τὸ πεδίον δέκα-
 μύριας τοῖς ἐαυτῶν ἐφοδίοις. γὰρ γὰρ ἐφασκον τοὺς τοῖς
 χάρις χωρὶς φόνων καὶ ἀσφαλείας. συνέβη δὲ αὐτῇ μερὶ εἰς
 τοὺς ὡς ἐμὲ κατεπαθείας τὸ ὁδὸν φυλάκας τὰς πα-
 ρὰ τὸν ἰωάννην πεμψέντας καὶ τὸ ὁπλιτῶν ἐμπέσθαι. ὅ-
 οἱ μὲν ἀνδρες ἐφυλάχθησαν ὅτι τὸ πᾶν ὡς παρηγά-
 λα. τοῖς δὲ γράμμασιν ἐντυχὼν ἀπῆρεσι βλασφημιῶν
 ἐψόματων, ἐδὲν ταῦτα φράσαι, ὁρμᾶν ἐπ' αὐτοὺς
 διενόησαν. ἀκούοντες δὲ οἱ περὶ τὸν ἰωάννην περὶ τῆς ἐμῆς
 ἀφίξεως, τὰς ἰδίους πάντας ἀναλαβόντες καὶ
 τὸν ἰωάννην, ὑπεχώρησαν εἰς τὴν ἰσχυρὰν οἰκίαν βάρης δὲ
 τὴν αὐτὴν μετὰ καὶ ἐδὲν ἀκροπόλεως ἀποδέουσαν.

Ad quadragesimum stadium: scripsiq; eis in hunc
 modum. Si omnino vultis, ut ad vos veniam,,
 quadringenti quatuor in Galilæa sunt vici par-
 tum, partim oppida. ad horum quemlibet veni-
 am absq; Gabaris & Gischalis. altera enim pa-
 tria est Joannis, altera socia & amica civitas. His
 literis receptis legati non rescripserunt amplius,
 sed advocato amicorum concilio, & Joanne quo-
 que adhibito, consultabant, quomodo me possent
 aggredi. censebat Joannes scribendum esse ad
 singulos Galilææ vicos & oppida: esse enim in
 singulis unum saltem, & alterum mihi insensum:
 eos provocandos quasi contra hostem publicum.
 idem decretum mittendum Hierosolyma, sicut &
 ejus urbis cives cognito judicatum me esse ho-
 stem a Galilæis, confirment eam sententiam suo
 suffragio: ita fore, ut præsentī Galilæorum favo-
 re destituar. hoc consilium assensu cæterorum,
 comprobatum est: moxq; circa horam noctis ter-
 tiam ad me est perlatum, renunciente Saccho
 transfuga. Quamobrem videns non esse cun-
 ctandi tempus, Jacobum virum fidelem ac stre-
 nuum jubeo cum ducentis militibus observare
 vias ferentes a Gabaris in Galilæam, & viatores
 comprehensos ad me mittere, maxime apud quos
 reperiantur literæ. adhuc Hierimiam & ipsum,
 ex amicorum meorum numero cum sexcentis
 militibus misi in fines Galilææ qua itur Hieroso-
 lyma, iussu latores epistolarum interciperi, &
 ipsos quidem conjicere in vincula, literas vero
 ad me transmitti. His mandatis, edixi per nun-
 cios Galilæis, ut in crastinum cum armis & trium-
 dierum cibariis ad Gabara mihi præsto sint. eis
 vero quos circa me habebam militibus in quatuor
 partes divisos fidissimos satellitum præfectos
 constitui, iussos neminem ignotum militem inter
 suos admitti. Postera vero die circa horam
 quintam veniens Gabara, invenio ante oppidum
 totum campum plenum armatis, quos e Galilæa
 exciveram in auxilium, & præter hos magnam
 rusticani vulgi multitudinem. in quorum cœtu
 postquam concionaturus constitit, omnes ac-
 clamabant benefactorem appellantes me & ser-
 vatorem suæ patriæ. tum ego actis pro favore
 gratiis, svasi eis, ut infestarent neminem, con-
 tentique commeatu proprio e castris ad diripi-
 endas villas non excurrerent. velle enim me om-
 nem tumultum absq; cæde componere. evenit
 autem, ut qua primum die custodes viarum
 disposui, tabellarii Jonathæ in eos inciderent:
 quibus ita, ut iussu detentis in custodia, post-
 quam perlegi literas legatorum plenas convi-
 ciis & mendaciis, silentio dissimulans ire ad eos
 decrevi. at illi audito meo adventu, cum omni-
 bus suis & Joanne receperunt se in Jesu domicili-
 um: id erat turris magna, & nihil ab arce differens.

ibi abdita cohorte militum, & clausis absq; una januis, expectabant me ad salutandum se venturum ex itinere: iussis prius militibus, ut venientem me solum intromitterent exclusis ceteris. sic enim putabant me facile posse in suam potestatem redigi: sed fefellit eos opinio: olfaciens enim insidias, quam primum eo perveni, ingressus e regione eorum situm diverforium, dormire me finxi. legati vero credentes me vere sopitū quiescere, & descendentes in canipum sollicitabant multitudinem, ut me male ducis officio fungentem defererent: sed contra quam sperabant accidit. ad primum enim eorum conspectum exortus est clamor Galilæorum, testantium qua me pro meritis complecterentur benevolentia: incusabantque legatos quod nulla laceffiti injuria venissent ad turbendam tranquillitatem publicam, abire jubentes, eo quod non admissuri essent præfectum alium. his mihi renunciatis non dubitavi in medium progredi. itaq; propere descendi auditurus quid legati afferant. ibi procedenti mihi applausum est certatim ab omnibus, & acclamatum ab agentibus gratias pro rebus administratis optime. his auditis Jonathas & ceteri extimuerunt ne salutis periculum adirent in cursu tantopere faventis mihi populi, cogitabantq; aufugere. sed quia non erat id eis liberum, me postulante, ut maneat, stabant mœsti vix rationis compotes. Igitur cohibitis turbæ acclamationibus, & fidissimis militum ad vias servandas appositis, ne nos inopinos Joannes invaderet, iussisq; in armis esse omnibus, ne quis repentinus hostium incurfus terrorem eis incuteret, primum literarum mentionem feci, quibus ad me scripserant, missos se a Hierosolymitanorum civitate, ad finiendas inter me & Joannem controversias, meq; ad comparandum evocaverant: moxq; ne inficiari possent, protuli ipsam epistolam. atqui, inquam, si contra Joannis criminationes apud te Jonathas tuosque collegas reddenda esset mihi vitæ ratio, adductis pro me duobus tribusve probis viris testibus, necesse fuisset approbatis testibus & examinatis testimoniis absolvi me vestra sententia. nunc vero ut sciatis bene a me administratas res Galilææ, nolo tres testes probitatis adducere, sed hos omnes vobis exhibeo. ab his rationem vitæ meæ poscite, an cum omni honestate & justitia eis præfuerim. Vosq; viri Galilæi adjuro ne veritatem celetis, sed coram his tanquam iudicibus profertis siquid a me peccatum est. nondum hæc verba finieram cum una omnium vox exoritur, benefactorem me suum & servatorem appellantiū: antea itaq; omnia suo testimonio probantiū, & ut in posterum mei similis esse pergerem rogantium. affirmabant etiam jurejurando omnes, salvam esse per me uxorum suarum pudicitiam, & nullam sibi unquam a me illatam molestiam. Post hæc duas Jonathæ epistolas a custodibus meis interceptas & ad me delatas,

ἀκούσαντες οὐκ ἔχον ὁπισθῶν ἐν αὐτῇ, καὶ πῶς ἄλλως ἀποκλείσαντες θύρας, μίαν ὃ ἀνοίξαντες, προσεδέκον ἦκεν ἐκ τῶ ὁδῶ με πρὸς αὐτὸς ἀσπασθῆναι. καὶ δὴ διδάσαν ἐν τῇ λαῷ πῶς ὁπισθῶν, ἐπὶ δὲ ἀντὶ τῆς ἰσχυρῆς μόνον εἰσελθεῖν εἰς αὐτὸς ἄλλως ἀπὸ τῶν αὐτῶν. ὥτως γὰρ ὡντό με ἡγήσαντο ῥαδίως αὐτὸς ὑποκρίνον. ἐψεύσαντο ὃ τῆς ἐλπίδος. ἐγὼ γὰρ τὴν ὁπισθῶν πρὸς αὐτὸς ὡς ἐκ τῶ ὁδῶ παρεγχερίμην, καταλύσας ἀντικρὺ αὐτῶν καὶ ζεύδον ἐσχηπτόμην. καὶ οἱ περὶ τὴν ἰωνάδην ὑπολαμβάνοντες ὄντως ἀναπνεύσαν με καὶ ὑπὸ τῶν ὤμων ὡρμησαν καταβάντες εἰς τὸ πῶδον μεταπέθειν αὐτὸς ὡς ἐμὲ κακῶς στρατηγόντ. πάσῃ ὃ αὐτὸς συνέπειν. ὁφθέντων γὰρ εὐτὸς ἐν ἡμεροβῶν τῶν ῥαδιούρων, πρὸς ἐμὲ τὸ στρατηγὸν αἰνῶς ἀξία, κατὰ μεμψίν τε ἐπείντο τῶ περὶ τὴν ἰωνάδην ὅτι παρησιν, ὅθεν μὲν αὐτὸς κακὸν περὶ πεπαιδευτοὺς, ἀνατρέψαντες ὃ τὸ ἐκάνον πρὸς ἀγμάτα, καὶ παρεκλεύοντο ἀπείναι, μὴ γὰρ ἀν ποτε μεταπέθειναι πρὸς αὐτὸν ἔτερον ἀντὶ ἐμὲ λαβεῖν. τῶν ἀπαρλελόντων μοι, παρελθεῖν εἰς μέσους ὅτι ὡκνησαί. κατεβάντο οὐκ εὐθὺς αὐτὸς, τι λέγουσιν οἱ περὶ τὴν ἰωνάδην ἀκροαμέντ. παρελθόντ. δὲ με κροῦντ. ὡς πάντες ὁ ἀληθὺς εὐτὸς ἐμὲ, καὶ μετ' ἐν φημίαν ὁπισθῶν χάριν ἔχειν ἐμολογούντων τῇ ἐμῇ στρατηγίᾳ. ταῦτα δὲ οἱ περὶ τὴν ἰωνάδην ἀκούοντες, ἐφοβήθησαν μὴ καὶ κινδυνεύσωσιν ἀποθανεῖν ἐπ' αὐτὸς ὡρμησάντων τῶν ῥαδιούρων καὶ τῶν πρὸς ἐμὲ χάριν δρασμῶν αὐτὸ ἐπείνουν. μὴ δυναίμεντες ὃ ἀπλῶς, πρὸς μέντοι αὐτὸς ἤϊοντα, κατὰ τῆς ἐκσησάμενοι πρὸς λέγειν. πρὸς αὐτὸς οὐκ ἐμὲ πρὸς αὐτὸς εὐφημίας πάντας χάριν, καὶ τὸ ὁπισθῶν τῶς πρὸς αὐτὸς ὅσοις ὁπισθῶν ὑπὲρ ὃ φρεσὶν μὴ ἀπρὸς δοκῆτος ἡμῖν ἐῶν ὡς ὁπισθῶν, ὡς αἰνῶς ὃ τῶς ῥαδιούροις ἀναλαβεῖν τὰ ὅπλα μὴ πρὸς τῶν ἐφοδῶν τὸ πολεμίων, ἐάν γένῃ τῶς αὐτῶν τῶν ταρχῶν. πρῶτον δὲ ὁπισθῶν τῶς περὶ τὴν ἰωνάδην ὑπερίμνησκον, ἐν τῶ ὅπῳ ῥαδίαν ὑπὸ ὃ κρινεῖ τὸ ἱεροσολυμιτῶν πεπεμφθαι, ἀγαλύνοντες με πρὸς τὴν ἰωνάδην φιλονεικίας, ὡς ὡς καλέσαν με πρὸς αὐτὸς ἀφικέσθ. καὶ ταῦτα διεξῶν, τῶν ὁπισθῶν εἰς μέσους πρὸς αὐτὸς, ἵνα μὴ δὲ ἀντὶ τῶν διωκῶσιν ἐλεγχόντων αὐτὸς τῶν ῥαδιούρων. καὶ μὲν ἐκ τῶν ἰωνάδην ὑμῶς πρὸς συμπεσόντες, ἀπρὸς ἰωάννην κερύματ. ὑπὲρ ὃ παρῆσαντ ἐμαυτὸς βίαν δύο πῶς ἡ τῶς μάρτυρας καλῶς κατὰ τῶς ἡρώων, δὴλον ὡς ἀναγκῶν ἔχει πρὸς ἐξέτασαντες καὶ τῶς τῶν βίαν ἀπαλλάξαι μετ' ἐκ τῶν κατῶν, ἵν' οὐκ γνῶτε καλῶς πεπεσῆναι μοι πρὸς τῶν ῥαδιούρων, τῶς μὲν μάρτυρας ὀλέγως εἰσιν οὐκ ἐπὶ καλῶς βεβιωκότ. τῶς ὃ πάντας ὑμῖν διδῶμαι. ὡς τῶν οὐκ πρὸς τῶν τῶς πρὸς αὐτὸς, ἡμῖν πρὸς σέμνότητ. ἐπὶ αὐτῶς ὃ ἐν τῶν πεπαιδευτοῦ. ἐπὶ δὲ ἐκ τῶν ὑμῶς ὡς ῥαδιούροι μὴ δὲ ὁπισθῶν τῶν ἀληθῶς, λέγειν δὲ ὁπισθῶν ὡς δικαίων, ἐπὶ μὴ καλῶς πεπεσῆν. τῶς ἐπὶ λέγοντός με, καὶ αὐτὸς πάντων ἐγίνοντο φωνῶν, καλοῦντων ἀεργῶν με καὶ σωτήρα. καὶ περὶ μὲν τῶν πεπεσῶντων ἐμαρτύρουν, περὶ ὃ τῶν περὶ αὐτῶν παρεκάλουν. πάντες δὲ ὡς αὐτὸν ἀνδρείως μὲν ἔχειν πρὸς γνώσας, λελυπέσθαι ὃ μὴ δὲ πρὸς μὴ δὲ ἐμὸς. καὶ ἔτο δύο τῶν ὁπισθῶν, ὡς οἱ κατὰ τῶν τῶν ἐμὸς φρεσὶν πεμφθῶντες ὑπὸ τῶν περὶ τὴν ἰωνάδην ἐλόντες, ἀπεπέλκισαν πρὸς ἐμὲ, ὡς

ὡς ἐκείνην ἡμετέραν τῶν γαλιλαίων πολλῶν βλασφημιῶν
 πλήρης, ἢ καὶ ψευδομύθους, ὅτι τυραννίδι μάλλον ἢ
 στρατηγίᾳ ζῶμεν κατ' αὐτῶν, ἐπεὶ τὰ πολλὰ πρὸς τὰς
 τρεῖς ἐνεργεῖται μὴδὲν ὡς ἀλλοτρίων ἀναγκῶν
 ψευδολογίαις, ἐφ' ἃς ἐγὼ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν γαλι-
 λαίων λαβὼν δόντων ἐκείνους τ' ἐκμιζόντων· ὃ δ' ἐβ-
 λόμην αὐτοὺς τὰ πρὸς τὰς φρεσὶς ἵες ἐναντίως εἰδέναι,
 μὴ δέσσαντες ὃν ζῶμεν ἀπορώσιν. ταῦτα ἀκούσαν τὸ
 πλῆθος παρεβύβηεν ὅτι τὸ ἰωνάθην ὥρμα καὶ τὸς σὺν
 αὐτῷ συμπαρόντας, ὡς διαφρεθέντες. καὶ ἐπέπεραχ-
 σαι τὸ ἔργον, ἢ μὴ τὸς ἰδὲν γαλιλαίους ἐπαύσαι τῆς ὀργῆς.
 τοῖς πρὸς τὸ ἰωνάθην δὲ ἐφ' ἃς συλινώσκον τὴν πεπε-
 ρμένην, ἢ μέλλοιεν μετ' αὐτοὺς, ἐπεὶ δὲ ἵκοντο εἰς τὴν πα-
 τρίδα λέγοντες τοῖς περὶ αὐτοὺς τὰ ἡγήθη πρὸς τὸ ἐμοὶ πεπε-
 ρημένον. ταῦτα ἀκούσαν, ἀπέλυον αὐτοὺς, καὶ ἔτι γινώ-
 σκων ὅτι μὴδὲν ὦν ἐπὶ ἐξελύτο πηισσιν. τὸ πλῆθος
 ὃ εἰς ἐργὴν ἐξεκέρτατο κατ' αὐτῶν, καὶ μετὰ παρακλή-
 σιν ὅτι τρέψαν αὐτοὺς πτωχολογίας τὰς τριάκοντα τοιμῆσαι.
 πάντες οὖν ἰδὲν οὐκ ἐβόησαν πρὸς αὐτοὺς φησαι-
 ὅσα τ' ἂν ῥῶν. πάντων γὰρ ἦδεν ἔσθιν ὀλεθρον ἔσθιν ὃ
 καὶ ἡ σὺν φέροντο. τὸ πλῆθος ἔρχεν τὴν κατ' αὐ-
 τῶν ὀργὴν ἀμεταβλήτην, καὶ πάντες ὡρμησάντο ὅτι τὴν
 οἰκίαν ἐν τῇ κατέλυον οἱ πρὸς τὸ ἰωνάθην. ἐγὼ δὲ σιωπῶν
 τὴν ἐργὴν ἔσθιν αὐτῶν ἀνεπαύειν, ἀναπαύσας ἐφ'
 ἵππων, ἐκείλοισι τοῖς πλῆθυσιν πρὸς σιωπῶν καὶ μὴ
 ἐπεὶ δὲ ἀράσαν ἀπὸ χροῦ ἐκείνοις τὰ δια, καὶ τὸς τῶν στρα-
 τηγῶν καὶ ζῶμεν μὲν παρεχόντες ἐμαυτοῖς τὸ μὴ δοκεῖν
 ἐμφυλίας πολέμου καταρχῆν. ἐπεὶ δὲ πρὸς σιωπῶν ἐ-
 γινώσκον, ὅτι τῶν πρὸς τὸ πλῆθος καὶ ὡς ἀνέειπεν ζῶμεν
 μὲν πρὸς τὸ μὴ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰς ἐπανηκίους π-
 μωρῶν ὅπως φέρεται, κελῶν τὰς κατ' ἡλικίαν ἡδὲ
 πρὸς ἐκείνους ἐπὶ τὴν ἱεροσολυμίαν πόλιν ὡς ἐπὶ τὸ
 μέμψιν ποιησόμενοι ὅτι ἐδὴ καὶ τὴν χώραν διέστει-
 σάντων. καὶ ἂν ὅτι κλαδῶσιν ἐφ' ἃς πρὸς τὰς λόφους
 ὁμῶν, ὡς ἀκατέσταντες τὸ καὶ πρὸς τὸ πρὸς ἐμὲ, μέ-
 νειν κατενοήσαντες ὅτι τῇ γαλιλαίᾳ, τὰς δὲ πρὸς τὸ ἰωνάθην
 ἀναχωρῶν ἐκείνην. ταῦτα αὐτοῖς τὰς ἐπαυτοὺς δὲς,
 ἐναρμυνομένων τὴν ταχέως ἐκείνων, ἡμέρᾳ τρίτῃ μὲν
 ἐκκλησίαν τὴν ἀποστόλων ἐπὶ τὴν πόλιν, συμπέμψας ὁ-
 παλῆς πέντακοντος. ἐγραψα δὲ καὶ τοῖς ἐν σιμαρείᾳ
 φίλοις περὶ τῆς ἀσφαλῆς γινώσκον τὴν πόλιν αὐ-
 τοῖς. ἡδὲ γὰρ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν σιμαρείαν. ἐπὶ πάντως
 ἐδὴ τὰς ταχὺ βελομήδους ἀπελθὲν δι' ἐκείνης πορεύεσθαι.
 τρεῖς γὰρ ἡμέρας ὑπὸ γαλιλαίας ἐνεστὶν ὥτως εἰς ἱεροσ-
 λυμα κατέλυσαν. συμπάρεμψα δὲ τὰς πρὸς ἐκείνους κα-
 γὰρ μέγιστον τὸ γαλιλαίας ὅρων φυλακὰς ὅτι τῶν τὰς
 ὁδοῖς, ὡς ἐπὶ τὸ μὴ ἐαδίως πρὸς μαθῆναι ἀπαλλοτρίω-
 ντες. καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους ἐν ἰαφῶν τὴν διατριβὴν ἐπέ-
 μισα. οἱ δὲ πρὸς τὸ ἰωνάθην διαμαρτυρόντες τῆς κατ'
 ἐμὲ πρὸς ἐκείνους ἰωνάνην ἀπέλυον εἰς τὴν γαλιλαίαν. αὐ-
 τὰ δὲ εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν πόλιν λαβὼν πρὸς
 δοκῶντες αὐτῶν ἐπαύειν, ἐπειδὴ καὶ ἰησοῦς ὁ κατ'
 τὸν ἡμερὴν ἐκείνων ἀρχὸν ἐγραφε πρὸς αὐτοὺς,
 πρὸς ἀπογὰς μὲν τὸ πλῆθος ἐλθόντας ἐπα-
 νέχεσθαι, καὶ αὐτοῖς ἐλέσθαι πρὸς ἐκείνους. ἐκείνοι μὲν
 ὅτι τῶν ἐλπίων ἀπῆλθον. ἀπαγγέλλει δὲ μοι
 ταῦτα σίλας διαγραμμάτων, ἐν ἃς τῆς πρὸς ἐκείνους
 καὶ γὰρ ταχέως ἀπαύειν αὐτοὺς ὡς ἐπὶ τὸν πόλιν, εἰς

audientibus multis Galilæis legi maledictis refer-
 tissimas, meq; falso insimulantes quod tyrannum
 verius quam ducem agerem. multa; alia con-
 tinentes per summam dicta impudentiam. has li-
 teras dicebam mihi ultro oblatas a tabellariis, no-
 lens ad versarios scire de custodiis, ne absterre-
 rentur a mittendis posthac literis. at concio com-
 mota in Jonatham atque collegas quasi interfe-
 ctura irruit: & patratum fuisset facinus, nisi fu-
 rentes a me fuissent cohibiti. legatis vero polli-
 citus sum errati veniam, si resipiscerent & in pa-
 triam reversi vera de administratione mea refer-
 rent. his dictis eos dimisi, quamvis scirem non
 facturos pollicita. populus autem efferebatur in
 eos, rogans, ut pœnas sumere de illis sinerem.
 itaq; omnibus mihi utendum fuit artibus quo eos
 eriperem, quod scirem omnem seditionem per-
 niciosam esse reipub. multitudo porro perstabat
 in iracundia, unoq; impetu omnes ruebant ad
 Jonathæ diverforium. ego vero videns eos non
 posse retineri amplius, consensio eqvo edixi, ut
 sequerentur me ad Soganam vicum Arabum, di-
 stantem inde viginti stadiis. atque hoc strage-
 mate cavi ne viderer civilis belli fecisse principi-
 um. postquam autem ventum est prope Soga-
 nam, iussi agmen sistere: monitisq; ne essent ad
 iniquam iram tam præcipites, centum ætate ac
 dignitate præstantes deligo, qui se parent profe-
 cturi Hierosolyma, & accusaturi apud eum po-
 pulum autores seditionum & turbatores suæ rei-
 publicæ. Mandavi præterea, ut si possent popu-
 lum oratione sua flectere, impetrarent publicas
 literas, quibus mihi confirmaretur præfectura
 Galilææ, & Joannes juberetur inde discedere.
 Cum his mandatis celeriter expeditos tertia die
 post concionem dimisi, additis, qui eos deduce-
 rent quingentis militibus. Samariam quoque
 amicis scripsi, darent operam, ut legati per eorū
 agrum iter tuto faciant: jam enim ea urbs Roma-
 nis erat subdita: & illac necessario fuit eundem
 properantibus & sequentibus viarum compen-
 dia: ut tertia die pervenirent Hierosolyma. quin
 & ipse eos deduxi usq; Galilææ confinia, appositis
 per vias custodibus, ut non facile quivis disces-
 sum legatorum cognosceret. quo facto aliquan-
 tis per apud Japha moratus sum. Jonathas autem
 & collega suo conatu frustrati remiserunt Joan-
 nem Gischala: ipsi deinde profecti sunt Tiberia-
 dem, sperantes eam in suam potestatem venturā
 quandoquidē Jesus tunc magistratum ibi gerens
 per literas erat pollicitus, persvasurum se populo
 ut ad eos deficiat, illi igitur cū hac spe iter ingres-
 si sunt. mihi autem rem totam Sila per nuncium
 significat, relictus ibi, ut dixi vicarius, redire me
 quam primum postulans. cuius monitu reversus
 propere, in salutis discrimen talē ob causā incidi.
 ὅτι μαθητῶν καταλελοιπέναι, καὶ ἀπευθύνει ἡξίου.
 κίνδυνον ἀπωλείας κατέσταν ἐξ αἰτίας τῆς αὐτοῦ.

πῶτα ἢ λέγοντες περὶ φερὸν ὁπισθὰς πύργους, ὡς
 ἀπὸ τῆς τῆς μετορίας τῆς γαλιλαίας γεγραμμένης
 πρὸς αὐτὰς ὁπισθοηθίων ἡκὼν ὠρυκαλουμένων ῥω-
 μέων γὰρ δυνάμει μέλλαν ἰππεύειν τὸ ἐπὶ τὴν εἰς τρι-
 πλῆν ἡμέραν πλὴν χωρὶς αὐτῶν ληλατῆν, ὁπισθὰς δὲ
 τὴν καὶ μὴ παρὰ τὴν ἀφ' ἧς δεομένων. πρὸ τ' ἀκούσαντες οἱ
 πρὸς αὐτὰς λέγοντες ἀληθῆς δόξαντες αὐτὰς καταβοήσας ἐπι-
 ῖντι, μὴ κατ' ἐξωθεν με δεῖν λέγοντες, ἀλλ' ἀπελθὼν
 ὁπισθὸν ἡμεῖς οἱ ὁμοθενοῦντες αὐτῶν. πρὸς πρὸ τ' ἐγὼ,
 πρὸς καὶ τὴν ὁπισθὸν τὴν ἰωνάδην, ὡς ἀκού-
 σαι μὲν ἐφ' ἑαυτῶν καὶ χωρὶς ἀναβολῆς ὁρμήσειν
 πρὸς τὸν πόλεμον ἐπὶ τὴν ἀμύνειν. συνεβόλῃ δὲ ὁμοῦ
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀμύνειν καὶ πύργους πύργους ῥωμῆος σημεῖον
 πρὸς ἀλλήλους, εἰς πέντε μοῖρας διελόντες τὴν δυνάμειν
 ἐκάστη τῶν ὁπισθὸν τῶν πρὸ τ' ἰωνάδην καὶ τῶν ἐπὶ
 ῥωμῆος. πρὸ τ' ἀνδράσιν ἀγαθοῖς μὴ μόνον συμ-
 βολῆσαι, ἀλλὰ καὶ χρεῖας ἐπὶ γῆς ἡγεμονίας βοηθεῖν.
 ἐγὼ γὰρ πᾶσι μοῖρας ὡς ἐφ' ἑαυτῶν ἀφ' ἑαυτῶν διω-
 πτόντων. σφόδρα πᾶσι πᾶσι ἀνδράσιν ἡ ἐμὴ συμβο-
 λία. καὶ κενὸς οὐκ ἠναγκαζόν ὁπισθὸν τὸν πόλεμον ἐξέναι.
 τοῖς δὲ καὶ μετρίως συνεκλήθησαν ἡ γνώμη, μὴ κατὰ
 ῥωμῆος ἀδυνάτου, ἐμὲ καὶ τοῖς ὁπισθὸν αὐ-
 τῶν ἀνδράσιν ἡγεμονίας. οἱ δὲ πρὸς αὐτῶν ἀνδράσιν τὴν
 νομῆα, πρὸς ἀνδρῶν καὶ κακῶν, ἐπὶ τὴν πᾶσι πᾶσι
 σὺν πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι
 καὶ τὴν αὐτῶν ὡς ἐκείνου εἰς τὸν αὐτῶν τῶν ἀν-
 δρῶν παρῆναι, τὴν τὴν φανερὸν ποιήσαντες, ὅτι μὴ παρ-
 ὅσον τυχάνοντες βοηθεῖν, πᾶσι πᾶσι ἀνδράσιν ἡγε-
 νοῦνται. πρὸς τὴν ἐλθόντα δὲ δι' αὐτῶν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ
 λαβὴν ἀνοπλόν με εἰς τὴν ἐμὴν. καὶ γὰρ δι' ἀναγκῆν
 ὑπαγκύβον, μὴ δόξω κατὰ φρονῆσιν τῶν πρὸ τ' ἐλθόντων
 ὑπαγκύβον. ὡς οὐκ ἀνεχωρήσει μὲν ὁπισθὸν τῶν αὐτῶν, οἱ
 μὲν πρὸ τ' ἰωνάδην ῥωμῆος πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι
 ὡς ἀφ' ἑαυτῶν καλεῖντες μετ' ὅσων ἀνδράσιν ὡς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν. λήφοντες γὰρ ἐμὲ ὑπαγκύβον, καὶ ποιήσιν ὡς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν δι' εὐχῆς. δεξιὰ μὲν τὴν τὴν ὁπισθὸν ἐκείνου,
 ὑπαγκύβον ἐμὴν. ἐγὼ ἢ τὴν ὁπισθὸν ἡμεῖς δύο τῶν
 πρὸ τ' ἐμὲ σωματὶ φυλάκων τῶν κατ' ἀνδράσιν ὡς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν εἰς τὴν βεβαίως καλεῖν καὶ ἐπὶ τὴν κρύψαν-
 τας ὑπαγκύβον ἐμὴν, ἐμὲ σὺν πρὸς ἀλλήλους, ἢ ἐπὶ τὴν
 ὡς ἀφ' ἑαυτῶν ὁπισθὸν ἀμύνειν. διότι καὶ δι' ἐ-
 λαβὴν αὐτῶν, καὶ μάχων ὡς ἐπὶ τὴν ὡς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν, καὶ ἡλθον εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους. τῶν μὲν ἂν
 σὺν ἐμὲ πᾶσι ἐκείνου πρὸς ἀλλήλους ὡς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν ἐφ' ἑαυτῶν. μόνον ἢ μὲν τὴν φιλαν-
 θρώπων ἡγεμονίας. ἡ δὲ τὴν ὡς ἀφ' ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλους, καὶ
 εἰς πρὸς ἀλλήλους ὡς ἀφ' ἑαυτῶν ἀνδράσιν ὡς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν ἐκείνου ἐμὲ πρὸς ἀλλήλους βαπτιστῶν ὡς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν ὡς ἀφ' ἑαυτῶν ἐμὲ πρὸς ἀλλήλους. καὶ γὰρ πᾶσι
 ἐφ' ἑαυτῶν τῶν δέκα πρὸς ἀλλήλους, ἀνακρίναι δὲ
 αὐτὰς ἐφ' ἑαυτῶν ὡς ἀφ' ἑαυτῶν. τὴν πρὸ τ' ἐαυτῶν εἰς ἀν-
 δράσιν. οἱ δὲ ἐκείνου εἰς ἀνδράσιν, εἰς ἐλαβὴν πρὸς ἀλλήλους
 πρὸς ἀλλήλους ἀφ' ἑαυτῶν ὡς ἀφ' ἑαυτῶν; καὶ τῶν ἐφ' ἑαυ-
 τῶν δεξιὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ἐφ' ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλους
 πρὸς ἀλλήλους. πρὸς πρὸ τ' οἱ μὲν πρὸ τ' ἰωνάδην, οὐ κα-
 λῶς ἐφ' ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλους με δεῖν ταῖς πρὸς ἀλλήλους
 πρὸς ἀλλήλους, ἐκείνου γὰρ τὴν ἀνδράσιν τὴν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐμὲ πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς ἀλλήλους,

magis etiam contra eos irritare populum: Si, inquam, male factum est quod legatis mercedem dedi ex publico, non est cur molesti mihi sitis amplius; nam ipse persolvam istos viginti aureos. tum populus tanto magis accensus est, quanto evidentius erat iniquum illorum in me odium. Tum Jesus videns rem contra quam sperabat succedere, iussit solo senatu remanente abire ceteram multitudinem. neque enim per tumultum posse inquisitionem de tanto negotio fieri. populo autem reclamante nunquam fore ut me solum inter eos deferant, venit quidam clam Jesu nuncians, non longe abesse Joannem cum armato milite. Tum Jonathas non amplius se continens, Deo fortasse sic saluti meae prospiciente, alioquin enim non evasissem Joannis impetum: Desinite, inquit, Tiberienses de viginti aureis inquirere: non enim meretur Josephus propter hos supplicium: sed quia tyrannidem affectat, & principatum sibi paravit decepta imperita multitudine, & cum dicto interfecturi conabantur mihi manus injicere. quo viso mei comites strictis gladiis intentando vulnera absterruerunt eos: simulque populus sublati lapidibus ferire volens Jonatham, eripuerunt me ab inimicorum violentia. cumque paulum progressus, incidissem in viam per quam Joannes veniebat cum manu militum, territus deflexi per quendam angustiam ad lacum: atque ita conscensa nave Taricheae evasi, tantum non oppressus inopinato periculo. Quamobrem accersitis mox Galilaeorum primatibus denaravi eis quomodo praeter jus & fas pene occisus fuissim a Jonatha & Tiberiensibus. qua injuria concitata tota Galilaeorum multitudo, hortabatur nec cunctarer inimicis bellum inferre, sed sinerem eos ire, ipsumque Joannem & Jonatham atque collegas delere funditus. attamen compescebam eorum iracundiam, expectare jubens donec cognoscamus quidnam legati nostri a Hierosolymitanorum civitate afferant. ajebam enim oportere nos nihil citra eorum assensum agere. his verbis persuasi sunt. Joannes autem tunc quoque irritum conatu reversus est Gischala. Post paucos aliquot dies legati nostri reversi nuntiabant Hierosolymitanum populum valde irasci Anano & Simoni Gamalielis filio, quod absque consilio publico legatis missis conati sint me dimovere a praefectura Galilaeae: ajebantque minimum abfuisse quin aedes eorum incensa sint a populo, attulerunt etiam literas: quibus Hierosolymorum primates ex auctoritate populi, confirmabant me Galilaeis praesidem: simulque Jonatham & collegas ejus jubebant quantocyus domum repetere. His literis receptis veni in vicum Arbela, quo Galilaeorum conventum indixeram: ubi iussi legatos narrare quam indigne Hierosolymitani tulerint Jonathae maliciam, quodque ejus regionis praefecturam suo decreto mihi ratam fecerint, & Jonatham cum suis jussierint inde decedere.

Ἀλλὰ πολλοὶ βαλέμενοι τὴν δῆμον ὅτι τὰς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἔγωγε μὴ ὀρθῶς, ἵππον, ἐπέσχεα δὲ τὸ μειῶν ἐκ τῆς κοινῆς τῆς πρέσβειν ὑμῶν, πάντας χαλεπαίνοντες· ἐγὼ γὰρ τὰς ἐκδοχὰς αὐτῶν δότισα. πρὸς τὸν ἵππον, οἱ μὲν ποιεῖ τὸ ἰωνάθην ἡσυχασαί. ὃ δὲ δῆμος ἐπὶ μάλλον κατ' αὐτῶν παρωξύνθη φανεράν ἐπαθύνοντων τὸ ἄδικον πρὸς ἐμὲ δυσμύθων. συνιδὼν δὲ τὴν μεταβολὴν ἡσυχίας, τὸ μὲν δῆμον ἐκέλευεν ἀναχωρεῖν, πρὸς μὲν αὖ τὴν βασιλὴν ἤξιωσεν. ἔτι γὰρ διώκων ἰεροσολύμους ποιεῖ πρᾶγμα τῶν φίλων τὴν ἐξέτασιν ποιῶν. ὃ δὲ δῆμος βῶντος μὴ καταλύσειν παρ' αὐτοῖς ἐμὲ μόνον, ἦκεν τις ἀγγέλων κρύφα τῷ ποιεῖ τὸν ἰησοῦν ἰωάννην μὲν τὸ ὁπλιτῶν πλοῖον αἶψαν. καὶ οἱ ποιεῖ τὸ ἰωνάθην οὐκ ἐπὶ κατασχόντες αὐτὰς, τὰχα ἔτι ἰησοῦ συννοοῦντος τῆς ἐμῆς σωτηρίας, μὴ γὰρ ἀν' ἡρωικῶς τὰς πάντας ὑπὸ τῷ ἰωνάθην διεφθάρην, πρὸς αὐτῶν, φησὶν, ὃ πρὸς τῶν τῶν τῶν ἐκδοχὰς αὐτῶν ἐνεκεν, διὰ τὰς τὰς μὲν γὰρ οὐκ ἀξίος ἐστὶν ἰωσήφου δόξαζαν. ἐπὶ τὴν τυραννὴν μὲν ἐπιβή- μησεν, καὶ τὰ βασιλείων πλοῖον λόγους ἀπατήσας τὴν δεξιὰν αὐτῶν κατακτείνουσαν ταῦτα δὲ λέγοντος, δῆμος μοι τὰς χεῖρας ἐπέβαλλον, ἀνορεῖν τι ἐπὶ τῶν. ὡς δὲ εἶδον οἱ ποιεῖ ἐμοὶ τὸ γινώσκον, πρὸς αὐτοὺς τὰς μαχαίρας καὶ ποιεῖν ἀπλήσαντες οἱ βιάζοντες, ἐπὶ δὲ μὲν λί- δες δὲ αὐτοὺς, καὶ βάλλειν ὅτι τὸ ἰωνάθην ὡρμήσαν- τος, ἐξαρπάξας με τὸ πλοῖον βίας, ἐπὶ τὴν πρὸς ἐλθὼν ὀλίγον ὑπαυλίσαν ἐμελλόν τὸ ἰωάννην ἵστα- μὲν τὸ ὁπλιτῶν δέσας ἐκείνων μὲν ἐκείνων. διὰ τὴν πρὸς δὲ ἐπὶ τὴν τὴν λίμνην σωθῆς, καὶ ποιεῖ λαβὴ- μὲν, ἐμὲ δὲ εἰς τὰς παρεχόμενας διαπεραιώσαντες ἀποστο- δοκῆτως τὸν κίνδυνον διὰ φυγῶν. μεταπέμψας μὲν πρὸς τὰς πρῶτους τῶν βασιλείων, ἔφραζον τὸ πρὸς ὡς ὁρῶσιν ὁρῶντες ὑπὸ τῶν τῶν ἰωνάθην καὶ τὰς τῶν πρὸς, παρ' ὀλίγον διὰ φθαρῆν παρ' αὐτῶν. ὁρῶ- δὲν δὲ ὅτι τὰς τῶν βασιλείων πρὸς τῶν, παρεκ-

Ελευθεροῦ μοι, μηκέτι μέλλειν τὸ πρὸς αὐτὰς πλεῖστον ἐκ- φέρειν, ἀλλ' ὅτι τῶν αὐτῶν ἐλθόντων ὅτι τὸ ἰωάννην, ἀρδῶν αὐτὸν ἀφανίσαι, καὶ τὰς ποιεῖ τὸν ἰωνάθην. ἐπὶ τὸν δὲ ὁρῶν αὐτὰς ἐγὼ, καὶ περ' ὅτις ἐργάζονται, ποιεῖ αὐτὰς καλεῶν, εἰς μάθωμὲν πρὸς πεμ- φθέντες ὑπὸ αὐτῶν εἰς τὴν ἱεροσολυμίτων πάλιν ἀπα- γελθῶν. μὲν τῆς ἐκείνων γὰρ γνώμης, τὰ δοκῶντα πρὸς τὴν αὐτὰς ἐφίω. καὶ πρὸς εἶπὼν ἐπὶ ποιεῖ. τίτε δὲ καὶ ἰωάννης ἔλαβεν αὐτὸν πρὸς τῆς ἐνέδρας, ἀνεξυ- γνην εἰς τὰ γὰρ χαλὰ, μετ' οὐ πολλὰς δὲ ἡμέρας ἀ- φικνουμένων πάλιν ἐπέμψαμεν, καὶ ἀπὸ τῶν σφό- δρα τὸν δῆμον ὅτι τὰς ποιεῖ τὸ ἀνανοῖν καὶ τὸ σίμωνα τὸν γαμαλιήλ παρωξύνον, ἐπὶ χωρὶς γνώμης ἐκεί- νου πέμψαντες εἰς τὴν βασιλείαν ἐκποσὶν με παρε- σκεύασαν. ἐφασκεν δὲ οἱ πρέσβεις, ὅτι καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν ὁ δῆμος ὡρμήσεν ἐμπέσαναι. ἐφερον δὲ καὶ ῥαμίματα, δι' ὧν οἱ τὸ ἱεροσολυμίτων πρῶτοι, πολλὰ δὲ δῆμον δεσφέντες αὐτῶν, ἐμοὶ τὴν τῶν βασιλείων δὲ χεῖρ ἐβόασαν. τῶν δὲ ποιεῖ τὸ ἰωνάθην πρὸς ποσὶν εἰς τὴν οἰκίαν ὑποσέφειν ἵστασιν. ἐπιτυχὼν οὖν τῶν ὅτις ἐπὶ τῶν βασιλείων, εἰς ἀρδῶν καὶ μὲν ἀφικόμεν, εἴη σωθῶν τῶν βασιλείων πρὸς μὲν, ἐκέλευε τὰς πρὸς ἐκείνους διηγησάμεν τὴν ὅτι τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ποιεῖ τὸν ἰωνάθην ὁρῶν καὶ μισσησάμεν καὶ ὡς κυρώσαν ἐμοὶ τῶν χωρὶς αὐτῶν τὴν πρὸς ποιεῖ. τὰς ποιεῖ τὸν ἰωνάθην γαμαλιήλ, ποιεῖ ἀπὸ λαοῦ.

[illegible]

ad quos confestim transmissi eam epistolam, observare jussu tabellario, quidnam facturi sint. illi recepta epistola territi non mediocriter, accersunt Joannem & senatores Tiberiensium, & primates Gabaræ, consulentes eos quidnam oporteat facere. Tiberienses igitur censebant debere eos constanter obtinere administrationem reipublicæ, nec deserere urbem quæ semel ipsorum fidei se commiserit, maxime cum ego eos vellem invadere. hoc enim me minatum mentiti sunt. idem probabat & Joannes, addens mittendos esse duos e collegis Hierosolyma, qui me accusent apud populum, quod non recte curem res Galilææ, dicens id persuasurum facile, tum ob ipsorum auctoritatem, tum quod omne vulgus natura sit mobile. Placuit Joannis sententia: moxq; Jonatham cum Anania mittunt ad Hierosolymitanum populum, reliquis duobus manentibus apud Tiberiadem. deducebantur autem securitatis causa a centum e suis militibus. Tiberienses porro sartis diligenter mœnibus, jusserunt, habitatores urbis arma sumere: & a Joanne, qui tum Gischalis erat, acciverunt non paucos milites, qui sibi essent, si ita fors ferret, contra me præsidio. Interim Jonathas cum suis iter faciens ut venit Darabitta, qui vicus in Magno campo situs est in extremis Galilææ finibus, media nocte in stationem meorum militum excubantium incidit: qui jussos arma ponere asservaverunt victos quo loco mandaveram: mihi autem Levi eorum militum præfectus rem totam significat, itaq; per biduum dissimulato negotio, per nuncios hortatus sum Tiberienses ut ab armis discederent. at illi rati Jonatham jam pervenisse Hierosolyma, nihil responderunt præter convicia. nec tamen sum deterritus quominus arte contra eos uterer, nefas ducens belli civilis initium facere. Volens igitur eos extra mœnia prollicere: selecta militum decem millia divisi tritariam. Horum partem subsidentem Doris occulte collocavi: mille vero in alio loco montano similiter, distante quatuor stadiis a Tiberiade, expectantes dum signum procurrendi acciperent. ipse vico egressus substiti in propatulo. id videntes Tiberienses procurfabant continuo jacentes amarulentæ dicteria: tantaq; eos tum infania corripuit, ut proposita funebri lætica ornata magnifice, circa eam me videlicet lamentarentur per ludibrium. at ego tacitus fruebar eorum stultitia. Volens autem Simonem per insidias intercipere & cum eo Joazarum, rogavi ut paulum extra urbem cum amicis & stipatoribus securitatis causa procederent. Velle enim me per colloquium scelus cum eis ferire, & provinciæ curam dividere. Tum Simon stultitia simul & lucri cupidine captus non recusavit venire: Joazarus vero insidias suspicatus remansit, advenientem igitur Simonem comitatum amicis

ἔτι γὰρ πάλαι περὶ σεαυτοῦ, αἱ ποὶ γεροντομὲν ἐγὼ τε καὶ ἡ
 γαλιλαῖοι τῇ πατρίδι σε τὸ πρῶτον ῥωμαιοὺς ἐπεὶ τὸ βα-
 σιλέα σφύσας; περὶ ἑτέρων γὰρ ἡ ἐμὲ τὴν γαλιλαίαν στρατη-
 γὸν ὑπὸ ἑκείνῃ τῇ ἱεροσολυμίτων χηροπονηθῆναι, οὐ καὶ
 πάντες πειθερχῆς, ἀ μόνον ἀνέληφατε τὰ ὅπλα, ἀλλὰ
 ἐπὶ τῇ συνείδει δέκα πόλεις ἐπολεμάτε. οὐ γὰρ τὰς
 κώμας αὐτῶν ἐνέπρησας, ἐὼς οὐκ οἰκίτης ὅτι τὸ ὄχλος
 ξένης ἐπέσειν. ταῦτα ἢ ὅτι ἐγὼ λέγω μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἐν τοῖς ἡεσπασίανθ' αὐτὸν κράτ' ὅτι ὑπομνήμα-
 σιν ἔτι γεγραπται. ἐπὶ τὰς τρεῖς ὅν ἡ πόλεμα ἰδίᾳ ἡε-
 σπασίαν κατεβόησαν οἱ τὸ δέκα πόλεων ἐνοικεῖ, τιμω-
 ρίαν ὑποσχέσθαι τὸν αἰσίων ἀξιοῦντες. καὶ δεδόκεις ἀνδρί-
 κῶς ἡεσπασίανθ' ἐκελευσάντων, ἐμὴ βασιλεὺς ἀγρί-
 ππας λαβὼν ἐχούσας δόκτικτας, πολλὰ τὸ ἀδελφῆς
 Βερενίκης δεήσεως ὅτι ἀνελὼν δεδεμένον ὅτι πολὺ
 χρόνον ἐφυλάξεν. ἐπὶ ταῦτα ἢ πολιτείαν σε συ-
 φῶς ἐμφανίζουσιν τὸν τε βίον τὸν ἄλλον, καὶ ἐπὶ τῷ πα-
 τρίδι ῥωμαιοὺς ἀπέσπασαν. ὡς τὰ τεκμήρια καὶ γὰρ δη-
 λῶσά μοι ἔλθον. βέλομαι δὲ ἡπείν ἐπεὶ τὰς ἀλ-
 λας πειθερχῆς ὁλόγα διὰ σε, καὶ ὡς ὁ γὰρ ἡεσπασίανθ' ἐντοχά-
 νην μέλλουσιν ἱεροσολίταις, ὅτι καὶ Φιλορώμαροι, καὶ
 Φιλοβασιλεῖς γερονταί. τὸν τὴν γαλιλαίαν πόλεων αἱ
 μεγίσται, σεπφωρίς καὶ τιβερίαις ἡ οὐκ πατρίς ὡς ἴδεν. ἀλ-
 λα σεπφωρίς μὲν ἐν τῷ μεσσητιῶν τὴν γαλιλαίαν κα-
 μῆν, καὶ περὶ αὐτῶν κώμας ἔχουσι πολλὰς, καὶ τιβερί-
 αις δὲ διωαμῶν πρὸς ῥωμαιοὺς ἡπὲρ ἡβέλησεν εὐχε-
 ρῶς, διεγνώκῃ τὴν πρὸς τὰς δεσποτίας ἐμμένειν πίστιν, καὶ
 ἐμὲ τὴν πόλεως αὐτῶν ἐξέκλεισε, καὶ στρατεύσασθαι τινὰ τῶν
 παλιτῶν ἐκδοῦναις ἐκάλεισεν. ὅπως ἢ καὶ πρὸς ἡμᾶς
 αἰσφάλης ἐσθι, ἡ πάτησιν μετέχουσιν αὐτῶν τὸν πόλεον ὅχι-
 ρῶς περὶ τῶν πρῶτον, ἐπὶ τῇ κείνῃ γὰρ ἡ ἐπὶ τῇ
 συνείδει ῥωμαιοὺν ταγματῶν ἡγεμονεύσαντων φρεσὶν
 ἐκόντες ἐνεδέξαντο, κατὰ φρονήσαντες ἐμὴ τότε μέγα
 διωαμῶν, καὶ πᾶσι δι' ἐκπληξέως ὄντων. πολιτορκα-
 μῶν ἢ τότε τὴν μεγίστην ἡμῶν πόλεως ἱεροσολύμων, καὶ
 ἡ ἐκείνη πέντων ἱερῶν κινδυνεύοντων ἐν τῇ τὴν πολεμίων
 ἐξέσθαι γνῶναι, συμμαχίαν ὅτι ἐπεμψαν μὴ βελο-
 μῶν δόκῃ καὶ ῥωμαιοὺς ὅπλα λαβάν. ἡ ὅτι πατρίς ὡς
 ἴδεν καμῆν ἐν τῇ ἡρησασθαι τὴν λίμνην, καὶ ἀπέχουσι
 ἡ πᾶσι μὲν ἐπὶ τῇ τρεῖς ἑκατὸν τὰ γαδάρων ἢ ἐξέχοντα, σκυ-
 θοπέλεως ἢ ἡ οὐκ ἐκατὸν τὴν ὑποκομὴν βασιλείας, μετὰ
 μίας ἢ πόλεως ἡεσπασίαν πρὸς ῥωμαιοὺς, ἐπὶ ἡβέλην τῶν
 πρὸς ῥωμαιοὺς πᾶσι φυλάττειν ῥῶας ἐδιώκατο. ἐπὶ ἡτῇ
 πᾶσι ὅτι δὴ μὲν ὅπλων εὐπορεῖτε. ἀλλ' ὡς οὐ φῆς αἰ-
 τῶν ἡμῶν ἐγὼ τότε, μὲν ταῦτα ἢ πᾶσι ὡς ἴδεν; περὶ γὰρ
 ἱεροσολύμων πολιτορκίας οἰδίας ὑπὸ ῥωμαιοὺς ἐμὲ γνό-
 μῶν, ἐπὶ τῇ πατρίδι καὶ κράτ' ὅτι ληφέντα, φρεσὶν
 πολλὰ, πολὺν τε γαλιλαίων ἔχλον καὶ τὴν μάχην πᾶσι
 ταῦτα. τότε οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς πάντως ἀπηλαγμένους ἐπὶ
 ἐμὲ φόβῳ, εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν βασι-
 λῆ καὶ ῥωμαιοὺς, ὅτι δὴ ἐχέοντες, ἀλλ' ἀναγκαζέν-
 τες ὅτι τὸ πρῶτον αὐτοὺς ὡρμήσαντε πόλεμον. ὑμῶν ἢ
 ἐπὶ τῇ μενίσαντε ἡεσπασίαν, ἐως αὐτοὺς ἀφικομένους
 μὲν πᾶσι τῆς διωαμῶν πρὸς ῥωμαιοὺς τῆς τῆς ἡσπασίαν, καὶ
 τότε διὰ φόβον τῶν ὀπλῶν κατὰ ἡεσπασίαν. καὶ πάντως ἀν-
 ὑμῶν ἡ πόλις ἡλῶν καὶ κράτ' ὅτι, ἐπὶ τῇ βασιλῇ δε-
 μένῳ καὶ τῶν ἀνοικῶν ὑμῶν ὡς ἡεσπασίαν συνέχευον
 σεν ὡς ἡεσπασίαν, ὅτι ἐγὼ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὑμῶν

A quomodo ego & Galilæi in causa fuimus, ut pa-
 tria tua deficeret a rege simul & Romanorum Im-
 perio? quandoquidem priusquam ego ex decreto
 civitatis Hierosolymitanæ in Galilæam dux mit-
 terer, tu cum tuis Tiberiensibus armis correptis
 populariter ausi es infestare etiam Syrorum
 Decapolim. Tu enim illorum vicos incendisti,
 & in illo conflictu tuus famulus cecidit. atque
 hæc non a me tantum dicuntur, sed & in Vespasi-
 ani imperatoris commentarios relata sunt. :
 quodque apud Ptolemaidem Decapolitani cre-
 bris clamoribus flagitaverunt, ut Imperator de te
 pœnas sumeret, nimirum autore calamitatum
 suarum omnium. fecissetq; id sine dubio, nisi
 Agrippa rex te sibi ad supplicium deditum, do-
 nasset sororis Berenices precibus, servatum ta-
 men longo tempore in custodia. Quin & ea quæ
 post gessisti in republica, satis declarant tum vi-
 tam tuam reliquam, tum quod defectionis a Ro-
 manis autor civibus tuis fueris: id quod eviden-
 tibus argumentis paulo post docebimus. nunc
 etiam alii Tiberienses propter te accusandi sunt,
 & docendus lector quod neq; Romanis neq; regi
 fideles amici fueritis. Urbium Galilæarum ma-
 ximæ sunt Sepphoris & Tiberias tua Juste patria.
 Sed Sepphoritæ in meditullio regionis siti, & ha-
 bentes circa se vicos plurimos, quoniam decre-
 verant servare fidem dominis, & me excluderunt,
 & edicto vetuerunt ne quis civium suorum Ju-
 dzis militare audeat: utq; a me minus sibi esset
 periculi, per fallacias induxerunt me prius ut
 moenibus urbem eorum cingere. Quibus ab-
 solutis præsidium sponte receperunt a Cestio
 Gallo tum gerente res in Syria, me contempto
 qui tum terrori eram cæteris propter potentiam.
 Eodem cum oppugnarentur Hierosolyma & com-
 mune gentis nostræ templum esset in periculo,
 non miserunt suppetias, ne viderentur arma
 contra Romanos fumere. Tua vero Juste patria
 sita ad lacum Genesareticum, & distans ab Hip-
 po triginta stadiis sexaginta a Gadaris, Scytho-
 policentum & viginti, oppidis ditionis regis,
 nulliq; vicina Judaicarum urbium, si voluisset,
 facile Romanis fidem servare potuit. nam & pu-
 blice & privatim vobis erat armorum copia.
 Quod si ego tunc in causa fui, ut tu Juste dicis,
 quis fuit postea? nam me scis priusquàm oppugna-
 rentur Hierosolyma in Romanorum potestatem
 venisse, & vicapta Jotapata castellaq; multa alia,
 multosq; Galilæorum absumptos pugnis variis.
 Tunc igitur oportebat vos nihil amplius a me ti-
 mentes arma projicere, & regi ac Romanis acce-
 dere, siquidem non ultro sed coactos id bellum
 suscepisse vos dicitis. At vos expectastis donec
 Vespasianus ad moenia vestra omnes admoveret
 copias, ac tum demum arma posuistis metu pericu-
 li. imo expugnanda erat vestra civitas, nisi rex ex-
 cusata vestra stultitia impetrasset vobis a Vespasi-
 ano veniam. Non mea igitur est culpa, sed vestra

qui hostiles gessistis animos. An non memini-
stis quoties victoria de vobis potitus neminem
interfecerim. Vos vero dissidentes inter vos non
propter regis aut Romanorum studium, sed pro-
pter vestram maliciam, centum octoginta quinque
cives occidistis, quo tempore ego a Romanis op-
pugnabar in Jotapatis. Quid an non in Hieroso-
lymitana obsidione recensita sunt Tiberiensium
duo millia, qui partim ceciderunt, partim vivi
capti sunt. An ideo te hostem fuisse negabis, quia
tum ad regem perfugeras? Atqui hoc ipsum te
fecisse ajo a me perterritum. Dicis me esse malum
hominem. Quid tu cui capitis per Vespasianum
damnato rex Agrippa remisit supplicium: & cum
te magna pecunia donasset, iterum atque iterum
conjecit in vincula, totiesque egit in exilium: semel
etiam quem ipse duci iusserat, revocavit a morte
motus Berenices sororis suae precibus. Postea
toties in maleficiis deprehensum cum te prae-
fisset scribendis epistolis, ut comperit hic quoque
te mala fide rem agere, in conspectum suum ve-
nire prohibuit. Sed in hac diligentius inquirere
desino. Ceterum tuam demum impudentiam,
qui asseveres omnibus qui hoc argumentum
scripserunt te id tractasse melius, cum ne hoc
ipsum quidem scias, quid in Galilaea gestum sit.
Eras enim apud regem in Beryto, ac ne Jotapata
quidem oppugnationem cognovisti, aut quomo-
do me oppugnatus gesserim potuisti discere,
quando nemo superstes fuit qui tibi renunciare
valuerit. Sed forte dicis te exacte perscripsisse
quae circa Hierosolyma gesta sunt. Et qui potui-
sti, cum nec ei bello interfueris, nec legetis Ve-
spasiani commentarios. Non legisse te autem
hinc conjicio: quia scripsisti contrarium. Quod si
confidis te scripsisse melius omnibus, cur vivo
Vespasiano ac Tito quorum auspiciis id bellum
gestum est, & Agrippa superstitute cognatisque
ejus viris Graecarum literarum peritissimis, non
edidisti tuam historiam? Ante viginti enim an-
nos eam scripseras, & poteras a consociis habere
testimonium. Nunc postquam illi non sunt inter
nos amplius, nec putas esse qui coarguat, ausus es
librum edere. At non sic ego, neque meis scriptis
timui: sed ipsis opus id imperatoribus tradidi, cum
adhuc recens id bellum pene versaretur in homi-
num oculis. Conscius enim mihi eram veritatis
servatae per omnia, unde speratum testimonium
consequutus sum: Quin & aliis multis mox
communicavi eam historiam, quorum nonnulli
bello interfuerant, sicut rex Agrippa & cognati
ejus aliquot. ipse sane Titus Imperator ad-
eo e solis illis libris cognitionem earum rerum
homines petere voluit, ut sua manu subscri-
ptos in bibliotheca publicari iusserit. Rex
autem Agrippa sexaginta duas ad me dedit
epistolas, testimonium veritatis ferentes,
quarum duas subjeci, ut ex ipsis rem tibi cogno-
scere liceat. Rex Agrippa Josepho suo carissi-
mo salutem. Perlibenter legi tuum librum,

οἱ πολεμικὰ φρονήσαντες. εἰ οὐ μέμνηθε ὅτι ποικί-
λεις ὑμεῶν ἐγκρατὴς ἡγοῦμαι, εἰ δὲ διέφθαρσεν. κα-
σιάζοντες ὃ ὑμῖς πρὸς ἀλλήλους, & ἀλλήλων πρὸς
τὸν βασιλέα, & ἑαυτοὺς εὐνοίαν, ἀλλὰ ὃ τὴν ὑμετέραν
αὐτῶν πονηρίαν ἐκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε τῶν πολι-
τῶν ἀπεκτόνατε, τὴν καμρὸν ἐκείνων ἐμὴ πολιορκί-
αν ἐν ἰωδαπαίρῃς ὑπὸ ῥωμαίων. πῶς δὲ ἐχίκετ' ἡ
ἱεροσολύμων πολιορκίαν διαχίλιοι πτερέων ἐξήπα-
δησαν, οἱ μὲν πεπνυγκότες, οἱ δὲ ληφθέντες αἰχμάλ-
ωται, ἀλλὰ σὺ πολέμῳ ἐγενόμεθα φησὶς, ὅτι πρὸς
βασιλέα τὸ ἐφύγες. καὶ ἔτι δὲ ἀπὸ τῶν ἐξ ἐμῆ φέρον
φημί σε πεποιημένον. καὶ γὰρ μὴ πονηρὸς ὡς λέγεις.
ὃ δὲ βασιλεὺς ἀγρίππας ὁ τῶν ψυχῶν οἱ συγχωρησας
ὑπὸ ἑσπασίαν & ἰαννῶν καλῶς κερμένῃ, ὁ πομπὴς διαρη-
σάμενος χρήμασιν, τὴν ἐνεκεν ὑστερον δις μὴ ἐδῆκε,
ῥωμαιαῖς δὲ φυγῇ τῶν πατρῶα περὶ τῆς, καὶ
δοσὶν ἰαννῶν δὲ κελυσσὶς ἀπέχετ' ἡ ἀδελφὴν Βερενίκην πολ-
λὰ δευδῶση, τῶν σωτηρίαν ἐχάρισται. καὶ μὲν π-
οικῶντα ὃ τὰ κακῶς κερμῶντα πᾶσιν ὀπισθῶν οἱ πιστεύ-
ουσιν, ὡς ἐκ τούτου σὲ εὖρε βραδύργου τὰ ἀπλάσσει
ὄψεως. ἀλλὰ πῶς μὴ τῶν ἐλέγχων ἐπ' ἐκείνους
εἶναι. θαυμάζω δὲ ἐπὶ μοι τῶν σὺν ἀναιδέων, ὅτι πολ-
μᾶς λέγαν ἀπὸ τῶν τῶν πραγμάτων πάντων γε-
γραφεῶν, αὐτοὺς ἀμείνον ἐξηγελέκειν, μήτε τὰ πρᾶ-
χθέντα καὶ τῶν γαλιλαίων ὀπισθῶν. ἡς γὰρ ἐν βη-
ρυτῇ τότε ὡς βασιλεῖ. μὴ δ' οὐκ ἐπὶ τῶν ῥωμαίων ὅτι
ἱεροσολύμων πολιορκίας ἡ ἐδρασαν ἡμᾶς ὡς ῥωμαι-
αῖς μὴ δ' οὐκ ἐπὶ ἐμαυτῶν ἐπὶ ἀπλάσσειν, διω-
νηθεῖς πρὸς τῶν. πάντες γὰρ οἱ ἀπὸ γαλιλαίας ἀν, δι-
εφθάρσαν ὅτι τὸ ὡς τῶν ἐκείνων. ἀλλ' ὡς τὰ
καὶ ἱεροσολύμων πρᾶχθέντα μὴ ἀκρίβειας φησὶς συ-
γγραφεῖν. καὶ πῶς οἶόν τε; ὅτε γὰρ τῶν πολέμων πε-
ρὶ νυχθες, ὅτε τῶν καμρῶν ἀνέγνωσιν ὑπομνήματα, μέ-
ρισον δὲ τεκμήριον, πῶς καμρῶν ὑπομνήματα ἐσαν-
τίων πεποιήσῃ τῶν γεγραμμένων. ἡ δὲ παρὲς ἀμείνων ἀ-
πὸ τῶν συγγραφεῶν, ἀλλὰ τῶν ζώντων ἑσπασίαν &
τίτῳ τὸ αὐτοκρατορὶαν & πολέμων ἡγοῦμαι, ἐ βασιλέ-
ως ἀγρίππας πρὸς τῶν ἐπὶ καὶ τὸ ἐκ ἡμέρας αὐτῶν πᾶν-
των ἐν δὲ τῶν ἐκείνων πρὸς τῶν πρὸς τῶν πρὸς τῶν
τῶν ἱεροσολύμων σὺν ἐφέρες εἰς μέσον. πορὶ γὰρ ἐκείνων ἐτῶν
ἔχες γεγραμμένα, ἐ παρ' ἐκείνων ἐμελλες τὸ ἀκρι-
βείας τῶν μαρτυρίαν δοσὶν φέρεσθαι. νῦν δὲ ὅτε ἐκείνοι
μὴ σὺν ἐπὶ μοι μὴ ἡμῶν, ἐλεγχθῶναι δὲ ἐνομίμης,
τε παρὲς ἡμῶν. & μὴ ἐγὼ σοι τὸ αὐτὸν τρόπον, πῶς τῶν
ἐμαυτῶν γεγραμμένα ἐδοξαί, ἀλλ' αὐτοῖς ἐπέδωκα πῶς αὐτο-
κρατορὶ τὰ βιβλία, μόνον & τὸ ἐργῶν ἐπὶ βλεπομένων.
συνήδων γὰρ ἐμαυτῷ τετηρηκί τῶν τὸ ἀληθείας ὡς
δοσὶν, ἐφ' ἡ μαρτυρίας τεύχεσθαι περὶ δοσὶν & διη-
μαρτυρίαν. καὶ ἀλλῶς δὲ πολλοῖς εὐχὴς ἐπέδωκα τῶν ἱε-
ροσολύμων ἐν ἐμοὶ καὶ ὡς τῶν τετύχων πολέμων, καὶ πρὸς
βασιλεὺς ἀγρίππας, καὶ πῶς αὐτῶν τὸ σὺν ἡμῶν. ὁ μὲν
αὐτοκρατορὶ τῶν ἐτῶν ἐκ μόνων αὐτῶν ἐβλήθη δὲ
γνώσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς δοσὶν τὸ πρᾶξων, ὡς τε
καρὰ τῶν τῶν ἐαυτῶν καὶ τὰ βιβλία δημοσιεύσας περὶ
τῶν. ὃ δὲ βασιλεὺς ἀγρίππας ἐξήκοντα δύο γεγραμμένα
ὀπισθῶν, τῶν τῶν ἀληθείας ὡς δοσὶν μαρτυρίαν, ἐν
δὲ καὶ δύο ὑπομνήματα, καὶ ἐβλήθη σοι πρὸς γεγραμμένα
γνώσιν παρὲς ἐξ αὐτῶν. βασιλεὺς ἀγρίππας ἰωσή-
πῳ τῷ φιλικῷ χαίρειν. ἡδίστη δὲ ἡ τῶν βιβλίων,
καὶ μοι

καὶ μοι πολὺ ὀφειλέτερον ἔδοξας ἢ ταῦτα συγγρά-
ψαντων ἡγερωκένοι. πέμπει δέ μοι καὶ τὰς λοιπὰς.
ἔρρωσθαι φίλπε. βασιλεὺς ἀγρίππας ἰωσήφω τῷ φίλ-
πετῷ χαίρειν. ἐξ ὧν ἔγραψας, εἰς μίαν εἰκόνα χεῖρην
διδασκαλίας ὑπὲρ ὅ μαθεῖν ἡμᾶς ἔλας δεχθήναι. ἐ-
πὶ μὲν τῇ σαυτοῦ χεῖρι μοι, καὶ αὐτὸς σε πολλὰ κατηχῆσω
τῶν ἀγνοημάτων. ἐμοὶ ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἰσραὴλ
ἀληθείας, ἡ κατακλυσμῶν, εἰς ἣν ἐπέβαλλεν αὐτῷ, εἰς
ἡρώδου βασιλείαν, ὡς οὐ φησὶς περὶ τοῦ ἐκείνου ἱσταν-
της κακότητος, ἀλλὰ τὴν ἀληθειαν ἐμαρτύρει, κατὰ
περ πάντες οἱ τῆς ἰσραὴλ ἐκφυγάνοντες, ἀλλὰ τὴν
μὲν πρὸς τὸν ἰσραὴλ ἀναγκάζει λαβεῖν τὴν ὁδὸν, ἵνα
μὴ τῇ τέτῳ λελέχθω. διοικήσεις δὲ ἐγὼ τὰς τῶν
περὶ ἡμᾶς, καὶ κατὰ τὴν φιλίαν συνιέντων, ἐβλά-
μην πρὸς τὸν ἰωάννην περὶ τῶν ἡμετέρων. ἔδοκεν μὲν
οὐκ ὅτι τῶν γαλιλαίων ὁ πᾶσι πάντας ἀπελθόντων
ὅτι τὸν ἰωάννην, καὶ λαβεῖν παρ' αὐτοῦ δίκας, ὡς πᾶσι
τῆς ἐκείνου αἰτίας γεγονότος. σὺν ἡρεσάμεν δὲ ἐγὼ
τῆς γνώμης αὐτῶν, περὶ αὐτοῦ ἔχων τὰς παραχρᾶς
χωρὶς φωνῆς κατεστάνει. ὅταν δὲ παρήνεια, πᾶσι
ἡσυχασάμενοι περὶ αὐτοῦ ὡς γινώσκοντες τὸν ὄντα
ἰσταντὸν τὸν ἰωάννην ἐν τῇ πόλει. ποιησάντων δὲ ἐκείνων, γού-
τος ἐγὼ τῶν ἀνθρώπων οἱ πνεύματα, ἐξέθηκα περὶ ἡμε-
τέρας, διὰ τῆς πίστεως καὶ δεξιᾶς περὶ τῶν μὲν ἰω-
άννην ἡλεῖται λαβεῖν μετανοίας, καὶ ἡμετέρων ἡκού-
σας περὶ τῆς βεβλάμενης ἡλεῖται περὶ τῶν
ἐαυτοῦ συμφερόντων, ἡλεῖται ἡ μὴ εἰς τὴν πό-
λιν καὶ πρὸς αὐτῶν τὰς οἰκίας καὶ δημοσίας
τὰς ἐκείνας. ταῦτα δὲ ἀκούσαντες οἱ ἄνθρωποι καὶ τα-
ραχθέντες ἔτι μετέωροι, καταλείποντες τὸν ἰωάννην,
πρὸς τὸν ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν ἡμετέρων
ἐπὶ τὸν πόλιν. μόνον δὲ τὸν ἰωάννην παρέμειναν οἱ πολῖται, καὶ
ἐξένοῦντες ἐκ τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἡμετέρων ὡς ἡμετέροι
ταῦτοι. ἰωάννης μὲν ἔτι καταστρατηγὴς ὑπὸ ἐ-
μῶν, τὸ λοιπὸν ἐν τῇ πατρίδι περὶ τοῦ ἐμῶν ἐμῶν.
ἔπειτα δὲ καὶ τὸν σέπφωρον, σέπφωρον καὶ ἡμετέρων, ἀναλαβάν-
οντες οὐκ ὅτι περὶ τῶν τῆς πόλεως οὐκ ὄντων, καὶ τὰ
πρὸς ἑτέροις ὄντα μετὰ ὁρᾶν. πέμπει δὲ πρὸς ἐμᾶς
τοῦτον, σέπφωρον δὲ τὸν ἡμετέρων, ὡς καλεῖται
ἡ αὐτὴν ἡμετέρων καὶ τὸν ὡς καλεῖται τὸν αὐτὸν τὸν πόλιν,
ἡ πέμψαι τῶν φερόμενων. ὅς τὸν καλεῖται, ἐλευσέτω
μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως, πρὸς τὸν ἐμῶν φησὶν. καὶ γὰρ ταῦτα πε-
ρὶ τοῦτον, ἀναλαβάνοντες αὐτὸν ἐμοὶ γραπτάς, καὶ ὡς
ἡμετέρας ὅτι τὰς σέπφωρον, εἰλον αὐτῶν τὸν πόλιν
καὶ κράτος. λαβεῖν δὲ ἀφορμῆς οἱ γαλιλαῖοι, καὶ
περὶ αὐτοῦ ὡς μίαν τὴν καὶ τὴν πόλιν, εἰχον γὰρ ἀπὸ
χρῆτος καὶ πρὸς ταῦτα τὸν πόλιν, ὡς ἡμετέρων ὡς ἀρδῶν
ἀφαιρῶντες πάντας αὐτῶν τῶν ἐκείνων. εἰσδραμόντες
οὐκ ἐν τῇ πόλει αὐτῶν τὰς οἰκίας ἐρῶντες κατα-
λαμβάνοντες. οἱ γὰρ ἄνθρωποι δέοντες εἰς τὴν ἀκρόπολιν
συνέφυγον. διήρπαιζον δὲ πάντα, καὶ τὸν πόλιν ἐμῶν περὶ
σεως καὶ τὸν πόλιν περὶ τὸν πόλιν. ταῦτα ἐγὼ ἡμε-
τέρας, σέπφωρον δὲ τὸν πόλιν ἀναρῶν, ἐπὶ τῇ πόλει
ταῦτα αὐτοῦ ὑπομνήσκων, ὅτι ταῦτα ὁρᾶν ἐμῶν
λας σὺ ἐν τῇ πόλει. ἐπεὶ δὲ ἔτι ὡς καλεῖται τὸν πόλιν,
πρὸς τὸν πόλιν ἡμετέρων, ἐν τῇ πόλει τὸν πόλιν
τὰς περὶ τὸν πόλιν περὶ τὸν πόλιν ἀφαιρῶντες
λόγους, ὡς ἡμετέρων μὲν μετὰ τὴν πόλιν καὶ τὸν πόλιν
μετὰ τὴν πόλιν. ταῦτα δὲ ἐπὶ τῇ πόλει ὑπὲρ ὅ

in quo mihi videris accuratius hæc scripsisse quā
ceteri. Quare & reliquum mihi mitto. Vale
mi carissime. Rex Agrippa Josepho suo carissimo
salutem. Ex tuis scriptis mihi videtur non esse
opus ut de me discas aliquid. Attamen ubi con-
veniremus, coram te docebo quædam quæ nesci-
as. Sic ille absolutæ meæ historiæ de veritate fu-
it testis, non assentando: neque enim id eum de-
cui: non item per irrisionem ut tu fortasse di-
cturus es: multum enim ab eo absuit talis inge-
nii pravitas: sed in hoc tantum ut ipsius testimo-
nio lectori commendaretur scriptorum meorum
veritas. Et hæc quidem ad Justum necessario di-
cta sint hæcenus. Ego porro compositis rebus,
turbatis Tiberienfium, advocavi amicorum con-
siliū, consultaturus quid cum Joanne agendum
sit. Placuit autem omnibus, ut armatis universis
Galilæorum copiis illum invaderem, & pœnas de
eo fumerem tanquam autore totius diffidii. Mi-
hi tamen non probabatur hæc sententia, quod
mallem sine cæde tumultibus illis finem impone-
re. Quapropter iussi eos omnem adhibere dili-
gentiam ut scirentur nomina Joannem secutū-
um. Quo facto, & comperto quinam essent hi ho-
mines, edictum proposui, quo data fide invita-
bam omnes ejus factionis qui modo resipiscerent
ad amicitiam: præscripto viginti dierum termi-
no his qui suis rebus vellent consulere. Alioquin
si in armis permanerent: minabar me incensis e-
orum ædibus facultates daturum in prædam po-
pulo. his auditis illi non mediocriter perterriti
Joannem deferunt: & inermes ad me venerunt,
numero quatuor millia. Soli autem apud eum
manserunt cives ipsius, & mille quingenti mer-
cenarii Tyrii. Atque hac arte victus a me ille
posthac in patria metu se continuit. Sub idem
tempus Sepphorite ausi sunt arma sumere, freti
firmitate mœnium, & quod me viderent dissi-
deri rebus aliis. Itaque mittunt ad Cestium Gallum
tunc Syriæ præsidem, rogantes ut aut ipse cito
civitatem occupet, aut saltem mittat eo præsidium.
Gallus vero venturum quidem se promisit, sed
non significavit quo tempore. at ego id sentiens
cum copiis in eos feci impetum, & urbem expu-
gnavi fortiter. Hanc occasionem Galilæi nacti,
& grati venisse tempus exatiandi quibus & Seppho-
ritas prosequiebantur odia, videbantur funditus
deleturi tam urbem quam incolas. Irruentes igitur
in vacuas ædes ignem injiciunt: nam homi-
nes metu in arcem refugerant. Diripiebantur
autem omnia, & nullum modum faciebant de-
prædandi cognatos homines. Hoc animadver-
tens, & magno dolore affectus iussi eos desinere.
admonens nefas esse ad eum modum tractare e-
jusdem tribus homines. Postquam vero neque præ-
cibus neque imperio coerceri poterant prægravan-
tib. odiis, mandavi amicorū fidissimis, ut rumore
spargerent, diversa parte irrupisse Romanorum
validum exercitum. Id autem feci ut sic represso

συγχωρῶν ὅδ' αὐτὸς ἐφασκεν. ἐγὼ δὲ τῆς πατρὶδος πε-
 ρύσσης μὴδὲν ἔχων σπιμώτερον, ὃ τ' ἐμαυτὸν συμφορῶν εἰς
 τὴν ἀμύθιαν λαβὼν φυλάττοιμι σώματων ἐλδοτέρων
 τῶν αἰτησιν ἐπιέμελον πῖτον, καὶ βιβλίων ἱερῶν ἐλαβὼν
 χαρτομύρια πέντε. μετ' ἐπεὶ πολὺ ἦ καὶ τ' ἀδελφὸν μὲν
 πενήτη καὶ φίλων ἀρτησιμύθου σὺν ἀπέτυχον. καὶ οὐκ
 τὸ ἱερὸν ἦ πορδῶδες πέντε τῶν ἐξοσίαν δόντων, ἐνθα
 πολὺ πλεονέχον αἰχμαλώτων ἐγκέκλητο γυναικῶν τε
 καὶ τέκνων, ὅσας ἐπεγνων φίλων ἐμῶν, καὶ σωθήσων
 ὑπαρχόντων ἐξέφυγμαιν παρ' ἐκατὸν καὶ ἐνενηκόντα ὄν-
 τας τ' ἀρσένων, καὶ ἐπεὶ λύτρα καὶ ἀνδράσιν ἀπέλυσα
 συγχωρήσας αὐτὰς τῇ περὶ τὴν τύχην. πεμφθεὶς δὲ
 ὑπὸ πέντε κλισίαι σὺν κεραλαίῳ καὶ χιλίοις ἰππεύ-
 σιν εἰς κώμην πινὰ θεκῶν λεγομένην, ὡς καλῶν ἦσαν
 εἰς τὴν ὁπτιήδην. ἦν χάρακα δέξασθαι, ὡς ἐκείθεν
 ὑπαφῶν ἴδον πολλὰς αἰχμαλώτας ἀνεσταυρωμέ-
 νας, καὶ τρεῖς γυναικας σωθήσας μοι γυμνάδας, ἡλθοντα
 τῶν ψυχῶν, καὶ μὲν δακρύων περὶ τῶν πέντε ἦσαν.
 ὃ δὲ εὐθὺς ἐκέλευσεν καθαιρεθῆναι αὐτὰς, θεράπωνας
 ὁπτιήδης τυχῶν. καὶ οἱ μὲν δύο τελευτήσαντες θε-
 ραπείων, ὃ δὲ τρίτος ἐζήσεν. ἐπεὶ δὲ κατέπαιονεν
 πῆς ἐν τῇ ἰσθαίᾳ παρὰ τὴν πύλιν, εἰκάζει τὸν ἀρχεῖς,
 ἐς ἔχον ἐν τῇ ἱεροσολύμοις ἀνοήτως ἐσμέναι μοι, διὰ
 τῶν μέλλουσιν ἐκείνων μὲν φρενὴν ἐγκαθίστασθαι, ἔδω-
 κεν ἐπὶ τὴν χάριν ἐν πεδίῳ, μέλλων τε ἀπαρῆναι εἰς τὴν
 ῥώμην, σὺ μάλιστα ἐδέξατό με πῆσαι πῆλιν ἀπομένων.
 ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ῥώμην ἦκα μὲν, πολλὰς ἐτυχον ὡς ἐ-
 πασιπῶν περὶ τὴν αἰτίαν. καὶ ὅδ' ἐκ κατέλυτον ἔδωκεν ἐν τῇ
 οἰκίᾳ τῇ παρ' ἡγεμονίας αὐτῆς γυμνάδα, πολιτείαν τε
 ῥωμῶν ἐπέμψεν. ἐσώπασεν γυμνάδα ἔδωκεν, καὶ
 πῆλιν διετίλει μέγιστον ἐκ τῶν βίβλων ἀπομένων ἐδὲν τῆς
 παρ' ἐμὲ χρηστότητος ὑφελών, ἐμοὶ διὰ τὸ φθόνον ἡ-
 νεγκε κίνδυνον. ἰσθαίᾳ δὲ γὰρ πῆς ἰσθαίᾳ τὸ νόμα σέ-
 σιν ἐξέγασεν ἐν κυρίῳ, καὶ διὰ τὴν ἐγχορῶν σὺν
 ἀναστάσεως, ἐκείνοις μὲν αἰτίᾳ ἀπαλλάξαι ἐγχετο αὐ-
 τὸς δὲ ὑπὸ τῶν χάρις ἡγεμονεύοντων δέδωκεν, ἐπὶ τὴν
 αὐτὴν κρᾶττα πεμφθεὶς, ἐφασκεν ἐμὲ αὐτῶν ὅσα πε-
 πομφέναι ἐν γυμνάδα. ἐμὲ δὲ ἐπασιπῶν ψυχοδ-
 ομῶν ἐλάθεν, ἀλλὰ κατέγνω θάνατον αὐτῶν, ἐπὶ τῶν δ-
 δῶδες ἀπέθανεν. πολλὰς δὲ ἐμὲ παύται βασιλευσάν-
 των μοι ἐν τῇ χάρις κατηγόρας ἐπ' ἐμὲ σὺν τῶν, θε-
 ραπεία πῆς διεφυγον. ἐλαβὼν δὲ τῶν ἐπασιπῶν
 ὁρῶν γλῶσσαν ὁλγῶν ἐν τῇ ἰσθαίᾳ, καθ' ὃν δὲ κα-
 ρὸν ἐν τῇ γυμνάδα, μὴ δὲ σπῶν αὐτῆς τῆς ἡγε-
 σιν ἀπέπεμψα μὲν, τῶν παύται γυμνῶν μὴτέρα. ὡν
 εἰ μὲν δύο τελευτήσαν. ὡς δὲ ὃν ὑρκαὸν περὶ τὴν ὁρῶν
 παύται. μὲν παύται ἡ γυμνῶν γυμνάδα κατηγόρας
 μὲν ἐν κρήτῃ, πῆς δὲ γυμνῶν ἰσθαίᾳ, γυνῶν ἐν γυμ-
 νῶν καὶ τῶν καὶ τῶν χάρις ὁπτιήδης τῶν, ἡ δὲ πολ-
 λῶν γυναικῶν ἀφῆραν, ὡς ἐμὲ παύται βίβλιν αὐ-
 τῆς ἀπέδειξεν. ἐκ ταύτης δὲ μοι γυνῶν παύται δύο,
 περὶ τῶν μὲν ἰσθαίᾳ, σιμωνίδης δὲ μετ' ἐκείνων,
 ὃ καὶ ἀρσένων ὁπτιήδης. παύται μὲν τοὶ καὶ τῶν
 οἰκῶν. διέμενε δὲ μοι ὁμοία, καὶ τὰ ὡς τῶν αὐτῶν
 κρᾶττων. ἐπασιπῶν ὅδ' τελευτήσαντων, πῆς
 τῶν ἀρχῶν ἀφῆραν μὲν, ἐμὲ δὲ παύται τῶν π-
 μῶν μοι διεφύλαξεν, πολλὰς τε κατηγόρας ἦσαν
 ἐκ τῆς ὁρῶν. ἀφῆραν μὲν δὲ ἐπὶ τὴν δομετιανῆς,

A dans mihi hoc faciendi licentiam. ego vero col-
 lapsa patria nihil ad consolationem mearum ca-
 lamitatum duxi potius quam poscere libera cor-
 pora, quæ una cum sacris voluminibus libenter
 mihi ab imperatore concessa sunt. non multo
 post & frater cum amicis quinquaginta mihi de-
 precatore donatus est: in templum etiam ingres-
 sus permissu illius, cum invenissem ibi inclusam
 magnam mulierum & puerorum multitudinem,
 quotquot ex eis amicorum meorum & familiari-
 um esse comperi, eripui omnes circiter centum &
 quinquaginta numero: quos ne precio quidem
 accepto dimisi in pristinum statum redditos. Mis-
 sus deinde a Tito Cæsare cum Cereali & mille e-
 quitibus in vicum qui Thecoa dicitur, ad confi-
 derandum an locus esset castris idoneus, cum il-
 linc revertens viderem multos captivos in cru-
 cem suffixos, & in his tres mihi quondam familia-
 res agnoscerem, vehementer indolui, & cum lac-
 crymis accedens indicavi rem Tito: qui eve-
 lligio iussit demptos curari diligentissime. horum
 duo inter medicorum manus exhalaverunt ani-
 mam, tertius vero supervixit. Compositis dein-
 de Judææ rebus Titus coniciens rus quod habe-
 bam circa Hierosolyma mihi fore inutile, propter
 milites Romanos, qui ibi relinqvendi erant ad
 regionis custodiam, alia prædia mihi donavit in
 campestribus: & repetiturus Romam, honoris
 causa navigationis me assumpsit socium. ut ve-
 ro in urbem pervenimus, multis Vespasianus me
 dignatus est beneficiis. nam donatum civitatis
 jure diversari iussit in ædibus quas ipse anteqvā
 Imperator fieret habitaverat, pensioneq; honora-
 vit annua, nihil de benignitate subrahens donec
 viveret, id quod periculum mihi conciliavit per
 meæ gentis invidiam. Judæus enim quidam Jo-
 nathas nomine tumultu apud Cyrenen excitato,
 & collectis indigenarum duobus millibus, illis
 quidem autor fuit exitii: ipse vero vincus ab e-
 jus provinciæ præfide, & ad Imperatorem missus,
 ajebat a me sibi subministrata arma & pecunias.
 nec tamen Vespasiano suis mendaciis imposuit,
 sed damnatus luit poenas capite. Post hæc & a-
 liis invidorum appetitus calumniis, omnes evasi
 Dei providentia. a Vespasiano præterea dono
 accepi in Judæa latifundium, quo tempore uxo-
 rem dimisi offensus incommodis ejus moribus,
 quamvis jam tres ex ea suscepissem liberos: quo-
 rum duo defuncti sunt, Hyrcano solo superstiti.
 Post eam duxi aliam mulierem Cretensem Judææ
 genere, parentibus natam domi nobilissimis, &
 moribus inter cæteras eximiis, ut ex convictu e-
 jus comperi. ex hac duo mihi nati sunt filii, Ju-
 stus grandior, & post eum Simonides Agrippa,
 cognomine, & hujusmodi quidem sunt res no-
 stræ domesticæ. mansit autem mihi perpetua
 Cæsaris benevolentia. Nam defuncto Vespasia-
 no Titus successor in eodem quo pater honore

majoribus etiam me cumulavit honoribus. nam A
& accusatores meos Judæos capite puniit, & fer-
vum eunuchum filii mei pædagogum, meum ca-
lumniatorem puniri mandavit. & quod est ho-
norificentissimum, immunitatem prædiorum,
quæ in Judæa habeo, mihi concessit. Domitia
porro Cæsaris uxor nunquam mihi benefacere
destitit. Hæc sunt, quæ per omnem vitam a me
gesta sunt, ex quibus qui volet de moribus meis
judicet. Tibi autem Epaphrodite virorum
optime dedicato Antiquitatum toto contextu,
hic impræsentiarum scribere desino.

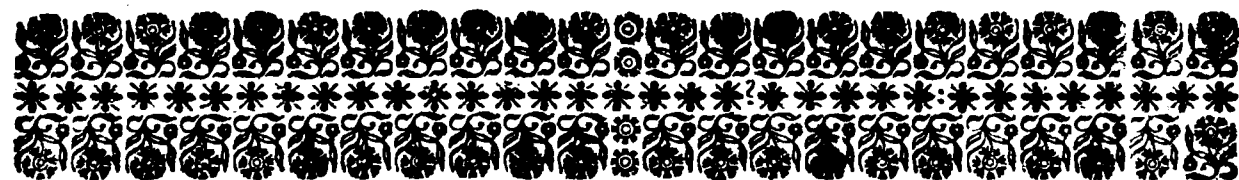
καὶ προσήγαγεν τὰς ἑς ἐμὲ τιμὰς. τὰς τε γὰρ κατηγο-
ρήσαντάς μου ἰουδαίους ἐκόλασεν, καὶ δούλον εὐεχόν
παιδαγωγὸν ἔπαυδός με κατηγορήσαντα, καταδικάσαι
προέταξεν. ἐμοὶ τε τῆς ἐν ἰουδαίᾳ χώρας ἀπὸ ληψῆς
ἐδωκεν, ἥ περ ἐστὶ μεγίστη τιμὴ τῶν λαβόντων. ἡ δὲ καὶ
ἐγὼ γυνὴ δομετίᾳ διετέλεσεν εὐεργετήσασα με. ταῦτα
μὲν τὰ πεπραγμένα μοι διὰ παντὸς ἐβίᾳ ἔστιν. κρι-
νέτωσαν δὲ ἐξ αὐτῶν τὸ ἥθρο· ὅπως αὖ ἐξελωσὼν ἔπροι.
σὺ δὲ ἀποδεδωκώς κράτιστε ἀνδρῶν ἐπαφροδίτῃ, πῶς
πᾶσαν τῆς ἀρχαιολογίας γραφὴν, ὅτι ἐπαρόντων
ἐνταῦθα καταπαύω τὸ λόγον.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

RERUM OMNIUM APUD JOSEPHUM MEMORABILIVM INDEX SECUNDUM ALPHABETI ORDINEM.

Numerus paginam, litera locum paginae designat.

A ron Moyſi in Aegyptum redeuntis occurrat Pagina 61.e	Aaron non potuit capi ab Hebraeis 46.a
Aroni ſacerdotium confertur 87.g	Achabſus Amarinus filius regnum patrum majoribus contaminat id ſcleribus, quam antecſſores ſui 285.e
confirmatur 108.g	agnoscat ſuum ſatum & poenitet 289.e
ejus filii quatuor 88.a	c. cedit Adadi filio bellum inferenti 290.c
quomodo purificatus 89.b	eundem vincit 291.c
filii ejus duo ſeniores dum offerunt, exuſti, ibid.d	occiditur 295.d
virga ejus floret, & profert amygdala 108.e	ipſius liberorum capita praeciduntur 310.c
moritur 110.c	
primus fuit pontifex 700.a	Achar ſurtum committit 137.c
Abaneth qualis zona 84.d	plectitur 138.e
Abaris mons 132.d	Achaz quinti ex fratribus Machabaei immania ſupplicia, ejusque inſignis tolerantia 1095.a
Abſaſſarus a Cyro praefectus reſtituendo templo Hieroſolymis 365.d	Achazes Jotham filius regnum patrum arripens, idolis filium holocausta offert, belloque impetitus, magnam patitur ſtragem 321.d
Abdaſſartus rex Tyriorum Beleſartem patri ſucceſſit 1043.c	Aſſyriorum regis auxilio ulciſcitur Syros, ſtultus & impius moritur 322.d
ejus mors ibid.	Achiabus Herodis nepos avi vim prohibet 599.b
Abdemonus Tyrius adoleſcens problematum diſſolvendorum peritus 268.a. & 1043.b	impetitur a 2000. militibus dimiſſis 607.d
Abdonis principatus Hebraeorum 159.b	Herodem manum ſibi inferentem prohibet 773.e
Abel quid ſignificet: occiditur a fratre 6.d	militibus tumultuantibus reſiſtit 607.d
Abelmachaze urbs 241.c	Achias pontifex 181.a
Abemerigus Iſtaez ſuam filiam dat uxorem 684.c	Achias propheta Hieroboamo regnum & alia vaticinatur 274.b. 180.c
Abenerus praefectus exercitus 183.b	Achilaus princeps commentarienſium 247.f
194.b. Jeboſthum Sauli filium conſtituit regem 212.c	Achimanus Berzellae filius apud Davidem manet 237.f
pugnat contra Joabum, ibidem. tranſfert regnum ad Davidem 213.f	Achimias Davidi victoriam nunciat 235.b
ab Joabo fraudulenter occiditur 215.a	Achimelechus pontifex Davidem com- meatu juvat 196.b
Aber ſecundi ex fratribus Machabaei ſupplicia crudeliſſima, tolerantiaque ejus 1093.d	accuſatus ad Sauli occiditur cum omni ſua familia 196.f
Abſalomus Ammonem fratrem jugulat 227.d	Achitophel a Davide ad Abſalomum deficit 229.d
fugit in Geſura, unde a patre reconciliatus revocatur, item forma ejus & caſus ejus qualis, tum quomodo Joabum tractavit. 228	male conſultat domino ſuo 231.c
popularem auram captat & regnum 229.c	propter ſpretum conſilium relinquit Abſalomum & ſe ſuſpendit 233.a
cum patris concubinis rem habet 231.d	Acmeſ Juliae ſanulæ dolus 595.b. 771.d
cogit magnum exercitum contra patrem 233.c	Acmon gigas Davidem occuſurus ab Abſa- lone perimitur 242.c
pendens in arbore interimitur 234.c	Acuſilaus Argivus quo tempore hiſtoriam condere inceperit, & in quibus Heſiodum corrigit 1034.g
Abias Arabum rex praelio victus ſibi ipſi manum infert 688.e	Adadus Azaelis filius patrum in regnum ſuccedit, quo ab Joa Iſraelitarum rege privatur 316.a
Abias Solomonis filius quomodo ſe geſſerit in adminiſtratione principatus 173.b	Adadus Syriae & Damasci rex cum Davide conſigens vincitur 221.f
Abiatharus Achimelechi filius ſervatus a Sauli ſervitia 196.f	
confirmatur ei pontificatus 241.f	
quomodo a Davide ultus, ejus domus ſacerdotio privatur 254.b	
Abibalus rex Iromi pater 267.f	
Tyriorum rex 1042.c. 1043.a	
Abigra Nabali uxor Davidem commotum placat 201.b	
Abilamarodachus Nabuchodonofori filius in paternum regnum ſuccedit & Joachimum e vinculis eximit 350.c	
Abimelechi Bethlemitae in Moabiticam terram cum ſuis profectio 163.c	
Abimelechus Gedeonis nothus, fratres legitimos occidit, & imperium arripit 155.g	
urbe & tribu pellitur 156.c	
Sicimas captas ſolo aequat 157.b	
occiditur a muliere ibid.d	
Abimelechus Palaſtinae rex Saram concupiſcit 21.a	
Abironi cum ſuis terra dehiſcit 107.c	
Abiſace puella calefacit ſenem Davidem 246.g	
ambit eam uxorem Adonias 253	
Abiſeus Joabi frater. vir fortis 212.c	
336.f. cum fratre Sabzum perſequitur 238.e	
vindicat regem ab interitu, occiſo Ac- mone 242.c	
Abrahamus quando natus 15.c	
Lotum nepotem adoptat 15.g	
e Chaldaea migrat in Chanaanem, & Dei verum cultum inſtituit ibid.	
hinc in Aegyptum proficiſcitur. ubi uxorem ſingit eſſe ſororem ſuam 16.f	
Aegyptii diſciplinam inſtituit 17.c	
Aſſyrios vincit 18.c	
decimas dat Melchiſedeco, & promittitur ei filius a Deo 18.e	
genuit Iſmahelem ex Agare 19.d	
hospitatur angelos tres ibid.	
migrat in Gerara. 21.a	
a Deo tentatur 22.e	
monumentum ſibi & poſteris comparat 24.b	
ducit Chaturam uxorem, ſuſcipit liberos ibid.c	
Iſaco quaerit uxorem ibid.e	
moritur 26.b	
ejus arma contra Pharaonem 928.g	
Abrahami domicilium vicus 16.d	
Abſalomon tyrannidis Manahemi adju- tor 813.a	
Abſalomus patrum, & ſocer Aſtobuli captus 474.f	

I N D E X

- Adadi hujus posterii dicti reges Syriae, sicut Aegypti reges Ptolemaei 222. a
- Adadustertius Samariam vastat ibid.
- Adadus Syrus Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290. 291. & recipitur in gratiam 292. c
- Joramio insidians & Eliseum capere conatus frustratur 302. e
- bello aggreditur Joramum 302. e
- fugatur a deo 305. a
- præfocatur ab Azale 306. d
- Adami creatio, & quid ea vox significet 5. a
- lapsus & multa 5. e
- ejus soboles, posteritas & mors 6. d
- Adar mensis 132. c. 366. c. 381. f
424. a
- Adar mensis dies XIV. & XV. cur festi Judæis 381. b
- Aderus Syriam occupat, & rex ejus efficitur 273. f
- Adoma quid significet 36. b
- Adomus dictus Esau ibid.
- Adoni quid significet 145. e
- Adonias Davidis filius regnum paternum affectat 247. a
- fugit ad asylum, & veniam commissi a patre impetrat 248. d
- salutat matrem Solomonis, & Abiaces connubium ambiens occiditur 254. b
- Adonibezecus capitur ac truncatur manibus & pedibus, sicut ipse alios reges mutilaverat 145. e
- Adoramus quæstor tributorum ordinatur 241. e
- lapidibus obruitur 275. e
- Adulterii suspecta quomodo purgetur 95. a
- Adramalechus Senacheribi filius patricida 330. e
- Adrazarus Sopenorum rex à Davide victus 222. e
- Aegyptius vates seductor Judæorum 695. f
- Aegyptii populus qualis 13. f
54. b
- Aegyptiis quis astronomiam & arithmetica primus tradiderit 17. c
- non licere eis greges curare 52. f.
- cur quintam fructuum portionem regibus pendant 53. c.
- pugnant cum Aethiopibus 57. f
- Hebræos insequuntur 66. a
- quare Babylonem abduci 345. c
- eorum antiquissima rerum memorabilium traditio 1034. b. 1035. f
- testimonium de Judæis 1039. c
1050. g. quid eis Græcorum commercium conciliarit 1038. d
- sexaginta millia Judæorum peremerunt 992. e per totum
- Aegyptiis gratificari volentes veritatem de gestis Judæorum corrumpere 1051. e
- Aegyptiorum dii descripti 1054. c. 1065. f.
- servitus 1068. e
- eorum mali mores taxati 1065
- Aegyptius nemo regum aut imperatorum jus civitatis largitus est. ibidem.
- Aegyptum mare totum portub. caret 894. b
- Aegyptum fames occupat 44. e. 53. a
- Aegypti regina Solomonem invist. 170. a
- Aegypti descriptio 807. f. 895. g
- Aegyptus unde nomen accepit 1045. f
- Aelius Gallus dux auxiliatorum ab Herode missorum Casari 339. b
- Æmilius Jucundus à Judæis occisus 810. f
- Æmilius Regulus Corduben. 653. e
- Æneas, qui Aretas postea dictus, Arabum rex constituitur 572. e
- Æoles populus 13. c
- Æratix quis inventor 7. d
- Æris genus auto preciosius 222. d
- Acinaces Persicus, qualis 697. a
- Æta, petra, Sampsonis habitatio 161. c
- Æternius Fronto magister duarum legionum Alexandriarum 956. f
- Æthiopes, populus 13. f
- bello Aegyptios infestant 57. f
- quomodo à Mose victi 58. d
- Æthiops ab Aegyptiis circumcissionem accepisse 279. f
- Agaris insipientia ab conceptum infantem punitur 19. c
- ablegatam una cum filio consolatur angelus 22. b
- Agatharchides historicus 1050. b
- Aggeus propheta 365. f. 366. e
- Agiræ Nabathæi facinus 935. b
- Agrotum terminos quis prius fixerit 7. c
- Agriculturam quis invenerit ibid.
- Agrippæ Aristobuli filii soboles 628
- a. varia fortuna 629. usque 637
- M. Agrippæ in Judæos benevolentia 398. d
- Agrippa in Asiam mittitur 540. a
- ab Herode magnifice exceptus epulum præbet populo 549. d
- ejus in Judæos studium 562. b
584. e
- Agrippa rex Herodem apud C. Caligulam accusat 638. c
- accusati tetrarchias ac bona consequitur 638. f
- convivio sumptuosissimo Casarem excipit 642. c
- Judæos reconciliat Cajo 643. b
- hortatur Claudium ad retinendum principatum 670. d
- tergiversator bilinguis ibid.
- quæ beneficia à Claudio Cæs. accepit 733. d
- ejus in Judæam reditus 674. f
- Silani victum adservat 677. b
- reliqua ejus gesta usque mortem 677
678. 679. 680. & 791. 795. 796. 801. 803. 804. 810. 811. 815. 816. 817. 831. 833. 864. 893
906. 907. 913.
- Agrippa filius Agrippæ 679. f
- impetrat pontificis stolæ custodiam Judæis 683. b.
- Chalcidi præficitur 690. d.
- Claudio autor, ut Judæorum causam legitime cognoscat 693. a
- Chalcidem aufert ei Casar, & multis aliis toparchiis donat. ibid. b.
- nuptias instruit ibid.
- Galilææ parte donatur à Nerone 694. f.
- domum extruit 697. c.
- Neroniada nominat & munificus est 698. g
- Magdala certat capere 1007. venit
- Tyrum cum Vespasiano 1030. b
- Agrippæ regni fines qui 832. f
- Agrippina Claudii Cæs. uxor 692. g.
- maritum veneficio tollit ibid. filium Neronem imperio præficit 694. b
- Agrippium à quo conditum 746. e
- Ainam invadunt Hebræi, & fugantur 137. d.
- capitur & succenditur 138. d
- Alabarchæ magistratus 693. f
- Alanorum nationis descriptio. 985. a
- irruptio in Mediam & Armeniam ibid.
- Albinus Judææ præfideat 694. f.
- Judæam latronibus explet 699. c
- malus 702. b
- Albinus Rom. præfectus Jesum Ananiasum misere multatum dimittit 691. c
- Albini procuratoris direptiones & injuria 121. per totum
- Alcimus in pontificatum succedit, alias Jacinus dictus 421. e
- profugit ad Demetrium ib. perit 424. b.
- Alexander alabarcha mutuat pecuniam Agrippæ 690. d
- Vide infra Alexander Lyfimachus
- Alexander Antiochi Epiphanis filius bello aggreditur Demetrium 430. c
- vincit 432. e
- Jonathæ amicitiam ambit 430. e
- Jonatham in summo honore habet 435. a.
- Ptolemæo Philometori hostis factus occiditur 437. f
- Alexander Aristopoli filius Judæam infestans à Gabinio vincitur 476. e
- rebellans Romanos quotquot potest interficit 477. b
- Hyrcano bellum infert. 721. c
- cum Gabinio pugnat 723. a
- securi percussitur 723. f
- Alexandri fictici actus & fallacia 783. d
- Vide Pseudalexander
- Alexander Herodis filius Roma reversus ducit uxorem 549. c
- accusatus à patre causam dicit, & reconciliatur 555. 556. 557.
- calumniis oppressus conjicitur in vincula à patre 568. f
- reconciliatur patri per socerum. 569. f.
- iterum calumniis urgetur ab Eurycle aliisque 573. 574.
- & in carcerem detruditur ibid. accusatus à patre Beryti, damnatur 578. f
- strangulatur 580. b
- Alexander Herodis filius veneficii accusatur à patre 711. e
- iterum accusatur 715. d
- & in vincula conjicitur 716. b
- accusatur 719. g
- strangulatur 761. f
- ejus soboles 762. a
- Alexandri Herodis filii posterii in mæore armenia regnaverunt 793. g.
- Alexander Jannæus Hyrcani filius, rex factus fratrem insidiantem interficit 456. c
- circumvenit astu Ptolemæum Lathurum, à quo postea vincitur 457. g
- iterum belligertur contra eum 458. e
- præliatur cum suis 460. c
- cum Demetrio Eucæro ib. g.
- immanitatis causa Thracides dictus: aliaque gesta & mors 463. 464. 713. 714. 715. 716
- Alexander Lyfimachus Alabarcha solutus vinculis à Claudio 673. e
- ejus divitiæ quantæ 690. b
- Alexander rex primus Machærunta ædificavit 980. e
- quo tempore mortuus 1048. d
- ejus morte Judæi Aegyptum & Phoenicem translati 1049. b
- Alexander Philippi filius patri in regno succedens quas tulerit victorias 383. d
- Damascum & Tyrum capit atque Gazam 384. d
- pontificem Jadadum veneratur, & Hierosolymis deo immolat, Danielisque prophetiam interpretatur, & Judæis quæcunque postulerent concessit 385. e 816. b
- co mæ.

IN JOSEPHUM.

eo mortuo quomodo regna ejus occupata	386. f	Amarinus constituitur rex	284. f	Ananias pontifex cum Ezechia fratre, & pontificibus aliis in cloacis latuit propter seditionem ib. cum fratre interficitur	812. e
Alexander Tiberii pater portam templi supra Corinthiam crassiori auro & argento perfudit	917. b	obit diem suum, relicto principatus successore Achabo filio	285. b	Ananus Anani filius pontificatum acquirat, & Jacobum lapidat	698. b
Alexander Veles rex	437. f	Amasus Abesalomi copiis præficitur	253. c	Anani seniores felicitas	ib. a
Alexander Zebinas Demetrii victi loco rex constitutus foederatur Hyrcano	451. d	253. c. impetrat veniam a Davide, cui gratulatur regni restitutionem	236. c	Ananus Jonathæ filius Cestio portas prodere voluit	819. g
in bello cadit	ibid.	constituitur præfectus exercitus	238. d	Ananus Judæorum dux victus Romam mittitur	692. c
Alexandra Alexandri Jamnæi uxor quomodo a morituro marito instructa regnum servavit & administravit	463. b	occiditur a Joabo	238. f	Ananus pontifex cum Hierosolymitis bello contra Romanos se præparat	818. f
morbus ejus & mors	465. b	Amasias filius Joas regis Judæ, vir bonus & pius patri in regnum succedit	315. b, 316. c	apparatum belli rursus amittere noluic	819. a
Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli, infensa Herodi	512. b	paternæ necis autores tollit. Amalecitas, Idumæos & Gabelitas prælio vincit, & ad idola deficit	316. c	milites contra Simonem Gioræ præterit	ibid. e
Alexandra Phasæli filia	627. g	increpatur a propheta	317. a	Ananus pontifex, ejusque gesta	872. & 874. 875. per totum.
Alexandria plus singulis mensibus quam Hierosolyma toto anno pendit Romanis	807. g	minatur Joæ regi, & prælio victus capitur interficiturque	317. b	Anani mors Hierosolymæ excidii principium	882. g ejusque virtutes celebratæ ibid.
hisdem quatuor mensium annonam ministrat	808. a	Anasias sacerdos	298. a	Ananus Sethi filius pontifex constituitur	618. c. eo privatur
Alexandria civitas post Romam maxima	903. b	Amathus, Amathæ	14. d	Ananus Simonis satellites ad Titum profugit	956. c
Alexandriæ portus descriptio	894. c	Amathus caltrum ad Jordanem	459. b	Ananabarches, pontifex Hebr.	84. b
urbis situs descriptus	807. g	Ambitio quantum malum	215. b, per totum	Anaxagoræ Clazomenij mors	1079. f
Alexandrinorum seditio contra Judæos	816. b	M. Ambivius præficitur Judææ	619. a	Anchus rex Gittæ	195. c. 203. b
Alexandrini Vespasianum pro imperatore prompti agnoscunt	894. c	Amenophis regni terminus	141. b	exercitum ducit in Hebræos	203. f, 206. d
Alexandrinorum fortitudo & præstantia in oppugnatione Hierosoly.	922. e	Amesses regni terminus	ibid.	Andromacho amicitiam renunciat Herodes	567. g
Alexandrini quamdiu cesserint Judæorum solennitatibus	1065. f	Amias Achaz. fil. bello superatus a Za-	324. f	Andronicus Messalam filius orator	434. a
Alexandrini seditionis autores, Apionis similes	ibid.	charia trucidatur	324. f	Angelus, quale nomen	522. b
Alexandrium arx	472. f 476. c	Aminadabus Levita	171. c	Angelos cum mulieribus coisse	8 c
Alexas duxit Salomem uxorem	583. b, 223. f	Ammanus, Ammanitæ	21. a	Anilæi & Abnæi Neerdenium facinoræ	645. 646. 647. 648. 649. per totum
juberetur ab Herode nobiles Judæos se defuncto occidere	598. d	Hebræorum genti bellum inferentes male excipiuntur	157. f	Animi unde certissimum argumentum colligatur	199. e
pie agit	600. b	158. d		Anna Helcanis uxor	165. b
Alifas, alifæi	13. c	Ammanitarum contumelia in Davidem	223. f	Annibas sediciosus plectitur	682. c
Alisfragmuthosis rex contra pastores gerit bellum	1040. d	& quæ de eis ultio accepta	224. f, excinduntur	Annius Minutianus	633. e. 636. 671. e
Aliturus minorum actor	999. d	228. b		Annius Rufus Judææ præficitur	619. b
Allus Samarita, libertus Neronis	631. a	Ammanitæ & Moabitæ focii mutuo se se occidunt	298. e	Annus magnus quot annis consistet	11. c
Althemus præ timore obriguit	744. c	Ammaus exusta	781. b	Anni septimi, quinquagesimi seu Jobeli remissio	96. b
Amalecitarum gens	74. b	Ammaus thermæ sanandis corporibus idoneæ	864. b	Anni quot ab exitu Israelis ex Ægypto usque ad templi Solomonis extructionem	700. d
Amalecitarum bellum Israelitis inferunt & vincuntur	75. d	vide & Emmaus		Anteji interitus	661. f
Amalecitarum Hebræos subigunt	153. d	Ammonius insidiator Ptolemæi Philometoris occisus	437. a	Anthedo, postea Agrippias dicta	459. c
d. eorum rex captus & occisus	185. a	Amnon sororem Thamarum stuprat	228. g	Antigonus Asiam occupat mortuo Alexandro	388. a
Amalecitas quanto deus odio sit persecutus, & quomodo Saulus eos extirpaverit	184. b	occiditur a fratre Abesalomo	227. d	Antigonus Aristobuli filius cum patre transfugiens capitur	477. d
David cædit eps	207. f	Amoræi cum suis regibus deleti	12. d, qui eorum ditionis termini, ibid.	accusat Cæsarem, Hyrcanum & Antipatrum	481. d
Amalecus nothus Aliphazæ filius	36. c	Amoris regio duabus & dimidia tribus conceditur	118. a	paternum regnum affectans profligatur	491. d
Amalecitis regio	ibid.	Amosus Manassis filius regno paterno substituitur, quod propter impietatem non diu tenens occiditur	333. a	reducitur in regnum per Parthos	494. e. amputat Hyrcano auriculas
Amanus quanto in honore apud Artaxerxem habitus, & quantum in Judæos propter Mardocheum concepit odium	375. a	Ananelus constituitur pontifex ab Herode	212. b	accusatur Romæ, & placat pecuniis hostem	499. c
consuluit contra seipsum	378. b	honore privatur	513. a	quomodo ab Herode oppugnatus sit	500. c
in crucem Mardocheo paratam suscollitur	380. a	restituitur ei	511. a	& inde quomodo expugnatus & irrisus a Sosio	507. c
& filii ejus	382. a	Ananias Mashali pontifex cum quindecim aliis crudeliter necatur	938. f	Antonius Herodis pecuniis corruptus eum occidit	508. b, 510. e. per totum.
Amaræi filii quomodo Joannem Gaddim interfecerint, & quas ejus cædis penas dederint	428. c	Ananias mercator Judæus regias mulieres Judaicam religionem docet	685. a	Antipatrum & Hyrcanum accusat	714. g
Amarames Moylis pater & Aaronis, deum invocans ut Hebræos redimat exauditur	55. b	Ananias Nebedæi fil pontificatum accipit	690. d	vincitur ab Herode	729. d. rex constituitur
Amaramus sediciosus exulat	682. c	vinctus mittitur Romam	692. e	732. d. quam insolens ex unica victoria factus	738. d. dat se vincendum Sosio
Amarinus constituitur rex	284. f	Ananias nominatur Sedrachas	346. a	741. d. securi percutitur	ibid. f
		Ananias Onizæ filius copius Cleopatrz præficitur	452. g. 458. d		
		Ananias Pharizæus Josepho se opponit	1013. f		
		Ananizæ pontificis liberalitas, ejusque servorum iniquitas	698. d		
		699. b. ipsius filius capitur a sicariis	698. e		
		Ananizæ pontificis domus incenditur	81. f		

I N D E X

Antigonus Hyrcani fil. Samariae obfidi- dioni praeficitur 452. b quomodo à fratre & eum occisus 454 f. 712. c	Seleuctum Grypi vincit 460. a	diem ex ea deturbatum 811. f
Antiochia Mygdonia, urbs 687. e	Antiochus Grypus qui & Philometor Demetrii Nicanoris fil. Alexandrium Zebinam bello occidit, & regnum Sy- riae occupat & Heracleonis infideli- ocisus 451. d	Antonia turris ab Herode condita 144. f 624. d. 746. d
Antiochia, Syriae metropolis 851. c	Antiochus, Agrippa & Sohemus Vespasia- no in auxilium miserunt bina millia pedi- tum, & sagittarios equites mille 834. f	Antoniae fundamenta subversa 951. c
Antiocheni Demetrium ejectum recipi- unt 437. d	Antipas Herodis fil. constituitur tetrar- cha 599. e affectat regnum 603. a portionem paterni regni acquirunt 611. e	M. Antonii decreta pro Judaeis 488. per totum.
Antiocheni soli cum Sidonis & Apa- menis pepercerunt Judaeis cohabitati- onibus suis 815. e	Antipas pro Antipatro fratre rex con- stituitur testamento 771. f tetrarcha instituitur 773. g	M. Antonius, dux Ro. 476. e in Asiam proficiscitur, & Herodeni defendit 491. g. 729. e amore Cleopatrae captus Herodem, & Phasaelum tetrarchas constituit 494. a ad regium fastigium eundem promo- vet 499. d ab eodem pecuniis corruptus Anti- gonum e medio tollit 508. b. 510. c
Antiochenium odium in Judaeos 398. c	Antipas pater Antipatri Idumaeae prae- fectus ab Alexandro 469. b	M. Antonius donatur ab Herode 710. c homo impurus 512. e Herodi nimium indulget 516. b multa indecore agit in gratiam Cleo- patri 518. b subigit Armeniam 519. b vincitur apud Actium a Caesare 514. a occisus 514. c. qualem operam Gabi- nio praestiterit 721. g Herodem exulem regno Judaeae prae- fuit 734. b. propter Cleopatram multa sa- cit indecore 742. a
Antiochenium petitiones apud Titum 976. e	Antipas regii generis vir comprehensus custodiri traditur 871. g occiditur 872. a	Antonius centurio a Jotapatenis infideli- interemptus 850. d
Antiochus Antiochi Grypi filius victus & occisus ab Antiocho Cyziceni fi- lio 419. f	Antipater Herodis fil. à patre vocatur domum 554. d honoribus augetur 555. b fratres crebris calumniis infestat ibid. 568. c. 574. c malicia ejus 582. per totum. ejus in patrem infidiae 585. a. 587. 588 capitis damnatus vincitur 590. d occiditur 599. d ab Herode patre pellitur civitate 749 fratrib. infidatur 751. d prodigit 762. b fratrum occisorum liberis etiam male vult, & conspirat contra patrem 762. c veneno eum tollere conatur 766. c aliis duobus fratribus calumnias struit 767. c. causam dicit 769. 770. per totum. occiditur 773. f	Antonius praefectus alae equitum contra Romanos 851. b ejus gesta ibid.
Antiochus Aspendus ab Hyrcani filiis victus 711. g	Antipater Idumaeus Hyrcanum in re- gnum restituit 717. f. 718. per totum, aliaque ejus gesta 722. usque 727.	Antonius Primus e Moesia contra Vitel- lium cum legione tertia properat 901. f. ejus gesta ib. Vitellium interficit 893. d in confictu cum Vitellianis quatuor millia & quingentos amisit 902. c Romani properat ibid.
Antiochus Comagenae rex 620. g. 678. d	Antipater accusatus, declaratur prae- fectus Judaeae a Julio Caes. & Hieroso- lynorum muros reficit, & filiis suis praefecturas attribuit 725. c	Antonius Silo Taricheas missus cum duobus millibus sagittariorum 859. d
Antiochus Cyzicenus cum fratre Antio- cho Grypo belligeratur 451. d vincitur ab Hyrcano 452. g occiditur à Grypi filio Seleuco 460. b	Antipater qui prius Antipas, quomodo se suosque exerxit, & Aristobulum regno eiecit 469. c Scaurum comenatu juvat 475. f ejus auctoritas. uxor & liberi 429. d qualem operam navavit Caesari, alia- que ejus gesta ibidem & 480 dynasta & procurator Judaeae consti- tuitur à Caesare 481. e. suos liberos ad gubernacula provehit 483. b	Aod. vide Jodes
Antiochus deus Alexandri fil. adolescens rex coronatur & amicitiam cum Jo- nathae laet 440. a trucidatur à Tryphone suo tutore 447. b	Antipater Salomes fil. accusat Archelaum 777. d	Apachae regni termini 1040. b
Antiochus Dionysius Antiochi Grypi fil. Damasci regno potitus quid gef- ferit 462. a ejus cum Alexandro & Arabibus bel- lum 715. e.	Antipater Samarita Antipatri Herodis fi- lii procurator 588. d veneficium apparatus Herodi indicat 766. b	Apamia obsidione liberata 727. c
Antiochus Epiphanes Seleuci fil. & ejus gesta contra Judaeos 407. g usque 419. 975. ad Elymaida vincitur 418. e commissa regni cura Philippo mori- tur 419. b per totum, aliaque ejus gesta 1087. 1088. 1089. 1090.	Antipater Samaria Antipatri Herodis fi- lii procurator 588. d veneficium apparatus Herodi indicat 766. b	Apellaeus, mensis 370. a. 409. b
Antiochi Epiphanis cum Ptolemaeo Sex- to contentio propter Syriam, & in Ju- dæam irruptio seiva 708. d	Antiphilus cum suo fratre venenum ap- paravit in Herodis interitum 588. f	Aphrica unde sic denominata 24. e
Antiochus Epiphanes quomodo ceperit Hierosolymam 929. f 934. e	Antiquitatu libri xx. quod tempus com- plectantur, & quas historias 702. e	Aphri & Aethiopes quantum annue pendant Romanis 807. e
Antiochus Eupator Antiochi Epiphanis fil. rex constituitur 419. c Bethsaris expugnat 420. d Philippum tutorem regnum invaden- tem occidit 421. d captus à Demetrio trucidatur 422. g	Antonia Drusi majoris uxor Germanici & Claudii mater Agrippae dat mutuo pecuniam 630. f ejus favor in Agrippam 634. c ejus prudentia 637. b	Apion Alexandrinorum legatus contra Judaeos 649. c
Antioch. Eupator Antiochi Epiph. fil. quomodo Judæam afflixerit 709. e	Antoniae aedificii Herodiani descriptio 919. c	Apion grammaticus res Aegyptiacas conscriptit 1060. b ejus portentosa mendacia de Judaeis & tota vita taxata ibidem 1061. 1062. per totum. & ejus calumniae & mendacia confutata 1063. 1064. per totum. propheta factus fabulam tragicam de Judaeis impudentissimè fingit 1065. 1066. 1067. per to- tum.
Antiochi magni bellum cum Ptolemaeo Philopatore, & beneficia in Judaeos 398. e dat filiam Ptolemaeo uxorem 401. a	Antonia porticus incensa, & prae- fuit.	Apobaterion locus 102. a
Antiochi Pharanx loci nomen 716. a		Apochis regni termini 1040. b
Antiochus Seleuci nepos Deus cognomina- tus 398. e		Apollodoti Gazaeorum ducis prae- lium cum Jamno, & mors 459. c
Antioch. Soter, etiam Pius dictus frater Demetrii rex natus Tryphonem per- sequitur & interficit 447. f		Apollonius Antiochi dux, à Juda Mac- chabaeo victus occiditur 413. b
Simonem Matthiae in amicitiam recep- tum conatur subigere, sed infelicitè 448. a		Apollonius Davus praefectus Alexandri filii Antiochi Epiph. 435. e vincitur à Jonatha 436. b
opag nat Hyrcanum Hierosolymis, & cognominatur Pius 449. per totum. regno & vita privatur ab Arsace 450. b		Apollonii Molonis mendacia de Judaeis 1065. 1069. 1077.
		Aponius senator laetatur 672. e
		Asanes Judaeis praeficitur 159. a
		Aquila aurea supra portam posita deji- citur 596. b. 772. e
		Aquila quare Romanorum insigne 838. b
		Aquila Caligulae interfector 660. e Aa

IN JOSEPHUM.

Ara tabernaculi, & Arula suffumigatoria	83.f	Scauro multatur ccc. talentis	721. c	Cleopatra	742. c
Arabia. confinis Judææ.	469. c	Aretas Petrus Rom. auxiliatur	609. a	Artabazes Tigranis filius captus	519. b
Arabes qua ætate infantes suos circumcidant	21. f	Argolicæ historiæ scriptores discrepantes	1034. f	Artaxerxes regnum paternum accipiens quale convivium intruxerit	373. b.
Arabes Hebræos subigunt 153. d. ab ipsis rursus caduntur	155. a	Ariphanes Græcus historicus Judæorum mentionem facit	1051. a	accusat uxorem & divertit ab ea ibidem. ducit aliam nomine Estheram	374. b. Amanen in summo habet honore 375. a. eundem cruci suffigit
Arabum prælium cum Herode	519. f	Arietis instrumenti bellici descriptio	843. e	380. b. Judæos periclitantes liberat ibid.	
Arabum Iudæam devastantium sævitia	609. c	Ariochus Nabuchodonosori satellitum præfectus	347. a	Artaxias Tigranis filius regno non diu potitus pellitur	519. b
Arabum gesta in Iudæa post mortem Herodis	781. b	Arion procurator Josephi Tobiz fil. 405.		Artemisus mensis	259. c
Arabes Judæorum transfugarum viscera potefaciunt, aurumque eximunt.	939. f	Aristæus Judæorum negotium agit apud Ptolemæum Philadelphum	389. f	Arriorius quemadmodum ex incendio per Lucium commilitonem servatus sit	913. g
Aramus, aramæi	15. a	Aristocratiæ esse optionem administr.	123. b	Arucæ Arcen condidit	14. d
Arami liberi quibus gentibus appellationem indiderunt	ibid.	Aristotelis apud Clearchum verba de Judæis	1048. a	Arudæus, Aradus insula	ibid.
Aranes ubi mortuus	ibid. d	Arius centurio confossus	608. d. 780. e	Ariuntius præco retundit Germanorum militum impetum	663. b
Arafci templum	330. e	Aristobuli odium erga fratrem Agrippam	730. a	Arus vicus	609. c
Arbela vicus	1022. f	Aristobulus Agrippæ frater, Judæorum causam agit apud Petronium 640. per totum		Arvam loci nomen	195. g
Arbori interdictæ quæ vis indita fuerit	5. e	Aristobulus Aristobuli fil. adolescens pulcherrimus 514. d. ab Herode constituitur, pontifex, & occiditur ab eodem 513. f. 114. g		Asamonæorum gens Judæorum reip. statum mutavit	367. b
Arca Noe	8. e	Aristobulus Alexandri Jannæi fil. generosus 463. f. quomodo adsecutus sit regnum 405. b. obsessus ab Areta liberatur per Scaurum 471. c. quæle donum Pompejo miserit, & controversiam cum fratre apud eundem disceptaverit 471. c. quomodo à Pompejo tractatus 472. f. victus abducitur Romam 475. e. vinculis elapsus iterum capitur & mittitur Romam 477. d. veneno sublatu est 479. g		Asamonis montis Galilææ situs 818. c	
Arce Noe reliquæ ubi servantur	684. c	Aristobulus Alexandri Jannæi fil. generosus 463. f. quomodo adsecutus sit regnum 405. b. obsessus ab Areta liberatur per Scaurum 471. c. quæle donum Pompejo miserit, & controversiam cum fratre apud eundem disceptaverit 471. c. quomodo à Pompejo tractatus 472. f. victus abducitur Romam 475. e. vinculis elapsus iterum capitur & mittitur Romam 477. d. veneno sublatu est 479. g		Asanus Abiz filius regnum paternum accipit 181. c. ejus pietas, & bellum cum Zaræo Æthiopum rege ac victoria. ibidem, mors 184. d	285. b
Arce tabernaculi forma	82. f	Aristobulus Herodis fil. reversus Roma ducit uxorem 549. c. conjicitur in carcerem falsis calumniis oppressus 574. f. accusatus à patre Beryti damnatur 578. f. strangulatur 580. b		Ascalon capitur	146. a
Arce in potestatem hostium venit 168. d. quantorum malorum his fuerit autor ad quos pervenit, & quomodo Hebræis reddita	169. b	Aristobuli filii Herodis, liberi qui 762. a		Ascalon Judæis semper invisa 831. a. ejus situs	ibid.
Arca transfertur Hierosolimam in templum Salomonis	163. b	Aristobulo Herodis filio Armenia minor à Nerone data	796. c	Ascalonitæ quingentos & duo millia Judæorum apud se habitantium interfecerunt	815. d
Arcades de antiquitate gloriantes, post Athenienses literis eruditi 1035. d		Aristobulus Herodis frater, privatus mortuus filia unica relicta	793. f	Ascalonitis quantum incommoda aetulerit	169. e
Arce, alio nomine Arctipus, civitas	81. a	Aristobulus Herodis dynastæ Chalcidis f. dominiis multis donatur à Ner.	694. f	Aschanes eunuchus præpositus Hebræorum nobilium curæ obsequitur Danieli	346. b
Arce, quæ nunc Petra, civitas	110. b	Aristobulus Hyrcani f. obsidioni Samariæ præficitur 752. b. quomodo imperarit & sævierit in matrem ac fratres 454. d. fratris eade pollutus moritur philellen dictus 455. g. primus diadema regium usurpavit, & quomodo se gesserit in matrem & fratres 454. c. mors ejus 714. a		Aschanaxes Aschanaxi	15. c
Archelaus vicus conditur	613. f	Aristobuli & Hyrcani furor & contentio	930. a	Afer nativitas 30. g. filii	52. d
Archelaus palmeta	619. a	Aristobulus rex Chalcidis contra Antiochum	984. a	Aferitarum fors in Chananæa	142. a
Archelaus Cappadocum rex 558. f. Herodem ad sanam mentem reducit 569. g. ejus prudentia	716. 717.	Armenia regio	15. a	Afix quingentas civitates uni rectori, & consuli Romano parere	806. b
Archelaus Herodis filius à patre regno præfectus ipsius funus curat 608. c. populo se accommodat, & incidit in seditionem 601. g. 602. a accusatur apud Augustum 603. e ethnarcha, non rex confirmatur ab Augusto 611. e. Glaphyram fratris defuncti uxorem ducit 613. f accusatur apud Augustum & relegatur Viennam Galliz 614. a 784. b. venduntur ejus bona 618. e a fratre falsò calumniatur 767. d rex constituitur 773. g. in seditionem incidit 775. 776. 781. quod non rebellasset quarta tributorum parte levatus 783. a. ejus reditus quanti	ibid. b.	Arphas vicus	834. a	Asinæus & Anilæus Neerdeses grassatores quomodo cum Artabano amicitiam ineunt 645. 646. 647. 648. 649. per totum.	
Archelaus Magdati ad Titum profugit	916. c	Arphaxades Arphaxadæi	1. a	Asongaber, loci nomen	269. f
Arethis, sexti ex fratribus Machabæi insaniam supplicia, ejusque cum insigni tolerantia sermones 1095. per totum		Artabanus Vonone victo Parthorum regnum assequitur	620. e	Asonis civitas	152. c
Aretas Arabum rex fugientem Hyrcanum recipit hospitem, oppugnationem Aristobuli cogitur intermittere 469. e. 470. b. cum Scauro foedus init 471. f		Artabanus à Vitellio victus 625. b. recuperato imperio foederatur Neroni	ibid. d	Asofra, buccina	97. b
Aretas qui antea Æneas constituitur Arabum rex 572. c. confirmatur 577. d		Artabani cum Asinæo & Anilæo reconciliatio. & amicitia	646. a	Aspertorium tabernaculi	81. a
Aretas Cœlefytiæ regnum adipiscitur 472. d. 716. a. cum Herode bellatur 626. b. & Judææ infert bellum 716. a à		Izatem	627. c	Asphaltites lacus	18. a. 773. a
		Artabazes rex Parthorum donatus		Asphaltites lacus repletus cadaver. 890. a	
				Asphaltites lacus Tiberiensi natura contrarius 891. b. ejus descriptio	ibid.
				Asphar lacus	428. b
				Asprenatis prodigium & interitus	661. d
				Aslamonæi principatus quando desierit	108. b
				Aslamonæorum familiz quando & quomodo principatus Judæorum concess.	701. a
				Aslaracoddas Senacheribi filius patri succedit in regnum	330. e
				Asaron quantum contineat	83. d
				Asis regni termini	1040. b
				Assurus Assyrii	14. f
				Assyriorum imperium quando dissolutum fuerit	331. c
				Altabarri populus	14. b
				Altapus fluvius	58. f
				Aslati tes templum	209. a
				Altartir rex Tyriorum, ejusque successores enumerati	1043. a

I N D E X

- A**
- Aftoborra fluvius 58. f
 Aftronomia qui primū inventores 8. a
 Athenienſes quando & quemadmodum Romanis ſubjecti 409. d
 Athenienſibus nulla cura fuit hiftoriae conſcribendae 1035. c
 Athenienſes religioſiſſimi crediti 1068. c. ſcriptis legibus utebantur 1072. b
 Athenio legatus Ptolemæi Evergetis ad Judæos 402. d
 Athenio dux Cleopatraz, Herodem repellit jam victorem 742. f
 Athrongrus vel athronges paſtor regnum affectat 628. b. 730. c
 Avaris urbs Egyptia 140. a & c. 1092. g
 Auguſti Caſaris in Judæos beneficia 562. d. in Herodem odium & Aretato 572. b. reditus cum utroque in gratiam 577. d. confirmat teſtamentum Herodis 611. c. in Italiam proficiſcitur 729. e
 Auguſti mors, & quot annis imperarit 619. b
 Aule regis deſcriptio elegans 914. e
 Aulicæ deliciae quæ 237. f
 Aurea terra, regio 269. g. 271. a
 Azazel ab Adado cum muneribus mittitur ad Eliſæum, unde ſe regem futurum cognoviſcit 306. b. contra Iſraelitas belligeratur & Hieroſolymitanos, a quo pacem redimit Joſas rex 313. f moritur 316. a
 Azarias propheta vaticinatur Aſani agnitioni 223. c
 Azarias compellatur Abdenago 346. a
 Azizus Emefenorum rex Agrippæ junioris ſororem duxit 693. b
 Azotum peſtis propter arcam detentam invadit 169. b
 Azotum captum & concrematum 436. b
 Azymorum feſtivitas reſtauratur 323. d
 Azymorum ſalvificatiſ inſtitutio 65. d. 93. b
- B**
- B**Aaras loci, & herbarum deſcriptio 981. a
 Babæ liberi occiduntur ab Herode 732. f
 Babel quid ſignificet 12. c
 Babylon locus cur ſit dictus ibidem
 Babylonis extructio 65. c
 Babylon in Cyri poteſtatem venit 352. a
 Babylonica captivitas quando & quomodo acciderit 336. 337. 338. 339. 340. 341. per totum.
 Babylonica turris inſtitutio 12. a. & quantitas fuerit 12. b
 Babylonii Judæos perſequuntur 649. e
 Babyloniorum antiquiſſima rerum memorabilem traditio 1035. f
 Bacca vicus 833. g
 Bacchides dux Demetrii contra Judam Machabæum mittitur ſuſtra 421. f. mittitur iterum ac cum Juda conſigens vincit 424. f. 425. d. adigitur ad pacem cum Jonatha ineundam 430. b
 Bacchidis ſervitia in Judæos, & ejus interitus 709. a
 Baſtriani populus 15. a
 Badus qualis meſſura 259. a
 Bæronis regni termini 1040. b
 Bagoas eunuſ 586. b
 Bagoſes copiarum Artaxerxis imperator quomodo Judæos ob homicidium in templo factum tractavit 383. a
 Bagathous & Theodeſtes eunachi conjurant necem Artaxerxis, & plectuntur 374. f
 Baſſides Ammanitarum rex 343. g
 Bajæ oppidulum Campaniæ, ubi & calidæ 638. d
 Bal quis deus fuerit 311. b. ſacerdotes ejus univerſi ſublatis. ibidem. ædes ipſius à fundamentis diruitur 311. d
 Balachus Moabitarum rex Balamum ad Iſraelitas excedendum mittit 112. d
 Baladas Babyloniorum rex amicitiam cum Ezechia inire cupit 331. c
 Balamus vates contra Dei mandatum profectus ab aſina compellatur 112. f. bene precatur his quos execrari volebat 113. per totum. malum conſilium dat Madianitis 114. c
 Baſſamus ubi naſcitur 270. f
 Baſſanum ubi proveniat 473. b
 Balchaſar Nabonidel dictus arripit regnum Babylonicum 370. e. ipſe cum ſuo regno in Cyri Perſarum regis poteſtatem venit 352. a occidit Adoniam 254. b
 Baſſias ſatellitibus præponitur 241. f unus fortium Davidis 243. f
 Baſſias Salomonis copiis præſicitur 254. f
 Baſſiothas & Thannus occiſores Jacobſi ſupplicio afficiuntur 246. e
 Barachas autor Iſraelitis ut captivos Judæos & Benjamitas dimittant 322. b
 Baracus Hebræos in libertatem vindicat 152. e
 Baraſa expugnata concremata 417. c
 Baruchus Neri fil. Hieremiæ prophetae ſcriba 337. a. liberatur à carcere 343. c
 Baris caſtellum, poſtea Antonia 717. c
 Baris mons 10. b
 Barzaphanes Parthorum ſatrapa Syriam obtinet 494. d. 730. c
 Baſanes Hieroboami totam familiam ſuſtulit 282. e. regnum occupat ibidem.
 Baſanæ impietas à Gimone propheta graviter carpitur, ſed fruſtra, regnumque ab hoſtibus infeſtatum tueri non valens moritur, Elano filio ſucceſſore relicto 283. f
 Baſſus addit ſe Caſſio 727. c
 Batanæ, Trachonis & Auranitidis partiumque quarundam domus Zenonis centum talenta reditus erant 782. g & 783. a
 Bathuel Nachoris filius 15. f
 Bathyllus Antipatri libertus venenum hero adfert 767. b
 Batibii dictum 639. c
 Beelſephon civitas 65. c
 Begabri Idumæ vicus 890. e
 Beleaſtartes rex Tyriorum Hiram patri ſucceſſit 1043. c
 Belli leges 129. e
 Benjaminis nativitas & nominis ratio 34. c. filii decem 52. b
 Benjamitarum ſors in Cananæ 241. e
 Benjamites poſt Jeſu ducis mortem quieti & agriculturæ ſtudent 146. b
 Benjamitarum fortitudo & peritia militaris 148. c. cædes omnium uſque ad ſexcentos viros 149. a quomodo ea tribus reſtituta 149. d
 Berenice, locus 269. f
 Bernice Agrippæ filia 628. a
 Bernice Coſtobari filia 628. b
 Bernice Ptolemoni nubet 693. e
 Bernice Salomes filia datur nuptum Ariſtobulo Herodis filio 549. c. ſit exorſa Glaphyræ 564. b datur alii marito 762. a
 Bernices ſupplicatio ante tribunum Flori, & ejus vite pericula 801. c
 Bernice & Judæus Ceſſium de Floriſtis retulerunt 803. b
 Berotha civitas 139. b
 Berofus Chaldeus de aſtronomia & Chaldeorum philoſophia Græce ſcripſit 1043. g. ejus hiftoriae verba & compendium de Judæis 1044. a. Græcos ſcriptores taxavit ibidem
 Berſabe civitas 288. d
 Berſabe pateus 21. d
 Berytus domicilium Romanorum 176. c
 Berytus Phœnicæ colonia Romanorum 972. e
 Berytus quomodo ab Agrippa exornata 678. b
 Berzellæus quantis beneficiis juverit Davidem regno pulſum 233. b. quam gratiam ei obtulerit rex 237. c
 Beſarra oppidum 1007. e
 Beſelel architectus 88. e. 98. e
 Beſemmathe uxor Eſau 28. b
 Bethalaga vicus 439. b
 Bethel quid ſignificet 28. g
 Bethnabem vicus 889. a
 Bethleem toparchia 890. d
 Bethmaus vicus 1003. e
 Bethora locus 139. f
 Bethſabes foras Davidem ad adulterium pellicit 225. b
 Bethſama vicus 170. g
 Bethſamitarum propheta Lxx. arcam contingentes moriuntur 171. b
 Bethſana, quæ Scythopolis 418. a
 Bethſana, civitas 141. g
 Bethſuritarum deditio 420. d
 Bettara capti & prædæ 222. c
 Bezedel vicus cum turri inexpugnabili 832. a
 Bezethæ collis deſcriptio 919. g
 Biblia quot annorum hiftoriam complectantur 2. f
 Bithynos, Cappadoces, Pamphylus, Lydos & Cilices Romanis tributa pendere 806. e
 Boræus Agrippæ legatus à Judæis veneratus effugit 819. d
 Boræus vicus 833. e
 Bovis cornupetæ noxa quomodo vindicanda. 128. d
 Boz columna veſtibili templi 261. b
 Bozus quomodo Ruthem acceperit uxorem 163. e. 164. a
 Britannicus Clau. Caſaris filius 644. a
 Britannic. Claudii ex Meſſalina f. Nero-ni privigno in imperio poſthabitus 796. b
 Britanni quomodo & quando Romanis ſubjugati 805. g. 807. b
 Broccus trib. plebis 670. b
 Buccinarum excogitatio & uſus 97. b
 Burrus præfectus prætorianorum militum 694. b
- C**
- C**Abrothaba locus 98. a
 Cadmus Mileſius quo tempore hiftoriam conſcribere incepit 1034. e
 Caduceus

IN JOSEPHUM.

Caduceatores sacros esse & inviolabiles 522. a
 Cæcilius Bassus occiso Sexto Cæsare provinciam occupat 488. f
 Cæcilius Bassus Sex. Cæsarem interlicet & copias ejus occupat 727. a
 Cæcinnus ab Antonio Primo rerum gestarum nuncius ad Vespasianum mittitur 902. c
 Cæcinnus de prodicione cogitat, & cum milite ad Antonium transfugit 902. a
 Cædes civitas 140. b
 Cænesopolis & forum quod vocatur materiarum a Cælio incensum 819. f
 Cæron regio amoni ferax 684. c
 Cæsar Judæorum & Archelæi conventum diremit 782. f
 Archelæo ethnarchiam seu mediam regni partem dedit ibidem.
 ejus promissio Archelæo facta ibidem
 reliquam regni dimidiam partem in duas tetrarchias divisit ibid. g
 Cæsar quæ Salomæ largitus sit 783. b
 Cæsar quas civitates Judæorum regno avulsas Syriæ adjecerit ibid.
 Cæsaris liberalitas in duas filias Herodis virgines ibid.
 Cæsar falsum Alexandrum deprehendit ibid. f. cum remigum numero inferit 784. b
 Cæsares vocatos imperatores Romæ 269. b
 Cæsarea conditur 746. c. 747. g
 Cæsarea Philippi dicitur Neronis 698. f
 Cæsarea Judææ maxima civitas 814. f
 Cæsaria templa 747. a
 Cæsariensium contumeliæ in mortuum Agrippam 680. a
 Cæsarienses contra Judæos apud Neronem victores 799. b
 Cæsarienses omnes Judæos apud se habitantes trucidant 813. f
 Cæsius Gallus duodecimæ legionis ductor a Cælio in Galilæam missus 818. b. duo millia Galilæorum cædit ibid. d.
 Cæsenius Pætus rector Syriæ 974. a
 Cæsenius Pætus Antiochum regem Commagenes apud Vespasianum defectionis accusat 983. f
 bellum movet contra eum 984. a
 victum Romam a Cilicia mittit ibid. e
 Cæloniæ jugulata cum filia magnanimitas 667. c
 Caiaphas constituitur pontifex 619. c
 Cain quid significet, sacrificat, jugulat fratrem, totus malus, multa invenit 6. d
 ejus posterit 7. f
 Cajus Agrippæ & Juliæ fil. Augusti adoptivus 603. c
 Cajus Cæsar Agrippam vinculis solvit & tetrarchia Philippi tradita regem appellavit 790. c
 ei etiam Herodis tetrarchiam addidit ibid. d
 Caji uxor & filia occise 666. d
 ejus ingenium & mores 666. e
 Cajus Cæsar Deum se vocari voluit 790. d
 Petronium obstatuas in templo locandas, Hierosolymanam misit ibidem. c
 Caji literæ ad Petronium 792. b
 Cajus per dolum interemptus, quanto tempore imperaverit ibid. c
 Calceus explorator Chananæ 99. a
 Calidæ apud Bajas 638. e
 Calidæ ad Enima autem 619. d
 Calidæ apud Callirhoen 598. a
 Caligo tabernaculi qualis fuerit 88. g
 C. Caligula constituitur Cæsar 627. c
 C. Caligula Germanici fil. 634. e

designatur Cæsar a Tiberio 635. f. occiso Tiberio fratre opprimitur & ipse 636. b
 Herodem cum conjuge mittit in exiliū 638. g. quali fuerit ingenio 641. b. 643. e.
 Judæis bellum illaturus revocatur a Petronio & Agrippa 643. a. moritur ib. f
 ejus in omnes sevitia, & divini honoris vendicatio, infaniaque tum conjuratio in ipsum, & ejus interitus 652. usq; 660
 Callimander ab Hysceno victus interit 452. e
 Callistus Caligulæ libertus 657. c
 Calumniam quanta vis 713. c
 Cambyfes Cyri filius patri in regno succedit, & Judæos a templi & urbis ædificatione prohibet, moritur 359. a. 360. b.
 Campus regius, loci nomen 18. d
 Cana, loci nomen 519. f
 Cana vicus Galilææ 1005. b
 Cana seu Canatha 742. e
 Canathenses ibid. f
 Candelabrum tabernaculi 83. e
 Capernaum fons, Nili vena esse creditus 861. c
 Capharsaba, campi nomen 559. f
 Caphartophan Idumæ vicus 890. e
 Capito centurio a Floro præmissus ad Hierosolymitanos 800. c
 Capitoli templum a militibus direptis donariis incenditur 907. d
 Cappadoces populus 13. b
 Carmeli montis situs 852. f
 Carræ, Mesopotamiæ civitas 15. e
 Carthagenensium originis & fati descriptio 807. d
 Carus, deliciæ Herodis 586. b
 Casander occupat, Macedoniam mortuo Alexandro 388. a
 Caspiæ portæ 625. a
 Cassius Cherea 653. 654. 655
 per totum occiditur 671. a
 Cassius quæ gesserit in Judæa 479. e
 affligit Judæos 489. b
 Cassius Longinus Syriæ præses 544. d
 Cassius Julio Cæs. interfecio Syriam petit & quid gesserit 717. 718
 per totum, occisus 719. e
 Castor rerum Judaicarum scriptor 1065
 Castoris Judæi versutia & dolus erga Titum 924. f
 Castra Judæorum, locus 480. f
 Catullus Libyæ Pentapolitane rector sicariis calumniandi doctor erat 997. a. tria millia Judæorum trucidavit 997. b. ejus cruciatus & mors horrenda ibidem d.
 Cedes urbs 441. e
 Celadus Augusti libertus 613. a
 quæ Cæsaris nomine cum falso Alexandro egerit 783. g
 Celer accusatus Romæ causam dicit, & plectitur 693. a
 Celer tribunus victus a Claudio Judæis ad supplicium Hierosolym. mittitur 795. g
 Cendebeus præfectus vincitur a Sim. 448. a
 Cenizus Hebr. in libertatem restituit 111. a
 Cestius Gallus Syriæ præses invadit Galilæam 1015. b. 1023. d
 Cest. Festus a Claudio in Judæam procurator præmissus 793. e
 ejus malicia 799. a
 Cestius Saulum cum cæteris legatum ad Neronem in Achaiam mittit 821
 Chabelo terra cur sic dicta 267. e
 Chabolo vicus 1015. b. 1016. c
 Charea Caji uxorem & filiam interficiendas curat 666. d
 Chalamas Syrorum transeuphratensum rex 224. d
 Chalebo donatur pars agri Hebronis 145. g
 Chaldæi, populus 14. g
 Chaldæorum consensus cum sacris literis 1046. d
 Chamis patris irrisor 14. e
 Chananæus, Chanaan 14. a
 Chananæorum terræ præstantia 98. e
 Charetis mors apud Gamalam 867. d
 Chariatharis civitas 171. c
 Chasleus mensis 409. b. 415. e
 Chebronis civitatis antiquitas 895. d
 Chelcias Oniæ fil. copiis Cleopatram præficitur 452. g. moritur 458. e
 Cherubeis quid sit 83. a
 Cherubinorum descriptio 263. e
 Chetim quid Hebræis significet 13. d
 Chetimus & Chetima insula ibid.
 Chetomene qualis vestitus 84. c
 Cheton quid significet ibid.
 Chettæi populus 14. d
 Chiramus operarius insignis 260. g
 Christiani & Christiani 622. g. 623. a
 Chusarthes Assyriorum rex Hebræos sibi subjecit 150. e
 Chusus, chusæi 14. a
 Chusus amicus Davidis constantissimus quomodo se gesserit apud Abesalonum 230. c
 Cilla civitas 198. b
 Cillanos a Palæstinis bello vexatos David juvat ibid.
 Cinchares idem quod talentum 83. e
 Cinsyra, instrumentum musicum 243. a
 Cinsyra fabula 659. d
 Circenses ludi 654. b
 Circumcisionis prima institutio. 19. c. 21. e.
 Cistus Saulis pater 174. e
 Citharæ quis inventor 7. d
 Civitatem quis primus instituerit 7. c
 Claudius a militibus constituitur Cæs. 664. d
 Claudius Agrippam ad Senatum legatum mittit 792. d
 Cl. Romæ contra Samaritanos pronuncians tres eorum nobilissimos interfici jussit 795. g
 Claudius quandiu imperium administraverit 796. a. Agrippinæ uxoris Neronem privignum in imperium cooptaverat ibid.
 Clearchus peripateticus Aristotelem præceptorem suum de Judæis, narantem inducit 1047. e
 Clemens præfect. urbanarum cohortium 655. c
 Cleopatra Antiochi filia nubit Ptolemæo Philopatori 401. a
 Cleopatra Flori uxor 702. b
 Cleopatra Ptolemæi Epiphaniis filio datur nuptum Antiocho 401. a
 Cleopatra Ptolemæi Philometris filia ducitur uxor ab Alexandro Antiochi, qui & Demetrius dictus 434. e
 Cleopatra Marc. Antonium in sui amorem pertrahit 493. f. 729. f. Mariannem cum filio ad se vocat, & Antonium contra Herodem incitat, usque 645. 742. d. 988. d. contra omnes omnium opibus inhians 517. f
 742. a. Herodem ad stuprum sollicitat 528. d. occiditur 524. e. 745. f.
 Clitus Tiberienfis altera manu mulctatur 1012. a. 828. e.
 Cluvitus 659. c

I N D E X

Colossus Cæsaris	747. g	Damascus a Metello & Lollio capta est	471. a	Abnero fratre jungitur & amicitia	214. c.
Comagenensium civilis contentio	620. g	Damascenorum in Judæos severitas	1000. c. 822. a. 992. d	interfectum luget 215. d. regnum	in universum ei confertur 217. & domi-
	621. a	Dana oppidum	150. d. 276. b	norum suorum occisores punit 222. d.	216. g. quantæ copiæ ad eum in Hebræ-
Commeatus centum annorum qua de causa		Danaus Argivorum antiquiss.	1041. g	nem convenerint 217. a. Jebuscos illu-	dentes cepit 217. a. amicitiam cum Ira-
in Messada incorruptus manserit	988. c	Daniel vocatur Balthasar, & cupit du-		mo parat, & Hierosolyma civitatem	Davidis appellat 218. c. Palæstinos su-
Conon Græcus Judæorum mentionem		facit	1051. a	perat, & artem Hierosolymam transfert	219. per totum. Palæstinos frangit &
Conwallis laudationis	298. f			Moabitæ Adiazurumque Sopheorum	regem 221. d. Thazanem in amicitiam
Conventus Civium quæ utilitas	321. d	rius vivere propter valetudinem &		recipit, Idumzæm subigit & officia di-	stribuit 222. c. 241. e. Jonathæ posteros
Coponius Judæis præficitur	616. b. 618. g	studia 346. a. insomnia divina videt		beneficiis afficit 223. b. legati ejus inju-	ria à Naase afficiuntur, Syri, Mesopota-
Coponius procurator constitutus, Arche-		246. f. regi somnia interpretatur 347.		mitæ, Ammanitæ deprædatur 223. e. 224.	e. Bethsaben adulteram facit & ducit ux-
la finibus in provinciam redactis	784. g	f. 348. a. B. Ichasaris visionem in pa-		xorem. Uriamq; interficiendum curat	225. b. per totum. Ammanitas excindit
Corban juramenti explicatio	1047. a	riete explicat	311. d.	228. b. a filiis molestat 227. e. per totum.	Abesalomum filium regem salutatum
Corban, quomodo se liberent	109. c	abducitur a Dario in Mediam & con-		fugit 229. e. patienter audit convician-	tem Seimeim 230. e. fugiens benigniter
Coreæ, loci nomen	718. e	stituitur summus sacerdos 352. b		excipitur ab optimatibus regionis trans	Jordanem 231. b. prior filium aggredi-
Cores seditionem contra Moysen & Aa-		insidias patitur, sed insidiatores ejus		tur 233. d. occisum luget 235. c. ignoscit	hostibus, & recipit regnum, salutatur
ronem excitat	75. f.	luunt poenam 352. f. 353. a		rex 236. 237. 238. per totum, decem tribus	ab eo deficienti autore Sabao 238. c.
dat ejus poenas	107. f	apud Ecbatana turrim ædificat ibid. e		Palæstinos ultimo fundit, hymnos ac	musicam instituit 241. f
Cornelius Faustus Syllæ filius qualem		quam carus Deo fuerit, & quantum		fortissimi viri ipsius qui 243. per totum,	populum recensendo deum offendit
se præstiterit in expugnatione templi		cæteros prophetas superaverit 353. e.		244. b. e. tribus malis infligendis petitem	eligit, & Oromæzæ aream eruit 244. e
	474. e			245. c. templi extirpandi locus ei indica-	tur, ad quod opifices & materiam com-
Corona triplex pontificis	86. a	Danielis prophetia	415. f	parat, filiumque intruit Salomonem,	quomodo se debeat gerere nactus im-
Corraï, locus	172. d	Danitarum fors	142. a	perium ibid. e. 246. b. aliosq; calefacit	se Abisaces accubitu 246. g. Solomonem
Corus mensura qualis	100. b. 536. f	Danitzæ a Chananzis sedes mutare coa-		confirmat regem, officiaque distribuit	& tribus, tum templi vasorumque de-
Costobarus Idumææ Gæzæ præfectus ab		cti	150. b	scriptionem tradit 248. 249. a	per totum. Davidis principum alicri-
Herodæ, lucro intentus, repudiatur ab		Danus, fons Jordanis	18. b	tas in contribuendo ad templi fabri-	cationem 250. b. quid sub mortem Solomoni
uxore 532. b. ejus violentia	699. b	Danus nascitur	30. f	commiserit 250. g. 251. a	expirat ac sepelitur, maximusque cum
Costobarus & Saulus fratres una cum Phi-		filii ejus	52. c	eo thesaurus 251. c	Davidici generis regum finis, & quot co-
lippo ad Cælium transfugiant	811. g.	Darabitta vicus	1023. c	rum fuerint 241. g	Deborah prophetissa 152. d
Coturnices ubi copiose inveniuntur	72. e	Darius Artabani filius Neroni obses mis-		Decimæ datæ 18. e. 28. f. 109. a	Decius Mundus quantum insanierit in
Cotys Armeniæ rex	678. d	sus	615. d	Paulinam 622. b	Delatoribus quid præmii fuerit apud C.
Crassus in Parthos proficiscens Hieroso-		Darius Astyagis filius imperium Baby-		Caligulam 662. b	Demetrius Demetrii filius amicitiam
lymitanum templum spoliatur perjurus		loniorum vastat, & Danielelem abdu-		Demetrius Eucerus Antiochi Grypi fili-	us rex apud Damascus constituitur,
478. e. cum omnibus suis copiis perit		ctum constituit Satrapam, quem in-		& Alexandrum Jannæum superat 460.	b. 461. a. contra fratrem pugnant cap-
	479. c	vitus postea leonibus objicit 352. b		ptivus ducitur ad Parthos ib. f.	Alexandrum prælio superat 715. a
Crassus in Syriæ provinciam Gabinio suc-		353. a. hostes Danielis iisdem objicit		Demetrius Gadarensis libertus Pompei	475. b
cedens quid gesserit	723. b	& deum ejus prædicat ibid.		Demetrius Nicanor rex 437. g	clementer agit cum Jonathæ Judæisq;
Cretenses moribus, non verbis erudiebantur	1072. a	Darius equitum præfectus sub Agrippa		418. b. vincitur a Tryphone 440. dica-	pitur à Parthis 443. f
Ctesiphon, urbs	650. b	810. g		dimitteitur, & in regnum restituitur	ab Arface 450. c. vincitur, capitur &
Cumanus Judææ præfeco constituitur	690. d. 794. a. & quid sub eo Judæis acci-	Darius Hystaspis filius rex Persarum		occiditur 441. d	Demetrius Phalerens quomodo biblio-
derit. ibid. & 691. f. & 692. a. accusa-		creatur, quæstionem proponit, quæ-		thecam Ptolemæo Philadelpho con-	paraverit
tur à Judæis ibidem. exulat 693. a.		nam omnium rerum fortissima aut			
	795. g	potentissima 360. b. & f.			
Cuspius Eadus Judæorum regno præfici-		commonitus vero a Zorobabele Ju-			
tur 680. d. seditiosos punit 682. c.		dæos libertati instituit, & immunita-			
	690. a	ti, urbemque & templum restituere			
Cydoessa Tyrionum vicus	869. c	promittit & juvat 262. e. 367. d			
Cyprus insula	23. d	mortuus successorem filium Xerxem			
Cyprus præsidii locus in finibus Hierichuntis	816. a	relinquit ibid. f			
Cypros Herodis filia 617. f. alia Phasaeli filia	628. a	Dathanum cum universa sua familia terra			
Cypron, castellum	559. f. & 748. b	dehiscit 107. c			
Cypris Antipatri uxor	723. d	David filius Jessei 164. c			
Cyrenæ, Marmaridæ & terribiles Syres quemadmodum Romanis subditi	807. d	David quis, & quomodo rex à Samuele unctus prophetat, & Saulo furioso hymnos occinit ad citharam 186. e			
		187. a. ejus magnanimitas 188. b			
Cyrus Persarum rex Babylonem & regem ejus capit	352. a	189. c. amator à Sauli filia, & sexcenta hostium capita Saulo adfert & filiam ejus uxorem ducit 190. e			
Cyrus Judæis Hierosolyma repetere permittit, templumque restituere, ac vasa templi eis reddit, multaque præstat beneficia 357. d. 358. a. 365. d. perit 359. b		foceri fugit 191. 192. 193. per totum. spiculo ab eo petitur 192. a			
		accepto Goliathi gladio fugit in Gittam, & insanum se fingit 195. c			
		fugit inde alio atque alio ibid.			
		Cillanis auxiliatur ac iterum Saulum effugit 198. 199. 201. per totum. cum Saulum occidere potuisset noluit 199. c. reconciliatur Saulo 200. a			
		Nabali defuncti uxorem ducit 202. a			
		Amalectitas prædatur 203. d			
		jungit se Ancho contra Hebræos 203. f. 206. e. abducuntur ei ambæ uxores captæ 207. b			
		Palæstinos cædit & uxores recuperat 207. e. Sauli interfectorem supplicio afficit, & epitaphia ipsi ac Jonathæ conscribit 211. d			
		rex unius tribus declaratur, & cum Abnero pugnat 212. a			
		ejus filii 213. d			

IN JOSEPHUM.

paraverit 389.d. legem Judæorum transcribendam curaverit 391.b	Draconis leges de suppliciis antiquiss. 1035.c	Eliacimus Joachini filius in pontificatu patri succedit 370.f
Demetrio Phalereo in historia Judæorum venia concedenda, quod Hebræce nesciverit 1053.b	Druma Gedeonis concubina 155.f	Elias propheta tempore Achabi quæ prænunciaverit & gesserit 285.e. 286. a. 287. 288. 289. 298. 299. per totum. exemptus ex hominibus 300.b
Demetrius Soter filius regnum Syriæ occupat, Antiochumque & Lysiam occidit 421.f	Drusilla Agrippæ filia 628.a	Eliz epistola ad Joramum Josaphati filium sceleratum regem 307.b
Judæam occidit in prælio 425.e	Drusus Agrippæ filius 628.a	Eliensis Cichæi filius pontificatum accepit 678. f
Jonathæ amicitiam amittit 430.e	Drusus Neronis filius 629.a. 634.e	Elis pontifex princeps Hebræorum 163.c
occiditur 432.f	Drusus turris 538.g	filii ejus scelerati 165. a
Dei castra, locus 32.e	Drymos loci nomen 730.e	exitum suum cognoscit 166.a
Deus Galæorum clades Romanis donabat 848. b	Dytrus mensis 732.e. 366.e. 381.f	ipsius & filiorum mors 166 d. & f.
Deus Judæis omnem viam salutis ad interitum verterat 940. d	E	Elisæus prophetæ donum accipit, & Eliam comitatur 289. a
Dei decretum contra omne Judæorum genus 992.a	Ebutius decadarchus sub Vespasiano 839.e. Gamalz occisus 865.e	vaticinatur & aquam suppeditat Joram Achabi filio 301.a
Dei definitio apud Moysen 1073.f	Ecdippon locus 731.b	viduam a debitis liberat 302.d
Dextra porrecta quid apud barbaros significet 646.a	Edom, vide Adomus	Joram infidias Syrorum indicat & Adadum capere ipsum volentem eludit 302.d. 303.a
Diagoras Melius in mortis periculo versatus propter Athenienses 1079.f	Edraus dux militum Jonathæ 293.c	famis tempore vilitatem annonæ prænunciat 304.d
Dido soror Pygmalionis regis Tyrionum in Africa Carthaginem edificavit. 1043.e	Eglon Moabitum rex qui Hebræos subiugarat, ab Jode interficitur 151.f	Adado mortem indicat 304.d
Diebus singulis quid Deus condiderit 4.b	Ela capta & habitatores ejus extincti a Syriæ rege 321.e	Jeum ungit regem Israelitarum 308.b
Diglyph, quid significet 5.c	Elanus Basanæ filius altero regni anno occiditur, una omnis ejus soboles tollitur per Zamareim 284.d. & e	Joasus Joazæ filius ad se ægrotum venientem consolatur 316.e
Diluvii universalis descriptio 9.e	Elcana Judæ copiarum dux captus 321. f	vita defungitur 315.g
Dina Jacobi filia 31.b	Eleias Magnus, legatus Jud. 640. f	cadaver occisa latronibus in ipsum monumentum injectum revixit 316.a
stupratur, quæ propter Sicimitæ universi trucidantur 33.e. 34.a	Eleazarus pontifex 2. d	Elymus, elymi 14 f
Diodotus Tryphon Apamensis, vide Try.	Eleazarus Moysis filius 61 e	Emman zona sacerdotalis 84.e
Diogenes Alexandri amiciss. a Phariseis interficitur 716. f	Eleazarus Aaronis filius 107.g	Emmaus concremata 609.c
Dionysius Tripolitanus securi percussus 471.g	fit pontif. 110.c	Emaus vicus. Vide etiam Annus.
Diophantus notarius sceleratus 574.e	Eleazarus pont. moritur 145.b	Engaddi a sicariis invaditur 887.f
Disciplinæ militaris exemplum pulcherrimum 823.e	Eleazarus Dodezæ filius unus fortium Davidis 243.b	Eniachm tribus sacrata 872.f
Disciplinas a Chaldæis ad Ægyptios, ab his ad Græcos esse deductas 17.c	Eleazarus quidam arreptitiorum medicus 258.a	Enochi mors nemini cognita 9.d
Distimulium communionem etiam naturam horrere 123.f	Eleazarus Auranes Mattheæ filius 410.g.	Enof civitas 7.c
Dius in historia Phœnicum integerrimus 1042.d	411.a. fortiter ab elephanto confosso opprimitur 420.c	Epaphroditus 2.b
Dius mensis 9.a	Eleazarus phariseus homo seditiosus convitiatur Hyrcano 453.d	Ephodes vestitus 85.b
Doecus mularum nutritor 195.b	Eleazarus quomodo pontificatum adeptus 392.a	Ephorus historicus Gallos & Hispanos prorsus ignoravit 1039. a
occidit Abimelechum pontif. 196.f	Eleazarus thesauri templi custos quomodo pæctus cum Crasso 478. d	Ephorus Hellenicum in plurimis ostendit mendacem 1034.g
Doleus nobilitate potens a Gadarensibus interficitur 888. f	Eleazarus Anani fil. pontifex constituitur anius tantum anni 619.c	Ephremes Josephi filius 44.d
P. Dolabella decreta pro Judæis 488.c	Eleazarus Boethi pontifex constituitur 613.e. privatur pontific. ibid.g	Ephremes in numerum Jacobi filiorum adoptatur pro patre Josepho 53.e
Domitianus cum multis Romanorum salvus evadit 902.e	Eleazarus gigas, quam vasto fuerit corpore 625.d	Ephremi pars quæ cesserit 141.f
a Mutiano productus populo rector insinuat 903. a	Eleazari Asamonæ filii fortitudo & mors 709.e	Ephremite Gedeoni bellum inferre conantes placeantur 155.d
Domitiano Germani subiciuntur & Galli 975.f	Eleaz. Diaz, latro 691.f. 695. a. 791.a. 796.d	Ephrenitis tribus quomodo Bethleem proditione cepit 146.c
Domitianus in triumpho Vespasiani & Titi eis adequitabat 979.d	Eleazarus seditiosus exulat 682.c	Epicrates pecunia corruptus Scythopolim cum aliis aliquot civitatibus Judæis prodit 452.e
Domitius Anobarbus 694.a	Eleazarus Ananiæ pontificis filius, Romanibelli seminarium fuit 809.g	Epicuræorum error refutatur 355 b
Domitius Anobarbi filius ibid.	rejecit Cæsaris hostias ibid.	Epiphania, civitas 14.d
Domitius Nero consulatur Imperator 694.b. fratrem, matrem, uxorem, virosque illustriss. trucidat ibid.c	Eleaz. Senæ facinus memorabile 844.d	Epiphanes & Callinicus filii regi, Antiochi Casennio Pato pugna forti obnuntur 984.e
Cæsarea excludit Judæos 696.f	Eleaz. duo focii contra Manahemum 812.e	a Vologeso Parthorum rege magnifice excipiuntur ib. e. Romam ad Vespasianum veniunt 985.a
Domitii Neronis vxor a marito occiditur 694.c	Eleazari Simonis filii factio 904.c. 905.e	Epomidis descriptio 85. f
Domitii Sabini fortitudo 926.b	Eleaz. Simonis Gioræ focii mors 895.a	Epulæ feræ Judæorum 775.a
Dora Phœnice urbs 1000.e	Eleazarus sicariorum princeps Massadam obtinet 985.e	Equitum Romanorum arma 836.d
Dora civitatis situs 1067.b	eius ad suos oratio 989.f	Equus Modius Vatro succedit 1003.a
Doras Hierosolymitanus pontificem perimit 695.b	altera oratio de immortalitate animæ. 990.g. 99. 1992. per totum	Erebinthonicus vicus 937.b
Doris mater Antipatri Herodis filii accusatur veneficii, & quomodo se gesserit 588.d. 766.b	Elephantis quomodo pugnatum sub Antiocho Eupatore 419 f	Erica prætorianorum Achazæ præfectus occiditur 321. f
Doris mater Antipatri Herodis filii accusatur veneficii, & quomodo se gesserit 588.d. 766.b	Eleusa oppidum, Sebaste dictum 558. f	Esaia prodigium Ezechie regi exhibet 331. c. objurgat eundem propter thesauros Babylonis monstratos 331. d
Doris mater Antipatri Herodis filii accusatur veneficii, & quomodo se gesserit 588.d. 766.b	Eleutherus fluvius 742.b	Esaie prophetiam cognovisse & credidisse Cyrum regem 377.c
Doris mater Antipatri Herodis filii accusatur veneficii, & quomodo se gesserit 588.d. 766.b	Eleutheri equites 731.b	Esaie vaticinium depravatum 996. c
Doris mater Antipatri Herodis filii accusatur veneficii, & quomodo se gesserit 588.d. 766.b	Eliabus architectus 78.b. 88.e	Esaie natiuitas 26.d. uxores 27.a
Doris mater Antipatri Herodis filii accusatur veneficii, & quomodo se gesserit 588.d. 766.b	Eliacinas pontif. sub Josia rege 335.f	
Doris mater Antipatri Herodis filii accusatur veneficii, & quomodo se gesserit 588.d. 766.b	Eliacimus Josia fil. antea Joacimus dictus accepit regnum paternum, sed tributarium jam factum Aegyptiis 336.a. etiam Babylonis tributum cogitur pendere 336.e	
Doris mater Antipatri Herodis filii accusatur veneficii, & quomodo se gesserit 588.d. 766.b	occiditur 337.d	

INDEX

- circumvenitur à fratre *ibid.* d
 iratus fratri reconciliatur 32.f
 partitur cum fratre habitationem, vocaturque Adonius 36. a
 Elſdras Judæorum apud Babylonem de gentium pontifex, à Xerxe quæ & quanta impetraverit 367. f. 368. a
 quomodo populum mundaverit, & legem ei prælegerit, ac rempublic. reformati mortuiſque ſit 368. 369. 370. per totum.
 Elſon puteus 26. g
 Elſther puella quali fuerit forma 374. b
 ducitur uxor Artaxerxi, & coronatur regina *ibidem*
 Judæorum cladem futuram cognoscens regi indicat 379. e
 impetrat Judæis vitam 380. b
 Elſen, veſtis qualis 85. c. 90. b
 Elſenorum ſecta 617. c. 785. 786. 787. per totum. eorum mirabilis conſtantia, & virtus in bello cum Romanis 787. e. opinio de animæ divinitate *ibid.* g. aliud eorum & diverſum collegium 788. d
 Ethæus Githæus Davidis ſectator præſcitur exercitui 233. d
 Eva quid ſignificet 5. b
 ejus lapſus 5. e
 Evæi populus 14. d
 Evaratus Couſ 760. d
 Evemerus Græcus Judæorum mentionem facit 1051. a
 Evilas, Evilæ 14. b
 Evodus Neronis libertus 635. a
 Eupolemo Græco in hiſtoria Judæorum venia concedenda quod Hebraice neſciverit 1051. b
 Euphrates, fluvius 5. c
 Eurycles Lacedæmonius impoſtor maximus Herodem circumvenit, & domum ejus ſubvertit 573. f. 578. e. 579. f
 Eutyclus Agrippæ libertus & auriga in vinculis detentus 631. b aperit Neroni malevolentiam Agrippæ 633. a
 Eutyclus, auriga Caſi Caſi. 672. a
 Exæcantis aliquem poena 128. c
 Ezecielis prophetia 335. f
 Ezecias Achazæ filius regnum obtinet paternum Hieroſolymis religionem collapſam reſtituit 323. per tot.
ibid.
 à Senacheribo oppugnatur 328. a
 in ſummam adactus deſperationem
 Eſaiam implorat 329. d poſteritatem à Deo exorat 331. a. moritur *ibid.* f
 Ezechias latronum princeps interficitur 725. f
- F**
- Fabatus Auguſti ſervus 587. a
 Fabatus procurator Cæſaris, pecuniis corrupitur 764. d
 Fabii centurionis fortitudo 720. b
 Fames ingens 305. e. 555. e
 Fati potentia nemo poteſt reſiſtere 580. d
 Fauces locus 98. b
 Fauſtus Cornelius primus Hieroſolyma conſcendit 720. b
 Felix Pallantis frater à Claudio ad Judæos miſſus 795. g
 Felix præſectus militum Romanorum invadens Phæſelum vincitur 491. a
 Cl. Felicis procuratoris geſta 796. per totum. vide Cl. Felix
 Ferrei montis ſitus 891. a
 Feſtus procurator ſucceſſit Felici 798. a
 vide Porcius
 Feſtorum deſcriptio 92. f. 93. per tot.
 Filii contumaces & protervi in parentes quomodo mulctandi 126. e
 filiorum Iſraelis jura 121.
 Flaccus Syriæ præſes 629. f
 Flavius Joſephus. vide Joſephus
 Flavius Sylva in adminiſtratione Judææ Baſſo ſuccedit 985. d
 contra Maſſadam militem movet *ibid.* & 986. g. Maſſadam occupat & præſidium imponit, cum exercitu ad Cæſarem redit 994. g
 Fletus, ſylva 219. c
 Florus templi theſauris fruſtra inhiat, a cujus expugnatione depellitur 802. g
 Flori novus dolus & avaritia in oppreſſione Hieroſolymorum 802. f
 mendacium apud Cæſium 803. per totum. vide Geſſius
 Fortes vere qui 206. c
 Fortunatus Agrippæ libertus Romanus miſſus a ſuo patrono 638. c
 Fratris uxorem ducere prohibitum 631. f
 Fratris veri, quos & interitus ipſe ſociavit 1097. a
 Frontonis geſta in cuſtodia 968. b
 Fructus intempeſtivus & præmaturus 123. d
 Furii centurionis animoſitas 720. b
 Furum poena 117. e
- G**
- Gaba, quid ſignificet 186. a
 Gaba equitum civitas cur ſic vocata 832. f
 Gabaenorum injuria in uxorem Levitæ, & quomodo ea propter mulctati 147. 148. 149. per totum.
 Gabaon vicus 238. f
 Gabaonitæ actu ſœdes ineunt cum Jeſu 138. f. qui ipſi contra Hieroſolymitarum regem ſuccurrit 139. e
 Gabath, Saul vicus 907. d
 Gabinus præſectus militum Pompeji 473. c. ejus geſta 476. 477. 478. per totum.
 Gabinus Scauro ſuccedens quid geſſerit clari 721. 722. per tot. 980. e
 Gadara reſtaurata 720. f
 Gadare optimates legatos ad Veſpaſianum mittunt, ſequæ dedunt 888. e
 Gadarenſes Herodem fruſtra apud Cæſarem accuſant 540. b
 Gadæ nativitas 30. g
 & filii ſeptem 52. c
 Gadus propheta Davidi unius è tribus malis offert electionem 244. d
 Galades colis & Galadena regio 32. e
 Galatæ à quibus denominati 13. a
 Galba imperator creatus 893. c
 in medio foro necatus *ibidem.* 896. d
 Gales infectans Abimelechum Gedeonis nothum, proditur à Zebello 156. f
 Galgala quid ſignificet 117. d
 Galilææ & regionis trans Jordanem quanti reditus fuerint 782. g
 Galilæa minor quæ 832. f
 Galilææ utriuſque deſcriptio *ibid.*
 calamitas 834. per totum.
 Galilæa tota à Romanis ſubacta 879. e
 Galilæorum & Samaritanorum conſictus 794. g
 Galilæi contra Romanos 828. f
 Galilæi ab infantia pugnaciſſimi & omni tempore plurimi 833. a
 Galilæorum quot millia Japhæ occiſi 848. g
 Galilæorum nova inventa & ſactiones Hieroſolymis 897. b
 Gallie motus 890. b
 Gallie bellum deſcit *ibid.*
 Gallie ſitus deſcriptus 806. e
- Galli centurionis facinus apud Gamalam 865. e
 Gallos ſub mille & ducentis militibus ſervire, quibus penè plures habuerint civitates 806. g
 Gamala filius Jeſu 873. b
 Gamala civitas rebellat 863. a
 ejus ſitus *ibid.* & 846.
 exciſa 868. b
 Gamalenſium fides in Romanos 1000. f
 Gamalenſium cum Romanis acres conſictus 864. 865. 866. per tot.
 Gamalenſium cades a Romanis 867. c
 Garizin mons 5. c
 383. g
 Gaulanitis regio deſcit ab Agrippa 1013. a
 Gazam nequeunt capere Iſraelitæ 146. a
 Gazæ à Jamnæ obſeſſi captique 459. c
 Gazara Palæſtinæ urbs à Salomone biſ reſedificata 268. d
 Gedeon quomodo Hebræos ſervitute exemerit 154. 155. per totum.
 quot filios habuerit 155. f
 Germani vici ſitus 794. f
 Gemello renunciat amicitiam Herod. 567. g. 568. a
 Genefar lacus deſcriptus 619. d.
 869. d. ejusdem nominis deſcripta *ibid.*
 Gentium enumeratio quæ Romano imperio ſubduntur 805. 806
 Gentium qui verenda Judæorum more circumciderunt. enumeratio 1047. a
 Gentibus ſingulis quomodo a ſuis autoribus nomina ſunt indita 12. f. 13. 14. per totum
 Geon fluvius, & quid ſignificet 5. d
 Geraſeni quomodo ſe erga Judæos habitatores ſuos geſſerint 815. f
 Gergeſi, populus 14. d
 Germanicus veneno ſublatus 611. a
 Germanicus qualibus moribus 634. b
 Germanicus Claudii Cæſ. frater 694. a
 Germanus iugur victus Agrippæ vindicta vaticinatur 633. f
 Germani qualis gens 661. c
 Germanorum deſcriptio 807. a
 eos octo tantum legionibus Romanorum domitos *ibid.*
 Germanorum agmina & bellum civile ab Antonio primo & Mutiano ſecundatur 893. d
 Germani Capitolii collem occupant 901. e
 Germani viribus corporum laudati 961. g
 Germanorum magna ex parte deſectio à Romanis 971. b
 deſectionis cauſæ *ibid.*
 Geſus Moysiſ filius 64. e
 Geſſius Florus Judææ procurator quomodo Judæos ad arma contra Romanos capeſſenda compulerit 702. d
 & quam malus fuerit vir *ibid.*
 Geſſii Flori procuratoris qui Albino ſucceſſit, crudelitas, impudentia & verſutia 798. d
 avaritia apud Cæſarienſes 799. d
 nova crudelitas in Hieroſolymitanos 801. a. Vide etiam Florus
 55. d
 Getheris Arani filius 14. b
 Getuli populus 145. f
 Gigantum reliquiæ in Hebrone 17. f
 Gigantum poſteritas à quibus perdomita 17. f
 Gimon propheta Baſani quæ mala ipſum maneat. vaticinatur 283. f
 833. d
 Ginzæ vicus 833. d
 Giſcala Galil. oppidulum indomitum 868. e
 Giſcala

I N J O S E P H U M.

Giscala succenditur & diruitur 1001.e
Giscala à Josephi militib9 diripitur, prædaq;
 popularibus conceditur 8:8. per totum
Giscalorum status 1001.d
Glaphyra Archelai Cappadocum regis fi-
 lia nubit Alexandro Herodis fil. 549.c.
 odio prosequitur Salomem 564. b. occi-
 so marito remittitur ad patrum cum do-
 te 583. c
 nubit Archelao Herodis filio, Alexan-
 dri fratri 613. f
 item Jubæ 614. d
 ejus somnium & mors ibid. e
Gobolitis regio 36. d
Godolias Acani filius præficatur reliquiis
 Hierosolymorum 343. a
 humaniter tractat Judæos profugos ib.
 ejus pietas, sed illi noxia 344. a
 occiditur ibid.
Goliethi Gittai statura & insolentia 187. e
 interitus 189. c
Gomor, Gomarenfes 13. a
Gorgias a Juda Machabæo victus 414. e
 vincit Josephum Zachariæ 418. b
Gorion filius Josephi, & Simon Gamalie-
 lis contra libertatis corruptores hor-
 tantur & concionantur 873. a
 occiditur 885
Gotarzes Parthorum rex 688. a
Gotholia Achabi filia, uxor Jorani Hie-
 rosolymorum regis 306. g
 Davidis familiam quantum potest
 tollit & regnum administrat 311. g
 312. a. & regno & vita privatur ope-
 ra Joadi 312. per tot. & 313. a
Græcorum & Judæorum dissidium 649. c
Græcis turpissimum visum Judæis infe-
 riores fore 797. f
Græcos bisternis fascibus Romanorum
 obedire 806. a
Græcorum omnia nova & heri nuperque
 facta 1034. a
 eorum regiones innumera corruption-
 nes invasere rerum memoriâ delen-
 tes, ibid. Sera cognitio literarum ibid.
 philosophi primi Ægyptiorum Chal-
 dæorumque discipuli 1034. e
Græci posteriores Tinzum in plurimis
 mendacem ostendunt. ibid. g
Græci ab initio nulla cura fuit historiz
 conscribendæ 1035. b
Græcorum historicorum elegans descri-
 ptio 1034. 1035. 1036. 1037. per tot.
Græcorum legistatores antiquissimi qui
 1070. c
Græcorum dii descripti 1077. & seqq.
 per totum. eorum legistatores poetis
 potestatem dederunt, ut, quos vellent
 deos, introducerent, rhetoribus vero, ut
 decreta de rebus publicis, quæ vellent,
 conscriberent ibid.
Grando apud Ægyptios ante Moysen nun-
 quam visa 64. b
Grapte cognata Isitæ regis Adiabænorum
 aulam regiam Hierosolymis ædificavit
 897. e
Gratus militum præfectus Simonem He-
 rodis filium obtruncat 608. a
 suis succurrit 608. e 780. b
Gravidam calce percuciens quomodo ple-
 stendus 128. a
Gymnasia Herodis 748. c

H.

H Ai vide Aina
Heberus Hebræorum auctor 15. a
Hebræorum declinationis forma ibid.
Hebræorum nullus regnante Salomone
 servile opus faciebat 269. e
Hebræi bis ultra Euphratem ducti capti-
 vi 345. d

Hebron expugnatur, & conceditur Levi-
 tis 145. f
Hebronis oppidi antiquitas 17. d
Hecæraus Abderita 1048. b. 1050. a
Hecatombæon mensis 110. c
Hecatontomachi Alexandri Jamnæi 457. f
Hellanicus ab Acusillao de genealogiis
 multum discrepat 1034. g
Helcanes Levita & ejus uxores ac liberi
 169. b
Helena Adiabænorum regina transiit ad
 religionem Judæicam 683. f
 ejus monumentum Hierosolymis 913. c
Helenæ Monobazi regis matris regia
 Hierosolymis 920. c
Helias vide Eliæ
Heliopolis 53. a
Helonis principatus Hebr. 159. b
Heniochi Romanis subiecti 806. b
Heoron, arca tabernaculi 181. f
Herennius Capito procurator Jamnæ
 630. c
Hermæus qvi & Danaus denominatus
 1052. d
Hermippus Græcus historicus diligen-
 tissimus 1046. e
Hermogenes Græcus Judæorum men-
 tionem facit 1051. a
Herodes Agrippæ frater, rex Chalcid 679. f
 moritur 690. d
Herodes Antipatri filius 479. d
 Hierosolymorum dux constituitur,
 Ezechianque cum aliis prædonibus
 afficit supplicio 483. b
 infantum ob eadem exosus dicit cau-
 sam 484. b
 præficatur Cæsariæ. 485. b
 Romanorum benevolentiam captat
 & assequitur 489. c
 Malichum trucidat 490. f
 Antigonom Aristobuli profligat 491. d
 uxores & liberos sibi parat, ac M. An-
 tonium corrumpit ibid. e. & 492. a
 accusatus de tyrarcha constituitur 494. a
 strenue pugnat ibidem
 elabatur ex hostium insidiis 496. b
 difficilibus prosecutionibus exercetur
 usque Romam 498. d
 rex Judææ à Senatu Roman. declara-
 tur 499. c
 ex Italia navigat, & pugnat contra
 Antigonom 499. 500
 prodigiose servatus bis 505. c. & f
 Hierosolyma expugnat, & Antigo-
 num capit 507. c
 Antonio donat 508. a
 Aristobulum pontificem occidit 513. e
 à Cleopatra ad stuprum sollicitatur 518. e
 bellum Aræte infert 519. d
 concio ad milites 521. b
 Hyrcanum occidit 525. a
 quomodo amicitiam Antonii excusa-
 rit apud Cæsarem, & regnum ab eo
 obtinuerit 526. d
 Mariamnem uxorem interficit & ma-
 gnifice donatur à Cæsare 529. a 530. b
 necatam à se uxorem luget miris mo-
 dis 530. e
 efferatur ad eadem amicorum quo-
 rumcunque & ad omnia mala incli-
 nat 531. d 532. 533
 arces in suam tutelam extruit 535. a
 fami urgenti succurrit 536. b
 quomodo subditos in officio conti-
 nuerit 537. g
 Cæsaream condiderit, & à Cæsare sit
 muneratus 539. b. 540. 541
 salutem Agrippam 540. b
 extruit templum Cæsari, & tributo-
 rum partem subditis remittit, & con-

venticula populi prohibet, & Essenos
 magnificat 541. b
 templum novum ædificat Hierosoly-
 mis sumtuosiss. 543. e
 legem statuit de furibus novam 548. a
 navigat ad Cæs. & reductis Roma li-
 beris dat uxores, Agrippamque hono-
 rat 548. 549
 quartam tributorum partem suis re-
 mittit 553. d
 ipsius familia domesticis agitur dis-
 sidiis 554. e
 filios suos apud Cæs. accusat 555. f
 quinquennale certamen celebrat, ar-
 ces condit 559. c
 multaque alia 561. b
 qualis ingenii, ibid. pecuniis destitu-
 tus Davidis sepulchrum recludit 563.
 b. omnes conjunctos habet suspectos
 565. 566. 567. 568. 569. à Syllæo iniquè
 accusatur apud Cæsarem 572. a
 accusat filios apud consilium Beryten-
 se 578. a
 strangulat 580. b
 liberis ipsorum prospicit 583. f
 quas ipse uxores habuerit & sobo-
 lem ib. 617. f
 Antipatrum damnatum in vincula
 conjicit 591. e
 morbo correptus testamentum confi-
 cit 595. f
 morbus qualis fuerit 597. e
 sub mortem liberalissimus & crude-
 liss. 598. b
 vim sibi conatur inferre, & Antipatrum
 jubet occidi 599. d
 testamento mutato moritur ac fune-
 ratur 600. c
 testamēto ejus confirmato quantū filiis
 ipsius patrimonium superfuerit 611. e
 præficatur Cæsariæ, & strenue agit 715. f
 accusatur Hyrcano à malevolis 726. b
 vindicat patris mortem 728. e
 ejus victoriæ 729. b
 accusatur ib. e
 quomodo se gesserit in pugna contra
 Antigonom & Parthos 730. f
 731. 732. ædificat & multis premitur
 malis 733. f
 Romani navigans jacturam facit ib. e.
 rex Jud. constituitur 734. b
 Antigonom expugnat & latrones 735.
 a. & seq. fratris mortem ulciscitur 738. f
 in gravi incidit pericula 739. b
 Syros & Arabes vincit 742. e
 conciliat sibi Julium Cæs. 742. b
 ædificat, amicos ac parentes honoribus
 afficit 746. 747. 748. & seqq.
 athletam & venatorem agit ac bella-
 torem 749. d
 dissidet cum filiis duob. & uxore 749.
 f. 750. 751. conciliatur filiis 751. g
 iterum dissidet cum ipsis 755. c
 accusat filios apud Cæs. & Beryti 760. c
 occidit 761. f. 793. g
 occisorum liberis prospicit 762. c
 quot uxores & liberos habuerit 763. a
 ejus domus iterum conturbatur dissi-
 diis 763. e
 Pheroram extrudit 764. f
 accusat, filium Antipatrum 770. a
 morbo corripitur lethali 771. g. 772. a
 crudelitas ejus & mors 773. e
 quomodo Romanum adduxerit exer-
 citum 930. b
 instaurat civitates 980. e. 988. e
Herodes Herodis fil. Juliada condit 618. f
 tetrarcha fit, ibid. e. recipitur in ami-
 citiam Neronis 619. d
 quomodo perierit 620. c

INDEX

- Vitellium in se concitat 635. e
 bello ab Areta superatur 626. e
 Herodiadis amore capitur 626. b
 uxoris importunitate in exilium de-
 truditur 638. g
 quali fuerit ingenio 679. f
 Herodes Herodis fil. Tiberiadem & Ju-
 liopolim condidit 789. b
 a Caio Cesare ob avaritiam increpitus
 in Hispaniam cum uxore fugit 790. d
 quando decesserit & quos liberos re-
 liquerit 793. f
 Herodias Agrippæ foror. Herodis junio-
 ris uxor 626. b
 odio prosequuta fratrem se suumq; ma-
 ritum in exilium coniecit 638. g. 649. a.
 ejus exprobrationes & stimuli 790. c
 Herodion conditur 497. b. 732. 748. c
 Herodotum cuncti mendacem osten-
 dunt 1035. a. Romanorum non me-
 minisse 1038. g
 Herodotus erroris argutus 129. a
 Herodotus Halicarnassensis Judæorū gen-
 tem non ignoravit 1047. a
 Heroum oppidum 52. d
 Hesiodus ab Acusilao in quæm magnis
 corrigatur 1034. g
 Hettan prædium 172. a
 Hezrubus dux captus 155. b
 Hieremix prophetæ vaticinium & epice-
 dion Josæ conscriptum 335. f. & seqq.
 damnatur, iterum absolvitur 336. f
 aufugit 337. b
 Hieremias in carcerem conjectus tor-
 quetur 339. c
 in coenofum puteum præfocandus
 demittitur, verum rursus liberatur.
 339. f. non vult proficisci Babylonem
 343. b. donatur magnis muneribus &
 alia ejus gesta ibid. c
 Hieremias consulens Joanni Careæ ab-
 ducitur ab eo in Ægyptum, ubi Ægy-
 ptis captivitatem indicat 345. c
 ejus vaticinia celebrata 929. e
 Hierichus urbs 112. a
 excinditur, & restaurator ipse diris
 devovetur 137. b
 Hierichus desolata 890. f
 ejus agri descriptio ibid. g
 Hierichontis fons ex pestilenti & infru-
 gifero saluberrimus, & feracissimus ab
 Heliseo factus 891. d
 Hierichuntii agri bonitas 141. c. 473. b. 518. d
 Hieroboamus Nabathæi filius vaticinio
 cognoscens se futurum regem popu-
 lum ad defectionem sollicitat, effugit
 Solomonis iram 274. c
 decem tribuum rex eligitur & Sici-
 mis habitat 276. a
 duasque vitulas aureas facit, & tem-
 pla ibidem b
 brachium ejus apoplexia tangitur,
 & inde a pseudopropheta seduci-
 tur 277. g. 278. f
 filio suo ægrotante quid responsi acce-
 perit a propheta 280. b
 contra Abiam ducit exercitum 281. a
 vincitur ac moritur relicto regni suc-
 cessore Nadabo 282. c
 familia ejus cuncta tollitur ibid. e
 Hieroboamus Joæ filius regnum Israeli-
 tarum excipit 316. b
 Syriam suo regno licet impius adiecit
 ibidem. moritur Zacharia filio hære-
 de relicto 318. f
 Hieronymus historicus Judæorum 1050. f
 Hierosolymæ rex cum vicinis regibus oc-
 ciditur 139. f
 Hierosolyma oppugnatur, inferioreque
 parte capitur 145. f
 Hierosolyma civitas Davidis dicta, &
 quomodo exardescit 218. b
 Hierosolymorum thesauri auferuntur.
 moenia ad trecentorum cubitorum
 spacium diruuntur per Joam 317. e
 Hierosolymorum captivitatem qui pro-
 phetæ prædixerint 335. f
 Hierosolymorum captivitas, directio, &
 a fundamentis vastatio 342. per totum
 Hierosolyma capitur ab Antiocho Epi-
 phane, templumque ejus spoliatur
 & prophanatur 409. a
 restituitur tam urbs quam templum 415. d
 Hierosolyma & templum a Pompejo ex-
 pugnata 473. e
 Hierosolyma diripitur a Parthis 497. d
 Hierosolyma ejusque templum cur deus
 averfatus 695. d
 Hierosolyma ad summam felicitatis e-
 valuisse fastigium & ad extremam esse
 dejecta miseriam 707. d
 expugnantur ab Antiocho Epipha-
 ne 709. c
 a Pompejo magno capiuntur 819. d
 diripiuntur a Parthis 732. g
 oppugnantur ab Herode 741. a. per
 totum
 Hierosolyma Judææ umbilicus, ejusque
 situs. 883. g
 descriptio 92. e. per totum & 1049. c.
 Hierosolyma bello, dominatione, sedi-
 tione laborat 887. g
 Hierosolyma quando & quoties capta
 vastata 969. e
 quando in ea templum ædificatum
 ibid. c. ejus origo & finis ibid. f
 Hierosolyma non idem voce Judaica
 quod Græca significat 1059. d
 Hierosolymitanis fame laborantibus suc-
 currit Helena 686. e
 Hierosolymitanorum supplicatio 795. b
 Hierosolymitani officiose Agrippæ, &
 Politiano obviam progressi 803. e
 Hierosolymitanorum & Romanorum
 seditio 811. a
 Hierosolymitanorum luctus publicus
 813. e
 Hierosolymitanorum turbe & indigna-
 tiones propter Josephum 816. d
 Hierosolymitanorum miserabilis clades, &
 fuga ad Vespasianum 886. d. e
 Hierosolymitani prima aggressione su-
 periores 907. f
 in legionem decimam excurrunt 909. a
 eorum insidiæ contra Romanos 911. b
 seditiones perpetuæ 920. d. per tot.
 conflictus cum Romanis 920. d. & seqq.
 pugnant circa machinas Romano-
 rum 922. b
 valde terrentur 926. e
 eorum pertinacia 928. e
 aurum deglutiunt 931. e
 crudeliter afficiuntur 932. e
 Romanos inuitos ad suum excidium
 coegere 933. b
 Hierosolymitanorum calamitas, & ela-
 des miserrima 932. 933. e
 pertinacia crudelis 928. e
 conflictus 935. e
 fames 937. d
 profugia ad Romanos 939. e
 eorum qui transfugerunt, una no-
 ste viscera duorum millium patefacta
 sunt 940. a
 famis incrementum horribile 941. c
 Hierosolymitanorum quam multa mil-
 lia paucis diebus per unam portam
 elata 941. a
 egenorum quod millia portis eje-
 cta ibidem, b
 confictus cum Romanis circa aggeres
 943. c. pugna magna & ferox 946. d
 mendacia inter leditiosos 949. c
 pertinacia insana ibid. pugna atrox
 circa custodias 950. d
 pugna circa templum 952. e
 dolus contra Romanos 953. b
 fames 954. b. pugna circa porticus
 956. a. circa templum 459. e
 strages & fuga incendio templo 459. a
 sex millia in porticum confugiunt, se-
 que salvari ex propheta falso seducun-
 tur 459. g. 960. a
 plurimi confugiunt ad Titum 966. b
 infinita multitudo venit ibid. strages
 crudelissima, incendium, fames, capti-
 vitasque 967. 968. per totum
 Hierosolymitani soli quanta bonitas 141. e
 Hiezeclis prophetæ 335. f. 338. e
 Hin, mensura qualis 88. d
 Hippeni Judæos suos cohabitantes male
 tractant. 815. d
 Hippici turris descriptio 914. d
 Hippodromos locus 773. c
 Hiranus Tyriorum rex, Salomoni quid
 ad templum Hierosolymis contulerit
 1042. c. multatus quod Salomoni pro-
 posita ænigmata solvere non potuit
 ibid. f. ejus gesta ibid.
 Vide etiam Iromus
 Hispani quando & quemadmodum Roma-
 nis subditi 806. g
 Historia apud Barbaros solennior quam
 Græcos 1038. b
 historiarum scriptori quæ curanda 468. b
 historiarum veritatem à Judæis honorari, à
 Græcis vero negligi 707. e
 historiarum veræ quod indicium 1035. e
 historiarum scriptoribus non idem scopus
 1. in principio
 historicus mendax quantum à falsario in-
 strumentorum differat 1024. e
 historicus quis laude dignus 706. f
 historici quod officium 1024. f
 Holocaustoma sacrificium cur dictum 914
 Homeri poemate nullum vetustius 1034. d
 quomodo conservatum ibid.
 homicidarum invitatorum æstus 18. d
 homicidii incerti inquisitio qualis fiat
 122. f. 123. a
 hominis creatio 4. e
 hominis ætatis quis terminus præscriptus
 8. e. 15. e
 homines quando degenerare à virtutibus
 ad vitia cœperint 7. c
 hominum commercia quibus vitanda 944
 hominum ingenium quam sit male 1071. a
 Homonææ loci nomen 1020. e
 hortos pensiles a Nabuchodonosoro ex-
 tractos 350. a
 hospitii reverentia 1021. 1071. d
 hyc vocis significatio 1040. e
 hyoscyami descriptio 86. b
 Hyperbæretæ mensis 92. c. 263. b. 286. b
 Hyrcanium vicus 742. d
 Hyrcanus Alexandri Jannæi filius consti-
 tuitur pontifex 716. d
 federatur fratri, & ociosam vitam ele-
 git 468. d. & 717. d
 cur ignavus habitus & fugerit ad A-
 retam 469. d
 Scuri amicitiam frustra ambit 471. b
 disceptat apud Pompejum cum fra-
 tre 472. a
 redditur ei pontificatus 475. a. 481. e
 e. honoratur ab exteris genti-
 bus 482. d
 honoribus ab Julio Cæsi. afficitur 486. a
 capitur & amputantur auriculæ
 ejus 497. c. 732. a. p.

IN JOSEPHUM.

a Parthis dimissus ad Herodem rever-	Jahel. vide Jale	ria quæstioni dividit tribubus
tatur, a quo perfide tractatur 511. per tot.	Jairus Galadenus, princeps Hebr.	totum. præcipit eis ut reliquias Chana-
occiditur tandem ab eodem 525. a. 749. f	Jale Syfarem occidit	nzorum tollant
quali fortuna, per omnem vitam fuerit	Jalus custos thesaurorum Davidis	moritur
agitatus	Janiz regni termini	144. f. 145. a
Hyrcanus primus ejus nominis pontifex	Jannæus Alexander, quære Alexander.	Jesus Phabetis filius pontificatu privatur
624. d	Japha vicus	537. d
Hyrcanus quomodo a Ptolemæo sororio	Japhæ munitiones	Jesu pontificis ad multitudinem Hieroso-
tractatus & Antiocho Eupatore, tum	Japhetus filius Noe	lymitanam oratio 878. 879 per totum.
gesta ipsius	ejus soboles quanta, & quibus genti-	mors
bus felicitas	bus nomina dederit	ejus virtutes celebratæ
710. f	12. f. 13. a	883. b
iterum fit pontifex	Japhthes accitit ad principatum Israe-	Jesu Saphiz filii facinora 1003. e. & 1008.
720. e. 724. f	litarum	1009. 1020. 1021. per totum
pontificatus confirmatur & regnum	viator filiam suam deo mactat. ibidem. e	Jesus Sapphæ filius
datur Judææ	726. f	822. d
Hyrcanus Josephi Tobiz filius adole-	Jar, mensis	Jesus Thebuti sacerdos Titio sacra do-
scens ingeniosus	Jardan vicus	naria tradit
404. 405. 406. per	Jaron, alias Jesus, Oniz pont. filius, pon-	966. c
totum	tificatum fratri extorquet	Jesus Tobiz filius quid gesserit 857. 858.
ejus gesta & mors	408. c	860. per totum
Hyrcanus Simonis Matthiz filius effu-	Jaron ut pontifex constituitur quantum	Jesus Amasis fil. Ramatham expugnat, &
git Ptolemæi insidias, & principatu	et is numeravit Antiocho	inungitur rex Israelitarum
potitur	1087. g	308. b
oppugnatur ab Antiocho Sotere 449. a	Jauanes Japheti filius	Jezabelam & omnem Achabi & O-
pacem ab eo redimit 449. a	13. a	choziz cognationem tollit
Davidisque thesaurum tribus millibus	Jazarus pontificatu privatur	310. a
talentorum imminuit	618. e	Bali sacerdotes extirpat
449. g. 450. a.	Jaziel propheta vaticinatur Josaphato	311. d
urbes ab hostibus ablatas recuperat,	298. c	contemptor & ipse numinis moritur
pacemque cum Rom. init	Jazon urbs spoliata & concremata per	Joaza filio successore relicto
450. d	Judam Macchabæum	313. f
Samariam obsidet & radicitus tollit,	416. c	Jes prophetæ arguit Josaphatum 297. a
cumque deo colloquitur	Iberi, populus	Jezabela quam mala mulier
452. per to-	Ibes serpentibus infestæ	287. d
tum. ejus felicitas & mors	58. d	minatur Eliz interitum
454. a	Ides scelus & supplicium	288. c
somnium de filiis quale aliquando	Idumæa unde dicta	Nabathum curat lapidibus obruen-
habuerit	Davidi subdita	dum
456. b	222. f	289. d
	ejus tumultus	præcipitata de turri ab equitibus pro-
	779. g	culcatur
	Idumæi, quomodo circumcissionem &	310. a
	religionem admiserint	71. b
	450. e	Immundi qui Moyfi
	Idumæorum nationis descriptio 877	94. c
	viginti millia cum ducibus quatuor	Impedimentorum custodibus æque ac
	Hierosolymam veniunt	pugnantibus prædam partiendam 107.
	ibid. g	f. 108. a
	seditio & tumultus	Imperatores Rom. semper honoraverunt
	880. g	& ornaverunt templum Hierosolymi-
	Idumæi cum viginti quinque millibus	tanum
	contra Simonem Gioræ	940. e
	894. f	Imperii Romani fines quousque
	Joannis Leviz pecunias prædantur	805. f
	897. e ad Titum supplices veniunt 965.	857. b
	g. scelerata eorum facta repetita 980. a	Indorum mortis descriptio enarrata 991. e
	Jebostus Sauli filius constituitur rex 212. c	Injuria maxima quæ
	amittit regnum	122. d
	214. b	Inventa debere restitui
	occiditur per insidias	127. f
	216. c	Inundationis universalis descriptio 8. e
	sepelitur honorifice a Davide	Joabi cum Abenero pugna
	216. g	212.
	Jebusæi populus	Abenerum turpiter occidit 214. f. 215. a
	14. d	exercitui præficitur Davidis
	Jebusæorum ludibrium in Davidem	222. f
	male ipsi cessit	Syros vincit
	217. f	224. e
	Jechonias. vide Joachimus. nam bino-	Davidis nomine belligeratur fortiter
	minis fuit	225. 226. per totum
	Jephthe. vide Japhthes	ingeniosum commentum fingit 228. b
	Jesraela urbs	Abesalomum interimat
	288. c	234. c
	Jesseus filius Obedæ	Davidem Abesalomum lugentem in-
	164. e	crepat
	Jessæi filii qui	235. d
	186. c	præfectura privatur
	Jesus Christus describitur	238. d
	621. f	Amasim interficit & Sabzum perse-
	Jesus Anani filius prædixit Hierosolymæ	quitur, caputque ipsius ad regem per-
	excidium	fert, & restituitur pristina præfe-
	961. a	ctura
	Jesus Damæi filius fit pontifex	238. f. 241. e
	698. c	populum censet
	Jesus Gamalielis filius fit pontifex	244. b
	699. a	occiditur
	Jesus dictus Oniz frater pontificatu ho-	254. e
	noratus, & mox eo privatus	Joadus quomodo Gotholiam regno spo-
	408. b	liat & occidit. Joasumque regno præ-
	Jesus Naveci filius exercitui præficitur,	ficat
	& vincit Amalecitas	312. a. 313. a
	75. a	studet templo restaurando & mori-
	Chananzæ explorationem indicat	tur
	318. c	314. a
	suis commilitonibus, & territis red-	Joachabis nativitas & quid significet 167. a
	dit animum	Joachimus Jesu filius pontifex
	99. a	367. f
	Moyse eum sibi successorem defi-	Joachimus Joacimi fil. in regnum pater-
	gnat	num constituitur
	118. c	337. d
	prædicat, quæ gesturus erat	abducitur in captivitatem Babylo-
	131. c	nem 338. a liberatus e vinculis regiz
	Chananzam explorat	præficitur 350. c
	134. b	Joachimus Josiz, vocatur Eliacimus, accipit
	Jordanem cum exercitu superat	regnam patris tributarium Ægyptiis
	135. f	factum
	Hierichuntem sine labore capit	336. a
	136. d	tributarius etiam fit Babylonius
	& Ainam exindit	336. d
	138. d	occiditur
	Gabaonitis federatur, capitque quin-	337. d
	que reges	
	139. b	
	reges Libano vicinos expugnat	
	140. c	
	munit civitates ibid. terram victo-	
	277. e	

I N D E X

- Joacimus pontifex mortuus 370. g
 Joannes, alias Hyrcanus. vide Hyrcanus.
 Joannes Ananiz filius Gophnitica & A-
 crabatena regionum rector designatus 822. e
 Joannes Asamonai fil. occisus 710. b
 Joannis Baptistae interitus 626. f
 Joannes Carez filius dux profugorum
 Hierosolymitanorum fideliter consu-
 lit Godoliz 343. g
 Hinnem Godoliz interfectorum per-
 sequitur 344. e
 consulit Hieremiam, & ipsum in A-
 gyptum abducit 345. a
 Joannes dux militum Jonathae 293. c
 Joannes Effesus Tammam missus, ut to-
 parchiam administraret 822. e
 Joannes Gaddis Matthiae fil. 410. g
 Medabensibus Amarae occiditur 428. c
 Joannes Idumaeorum dux ab Arabe quo-
 dam sagitta occisus 922. g
 Joannes Judae fil. in pontificatu succedit
 patri & fratrem in templo occidit 382. e
 moritur 383. b
 Jonathae ac Judae fratris Joannis interi-
 tum vindicat 382. e
 Bacchidem adigit ad ineundum secum
 amicitiam 430. a
 ejus amicitiam tam Demetrius quam
 Alexander Antiochi Epiphanis am-
 biunt 430. c. 431. b
 Alexandro quam fuerit gratus 434. f
 vincit Apollonium Davum 436. b
 amicus fit Demetrio Nicanori 438. b
 sociat se Antiocho Alexandri contra
 Demetrium 440. a
 deferitur a suis, tamen vincit, & reno-
 vat foedera 440. f
 capitur per prodicionem 444. d
 occiditur ibid. g
 Joannis Levi filii Giscalensis facinora
 1001. 1003. 1004. 1005. 1006. 1013. 1014.
 1016. per totum. Giscalam Josephi jus-
 su mero cinxit 823. b
 ejus proditio & doli varii 824. a
 dolus novus 826. b
 fuga cum mille Syris fugitivis 827. a
 ad defectionem incitat 868. d
 Titum fallere conatur 869. d
 Hierosolymam fugit 869. f
 ejus excusatio apud Hierosolymitanos
 870. f
 Hierosolymitanis exitii causa 876. a
 malitia, crudelitas & gesta 887. 897.
 898. 920. 923. 925. 931. 932. 933. 936. 940.
 943. & seqq.
 Joannis Levitae confictus 905. a
 Joannis pontificis monumentum 920. f
 Joas seu Joazez Joazez fil. patris regno po-
 titur 326. a
 moriens regnum filio Hieroboamo
 relinquit ibid. b
 contemnit Amasiam minas, quem ca-
 pit in pugna 317. c
 perit ibid. f
 Joasus Ochoziz filius quomodo a Goto-
 liz sagitta servatus, & rex constitu-
 tus 312. a
 a religione deficit & legibus 314. d
 Zachariam Joadi filium in ipso templo
 lapidat ibid. c
 agrotans occiditur 315. a
 Joazarus dux missus contra Josephum
 Matthiae filium 827. c
 Joazarus Josepho invidet 1013. c
 Joazarus privatur pontificatu 618. e
 Joazas seu filius regnum paternum asse-
 quitur 313. g. 315. b
 Dei beneficio liberatus moritur 315. d
 Joazus Josiah fil. regnum paternum ca-
 pit, vir impius captivus in Aegyptum
 abducitur & moritur 331. g. 336. a
 Jobacchus torrens 33. b. 111. d
 Jobel fil. Lamechi 7. d
 Jobelus quid significet 96. e
 Jobeli anni remissio & libertas ibid.
 Jochabel mater Moyses 55. f
 Jodes, a Moabitis oppressos Hebraeos li-
 bertati restituit 151. d
 Johel Samuelis fil. quomodo se in princi-
 patu gesserit 173. a
 Jonas propheta vaticinatur Hieroboamo
 Amasiz filio 3. 8. a
 quomodo ad Ninivitas missus sit, & in
 mare projectus ac a ceto haustus post
 triduum vivus in terram revocatus 318. c
 Jonia unde sic dicta 13. a
 Jonici Judae apud Agrippam queruntur
 Gentilium injurias 550. e
 Jonum in Judaeos odium 398. d
 Jonatas Anani fil. 676. c
 pontificatum oblatum, respuit ibid.
 & ejus gesta 795. d
 Jonathas Asamonai fil. Antiochi Epiph.
 filio reconciliatur, capitur a Tryphone
 & occiditur 710. c
 Jonathas Sauli filius castrum Palastino-
 rum expugnat 179. c
 hostes unico tantum armigero comi-
 tatus aggreditur 181. c
 animositas & honestas 181. f
 amor in Davidem 191. c. 193. f
 foedus cum eo 193. f
 cadit in pugna contra Palastinos 208. c
 ejus posterum quo honore a Davide affe-
 cti 213. b
 Jonathae cujusdam Sadduczi cum Phari-
 saeis contentio 453. f
 Jonathas homo viliss. provocat ad singu-
 lare certamen Romanos 922. c
 Pudentem equitem Romanum inter-
 ficit, & a Prisco centurione sagitta
 transfigitur ibid. & 953. a
 Jonathas Matthiae fil. 411. a
 defuncto fratri Judae succedit imperii
 administratione 428. a
 Jonathas Phariseus 1013. f
 insidiatur Josepho, servatur 1018. 1019.
 iterum insidiatur eidem 1020. 1021.
 Jonathas pontif. perimitur 695. c
 Jonathas pontifex primus Massadam ad-
 ficavit, & nomen id imposuit 987. d
 Jonathas qui alias Jonadab, socius Am-
 monis 218. d
 solatur Davidem 227. f
 Jonathas Samae fil. sternit virum sex cu-
 bitorum 242. f
 Jonathas sicariorum princeps circa Cyre-
 nen 996. e
 ejus supplicium 997. d
 Joppe a Cestii militibus capta, direpta &
 incensa 818. a
 bis a Romanis funditus excisa 855. g
 ejus situs descriptus ibid. c
 Joppensium interfectorum quot millia
 818. a
 Jotamus Achabi fil. in regnum pater-
 num succedit 300. a
 Moabitis expugnat 301. d
 monitus ab Elizeo cavet Syrorum in-
 sidias 303. c
 fame urgente Elizeum jubet interfici,
 cujus mandati cum mox poenitet 304. b
 liberatur ab obsidione Adadi 305. a
 in oppugnatione Ramathae sagitta
 vulneratur 308. a
 occiditur ab Ieu, & cadaver ejus in a-
 grum Nabothi projicitur 309. c
 Joramus Josaphati fil. succedit in regnum
 paternum 301. a
 fratres & amicos paternos occidit 306. f
 deficiunt ab eo Idumaei alique gentes
 aliquot 307. a
 cognoscit suum fratrem ab Elia, & mor-
 tuus tractatur pro merito 307. f
 Jordanis refectus mortuus 890. a
 Jordanis fontes & cursus 861. a
 Josabetha Ochoziz soror germana quo-
 modo Joasum servavit 111. g. 312. a
 Josadocus pontifex Babylonem victus
 ducitur 342. e
 eximitur vinculis 343. a
 Josaphatus a commentariis Davidis 222. g
 Josaphatus Asani fil. in regnum paternum
 succedit 385. c
 praedia urbibus suis imponit, & colla-
 psam religionem restituit 293. a
 quantos habuerit exercitus 222. a
 293. e. incipitur ab Ieu propheta, pie-
 tatemque ac justitiam colit 297. a
 Ammanitas & Moabitis citra sangui-
 nem vincit 298. e
 cum Joramum bellum infert Moabitibus
 moritur 300. d
 Josaphatus Antipatri filius 713. d
 oppugnat ab Antigono 499. f
 quomodo perierit 504. e
 arcanum non satis continens 516. b
 Josephus Salomes maritus Herodis mari-
 datorum proditor occiditur 750. f
 Josephus Cabeus pontifex 697. f
 privatur munere ibid.
 Josephus Caiaphas. quare Caiaphas
 Josephus Canai vel Canyda pontifica-
 tum acquirit 683. e
 eo privatur 690. c
 Josephi Dakei fatum miserabile 459. e
 Josephus Ellemi filius 597. d
 Josephus & Iesus pontifices cum aliis
 multis ad Romanos profugunt 949. a
 Josephus Gorionis filius belli dux contra
 Cestium 822. e
 Josephus Herodis nepos occidit Varen
 609. c
 Josephus Itaburii montis planiciem mu-
 ro circumdedit 866. f
 interfecit Gamalae 867. c
 Josepho Mathiae filio quare causa fuerit
 Antiquitatum Judaicarum, & Belli Ju-
 daici historiae descriptionis 1. c
 suam historiam veracem affirmat & in-
 corruptam 563. e
 ipsius genus, filii institutio & doctrina,
 profectio Romam 998
 naufragium passus a Poppea benigni-
 ter donatur, & mittitur legatus in Gi-
 liziam 999. d
 committitur ea ipsius tutelae 1003. b
 in quibus veratus sit periculis 1004.
 1005. bello necessaria comparat, & op-
 pida expugnat ibid.
 Joannis insidias effugit & Iesu latro-
 num principis 1005. f
 ignoscit capto Iesu, & cum Ebutio bel-
 lum gerit 1007. a
 insidiis, calumniis variis petitus eva-
 sit 1008. 1009. 1010. per totum
 deficientes Tiberienenses cohibet 1011.
 d. civitates munit 1013. a
 insidias patitur, & somnio consolatur
 1014. c
 astutia ejus in cognoscendis insidiis
 1016. a
 Joannis consilii contra ipsum quomodo
 do occurrerit 1017. c
 Jonatham insidiatorem servat, & lega-
 tos mittit Hierosolyma 1011. c
 in sa-

IN JOSEPHUM.

in salutis discrimen incidit 1019.f
accusatur a Tiberienſibus & irride-
tur, eorumque urbem cepit 1023.
1024. Simonem & Jonatham Hiero-
ſolyma mittit 1024. b
calumnias falſi hiſtorici depellit ibid. f.
hiſtoriz ſuz veritatem adſtruit 1026.f
Sepphoritas ſervat 1027.f
Tiberiada ſervat, & Sepphorim ca-
pit, & proſtigatur a Romanis 1028.
per totum. in pugna contra Silam
prolabitur cum equo 1029.f
captus honorifice tractatur a Veſpa-
ſiano Titoque. & captivorum mul-
tos liberat, falſoque accusatur 1030. e
uxores ducit, & liberos procreat 1031.f
qua diligentia quoque ordine bel-
lum Judaicum conſcripſerit, 705. 706
707. 708. per totum
Joſephus Matthiz filius utriusque Gali-
læz rector designatus 822.e
ejus ſingularis induſtria. ibid. 400 Jo-
annis Giſcalzi ſubito oppreſſus 825.b
geſta contra Romanos 834.c
adventu Veſpaſiani in Tiberiada con-
ſugit 838.f
primatibus Hieroſolymis & Tyberia-
de de rationibus belli ſcribit 839.b
Jotapatenis auxilio veniit 839.840.
841. 842. per totum.
ejus machina excogitata contra arie-
tis iſtus 844.a
fortia facta 846.847. per tot.
quomodo & catenis liberatus per Ty-
tum & Veſpaſianum 991.b
ejus proluxa oratio ad Hieroſolymita-
nos 927. 928. 929. 930. per totum. in
deditione in puteo deliteſcit 890.f
ejus focii ipſum perſequuntur ibid.
ejus oratio philoſophica ad ſocios
872.a ejus focii cum ipſo cædes mu-
tuas fortiuntur 873. e
cum altero ſortem evadit ibid.
ad Veſpaſianum ducitur ibid.
vaticinatur Veſpaſiano imperium Ro-
manum 874. c
ferme exanimatur 939.c
ejus mater occiſum credens crucia-
tur animo ibidem
curato vulnere ruſus murum circuit
hortando 939.e
mandata Titi Joanni Hebraice nun-
ciat 948.a
eidem loquitur 949. per tot.
pro reliquiis civitatis fruſtra obſecat
965.b
Joſephus Medicaſter defectionis autor
1012.f
Joſephi filii Jacobi natiuitas 31.b
fratribus cur exoſus 37.c
venditur in Ægyptum 39.c
ſolicitatur ad ſtuprum a domina 40.a
ſomnia explicat 42.a. 43.d
e vinculis liberatur 43.c
præſcitur Ægypto, nominatur Pſon-
tophanecus 44. c
fratres capit ibidem
& miris exagitat modis 45. 46 per
totum. cognoscendum ſe ipſis exhi-
bet 50.d
patri adventanti occurrit 52.d
moritur, & oſſa ejus in Chananzam
transferuntur 54.a
laudatur 1085.g
Joſephus apud Veſpaſianum accuſatus
997.c. quinque millium annorum
hiſtoriam Græco ſermone contexuit
1033.a. ejus hiſtoriz certitudo 1037.c
dixiſſe Galilæorum a Romanis ca-

ptus ibidem
ſolutus vinculis cum Tito ad obſidio-
nem Hieroſolymorum proſectus. ibidem
Joſephus belli hiſtoriam primum Ve-
ſpaſiano & Tito obtulit ut ſibi teſtes
eſſent 1037.e
Agrippæ regi eam dedit ibid.
Antiquitatis libros ex ſacris literis in-
terpretatus eſt 1038.a
Joſephus Simonis filius toparchiani ad-
miniſtrat 822. e
Joſephus Tobiz filius quomodo Ptole-
mæum Evergeten reconciliavit Ja-
dzis 402.b
feſtivum ejus reſponſum 40. e
uxores & liberi 403.e
Joſephus Zachariæ fil. præſcitur præſi-
dio Hieroſolymorum 416.f
vincitur a Gorgia 418.b
Joſias Anaſi filius patri in regnum ſuc-
cedit. optimam rempub. & veram reli-
gionem inſtituit ſublatis idolorum a-
ris & ſacerdotibus 333.334. per totum.
moritur 335.e
Joſue. vide Jeſuſ
Joſthanus Oziz filius vir pius patri in
regno ſuccedit, Ammonitasque tri-
buta pendere cogit, 320. e
filio Achaze ſucceſſore relicto dece-
dit 321.c
Joſthanes Gedeonis filius parabolis ad
Hebræos loquitur contra Abimele-
chum 156.a
Jotape Samſigerami regis filia 628.c
Jotapatæ ſitus deſcriptus 840.c
Jotapatæ excidium Hieroſolymæ nun-
ciatum quali luſtu urbem repleverit
856.a
Jotapatenorum conſlictus acer cum Ro-
manis 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845.
per tot. calamitas miſerabilis 845.
846. 847
Jotapateni cujuſdam capti a Veſpaſiano
constantia 849.f
Veſpaſiano produntur ibid.
demum expugnantur ibid. eorum
quot millia occiſa & capta 850.e
Jous menſis 110. c
Jozarus conſtituitur pontifex 597.d
privatur eo 613.e
Iramus amicitiam cum Davide init
Irenæus orator 603.b
Iris quid designet 11. a
Iromi cum Solomone amicitia & mutua
eorum beneficentia 258.b. 259.a
quibus donis fuit remuneratus a Solo-
mone 267.d
Iſacus naſcitur & circumciditur 21. e. du-
citur ſacrificandus 23. a ducit uxorem
26.a. naſcuntur ei gemini 26.d. Abime-
lecho exoſus reconciliatur, & fodit pu-
teos 27.a. fallitur ab uxore ibid. moritur
34. c
Iſacharis ſors 141.g
Iſoſeth. vide Jebothuſ
Iſeremoth locus 97.e
Iſiacorum ſcelus & ſupplicium 622.a
Iſidis ſtatua & templum tollitur 623.c
Iſmael Fabi filius pontificatu vix dum
naſto exiuit 619.c
Iſmaelis Abrahami filii natiuitas & cir-
cumciſio 19.d Arabum autor eſt 21.f
ducit uxorem. gignit fil. 22.c
Iſmael Phabzi filius conſtituitur ponti-
fex 696.c
Iſmael regii generis Judæus Godoliam
interſcit 344. b quantam cædem
etiam aliorum hominum fecerit præ-
ter Maſphatenſes abduſtos ibid.
33.c
Iſrael quid ſignificet 33.c

Iſraelitz inhumaniter tractantur ab Æ-
gyptiis, necantur, & gravibus labori-
bus atteruntur 54.f. labor augetur
62.d. quantus eorum ex Ægypto
migrantium numerus 65.d
tranſeunt mare rubrum 67.d
armis Ægyptiorum ſe muniunt 68.c
obinurmurant Moyſi 71.d
coturnicibus paſcuntur mannaque 72.e
ab Amalecitis prælio infeſtantur 74.b
collatio ad tabernaculi ſtructuram
77.g. ſeditionibus agitantur & pu-
niantur 91.e. 98.a
negatur eis ingreſſus in Chananzam
99.d
Iſraelitz inſcio Moyſe cum Chananzis
pugnantes vincuntur 71.a
quæ eis triginta octo annis in deſerto
obvenerint 109.110. quales milites
fuerunt 110.f. Amoræos extingunt
111. per tot. a Madianitorum puel-
lis ſeducuntur 114.f
eos excidunt 117.e. Hierichun-
tem delent 136.g
item Ainam 138.d. partiuntur Cha-
nanzam, & quiſque in ſuam ſortem
mittitur 141.d. commoventur inter
ſe propter aram in ripa Jordanis ex-
truſtam 143. c. quomodo ſe geſſerint
poſt Jeſuſ mortem 145.e. omiſſo bel-
lo agriculturæ dant operam 146.c
eorum prælium cum Benjaminitis 148.e
Chuſarſi Aſſyriorum regi ſubjiciun-
tur octo annis 150.e. a Moabitibus ſub-
jugantur, a Jode libertati reſtituun-
tur 151.a. iterum a Jabinio opprimun-
tur 152. c. per Deborah redimuntur
ibid. ab Amalecitis & Madianitis ſep-
tem annis miſere tractantur 153. d re-
ſtituuntur libertati per Gedeonem 154.
f. ſub Abimelecho male habentur 156.d
jam ab Ammanitis, ſed per Japhthem
liberantur 158.d
cæduntur a Palæſtinis & fugan-
tur 166.b
vindictantur in libertatem a Samue-
le 171.d
male tractati ab Ammanitis liberantur
a Saulo 178.a
cæduntur a Palæſtinis 208.b
civili bello laborant 212
Iſraelitz quot annis poſt Jeſum nequi-
verint Chananzos ex Hieroſolymis
ejicere 218.e
Reliqua ipſorum geſta ſub regibus cõ-
prehenduntur. Ezechiam regem reſti-
tuere religionem conantem conde-
mnant. & prophetas occidunt 323.f
transferuntur in Mediam & Perſi-
dem & quo tempore id factum 324.g
Itaburius mons 141. g ſitus 866.f
Italiz bella civilia 896.d
Iſthaciz ſeu Hirenes concubinae Ptolemæi
Phyſconis ſobrietat 1064
Iſthamari domus privata ſacerdotio 254.c
Ithobal Tyrorum ac Sidoniorum rex
311.d
Jubal & ejus inventa 7.d
Juſtas Heberii filius quos liberos habuerit
15.b
Jucundus Herodis ſatelles falſo accuſatus
torquetur 574.b
Judæa latronibus expletur 698. d
Judææ regio ubi præſtantiffima 719. b
Judææ deſcriptio 833.d
Judææ nulla pars erat quæ non una cum
Hieroſolymis interiret 888.c
Judæus vivus captus, Titi juffu crucifi-
gatur pro muro Hieroſolymæ 933.d
** 1

I N D E X

- Judæi quando primum coeperint appellari** 372.b
- Judæis permittitur a Cyro redire Hierosolyma, & templum ibi ædificare iterum** 357.b
- impediuntur ab ædificando** 360.a
- a Dario Hystaspis filio liberi & immunes facti juvantur in urbis & templi restauratione, & quot eorum Hierosolyma reversi sint** 262.f
- quando templum absolverint** 366.e
- eorum recipi. quæ forma fuerit & quomodo mutata** ibidem
- duas tribus Hierosolyma redire volentes per Asiam & Europam degere, reliquas vero decem ultra Euphratem esse** 368. f
- armati laborant** 372.d
- in summam calamitatem per Amannem deveniunt** 376.a
- quomodo a Bagose tractati** 382.f
- quomodo ab Alexandro Magno** 385.d
- quomodo sub Ptolemæo Philadelpho** 392.b
- & inde quomodo ab Asiæ regibus aliisque honorati** 397.398
- misere ab Antiocho Epiphane tractati** 408. usque 419 sub Demetrio
- 422.a cum Romanis primum fœdus ineunt 424.c in summa calamitate constituti post Judæ calum** 425.e
- quando primum Romanis subditi** 475.c. quibus honoribus & beneficiis ab iisdem affecti 485.e
- Judæorum cum Samaritis contentio propter templum** 433.g. 434.a
- Judæorum sceler quot** 442.d
- Judæi quam sint religiosi** 474.b
- Judæorum Cyrenensium & Asiaticorum legatio ad Cæs. propter Græcorum molestiam** 561.d
- Judæi seditionem excitant** 596.601.604 605. 606. 607. 608. per totum
- Judæorum constantia pro tuendis legibus** 621.b. 640.a
- Judæorum miserie sub Felici** 691.a
- Judæorum & Græcorum apud Alexandriam seditio** 649.c
- Judæi male a Babyloniis tractati Seleuciam migrant** 649.e
- Judæorum & Philadelphensium dissidium** 682.a
- Judæorum 20000. a seipsis contrita** 691.a
- eorum & alia clades** ibidem
- Judæorum cum Syris dissidium** 695.g
- Judæorum pontificatus & principatus successio & mutatio** 700.c
- Judæorum epulæ feræles** 775.a
- Judæorum contra Archelaum accusatio & petitio** 781.f
- Judæi Petronio supplicant** 791.b
- Judæorum tumultus sub Camano & calamitas** 794.a
- Judæorum & Syrorum seditio circa Caffaream** 797.d
- Judæorum sub Albino Hierosolymis seditio** 798.b
- alia sub Floro Caffareæ** 799.b
- Judæorum dispersio in totum** 809.d
- Judæi legatos ad Florum & ad Agrippam regem mittunt** 810.f
- Judæorum contentio cum Romanis ibid.**
- Judæi contra Judæos in Scythopoli** 814.d
- Judæorum Alexandriæ occisorum quinquaginta millia** 817.b
- Judæorum & Romanorum strages in scenopegiis Hierosolymæ** 818.e
- Judæorum victoria, insignis contra Cassium** 810.
- unde elati facti** 830.e
- Judæia Romanis profligantur** 831.d.
- 848.e**
- Judæorum clades ab Idumæis facta** 882.b
- Judæorum circa sepulturam cura** ibid.f
- Judæorum in Massada immane facinus** 994.b
- Judæorum apud Alexandriam & Thebas interitus** 995.d
- Judæorum genus vetustissimum ex origine domestica** 1033.a
- Judæorum cura conscribendæ historiæ** 1036.a
- Judæorum cur rara mentio in Græcis historiis** 1033.c. 1038.b
- eorum apud antiquissimos nomina** 1040.g.
- eorum egressus ex Ægypto mille annis ante Iliacum bellum** 1042.a
- Judæorum magnanimitas & clementia in quo consistat** 1088.e
- eorum leges optimæ** 1080.f
- omnes populi eorum æmuli** ibid.
- Judæorum fides & auxilia contra Ægyptios Rom. præstita** 1064
- merita Augusti Cæs. epistolis comprobantur** ibidem
- Judæorum integritatis testimonia ab Alexandro, Ptolemæis omnibus & Senatu Romano, imperatoribusque maximis facta** 1064.1065
- Judæi Amasæ regis mater** 316.e
- Judæi, Judæi** 14.b
- Judæi portio in terra Chanaan** 141.e
- Judæi nativitas** 30.f
- consilium de fratris eade vitanda** 39.b
- homo vehemens** 46.d
- fili tres** 52.b
- Judæi tribus gesta post Jesu mortem** 141.c
- Judæi inter xii. fratres principatum obtinuisse** 249.e
- Judas Asamonis filius quid contra Antiochum utrumq; fecerit, & quomodo religionem instauravit ac perierit** 709.c
- Judas Capstæ, vir strenuus** 441.d
- Judas Eliasibi fil. in pontificatum patri succedit** 381.e
- Judas Essæus propheta** 713.c
- Judas Ezechie latronis filius Archelairgenum affectat** 607.d
- tumultum excitat** 780.a
- Judas Gaulanites Galilæus seditionem inter Judæos concitat** 616.c
- ejus secta** 617.b
- Judas Jairi latenter inter Romanorum manus effugit** 983.d
- Judas Judæ filius præfectus Simonis cum decem contubernalibus deliberat murum tradere Romanis** 938.g
- Judas Macchabæus** 410.g
- Patri in administratione succedit** 412.d.
- Apollonium & Seronem præfectos superat & occidit** ibid.e
- Gorgiam & Nicanorem vincit** 414.e
- item Lysiam** 415.b
- templum purgat & instaurat** ibid.d
- vicinos molestos domat magnis stragibus** 416.b
- Nicanorem cum suis copiis delet** 413.f.
- creatur pontifex, & fœderatur Romanis** 424. b
- cadit** 425.e
- Judas Sepphoræi sophista** 772.b
- Judas vates** 455.b
- Judicum status quis** 178.e
- Julia uxor Cæs. Augusti** 559.d
- Juliz Augusti quid ab Herode legatum** 599.f
- Juliani centurionis fortitudo & fatum** 947.a
- 830.e**
- Julius Cæsar Pompejum fugit, & belum cum Ægyptiis gerit** 479.f
- amicus & beneficus est in Judæos** 482.a.
- parat expeditionem contra Scipionem & Catonem** 485.d
- occiditur** 489.a
- Julii Cæs. magnificentia, & liberalitas in Herodem** 526.& seqq.
- vincit M. Antonium** 524.a
- occidit eum cum Cleopatra** 528.e
- Julius Capella** 1000.f
- Julius Lupus Carsoniam cum filia interficit** 667.e
- interficitur & ipse** 973.b
- Jupiter Olympius** 652.e
- Jurisjurandi modus** 24.f
- Izatz regis filii & fratres Tito supplicant,** 964.d
- L
- L Abanus Batuelis filius dolose cum Jacobo agit** 30.e
- persequitur fugientem generum** 3.d
- Labosardachus Niglasaris filius in partem regnum succedit** 350.d
- Lacedæmoniorum amicitia cum Onia pontifice** 407.b
- Lacedæmonii cum Judæis societatem & fœdus faciunt** 442.b
- Lacedæmonii quando & quemadmodum Romanis subditi** 805.a
- Lamechus, pater liberorum** 122.vii.
- 7.d**
- Largius Lepidas decem legionis præpositus** 956.f
- Latopolis** 65.e
- Latronum colluvies Hierosolymis** 871.e.
- 872. eorum facinora** ibid.
- Latronum turba in Judæa** 694.f. 695.f.
- 999.f**
- L. Lentuli decretum pro Judæis** 488.c
- Lepida Caligula occisus** 653. f. 656.c
- Leprosi quatuor Syrorum castra urgente inædia invadunt** 304.f
- Leprosorum conditio** 944
- & quod alicubi sint in pretio** 15.e
- Leuces loci descriptio** 988.f
- Levi, militum præfectus** 1013.b
- Levis nativitas** 30.e
- ulciscitur sororis stuprum** 34.a
- fili ipsius tres** 52.a
- Levis traditur** 871.g
- occiditur** 871.a
- Levitæ uxor quam nefandè a Gabonitis tractata** 147.e
- Levitæ ejus prudentia** 15.e
- Levitarum numerus** 97.a
- Levitis (ac sacerdotibus civitates cum suo agro, & decem adscribuntur** 108.g. 109.a
- earum civitatum nomina** 142.c
- Levitæ usum vestis lineæ impetrant** 699.d
- Levitica tribus deo dicitur, cui tabernaculi cura committitur** 94.a
- Lex Moysis cur a poetis aut prophanis historicis non tractata** 391.e. 397.c
- Legis & præceptorum Dei pulcherrima explicatio** 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. per totum
- Legis nomen apud Græcos olim non fuisse** 1070.d
- Leges Moysis ad mores pietatemque pertinentes** 121.a. 122.
- Liz & Rachelis æmulatio** 30.e
- Libri duo & viginti apud Judæos chronici** 1036.a
- Liberius Maximus jussu Vespasiani Judæis stipendium indixit** 983.d
- Liby**

IN JOSEPHUM.

Lybia dicitur Aphrica	24.d	ejusque descriptio	891.a	M. Anton. Julian. procurator Judae	956.f.
Libys Libya	14.a	Magoges & Magogæ populi	13.a	Mardochæus dux Judæorum Babylone de-	367.d
Linguarum multarum cognitionem cur		Magus Ægyptius pseudopropheta tri-		ducendorum Hierosolyma	363.f.
Judæi non magni faciant	703.a	ginta millia hominum seduxit	797.a	Mardochæus Estheræ patruus	374.b
Longævi cur primi homines	11.b	cum paucis fugit	ibid.d	regi infidias prodit	374.g
Longinus tribunus a Judæis occisus	820.f	Magi & latrones iterum Judæos affixe-		Judæorum calamitatem Estheræ in-	376.c
Longini equitis Romani forte factum	924.c	runt	797.c	afficitur summo honore	379.b
Longini juvenis Romani facinus	953.f	Magorum turba in Judæa	694.g	Amantis potestatem & bonæ accipit	380.b
Lotus adoptatur ab Abrahamo	15.g	Malichus exactio num collector pro Cassio	717.d		
captivus abducitur	18.a	novas res molitur & veneno tollit An-			
servatur de exidio Sodomitarum	20.d	tipatrum ibid. luit pœnas	727.e	Mare rubrum Judæis transitum concess-	67.e
Loti uxor in salis statum versa	ibid.	Malichi Arabû regis perfidia	494.a	sisse, & Pamphylum Macedonibus	67.e
filiz cum patre coenat	ibid.f	Malchus Arabiz rex Vespasiano in auxi-			
Lucilius Bassus legatus Herodum ca-		lium misit quinque millia peditum. e-			
stellum capit	980.b	quites mille	834.f	Mare vas templi cur sic dictum	261.b
Machæruna quoque	983.a	Malichus Judæorum dux	744.e	& quam fuerit capax, ejusque usus ibid.	
Jardem Sylvam oppugnat	983.b	auxiliatur Gabinio contra Alexandrum		Mareone Græcis Samaria	285.a
Lucius Annius Gerasam capit, & mille		Jannæum	476.c	Marefa urbs	283.a
juvenum interficit	893.a	Antipatrum veneno		Mariz Eleazari filiz facinus horrendum	955.a
Lustus tempus	126.d	tollit 490 interficitur	ibid.f	comedentis filium	628.a
Ludas, Ludi	15.a	Malthace uxor Herodis moritur	778.e	Mariamne Agrippæ filia	521.b
Ludi Circenses	614.b	Malorum hominum mos	594.b	Mariamne Alexandri Aristobuli & Ale-	521.b
Luminum festivitas, & ejus institutio	415.e	Man vox interrogativa	73.c	xandæ filia, uxor Herodis	530.b
		Manachases vestis qualis	84.b	occiditur a marito	729.d
		Manahenus Essenus Herodem puerum		Mariamne Alexandri filia uxor Herodis	750.a
Lupus Alexandriz rector ad Vespasia-		scholas frequentantem salutat regem		Antipatri	750.a
num scribit de seditione Judæorum				ejus insolentia in maritum	770.g
995. e. templum Oniz ablatis do-		Manahemus Judæ Galilæi fil. Massadam		occiditur	693.f
nariis claudit	ibid.	in vadit	811.g	Mariamne ab Archelao marito transit in	56.b
Lustrandi populum modus	109.g	velut rex Hierosolymam redit &		thorum Demetrii Alexandrini	109.f
Lustrationis tabernaculi modus	88.c	princeps seditionis fit	ibid.	Mariamne Moyfis soror	914.g
Lydda civitas a Cassio exusta	818.e	interficitur	813.a	Mariâ civitas devastatur	732.d
Lydi olim Ludi dicti	15.a	Manahemus occiso Selelmo regnum fi-		Marionane, mensis	9.a
Lyfianis Ptolemæo Mennzi patri suc-		bi vindicat & Thapenses excindit, ac		Maris Syriz præficitur	676.e
cessit in regnum	490.d	post a Phullo pace redempta moritur		desert Agrippam Claudio Cæf.	677.d
interficitur a Cleopatra	519.a			excipitur ab Agrippa, cui fit exofus	678.e
Lyfianis Parthos in Judæos incitat	730.c	Manasses Josephi filius	44.d	Marias Agrippæ libertus	630.b
Lyfiz committit Antiochus Epiphanes		Manasses in puerum Jacobi filiorum		Tiberii mortem patrono suo nun-	636.d
filium suum, & bellum contra Judæos		adoptatur	53.e	ciat	605.e
	413.d	cenfetur loco Levi	96.f	Marthace Archelai mater moritur	605.e
Lyfias vincitur a Juda Macchabæo	415.b	Manasse pars dimidia Chapanæ	141.d	Marullus præfes Judææ constituitur.	637.c
occiditur a Demetrio	421.g	Manasses Ezechie filius regnum pater-		Massabazanes quid	84.e
Lyfimachus fratrem suum occidit, & Gi-		nam assequitur impiissimus, & pro-		Massada castelli descriptio	887.f
zam prodit	459.e	phetarum occisor captus a Babyloni-		Massatæ castelli situs descript.	986.g
Lyfimachus Hellepontum occupat		orum rege tandem in principatum		a. compeatus & apparatus qui decem	988.c
mortuo Alexandro	388.a	restituitur, & pietati studet prioribus		millibus virorum sufficerent	84.e
Lyfimachi portentosa de Judæis menda-		mutatis moribus	332.	Massaphatis civitas, & quid significet	172
cia confutata	1058.1059.1060.1061	moritur relicto successore regni filio	332.g		
1069.1070.1077. per totum				Matathias Afamonæ filius occidit Bac-	709.b
		Manasses Joannis pont. fil. ducit uxorem		chidem, & duces expellit Judæa, ac	313.b
		Sanathallitis filiam Hicaso vocitatem		moritur	676.e
				privatur sacerdotio	678.f
		Manasses fit pontifex	491.b	Matthias Apfalomi, vir strenuus	441.
		Manassis trans Jordanem missus, ut to-			
		parchiam administraret	822.e	Matthias Joannis filius sacra profanare	412.d
		Mandra, locus	344.f	revertit, veramque religionem fortiter	196.a
		Mane, quæ diei pars	4.c	tuetur	797.e
		Manethon Ægyptius historicus	1039.d	Matthias Margali sophista	772.b
		ejus historiz compendium	1039.1040	Matthias pontifex mittitur ut Simonem	898.a
				Gioræ Hierosolymam introducat	797.e
		Manethon antiquitatem Judæorum con-		Matthias Theophili constituitur pontifex	938.c
		firmat	1092.a	Matthias Boethi mors crudelissima	161.g
		Manethoniam historiam se ex sacris lite-		Maxilla, locus	161.g
		ris interpretaturum professus	1092.a	Maxaca civitas	161.g
		ejus historiz emendata	ibid.		
			1094.a		
		Manethonis mendacia confutata	1093.		
			1094.1095.1096. 1097. 1061. per tot.		
		Manæ qualis cibus	72.g		
		Manæus Lazari ad Tivum profugit	941.a		
		Manabech Zelotypus Samphonis pater			
		angelum excipit	160.a		
		Man locus cur sit vocatus	70.c		
		Mara quid significet	163.e		
		M. Agrippa vide Agrippa			
		Marcus Alexandri Alabarchæ fil.	673.p		
		M. Antonius, quare Antonius			

INDEX

- Madabenes Amari, Joannem Gaddia** interficiunt 428. c
 expugnantur ab Hircano 450. d
Medimnus Atticus & Siculus 100. b
Medi populus 13. a
Medi quod in Asia regnaverunt Græcis cogniti 1038. f
Megastari facinus audax 93. b
Megasthenes historicus 1045. b
Mela legatus Archelai ad Herodem 575. a
Melcha Aranis filia 15. d
Melcha Sauli filia datur mupum Davidi, marito periclitanti succurrit 190. f
 192. b. datur alii nuptum 202. a
 videt maritum 220. d
Melchisedecus rex Solymæ Abrahamum convivio excipit 18. d
Meliis imposuit Pseudalexander 783. e
Memnonis sepulchri descriptio 790. g 791. a
Memphibostus Jonathæ filius humanissi- me a Davide habitus 223. c
 delatus Davidi occurrat victori 237. a
Memphitarum descriptio 724. c
Menander Ephesus singulorum regum actus apud Græcos & Barbaros con- scripsit 1042. g
Mendæ civitas 335. d
Menedemus Philosophus 396. d
Meneclaus, qui alias Onias, Simonis filius propter amissum pontificatum deficit a patris legibus 408. d
 abducitur captivus & occiditur 421. c
 vide Onias
Mensa tabernaculi 83. b
Mensa a Ptolemæo Philadelpho Judæis donata descriptio 403. d
Mensis anni primus Moysi quis & cur 9. a
Mensuras quis excogitarit 7. c
Meroe unde dicta 58. f
Mesas, Mesanzi 15. a
Mesachus, Meschini 13. b
Mesopotamiz difficilis transitus 24. f
Mesre, Mesrai 15. f
Mesrai filii quibus populis nomina im- posuerunt ibid.
Messala rhetor patrocinatur Herodi 493. g
Messalina a marito Claudio Cæs. obze- lotypiam trucidata 694. a
Methir, tunica pontificalis 84. f
Metilius præfectus a cæde reservatus 813. d
Metilius Romanorum præfectus legatos mittit ad Eleazarum ibid. b
Michæas propheta, vulnere ipsum no- lenti male ominatur, 292. e
 Achabo malum nunciat, quare in carcerem conicitur ibid. g
 Achabo interitum prædicit 294. d
Michæas propheta 336. g
Micholæ uxor Davidis. vide Melcha
Milesius arcis Damasci præfectus quomo- do Philippum Grypi filium tractavit 462. a
Militis cujusdam facinus contra senatum Romanum 792. g
Militis Rom. impudentia. quantum cla- dem Judæis dederit 691. b
Militis Mosaicos libros disserpentis pec- na ibid. c
 militiz qui non commodi 129. f
 & qui ab ea immunes ibidem. g & seq.
Minæ quantum pendeat apud Judæos 478. e
Mingus Ægypti rex, Memphis conditor 268. f
M. Minucianus 660. a. 671. a
Misael appellatur Misaches 346. a
Misas Moabitarum rex propter negatum Joram tributum quo necessitatis per- venerit 300. c
Misenum oppidum 652. c
Mithridates ziriæ Cypri præfectus 358. b
Mithridates occisus 473. b
Mithridates Pergamenus. Pelusium ex- pugnat & Ægyptios vincit 480. b
 ejus gesta 724. a
Mithridates quomodo ab Anilzo tracta- tus, quomodo ab uxore, deque ejus victoria 648. d. per tot.
Mnæas Græcus historicus 1051. a
Moabitæ penitus fracti a Davide 221. d
Moabitæ & Ammanitæ focii, mutuo sese interimunt 298. e
 iterum sternuntur & prædantur 301. d
Moabus, Moabita 21. a
Molonis mendacia de Judæis 1061. d
Monobazus Bæzos Adiabænorum rex quomodo Judaismum sit amplexus 685. c
 ejus regnum 920. c
Monobazus Monobaci filius prorex con- stituitur 684. f. rex fit 689. e
Mons Samaron, locus 281. b
Montem in alium locum devolutum 319. f
Mortem præter Dei voluntatem non ve- nire 132. b
Moses, qualis fuerit vir 3. a
Moyfis nativitas 55. a
 quomodo servatus 56. b
 cur sic vocatus ibid. f
 adoptura regina 57. b
Moyse diademâ regum pedibus calcæ- ibid. c
 præfector exercitui Ægyptiorum & Aethiops bello vincit 58. b
 ducit Tharbin uxorem 59. b
 fugit Ægyptios ibid. c
Raguelis filiab. opitulatur contra pa- stores, ex quibus unam ducit uxorem ibid. f. conspicatur rubum ardentem in Sina 60. b
 confirmatur ei liberatio Israelitarum 61. f
 edit miracula, nomen Dei cognoscit, redit in Ægyptum ibid.
 edit prodigia apud Pharaothem 61. f. 62. 63.
 educit Israelitas ex Ægypto, & quan- tus eorum numerus 65. b
 curus ætatis fuerit cum eos educeret ibid. e
 traducit eos per mare rubrum incolu- mes 67. d. aquam amaram facit potabilem 70. 71. a. co- turnices & manna impetrat a deo 72. e
 ex petra aquam elicit 73. f
 cum Amalecitis pugnat 75. b
 decem præceptorum tabulas a deo ac- ceptas populo exhibet 96. g
 quadraginta diebus in Sina detinetur 97. c. Aaroni fratri sacerdotium confert 87. e
 dedicato templo victimas offert 89. a
 in tabernaculo Deum consulit 90. f
 tribum Leviticam Deo dedicat 94. a
 censet omnes tribus præter Leviti- cam, & ordinat professioni belleque necessaria 96. f. mittit explorato- res in Chananzam 98. d
 Coræ factionem compescit 104. d
 ejus iustitia 106. f. lustrat populum 109. g. Schonen & Ogem reges de- let ut. per tot. Madianitas cum suis regibus cædit 117. e. Jesum sibi de- signat successorem ibid. g
 moriturus quid suis prædixerit 119. b. quas leges præscripserit 120. f. usque 136
 exhortatur Jesum ut in Chananzos exercitum ducat 131. e
 nube circumdatus disparuit 132. d
 lugetur triginta diebus a populo. ibi- dem. f
Moyse fabulose dicitur fuisse lepro- sus 84. d
 vir admirandus 99. f
Moseos quinque librorum scopus 1036. f
Moses apud manethonem prius Cæsari- phus sacerdos Osireos dei Heliopoli- tani dictus 1053. g. 1054. g
Moses Ægyptiis vir divinus habitus 1056. d. ejus tempora quibus vixit descripta ibid.
 ejus virtus & gesta 1070. 1071. per tot.
Mosollani Judæi nobile factum 1049. f
Muchrus fert sententiam contra Vallen- regem 373. f
Mulierum potentia 361. f
Mundi & universorum creatio 4. b
Mundum providentia dei regi 355. a
Mundus quomodo Paulinam constupra- rit 622. f
Murus triginta novem stadiorum cum tredecim castellis circum Hieroso- lytam triduo ædificatus 937. b
Muscorum instrumentorum Davidis re- gis descriptio 242. g
Mutiani & cæterorum rectorum petiti- ones 896. g
Mutianus Romam ingreditur cum exer- citu 902. g

N

- N Aamis uxor Abimelechi Bethlemi-** æ & quid significet 163. c
 quomodo Ruthem instituerit 164. b
Nasæ Ammanitarum rex Hebræos cru- deliter tractans a Saulo occiditur 178. b
Nasæ junior Ammonitarum rex injuria afficit Davidis legatos 213. f
Nabzotes, Nabatæa regio 22. c
Nabalus vecors & malus conviciatur Davidi 200. g
 quid significet 201. c
 moritur ibid. f
Naba. instrumentum musicum 243. a
Nabrodes. qualis vir 11. f. 14. b
Nabuchodonosorus rex Babylonis bello infestat Nechaum Ægypti regem 337. d
 Joacimum occidit, & Hierosolymita- norum præstantissimos Babylonem abducit 337. d
 duces ejus qui urbem Hierosolyma ceperunt 341. b
 quomodo capti Sedeciæ tractantur 141. e
 Hierosolyma penitus extendenda, & templum spoliandum, populumque Babylonem traducendum curat 342. a
 Cosen Syriam ac Ægyptum perdo- mat 345. c
 Judæorum nobilium quorundam pue- ros instituit & castrat ibid. f
 somnium, cujus erat oblitus, vult si- bi indicari & explicari, quod facit Da- niel 346. f. moritur 349. c. gestorum ejus repetitio 350. d. posterorum ejus finis 352. a
Nabuchus propter negatum regi fundum lapidibus obruitur 289. d
Nabuzardanæ mittitur Hierosolyma ad templum spoliandum 342. a
 Nacebus Arabum dux cæsus 371. e
Nachores Serugi filius 15. c quod habue- rit liberos ibid.
 Nads

IN JOSEPHUM.

Nadabus Hieroboami filius accipit regnum paternum cum paterna malitia, occiditurque cū omni familia 182.d	Niger Idumæ rector in Salis oppidum Idumæ confugit 831.f iterum fugit 832.a	serit Hierosolymis propter Tobiz filios civitate ejectos 708. e
Nain vicus 894.d	Niger Peraia, Silas Babylonius, & Joannes Essenus, duces Judæorum contra Romanos 831. b	Oniz, filii Simonis amicitia, cum Ario Laconum rege 407.c
Nais a Caine condita 7.d	quomodo occisus 885.c	Menelaus dici voluit 488. a
Nais vicus 691.e	Niglifar Abolamarodachi filius regnum paternum accipit 350.d	Onias Simonis Justī fil. pont. 391. a
Narbathæ regionis situs 799.f	Nilus fluvius 5.d	Onias alius pont. 407.a
Norbathene toparchia a Cestii equitibus vastata 818.a	Nilus usque ad Elephantinem navigabilis 894. b	Onias Simonis pontifex a Ptolemæo rege Ægypti impetrat locum condendo magifico templo 996.a
Nasamonæ quomodo Romani subjugarint 807.d	Ninum quis condiderit 14.f	Oniz pro Cleopatra regina bellum suscipientis gesta 1064.
Nathan propheta 220.e	Ninus regia Assyriorum 330.d	Onias, vir justus qui pluviam precibus impetrat, lapidibus obruitur 470.d
mittitur ad Davidem increpandum 226. e. indicat quomodo Adonias sibi regnum usurparet 247.c	Nisan, mensis 9.a.64.g.93.a.366.f	Oniz regio 480.d
Naudi propheta de excidio Ninivitarum 311.a	Nisibis regio 687.e	Ophnes scelestus filius Elis 164.f.165.a
Nazaræi deo devoti 109.b	Nisibis urbs 644.d	Ophres Abrahami filius occupat Libyam 24.d
Necessitate in bello nihil pugnacius 839.g	Noba oppidum sacerdotum 195.a	Opobalsamum ubi & quomodo proveniat 473.b
Necessitate laborantes sublevare, homini decentissimū & deo gratissimū 205.e	excinditur cum universis habitatoribus 196.f	Optimum administratio Hierosolymis qualis & quandiu 367.a
Nechias qui & Pharo Saram rapuit 928.f	Nobilitas generis nulla inter Judæos 104.f	Ordeum, frugum omnium vilissimum 154.e
Nechaos Ægypti rex contra Babylonios proficiens impeditur a Josia, quem occidit 355.e	Nobilitatem generis unde Judæi discernant 989.a	Oribus rex occisus 155.b
captivum abducit Joacum filium ejus 336.a	Noe vel Nochus vir pius sceleratorum commercia fugit 8.c	Orientis totius nobilitatem præcipuam in Italia servire 807.c
Nechaum bello petit Nabuchodonosorus 336.c	Noe quomodo arcam construxerit & e diluvio sit servatus 8.e	Orodes Artabani fil. Parthorum rex constituitur 620.g
vincit ibid.	ejus filii quales 11.d	Oseas rex Israelis constituitur, virimpius 323.a
Necmias quantum juverit Judæos apud Xerxem 371.d	vini usus repertor inebriatur 14.e	vivus capitur ab Assyriis, & transfertur cum universo, regno Israelitarum in Mediam & Persidem 324.g
Neerda urbs 644.c	Norbani interitus 661.e	325.a.
Nemrod, vide Nabrodes	Nubis supra tabernaculum præsentia quid significat 97.b.99.c	Otho imperator declaratus milites suos contra Vitellii exercitum duxit 893.d
Nephani singulare certamen cum fortissimo Palesinorum 242.e	Numidius Quadratus Syriæ procurator 692.b	semet occidit ibid.
Nephtalimi nativitas 30.f	& ejus gesta 795.c	Othonis imperii termini ibid.
filii ejus 52.g	Nymphidius homo nequiss. 893.c	Otrus Armaniz dominus 87.a
Nephtalitarum fors 142.a	O	Oza attingens arcam exanimatur 219.g
Neronis gesta & præcipue contra Judæos 795.g	Obadamas arcam hospitatur 210.a	Oze percussio, locus ibid.
Neronis imperium quandiu duraverit 893.b	Obedes filius Bozi & Ruthes 164. c	Ozias Amasiz fil. regnum Judææ patre mortuo capit 317. g
Nero contemptor nationis Judæorum 968. e	Obedias jumentorum Achabi curator, vir pius, prophetas liberat 286.e	natura bonus & gnarus multis devotis gentibus urbem restaurat 319.a
Nero indignatur ob res minus prospere gestas in Judæa 830.a	quomodo uxor ejus vidua per Elifæum sit a debitorum molestiis liberata. 302. b	deficiens a pietate lepra percussus moritur 319.f. 320.a
Vespasianum ad regendos exercitus in Syriam mittit ibid.c	Obelas propheta captivos Benjaminis & Judæos liberat 322. a	P
Nero, quare Tiberius & Domitius Neronias dicitur Cæsarea Philippi 698.f	Obedas seu Obodas Arabum rex 566.b	Pacorus rex Mediz 688.a
Neruis cur Judæi abstineant 33.e	superat Alexandrum Hyrcani 714.d	conjugem & concubinas captas ab Alanis centum talentis redemit 985. c
Netiræ & Philippi fratrum fortia facta 844.e	Ochobatus militum Jonathæ dux 293.f	Pacorus Parthorum rex contra Judæos pergit 730.d
Nicanor perfidus contra Judam Macchabæum pugnans, cum suo exercitu victo extinguitur 423. f	Ochosias Achabi fil. regnum paternum accipit 295.f	Pacorus Pacori regis pincerna explorat Judæam ibid.
Nicanor amicus Titi sagitta vuln. 920.g	ex casu moritur 299.b	insidiatur Phasaelo 495.c. 730.g
Nicaule regina Ægypti 269.b	Ochosias Jorani fil. paternum regnum recipit 307.g	& Herodi rex Syriam occupat 494.d
Nicolaus Damascenus Judæorum patronus 398.e	sagitta ictus ab Jæu perit 309.e	occiditur 503.d
Nicolai Damasceni historia de Herode culpatur 563.c	cognati ipsius interimuntur 310.f	Patina Claudia Cæf uxor 694.a
Nicolai Damasceni legatio nomine Herodis ad Cæsarem 575.g	Octavia Claudii Cæf. filia 694.a	Palestina situs, & ejus gentis odium in Hebræos 66. a
senteentiæ de duobus ejus filiis damnatis 578.f	Officiosi quando plerunque sint homines 205.e	Palestinos Sampson vexat 161.c
actio contra Antipatrum Herodis filium 591.e	Osilius Phasaelum monuit de insidiis cavendis, & juvat eum 495.f	Palestinorum contra Hebræos expeditio & victoria 166.b
patrocinator Archelæo 604.e	Oges rex excinditur 111.e	arcam e suis finibus remittunt Hebræis 170.e
Nicolaus Damascenus rerum Judaicarum scriptor 1065.	quantus vir fuerit & quanta ejus ditio ibid.	Palestini cum Judæis præstantes nunc vincant, nunc vincuntur 161.166.
Nicolai rhetoris oratio pro Judæis Jonicis 550. g	Olda prophetissa vaticinatur Josæ regi 334.b	172. 173.
Judæos coram Cæsare arguit, & reges purgat 782.f	Olivet mons 695.e	iterum bellum eis inferunt 187.d
Nigro Peratæ qui Idumæam regebat, a Judæis mandatum, ut ducibus pareret 822.d	Olurus vicus 895.b	exduntur 189.d
	Olympus ad Cæf. mittitur 760.c	
	Olympius Jupiter 652.e	
	Onias & Dositheus Judæi duces liberaverunt Alexandriam 1064.c	
	Onias Jaddi filius patri in pontificatum succedit 386. g	
	Onias Oniz fil. templum in Ægypto ædificat 433.a	
	Onias Oniz fil. pontifex quanta mala fecerit Hierosolymis propter Tobiz filios civitate ejectos 708. e	

INDEX

- denuo redintegrant bellum, sed infeliciter 191.g
Cillanorum agrum invadunt 197.g
Sauli ditionem invadunt 199.a
eum cum filiis occidunt 208.e
Palestinos David superat 219.c
penitus subigit 221.c
Pallas Neronis libertus 696.f
Palmarum fructus praestantia 619.a
Palmyra urbs 268.f
Pamphylum mare Macedonibus transiitum praebuisse 68.b
Panis propositionis 83.d.93.f
Panium, locus 541.c.746.d
Panii pulchritudo naturalis Agrippae divitiis accurata 860.g
Pannychis concubina 717.g
Paphlagonum populus 13.c
Papinius tribunus 655.c
Pappus Antigoni dux quid contra Herodem gesserit 505.d.739.c
occiditur 740.b
Paradisi descriptio 7.b
Parricidium quam grave sit crimen 593.c
Parthi Antigonum reducant in regnum, Hyrcanumque cum Phasaelo captivos abducunt 494.e. 496.a
Hierosolyma diripiunt 497.c
profigantur 503.d
Parthorum mutabilitas 619.f
Parthi Armeniam bello amittunt 615.b
Paschae institutio & celebratio 65.a. 93.a
116.b. 602.a
Pasinum castrum 15.a
Patrie causa nihil non faciendum 206.a
Paulina quomodo a Mundo confutata 622.f
Paulinus Lupo in administratione Alexandriae succedit 996.d
templum Oniae penitus spoliatur & inaccessum facit ibid.
Pausanias Cerastra fil. Philippi Macedonis interfector 383.c
Peccata unde maxime nascantur 184.e
Pecoribus olim omnis barbarorum possessio constabat 60.b
Pecuniam publicam nullam esse Judaeis, quam sacram illorum templi 478.f
Pecuniam votivam ubi deposuerint Judaei 644.d
Pedanius legatus 760.e
Pedanii equitis forte factum 952.a
Pelusium urbs 184.e.894.b
Pelusium capitur 480.d.724.c
Pentecostes festivitate Judaeos iter non facere 450.b
Pentecoste unde dicta 778.g
Perseae regionis descriptio 833.c
Percussus in rixa quomodo vindicandus 118.a
Perseae populus 14.f
Persarum mos in bibendo 373.d
Persarum lex de uxoribus ibid.e
Persarum contra Graecos expeditio 1034.e.
contra Aegyptios 1068.b
Perseae in Asia regnaverunt 1038.f
Persicarum rerum scriptores probatissimi inter se discordant 1035.a
Pestis quam saeva invaserit Davidis regnum propter recensitum populum 244.f
Petepheres liberaliter tractat Josephum 39.f
Petilius Cerealis proconsul Germanos ad sobrietatem coegit 971.e
Petra magna, locus 198.g
Petra, quae olim Arce, civitas 110.b
Petra, quae Receme 117.e
Petronius Aegypti praefectus s. Herodem juvat famis tempore 536.c
Petronius praefectus Syriae constituitur 649.f
gratificatur Judaeis cum suo periculo 641.d
Petronii epistola ad Doritiam pro Judaeis 675.f
Petronii adventus terribilis ex Antiochia in Judaeam 790.e
Petronius Judaeos adhortatur ad Caesaris statuta recipiendas 791.c
Phaceias Manaeni filius, patri in regnum & crudelitatem succedit, trucidatur 320.d
Phaceias Romeliae fil. vir impius, regnum Israelitarum occupat ibid.
Achazem oppugnat 321.d
Phalec quid significet 15.b
Phalegus Heberi filius ibid.
Phanias Samuelis filius e rare abstrusus ad pontificatum 872.f
Phanias pontifex a seditionis constituitur 700.b
Phanuel locus cur sic dictus 33.e
Pharaones cur Aegyptiorum reges dicantur, & quando sic appellari desierunt 268.f
Pharaohes Aegypti rex Abrahami conjugem concupiscit 17.a
Pharaohis duritas & malicia in Hebraeos 61. 62. 63. 64. 65. per totum
dimissos insequitur 65.f
cum omni exercitu deletur 67.f
Pharae filii duo 52.b
Phari insulae descriptio 894.c
Phariseorum secta 442.d
autoritas 453.b. 463.e
Phariseorum secta qualis 585.f
Pharisei 617.c
Phariseorum existimatio 716.d
& quomodo se gesserint regnante Alexandria ibid.
Pharmathi mensis 64.g
Pharnaces patrem Mithridatem Ponticum regem occidit 473.b
Phasaelus Antipatri fil. praefectus militibus 723.d
superat Felicem 729.a
accusatur a Judaeis ibid.e
circumvenitur a Pacoro 730.g
occidit sese 731.c
Phasaelus civitas 748.c
Phasaelus, turris & oppidum 560.a 606.b
784.b. 779.b. 914.e
Pherorae Antipatri filio committitur cura comestus 502.c
donatur ei caput Pappi praefectus 506.a
asequitur tetrarchiam 541.b
Herodis filiam unam respuit uxorem ducere 564.b
alteram ejus ducit ibid.
Pheroras Antipatri fil. Herodem fratrem accusat ipsius filio 565.b
Salomen accusat Herodi 565.f
dissidet scilicet cum Antipatro patris filio 585.c
moritur, & uxor ejus accusatur veneficii 587.d
Pheroras Antipatri filius 723.d
quid gesserit 736.f
odit Herodis filios 754.g
accusat Salomen 755.c seipsum prodit & reconciliatur Herodi 757.g
rejecit ab eodem & moritur 764.f
Pherorae uxoris insipientia 763.e
Phiala lacus 860.f
Philadelphensium cum Judaeis dissidium 682.b
Philippus Ptolemiae Minnae filius 723.g
Philippus Amyntae filius caesus 659.d
Philippus Antiochi Grypi fil. Syriae parti imperans Antiochum Cyzicenum superat 459.g. 460.a
cum fratre Demetrio pugnans totius Syriae dominus constituitur 461.f
Philippus Archelai frater, quamobrem a Varo Romani praemissus 782.a
Philippus Herodis filius constituitur tetrarcha 599.f
succurrit fratri Archelao 610.b
portionem regni paterni consequitur 611.e
calumniatur a fratre Antipatro 767.c
Philippo Herodis filio quae regiones cesserint 782.g
Caesarem ad Jordanis fontes & Juliae dem condidit 789.b
Philippus Herodis frater moritur, & quam honestus fuerit vir 635.f
Philippus Jacimi filius Agrippae copiarum praefectus 584.f
Philippus Jacimi filius Agrippae praefectus 1001.f
quomodo in periculis servatus, ejusque gesta 1003.a. 1011.d
filiae ejus dux in excidio Gamalae servatae 868.b
Philippi Macedonis interitus 383.d
Philippo univocorum committit Antiochus Epiphanes regnum & filii tutelam 419.b
regnum affectans afficitur supplicio 421.d
Philistinus, Philistini 14.c
Philo Judaeorum legatus a Caligula repulsus 649.e
Philo historicus 1051.b
Philosophiae tria genera apud Judaeos 784.g
Philosophi apud Indos Calani, apud Syros Judaei dicuntur 1047.g
Philosophorum de Deo discordes sententiae 1072.f
Philostratus Ptolemiae Lathurii dux 477.g
Philostratus historicus 1045.b
Phineas sacrae pecuniae custos 966.d
Phineas Zambriam occidit, & exercitui contra Madianitas praeficitur 1061. 117.c
Phineas domus sacerdotio donatur 154.c
Phineas filius Elis pontificis malus 164.f
Phineas legatur ad Rubelitas & Gaditas cum reliquis dimidia tribu 143.e
succedit patri in pontificatum 145.b
Philon fluvius, & quid significet 5.c
Phoebus Agrippae legatus a Judaeis interemptus 816.c
Phoenicibus pecuniae amor Graecorum commercium fecit 1038.e
Phoenicum antiquissima rerum memorabilium traditio 1035.g
testimonium de Judaeis 1039.c. 1042. 1043. per totum.
Phoenicum historiae 1046.a
Phora quid significet 5.c
Phraates Parthorum rex humaniter tractat Hyrcanum 511.d
a suo filio occisus 619.f
Phraates Phraatis filius parentem occidit & matri miscetur, eam perit 619.f
620.a
Phrurra festi dies 382.d
Phryges populus 13.e
Phutes, Phuti 13.g
Phylaeon Ptolemiae Epiphanis filius 488.
Pilatus a Tiberio in Judaeam missus 789.c
Caesari

IN JOSEPHUM.

Cæsar's imagines Hierosolymæ inta-
lit ibid. quæ cum Judæis Cæsares e-
gerit ibid. Hierosolymis statuas ite-
rum aufert ibid. f
Judæorum tumultus propter Cæsar.
imagines 789. c
tumultus alius ob Corban thesaurum
sacrum ibid. f
Pileus pontificis qualis 86. a
Pinea ligna ex terra aurea 271. a
Piso legatus Pompeji 473. f
Pistis nobilis defectionis a Romanis au-
tor 1000. f. 1005. c
Pitholus Hierosolymorum præfatus
476. c. 713. c. transfugit ad Aristobu-
lum 477. b
occiditur a Cassio 479. d
Placidi & Josephi velitationes circa Pto-
lemaida 1015. c
Placidus tribunus in exercitu Vespasiani
834. b. in Galliam maximam multi-
tudinem occidit 837. d
a Jotapata repulsus aufugit ibid.
quomodo Itaburium montem occu-
parit 866. g
gesta contra Gadarense 888. d
Platane, vicus Sydoniorum 760. f
Plato veritatem de deo proferre timuit
1071. f. 1076. d. Mosen imitatus 1079. b
Plinthines situs 894. b
Plistorum apud Draeos secta 618. b
Polentæ, Ponti regulus 678. d
Polemion. circumfessionem admittit &
Bernicem ducit uxorem 693. e
Politianus tribunus cura Cestio Hiero-
solyman missus 803. e
ejus oratio & gesta ibid.
Pollio Pharisæus Herodiæ amicus 510. b
348. f
Polybius Megalopolitanus historicus 1065
Polycrates Lacedæmoniorum nobilita-
tem sordare tentavit 1051. c
Pompejus qualibus muneribus honora-
tus, & quæ gesserit 471. e
ejus virtus 474. g
Pompejus Magnus Hyrcani & Aristobu-
li causam cognoscit 718. d
Hierosolyma capit 719. e. 720. b
Q. Pompejus Cos. 672. a
Pompeji malitia in oppugnandis Judæis
808. d
Pondera quis invenerit 7. c
Pontificis connubium & puritas 91. e
Pontificis ornatus qualis 84. b
Pontificis summi qualis electio 1073. c
Pontifices Hierosolymis qua fraude crea-
ti sint 872. c
Pontificum & sacerdotum dissidium 696. c
Pontificum iniquitas 698. d. origo, & qui
ad eam dignitatem admittantur, quot-
que fuerint ab Aarone usque ad finem
belli Judæorum cum Romanis 700. a. 701
Pontificum templi Solomonis enume-
ratio 342. f
Pontificatus quando primum ad plebes
translatus 475. d
Pontificatum solere perpetuum esse
513. e
Pontificum stolæ custodia apud quos fue-
rit 624. c
Pontificum stolæ custodia repetitur a Fa-
do 682. d
Pontius Pilatus Judææ præfides 619. d
Judæos afficit contumeliis 621. b. 623. g
accusatur a Judæis & redit Romanis
624. a
Popædus 654. f
Poppæa Neronis uxor 697. e. 999. d
Percius Feltus Judææ procurator, & quæ

sub eo sint gesta 696. e. quære Festus.
Posidonii mendacia de Judæis 1065.
Prætoriani milites 668. d
Prætorium in castris Rom. descriptio 835. e
Prandium qua hora faciant Judæi sab-
bato 1020. d
Principes singuli dedicato tabernaculo
quid donarint 90. d
Priscus centurio Jonathan Judæum sa-
gitta transfixit 953. a
Priscus sextæ legionis dux a Judæis oc-
ciscus 820. f
Procymatium unde dictum, & quomodo
extractum 538. f
Procymia 747. e
Prodigia excidium Hierosolymæ præ-
cedentia 960. c
Prophetis & pontificibus solis potestas
data historice condensæ 1036. a
Prophetico spiritu, ubi multi sint corre-
pti 192. f
Profeucha domus preceationis 1020. c
Protagoras ab Atheniensibus vix mor-
tem effugit 1079. f
Providentia deumunda & omnia regnat
355. a
Pseudalexandri gesta 612. c
quomodo deprehensus ab Augusto &
remex factus 613. d
vide etiam Alexander falsus.
Pseudopropheta Hieroboami seductor
277. b
Ptolemæus Agrippæ & Bernices procu-
rator a Joanne Gistaleo spoliatus
824. f
Ptolemæus Epiph. moritur 407. g
Ptolemæus Evergetes Philopatoris filius
quomodo ab Onia irritatus 401. b & i-
terum reconciliatus ei per Joseph. 402. c
Ptolemæi Evergetis gesta post captam
totam Syriam 1064. b
Ptolemæus Galilææ ab Herode præ-
fectus interficitur 503. c
Ptolem. Herodis procurator 564. a
Ptolemæus Lagi Soter dictus Alexandro
mortuo Ægyptum occupat & Hiero-
solyma 388. a tradit Judæos
in Ægyptum 388. d ejus pugna
cum Demetrio circa Gazam 1048. c
irruptio in Hierosolymam die sabba-
ti 1050. d. liberalitas & benevolentia
erga Judæos 1064. b
Ptolemæus Lathurus Ptolemæi Philo-
metoris & Cleopatæ filius auxiliatur
Samaritis 451. d
dissidens cum matre regno privatur
452. g. 456. a. obsidet Ptolemaidem 457.
d. Asiochum oppidum capit, Alexan-
dramque Jamnæum vincit, & quanta
ejus sævitia 455. a
Ptolemæus Mennæus quomodo se a sup-
plicio apud Pompejum redemerit
471. g. 472. a
Ptolemæus Memnæus Damascus bello
vexat 464. g
Aristobuli conjugem & liberos quo-
modo tractat 480. a moritur 494. d
Ptolemæus Minnæi filius 716. a
Ptolemæus Philadelphus 1.
Judæos in Ægypto servientes liberos
dimittit, & legem Moysis in lin-
guam Græcam magnis muneribus
transferendam curavit 389. usque 397
Ptolemæus Philometor Ptolemæi Epi-
phanis 408. a. succurrit suo genero A-
lexandro seu Demetrio 436. e
duobus diadematis coronatur si-
mul, vincitque Alexandrum, & mori-
tur 438. c

Ptolemæi Philometoris & Cleopatæ li-
xoris liberalitas erga Judæos 1064. a
Ptolemæus Philopator 398. g
moritur 407. g
Ptolemæi Physconis inhumanis crudelitas
& injustitia 1064. d
penitentia ibid.
Ptolemæus Simonis Asamonæi gener
socerum occidit, & alia scelera
committit 710. f
quomodo oppugnantem Hyrcanum
eluserit, cujus matrem & fratres in-
terfecit 448. e
Ptolemæi dicti Ægypti reges 212. a
Ptol. unde Alexandri reges dicti 269. a
Ptolemæis bis expugnata 458. c. f
Ptolemaidis situs descriptus 790. f
Ptolemaïs duo millia Judæorum apud se
habitantium interfecit 815. d
Ptolemaidenses a Juda Macchabeo victi
416. f
Puellarum hæreditas 115. a
Pueri sitientis astutia & fallacia contra
Romanos 962. b
Puerperarum purgationis tempus 91. a
Purgatio post coitum cum uxore 94. d
Purificationis leges 94. a
Puteoli urbs 652. c
Putei bituminis 18. a
Putiphares, vide Petephres.
Pythagoras Samius amulatus Judæorum
scripta 1046. f
multas Judæorum leges transulit in
suam philosophiam ibid.
Pythagoræ & aliorum stoicorum de di-
vina naturæ sententia 1071. a
Pythium templum ædificatur 560. b

Q Vadrigæ solis tablatæ a Josia 334. g
Quercus Mambre 20. a
Quercus Ogis 19. b
Quinquagesimi anni remissio 96. b
Quintiliæ fortitudo 655. a
Quintilius Varus Syriæ præfectus 620. c
cognoscit causam Antipatri 590.
usque 594. & inde seditiosos Judæos
expugnat. 609. b
Quirinus ab Augusto mittitur ad cens-
endam Judæam & Syriam 616. b

R Abatha civitas 111. f
Rabatha capta diripitur 228. b
Rachabe speculatores Hebræorum tue-
tur a vi Chananæorum, & securitatem
ab hostibus impetrat 135. a
incolumitatem promissam recipit, &
munificens donatur 137. a
Rachelis pulchritudo 29. b
æmulatio erga sororem 30. f
mariti complexum sorori vendit, su-
ratur idola patris 31. a
ejus astutia 32. d
mors ex partu 34. c
Raguel Heberi filius 15. c
Raguel, qui & Jetheglæus, sacerdos, fi-
liam suam Moyse adoptato tradit u-
xorem 60. a
Moyse ob victoriam gratulatur, & consi-
lium dat ei distribuendum officio-
rum 97. c
Ramatha civitas 165. b
Raphis Senacheribi copiarum præfe-
cti insolentia 328. c
ipse cum exercitu divinitus deletus
330. d
Rases Damascenorum rex Achæem bel-
lo petit 321. d
quem mox Syrorum rex impugnat ib.
& occidit 322. d
Rebecca Batuelis filia 15. f petitur in con-

INDEX

- nubium Isaac 24.e.
 parit geminos 26.d.
 fallit maritum 27.a.
 Receme urbs quæ alias Petra 27.e.
 Recemus rex ibid.
 Repudii libellum mittere maritis non uxoribus ex lege permillum 332.d.
 Rex quis & qualis sit 333.b.
 Regis potentia 364.c.
 Regum imperium quamdiu duraverit apud Judæos 367.b.
 Regum virtutes præcipue quæ 251.d.
 Regibus non licet esse ignavis 206.d.
 Regibus subditi quæ ferant 173.g.
 Rhegines populus 13.c.
 Rhinocolura 733.d.
 Rhiphates, Rhiphatai 13.c.
 Rhœa petra 149.c.
 Roboamus Solomoni in regnum succedit, insolens in populum 274.f.
 decem tribus regni amittit 275.f.
 quot & quas urbes condiderit 278.b.
 item arma comparavit, foederibusque suum auxit regnum, & ductis xvij. uxoribus liberos gignit, adque impietatem deficit ibid.
 dedit urbem Sufaco 279.d.
 pro aureis scutis amissis ærea substituit & moritur ibid.
 Roma sub Vespas. crevit & floruit 975.a.
 Romanorum in Judæos beneficia 398.c.
 Romani quibus honoribus & beneficiis Judæos affecerint 485.e. & inde.
 Romanorum dissidium inter se 427.b.
 Romani Germanos captivos ubiq. circumduxere 807.a.
 Romani in præsidio Masada interfecit a Judæis 809.f.
 Romanorum stratagemata in oppugnatione templi 820.a.
 Roman. quot millia a Judæis cæsa 821.f.
 Romanorum quantus fuerit exercitus contra Judæos 834.e.
 ipsorum castrorum descriptio 835.c.
 Romanorum industria in feris domesticis instituendis 835.a.
 disciplinæ militaris 999.e.
 Romani omnia, præter Giscalam, ceperunt 863.a.
 Romani muro Hierosolymæ potiuntur, ejusq. partem maximam diruunt 923.d.
 cum Judæis acriter configunt. ibid. & 625.d.
 alterum murum capiunt 925.d.
 Romanos sancta Judæorum revereri 927.f.
 per legem Judæorum multa de suis moribus derogasse 930.d.
 illacrymasse incendio Hierosolymæ 933.c. ab incendio defendunt 935.c.
 Hierosolymam capi desperant 936.d.
 Romani intra xxi. dies aggeres extruunt 942.c. pugnant cum Judæis circa aggeres 943.f. Antoniam magna pugna obtinent 846.c. circa custodias pugnam atrocem instaurant 950.d.
 Romanorum notitia sero ad Græcos pervenit 1038.g.
 Romus, Romæi 14.b.
 Rooboth puteus 26.f.
 Rubelitz & Gadditz altare construunt super ripa Jordanis 143.c.
 Rubelus, alias Ruben nascitur 30.e. ejus pietas in fratrem Josephum 38.c. se ac fratres proditoris infimulatos excusat 45.b. ejus filii quatuor 51.a.
 Rubrius Gallus Sarmatas superat 976.b.
 Rufus magister equitum 779.e.
 Rufus præfectus militum, Archelai 607.b.
 Ruta mirabilis magnitudinis in regia Macheruntis descripta 981.a.
 Ruthes amor erga socrum suam, & ejus fortuna 163.f. 164.a.
 S
 Aba Aethiopum regia, quam valida vocatur postea Meroe 58.b.
 Sabæus seditiosus persuadet decem tribubus defectionem a David 238.b.
 Sabas, Sabari 14.a.
 Sabathes, Sabatheni ibid. b.
 Sabactas, Sabacteni ibid.
 Sabathes Commentariensium princeps 241.f.
 Sabba mensis 110.c.
 Sabæus orator supplicio addicitur 434.c.
 Sabaticus annus 486.f.
 Sabaticus annus a Tito spectatus 976.c.
 Sabbatum & ejus vacatio a laboribus servatur 4.f. 719.f.
 Sabbatum magno malo observatum 411.
 d negligendum aliquando ibid. & 428.d.
 Sabbion Alexandram Herodi prodit 321.
 Sabecus exercitus Syrorum præfectus vulneratur & moritur 224.g.
 Sabius procurator Syriæ Hierosolymis regiam occupat 603.a.
 vexat Judæos propter avaritiam suam 779.f.
 Sabini Syri forma, habitus & fortitudo insignis 945.d.
 Sabius Romæ capitolium nocte occupans occiditur 902.e.
 Sabuchadus eunuchus indicat regi, crucem in Ananis adibus extructam pro Mardochei suspendio 379.g.
 Saccæus transfuga Josepho prodit infidias Joannis 1017.b.
 Sacerdotis sacrificatur habitus 84.b.
 Sacerdotum castitas & connubium 95.c.
 Sacerdotum & pontificis cum eorum vestitu & insignibus descriptio 918.e.
 Sacerdotum immunitas 53.b.
 Sacerdotum mos Hierosolymis 898.d.
 Sacerdotum nobilitas apud Judæos 1036.a.
 nuptiæ ibid.
 Sacerdotibus quæ cedant 109.a.
 Sacrificiorum genera quibus fiant modis 90. 91. 92. 93. 94 per totum.
 Sacrorum scribæ 54.e.
 Sides Xerxis præfectus 371.e.
 Sadocus pontifex constituitur 222.g. 241.f. 1250.e.
 Saddocus novas res molitur 616.c.
 Sadducæorum secta 442.d. 617.c. 724.g.
 Salampso Herodis filia 627.f.
 Salmanasar Cuthæos in Judæam transfert 345.e. 364.g.
 Salmanasar contra Israelitis vict. 359.a.
 Salome, alias Alexandra, uxor Aristobulli, solvit vinculis fr. mariti defuncti 456.b.
 Salome quæ Juliz Augusti conjugii testamento reliquerit 789.a. ejus reditus erant sexaginta talenta 783.b.
 Salome Antipatri filia 723.d. soror Herodis prodit Josephum maritum suum fratri 517.b. alteri marito Costobaro repudii libellum mittit 532.b. odium exercet in Herodis filios & earum uxores 553.e. 594.f. accusatur Herodi 566.b. Alexæ jungitur connubio 583.b.
 Salome uxor Herodis moritur 1619.a.
 Salomon promittitur Davidi successor & templi extructor 210.g.
 nascitur 217.g. instruit eum pater 246.b. consiliatur rex 248.a. quomodo regnum adeptus se de holibus sit ultus 254.b. regis Aegypti filium ducit uxorem 255.c. petit a deo & accipit sapientiam ibid. e. controversiam mulierum duarum dijudicat 250.d. toparchas quos habuerit & quantas divitiarum sapientiamque ac philosophiam 256.f. conjurationes & incantationes composuit 257.f.
 ejus cum Iroano amicitia & materie cadendæ petitio & concessio 258. 259. per totum. templum cum vasis quomodo extruxerit & arcam eo transfulerit 259. usque 266. somnium videt & regiam extruit cum domo reginz 261.g. 266. quibus donis remuneraverit Iroonum 1042.d. Hierosolyma muris & turribus instaurat & urbes condit 268.c. ingentes thesauros ex Aurea terra & aliunde accipit 271.a. quasi satellitio stipatus inaccessitib. g. quanta opulentia Hierosolyma auxerit 272.b. deficit a pietate, ac ducit uxores & c. & concubinas & c. 272.d.
 prædicitur ei filium ipsius penas pro se daturum ib. multis hostibus a deo excitatis infestatur 275. a moritur Roboamo successore regni relicto 274.e. quo tempore ædificavit templum Hierosolymis 1042.b.
 Salpædis filiarum hæreditatis jus 118.f.
 Saltis regis gesta 1039.f.
 Saltus Libani, aula Salomonis 270.c.
 Samæas propheta Hieroboamo minatur 279.c.
 Samæas vir justus accusat Herodem, & vaticinatur Judæis mala imminentia 484.d.
 Samaritæi populus 14.d.
 Samaria quæ Marone unde dicta 285.a.
 Samaria ab Hyrcano expugnata solo 285.a.
 quatur 452.e.
 Samaria urbs. vide Sebaste 531.b.
 Samariæ regionis descriptio 833.d.
 & quid a Judæa discrepet ib.
 Samaritæ qui ante Chutæi 386.a.
 Samaritarum odium in Judæos 36.b.
 accusantur apud Darium ib. c.
 Samaritæ Judæos infestant 401.a.
 Judæos se esse negant agentes felicitate 410.a.
 Samarita dissidium cum Judæis propter templum 433.g.
 Samaritanorum facinus in festo Azymorum 619.a.
 Samaritanorum seditio 623.f.
 Samaritanorum & Judæorum dissidium 691.d.
 Samosata capitur 738.e.
 Samosate civitatis situs 983.g.
 Samphigeranus Emesinorum rex 678.d.
 Sampson quod significet, & quomodo natus 160.c.
 connubium & gesta ejus 160.d.
 Samuelis nativitas & prophetia 165.e.
 consilium de libertate recuperanda 171.d.
 Samuel senio gravatus filii recip. administrationem concedit 171.d.
 Samuel propheta Saulum inungit regem 175.d. ostento indicat Hebræis deum iratum propter regem petium 179.a.
 Saulum docet Amalecitarum interfectionem 183.d.
 eidem regni amissionem nunciat 185.d.
 Davidem ungit regem 186.e.
 moritur 200.b. ab insidiis revocatur per ventriloquam 204.e.
 Sami-

IN JOSEPHUM.

Sanaballetes Darii praefectus dat filiam suam Nicaeo uxorem Manassi fratri Iaddi pont. 383.b
deficit a Dario, Manassi templum & sacerdotium confert, moriturque 384.c
Sanctum, quæ tabernaculi pars 82.a
Sanctum Sanctorum ibid.
Sanagarus princeps Hebræorum 152.b
Sanguinis efus interdicatur 11.2.94.b
Sapha, loci nomen 385.d
Saphanus scriba 333.g
Saphora oppidum 476.g
Sapientes qui Judæis 703.a
Sappho vicus 781.b
Sara Aranis filia 15.d
Sara Abrahamo marito famulam adducit prolis procreandæ gratia 19.b
nunciatur ei partus sterili ibid.
expellit Agarum cum puero 22.a
moritur 24.b
Sarabazanes 365.b. 366.d
Saramalla, Syrus Phasaelo insidias indicat 731.d
Sarepta oppidum 285.f
Sareptanzæ viduæ fiducia 225.g. 226.a
Sardonyches xii. cum vestitu pont. 90.a
quibus inscripta sunt nomina filiorum Jacobi, in Essene 85.d quæ virtus eis inest & quando cessat 90.b
Sarmatzæ Istrum transgressi præsidium Romanum & Fonteium Agrippam interficiunt 976.a
proximas regiones totas pervasit ibid.
Saturn quantum capiat 305.g
Saturninus legatus 760.e. 762.b
Saturninus Syriæ præses 571.c
ejus sententia in filios Herodis 578.d
Saulus affinis patres quærens a Samuele rex constituitur 175.c. 176.f
quam decora fuerit statua 174. e. vincit Ammonitas 178. a. Palæstinus superat, & aram extruit 181.f. quot liberos habuerit 183.b Amalecitas delet, & regi parcens peccat 185.a regno exiit 186.a numine privatur, & fit dæmoniachus 186.g. 187.a. commovetur contra Davidem 189.e. infidiatur vitæ ipsius 190.a. 192.a. Davidi reconciliatur 200.a consulit ventiloquam 204.c
fortitudo ejus 205.g. 206.a cadit una cum suis filiis in prælio 208.f. ipsius progenies datur ad supplicium Gabaonitis 242.a ejus violentia 699.b
Seaurus Hyrcanum in societatem recipit, & obsequio liberat 471.c
cum Areta fœdus init 475.f
in Syriam præses missus 718.a
pecuniis corrumpitur ibid.
Aretam mulctat 721.c
Scenæ, locus 33.e
Scipio Alexandrum Aristobulli persequitur securi 479.g
Scopas dux Ptolemæi Epiphanis 399.a
Scopis loci descriptio 908.d
Scythæ populus 13.a. a Græcis qui Pontum navigant cogniti 1038.f. Anacharsim a Græciâ redeuntem quare interfecerint 1080.a
Scythopolis civitas 141.g
Scythopolis civitas Decapoleos maxima 856.g
Scythopolitarum immanitas 1000.b
Scythopolitæ Judæorum tredecim milia perfidiæ interficiunt 814.f
Scythopolitarum clades enarrata 992.c
Sebas fil. Ili, unus fortium Davidis 243.c
Sebastæ conditur 476.f. olim dicta Samaria 452.b. 531.b. expugnata & diruta 711.g

Sebasteni, equitum ala sub Cumano 795.a
Sebastenorum contumeliæ in mortuum Agrippam 680.a
Sebasti. portus 768.d
a quo sic dictus 590.c
Sedecias Joachimi patruus rex constituitur 338.b. eruditur ab Hieremia & Ezechiele, sed frustra ibid. c. expugnata urbe capitur cum uxoribus & liberis, crudeliterque tractatur 341.c. moritur 343.a
Sedecias pseudopropheta cornib. ferreis sibi aptatis quid Achabo vaticinatus sit 294.g
Sedon rex negato Hebræis transitu, prælio vincitur & occiditur 111.a
Seianus Neronis insidians occiditur 632.d
Seir quid significet 632.d
Selene, alias Cleopatra, Syriæ regina Tigranem offendit 465.a
Sennarus Sennacheribi filius patris interfector 330.e
Selestinus Jabeßi filius Zachariam Hieroboami occidit, & regnum occupat, quod trigesima post die amittit interfector 320. b
Seleucia urbs a quo condita & denominata 649.e
Seleucus Antiochi Grypi filius patri succedens cum patruo Antiocho Cyziceno belligeratur eumque necat 459.g
vincitur ab Antiocho Pio, & in Ciliciâ cum amicis concrematur 460.a
Seleucus Afæ rex opes Judæorum latrodotio auxit 1087.a
Seleucus Babylonem mortuo Alexandro occupat 388.a
Seleucus Nicanor quos honores & beneficia Judæis exhibuerit 398.b
Seleucus Soter Antiochi magni fil. 496.f
Semechonitis locus descriptio 863.b
Semeis conviciatur Davidi 230.e. eidem gratulatur victoriam & regnum 236.d
occiditur 255.b
Senaar campus 12.c
Sennacherib Assyriorum rex Hierosolyma & Bæthiam eorum regem oppugnat 328. a. per totum. re infecta domum recipit 329.e. a filiis senioribus occiditur 330.d
Sennacherib. rex Assy. quomodo fugatus 929.c
Senatus contra Claudium in Capitolium convenit 792.c
Senatus Romanus & plebis dissidium 671.c
Senis cujusdam magnanimitas. 503.a
Senis cujusdam severitas 737.b
Senius Gallus Syriæ præses 190.e
Cn. Senti Saturnini oratio 664.e
Sephoris urbs Galilææ 607.e. 1016. e. 1013. e. capta incendio absumitur 609. b. 781.a
Sephoris cum tribus aliis civitatibus a Josepho deficient & recuperantur 827.d
Sephoris civitas Galilææ maxima 823.e
Sephoritæ a seditionis molestantur 1000.e
Sephoritæ in fides erga Romanos bellum movent suo malo 1027.a
Sephoritæ a Josephi militibus spoliantur, prædæque redditur 828.e
Sephoritæ Ptolemaidem ad Vespasianum pacati veniunt 832.c
Septimus annus 711.c
Septimi anni remissio 96.b
Septimi diei observatio 719.f
Septuaginta interpretes legem tantum Judæorum in Græcâ linguâ transtulisse. d
Septuaginta interpretes legis transferendæ causa ad Ptolemaem Philadelphum mittuntur 403.a. quomodo excepti & traditi, 95. 396. 397. per totum

Serebæus dux Judæorum Babylonem deducendorum Hierosolyma. 363.g
Serpentis invidia, & quomodo Evam seduxerit 5.d. mulctatio 6.c
Serpentes volucres Ægypti 58.c
Serugus Ragai filius 15.c
Sethon qui & Ægyptus denominatus 1052.c
Sethus filius Adami 7.f. ejus filii quales, & quas artes invenerint ibid.
Sextus Cæsar præses Syriæ 483.d. 725.g
interficatur a Cæcilio Basso 488.f
Sextus Cerealis quintæ legionis præpositus 966.f
Sica qualis gladius, & Sicarii unde dicti 697.a. eorum impia facinora 698.e
Sicarii Hierosolymis palam latrocinantur 597.c
eorum fraus ib.
Sicariorum in Massada crudelitas 887.f
Sicella loci nomen 202.b
donatur Davidi a Saulo 203.d. diripitur & incenditur ab Amalecitis 207.a
Sicima urbs 33.e
Sicima caput Samaritarum 386.e
Sicimæ captæ & solo æquatæ 357.a
Sicimitarum exitium ib.
Sicimtis parit Saulus 184.e
Sicimæ quid petierint ab Alexandro Magno 386.d
Siclus numus qualis 88.c
Sideralis scientiæ quis inventor 8.a
Sidonius, & Sidon urbs 14.c
Sidonii materiam præstant Judæis ad templi ædificium 364.c
Signi dandi auctoritas penes quos Romæ 666.c
Sila militib. Agrippæ præficatur 675.f
offendit Agrippam 676.f
occiditur 679.f
Sila Tiberiensium dux 1005. c. 1019.f
Silas Josepho de insidiis & perfidia Joannis Giscaleni scribit 826.c
Silo dux Roman. exercitus 500.a. 734.e
corruptus deprehenditur 500. c. 735.d
Silus urbs 140.d
Simeonis natiuitas 30.e
vindex ingenium, filii sex 52.a
Simeoni quæ terræ portio cesserit 141.e
Simeonitidis tribus facta post Jesum mortuum 145.e
Simonis Asmonæi filii gesta 710.d
Simon Boethi filius pontifex constituitur 537.c
privatur sacerdotio 589.e
Simon Canithi annum pontificaturæ administrat 619.c
Simon Canthara constituitur pontif. 675.c. privatur eo 676.c
Simon Cyprius, magus 693.d
Simon Essæus Herodi somnium explicat 614.b
Simon Galileus defectionis arguitur 784.g. propriæ sectæ sophista erat ib.
Simon Gamalielis filius struit insidias Josepho 1013. d. capitur a Joseph. 1024.a
Simon Gioræ filius Romanus apud Bæthoron invadit 819.a
Acrabatenam toparchiam tyrannide opprimit 829.a. cum latronibus qui erant Massadæ, Idumæam populatur ibid. b
ex Acrabatenâ toparchia pulsus est ab Azano pontifice 894.a. ejus gesta ibidem & 895. 896. 897. 904. 905. per totum 914.g. 920.a. 931.f. 932. g. 98. e. 846.c. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. per totum
Simon Herodis servus regnum afficiens obtruncatur 607.g. 608.a

I N D E X

Simon iustus pontifex 392. a. 401. b 407. d. ejus filii tres, omnes pontifices 408. c	Syllaeus ambigo Salomones connubio frustratur 566. c latronibus Trachonitis auxiliatur, & creditam pecuniam Herodi reddere non vult 570. f. 571. d desert Caesari Herodem 571. g. 572. a accusatur apud eundem per Nicolaum, & damnatur capitis 576. b. 577. b iterum accusatur 586. g. 587. a	Thadama urbs 268. f Thazno Amathenorum rex cum Davide amicitiam init 222. d Thamaneus occiditur 284. g Thamara Davidis filia, Absalom germana 288. f stupratur a fratre Amnone 228. g Thamna & Thamnice 160. c Thamna oppidum 145. b toparchia 890. d Tharbis Aethiopum regis filia Moysi nubit 59. b Tharrus Nachori fil. Abrahami pater is. c. migrat Carrhas. ibidem moritur ibid. Tharsices Aethiopum rex 330. a Tharsus, Tharsenses 13. c Tharsus Ciliciz urbs ibid. Thaumasius Caji servus 633. d oblatus Agrippae aquae quam gratiam acceperit ibid. Theatri Rom. descriptio 699. b Thebethus mensis 370. a Thecoa vicus 1031. b. 894. g Thella vicus 832. g Themosis regis gesta 1040. a Theodectes poeta cur glaucomate infestatus 397. d Theodorus Zenonis filius impedienda Jannai diripit 459. b Theodori contra Alexandrum Hircani gesta 714. b Theodosius orator supplicio addit. 434. c Theodotus Graecus non obiter Judaeorum mentionem facit 1051. a Theophilus Anani sit pontifex 617. c submovetur pontificatu 675. b Theophilus Graecus Judaeorum mentionem facit 1051. a Theophrastus Judaeorum & Tyriorum meminit 1046. g Theopompus Atheniensium nobilitatem sedare tentavit 1051. c Theopompus cur mente motus 397. c Thermusa Phraatis ancilla, & uxor malla 619. f Thermotis, regis filia Moysen educat 56. d. adoptat eum 57. b Theudas praedicator seducit Judaeorum vulgus 689. f Theudis Antigatri avunculus 766. c Theudis Doridis frater 588. c Thiras, & Thires populus 13. b Thobelus & ejus inventa 7. d Thobelus, Thobeli populus 13. b Thobiz filii Antiocho Epiphani auctores urbis Hierosolymorum expugnandum 708. c Tholomeus latronum princeps plebsatur 682. c Thuraces populus 13. b Thuraces asperrimus Rom. subditos 806. c Thuraces propter vicinitatem Graecis cogniti 1038. g Thucydides multis unquam fallax accusatur 1035. b Thuri, mensis 263. b Thygrammes, Thygrammas 1023. c Tiberias urbs 619. d a quo condita & nominata 1000. c Tiberiadis seditio & sectae tres 827. c Tiberias iterum rebellavit, Josepho, & iterum recuperatur 819. d Tiberiensis Vespasiano se dedunt 819. d Tiberiensis lacus Asphaleni natura contrarius 891. b Tiberiensium defectio quomodo prohibita 801. c Tiberianis spoliatis praeda redditur 828. i Tiberius
Simon Mathes Matthaei fil. 410. g. strenue juvat fratrem Jonathae 429. a. & f Simon Mathiae Joannis filius praeficitur exercitui, mittitur auxilio Galilaeae & hostes vincit 416. c Simon quidam Essenus Archelai seniorum interpres. 784. g Simonis hui Cathla oratio ad pontifices 880. b Simonis Sauli filii & totius familiae suorum fatum miserabile 814. f Simonias vicus 1007. c Sina mons 60. b. 95. c Sinezus montis 288. d Sinezus populus 14. d Sis, nomen clivi, & quid significet 298. c Sisa Davidis sit Scriba 222. g Sisines Syriac & Phoenices praefect. 358. c conatur templi aedificium inhibere 359. c Sobacchis Chetthraeus strenue pugnavit contra gigantes victoriam reportat 242. d Socratis mores & mortis causa 1079. c Sodomitarum felicitas, reges & praedia cum Assyriis 17. c excidium ipsorum 20. c Sodomiticae terrae descriptio 892. f Sogana Arabum vicus 1019. c Sogane & Seleucia rebellant 863. b earum situs ibid. Sohemus Iuratus Herodis mandata uxori ejus aperit 527. g interficiuntur 529. g Sohemus rex Emese contra Antiochum 984. a Solomona mater nobilis septem puorum 1095. f ejus animosa oratio ad Jacobum filium natu minimum 1096. c Solomonae matris Machabaeorum laudes 1097. 1098. & seqq. ejus immania supplicia & insignis toler. 1099. 1100 Solyma quae Hierosolyma 18. d. 218. d Somnia cur deus immittat 43. g Sophaces unde dicti 24. c Sophira regio 269. f Sophistae concitant tumultum 772. a Sotius provinciam cum exercitu ab Antiochio accipit 504. d. Antigonum supplicem factum irridet & vinculum custodit 507. d Hierosolymis discedit 508. a quomodo se gesserit in expugnandis Hierosolymis 740. d Spadones abominandos 119. b Spasini castrum 684. b. 685. a Speluncae Galilaeae quomodo expugnatae ab Herode 502. d Speluncae latronum quales fuerint 736. g Stola pontificia quando fuerit deprecata & a quibus custodita 544. c Stratonis turris, postea Caesaria 535. a 695. g. 696. a aedificatur 538. c Stratopedum munimentum incensum 812. d Subditi quomodo contineantur in officio. 537. g Supplicandi mos apud Syros 292. b Susa scribis praeficitur 241. f Sulacus Aegyptiorum rex Hierosolyma spoliatur 222. c contra Roboam ducit exercitum 279. b Hierosolymam in deditionem accipit, templumque spoliatur ac thesauros Solomonis aufert 279. d & quomodo umbellae notaverit ibid.	Syllaeus ambigo Salomones connubio frustratur 566. c latronibus Trachonitis auxiliatur, & creditam pecuniam Herodi reddere non vult 570. f. 571. d desert Caesari Herodem 571. g. 572. a accusatur apud eundem per Nicolaum, & damnatur capitis 576. b. 577. b iterum accusatur 586. g. 587. a Syllaeus procurator Obodae 755. c Syene puteus 26. g Syria subditur Davidis imperio 222. b Judaeos apud se habitantes occidit 992. d Syrus Mesopotamiae rex vincitur 224. c Syri populus 15. a Judaeorum civitates vastant 813. g Syrorum caedes 817. g Syrorum cum Graecis dissidium & reconciliatione 649. g. 650. a Syrorum cum Judaeis dissidium 696. a Syrorum vici & civitates enumeratae quae a Judaeis vastabantur 813. g Syrorum avaritia & crudelitas 940. a Sylares dux Jabini exercitus quomodo occisus 153. b T Tabernaculi vasorum descriptio. 82. 83 Tabernaculi institutio & constructio 98. c ejus interpretatio 86. f illustratio 88. c Tabernaculo dedicato quae dona principes singuli contulerint 90. d Tabernaculi perfectionis modus 96. g Tabernaculorum festivitas 92. d Talentum quot minas contineat 83. c Tanis Aegypti urbs 17. d Tarichearum situs 857. f Tarichearum incolae quingenti & sex milia ceciderunt 862. b Teglahphassar Assyriorum rex quomodo Israelitis tractavit 320. c auxiliatur Achazae contra Syros 322. d Tempestatis horrendae descriptio 881. a Templum in Garizim constructum 383. f 386. f Templum Chuthaeorum Garizin quando desolatum 450. d Templi structurae apparatus 259. a exordium & tota cum vasis descriptio 259. c. 260. 261. 262. per totum templo absoluto inferitur arca 263. c Templum Solomonis spoliatum & concernatum quando 342. a Templum Hierosolymae instauratur 364. f 365. d. spoliatur & prophanatur ab Antiocho 409. c restituitur & repurgatur a Juda Machabeo 415. d Templi Hierosolymitani descriptio 915. f. 916. 917. 918. per totum Templi incensi fatalis dies 957. d causa & principium ibid. tempus a prima constructione per Solomonem usque ad excidium 958. g Templi Hierosolymis constructio & fabricarum ratio exposita 1066. c januarum descriptio 1967. c Tephthaei Garisensis facinus 935. b Terebinthi citra Chebron miraculosa antiquitas 895. c Terentius Rufus rector militum a Tito relictus 972. b Terminos terrae non movendos 123. c Terra vera qualis 4. d Terra motus ingens in Judaea 520. c Terra Oniz 724. c Testes qui sint, qui minus 122. c Testis falsi perna ibid.	Thadama urbs 268. f Thazno Amathenorum rex cum Davide amicitiam init 222. d Thamaneus occiditur 284. g Thamara Davidis filia, Absalom germana 288. f stupratur a fratre Amnone 228. g Thamna & Thamnice 160. c Thamna oppidum 145. b toparchia 890. d Tharbis Aethiopum regis filia Moysi nubit 59. b Tharrus Nachori fil. Abrahami pater is. c. migrat Carrhas. ibidem moritur ibid. Tharsices Aethiopum rex 330. a Tharsus, Tharsenses 13. c Tharsus Ciliciz urbs ibid. Thaumasius Caji servus 633. d oblatus Agrippae aquae quam gratiam acceperit ibid. Theatri Rom. descriptio 699. b Thebethus mensis 370. a Thecoa vicus 1031. b. 894. g Thella vicus 832. g Themosis regis gesta 1040. a Theodectes poeta cur glaucomate infestatus 397. d Theodorus Zenonis filius impedienda Jannai diripit 459. b Theodori contra Alexandrum Hircani gesta 714. b Theodosius orator supplicio addit. 434. c Theodotus Graecus non obiter Judaeorum mentionem facit 1051. a Theophilus Anani sit pontifex 617. c submovetur pontificatu 675. b Theophilus Graecus Judaeorum mentionem facit 1051. a Theophrastus Judaeorum & Tyriorum meminit 1046. g Theopompus Atheniensium nobilitatem sedare tentavit 1051. c Theopompus cur mente motus 397. c Thermusa Phraatis ancilla, & uxor malla 619. f Thermotis, regis filia Moysen educat 56. d. adoptat eum 57. b Theudas praedicator seducit Judaeorum vulgus 689. f Theudis Antigatri avunculus 766. c Theudis Doridis frater 588. c Thiras, & Thires populus 13. b Thobelus & ejus inventa 7. d Thobelus, Thobeli populus 13. b Thobiz filii Antiocho Epiphani auctores urbis Hierosolymorum expugnandum 708. c Tholomeus latronum princeps plebsatur 682. c Thuraces populus 13. b Thuraces asperrimus Rom. subditos 806. c Thuraces propter vicinitatem Graecis cogniti 1038. g Thucydides multis unquam fallax accusatur 1035. b Thuri, mensis 263. b Thygrammes, Thygrammas 1023. c Tiberias urbs 619. d a quo condita & nominata 1000. c Tiberiadis seditio & sectae tres 827. c Tiberias iterum rebellavit, Josepho, & iterum recuperatur 819. d Tiberiensis Vespasiano se dedunt 819. d Tiberiensis lacus Asphaleni natura contrarius 891. b Tiberiensium defectio quomodo prohibita 801. c Tiberianis spoliatis praeda redditur 828. i Tiberius

IN JOSEPHUM.

Tiberius Alexander Judex praefectus,
ac Judae Galilaei filios crucifigit 690.b
Tiberius Alexander a Claudio procura-
tor missus 793.f
praecipuus exercitus rector apud Ti-
tum 907.2.956.e
Tib. Claudius, vide Claudius
Tiberius Drusi filius, Tiberii Neronis
nepos occiditur 636.b
Tiberius Nero Caesar constituitur 619.
b. Iliacos & Iden supplicio afficit
613.b
petit amicitiam Artabani 615.c
quantus fuerit cunctator 631.c
morbo correptus designat successio-
nem 634.e
mathematicorum studiosissimus 635.d
moritur ibid.
Tiberii imperium quanto tempore du-
terit 790.b
Tigranes Armeniorum rex quid gesserit
464.g
Tigris fluvius 75.c
Timagenes Græcus rerum Judaicarum
scriptor 1065.e
Timaus rex Aegypti 1039.e
Timidius desert Popedium Cajo 614.f
Timotheus Ammanita pugnat contra
Judam Macchabæum saepeque vinci-
tur 416.c
Tirithaba vius 613.f
Tiridates Armeniae rex 688.a
Tiro, veteranus miles Herodem honeste
monens occiditur 761.e
Titus Frigius quintæ decimæ legionis
praepositus 956.f
Titus imperator semper miseratus Ju-
dæos 706.c
cum exercitu Alexandriam pervenit
834.e
ob famam patris vulnerati perturba-
tur, & perturbatione iterum liberatur
845.a
Titus Vespasiani filius Japham expugnat
848.a
Jotapatam capit 949.g
item Gischalam 870.f
Taricheas excindit 861.d
Gamalam ingreditur. Joannem Levi
persequitur 870.b
proficiscitur ab Alexandria Caesarem
903.d ejus expeditio contra Hierosoly-
ma & exploratio urbis 904.b
urbem acriter oppugnat 907.908. &
seqq. 910.911. 922.913
fortitudo ejus & prudentia cum mi-
sericordia 924.925. 931.f. & seqq.
muros urbis oppugnat & expugnat
925.f. 926
captivis manus amputat 933.934.a
pugnat fortiter 936.a
periclitatur ibid.
ejus gesta & virtutes 936.937. per to-
tum. 944. usque 954. 955. f. usque 960.
962. usque 977. 988. 989.
Titus Syriæ praefectus reconciliatur Arche-
lao 570.d
Toparchiæ Judææ ordine enumeratæ 833.g
Tortentorum bellicorum vis & mirabilis
descriptio 845.b
Trabs ex solido auro in templo Hieroso-
lymitano 478.c
Trachonitæ bis deficientes ab Herode
rediguntur sub imperium 558.e
Trachonitis regio 15.a
Trachonitidis latrocinia & quomodo ab
Herode sublata 539.d
Trajanus decimæ legionis rector contra
Japham civitatem a Vespasiano missus

848.a. Tiberiadem missus ut civis
animos experiretur 857.e
ad Titum Taricheas missus 859.e
cunctistrans Jordanem devictis se Ve-
spasiano jungit 890.f
Trebellius Maximus 666.b
Trogodytarum famulorum gregum curam
gerunt 59.f
Trojanorum rerum notatio 1034.c
Tryphonis scurræ dictum in Hyrcanum
405.g
Trypho tonfor garrulitatis poenas luit
579.f. 761.d
Tymius Cyprius 618.a
Tyrannidis natura 665.b
Tyrannus, Herodis supinator falso accusa-
tur 574.759.d
Tyrannus & Præfatus praefecti castrorum,
cum pluribus equitum magistris a
Floro pecunia corrupti 819.f
Tyridates rex Armeniae ferre in acie ab
Alanis captus effugit 985.c
Tyriorum in navali peritia, & pugna
contra Assyrios 325.e
Tyrii Judæos apud se habitantes partim
vinctos custodire tradunt, partim tru-
cidant 815.d
Tyriorum publicæ literæ & historiarum 1042.b
Tyronis libertas in loquendo quanto
ipsi malo fuerit 579.e
Tyrus, ædificium Hyrcani filii Josephi
407.e
Tyrus quando condita 259.e

V

Valerianus Decadarchus Tiberia-
dem missus a Vespasiano ut po-
pulum conciliaret 857.c
Valerius Asiaticus 660.2.671.e
ejus generosum dictum 664.b
Valerius Gratus Judææ praeficitur 619.e
Vardanes Artabani filius Parthorum rex
bellum Izatz indicit occiditurque
687.g. 688.a
Varus Syriæ praefectus 768.g. 776.f. 777.d
quid gesserit in Judæa 780.f
Varus Agrippæ junioris regis praefectus
ejusque malicia 1002.a
Vari procuratoris Agrippæ perfidia &
crudelitas in legatos Batanzorū 815.g
Vasle regina uxor Artaxerxis 373.d
incidit in regis indignationem & re-
pudiatur 374.a
Velum tabernaculi & templi 81.g. 82.a
Veneficiorum poena 118.b
Venditius dux Rom. quomodo se gesserit
in bello contra Antigonum 500.a
734.c
Ventriloquorum vaticinia qualia 204.c
Veranius trib. plebis 670.b
Veritatis potentia omnium summa 262.c
Vespasiani & Titi erga Judæos animi
quales 398.c
Vespasianus cum Agrippa in Judæam
venit 1030.a
Vespasiani imperatoris laudes, & expe-
ditio in Syriam 830.b
Sephoritæ auxiliatur 834.b
gesta ejus in Judæa passim habentur
837.838 usque 845.850.851.852.853.854.
855.856.857.858 & 860.861 usque 870.
& 885. usque 902
Vespera, quæ diei pars 4.c
Victimæ salutaris 90.e
Victimæ sint integre 96.a
Vicus in Galilæa minimus, supra quin-
decim millia colonorum habet 833.b
Vindex cum optimatibus Galliarum
rone deficit 890.b
Vini potentia 360.g

Vite humanæ terminus 8.e. 15.a
Vitellius Syriæ praefectus Judæis impetrat
rursus stolæ pontificiæ custodiam 544.
d. 624.f. beneficus est in Judæos 624.e
exiit provincia 649.f
Vitellii pugna circa capitolium 893.d.
902.d. mors ibid.
Vitellii victoria apud Bebricum con-
tra Othonem 896.d
Vitellius cum exercitu ex Germania
Romam proficiscitur ib. e
Vitellius Cæcinnum cum magna manu
Antonio primo obviam mittit 901.f.
exercitus totus deletus 902.b
Vitri apud Memnonis sepulchrum na-
tura miraculosa 791.a
Volumnius, Syriæ praefectus 571.a
ejus sententia in Herodis filios 578.e
761.a
Vologesus Parthorum rex 688.a
Tito auream coronam mittit ob de-
victos Judæos 976.f
Vonones Parthorum regnum consequi-
tur 620.c
amittit ibid.
Vna dies, pro prima dies 4.c
Ura, Chaldaeorum urbs 15.d
Uriz virtus, & quomodo a Davide pericu-
lis fuerit objectus ut occideretur 225.c
Urbeni quis primus condiderit, & insti-
tuerit 7.b
Ules Damasci conditor 15.a
Uxores plures permittere Judæorum le-
ges 583.d
Uxores quando, & quales ducendæ 125.a

X

Xaloth vicus 832.g
Xanthicus mensis 9. 2.64.g. 93.g
Xerxes Darsi filius paterni regni hæres
in Judæos beneficus, quicquid petie-
runt Esdras & Neemias gentis suæ
nomine concedit 367.f. 368.369. 370.
371.372. per totum. ei mortuo succedit
filius Artaxerxes 372.a

Z

Zabadi Magistratus 298.a
Zabelus dynasta 437.f
Zabulonis nativitas 31.b. filii 32.b
Zabulon civitas Galilææ a Cestio dire-
pta & incensa 817.e
Zabulonitarum fors 144.g
Zacharias Hieroboami filius patri in re-
gnum succedit 318.f
sexto regni mense occiditur 320.b
Zacharias Joadi pont. filius in ipso tem-
plo lapidibus obruitur 314.4.884.c
Zacharias propheta 365.f
Zacharias supremus Israelitarum dux A-
miam Achazæ filium superatum
trucidat 321.f
Zamares Elanum regem cum universa fa-
milia tollit, & se regem constituit, quo
regno septem diebus potius seipsum
exurit 284.e
Zambrias alienigenæ se miscens & Moy-
si obloquens occiditur a Phinee 116.f
Zarzus Aethiopum rex Asano bellum
inferens vincitur 283.b
Zaraza Amanis uxor mali consilii mari-
tis autor 378.b
Zebis dux captus 155.b
Zelotæ cum Idumæis plebem mactant
883.d
Zelotæ insidiis uxorem Simonis Gioræ
rapiunt 896.a metu
perculsi eam remittunt ibidem c.
Zelotarum dominatio causa excidii Hie-
rosolymitani 904.b
Zelotarum scelera facta repetita 986.e

INDEX IN JOSEPHUM.

Zelotæ infidiis uxorem Simonis Gioræ rapiunt 896.a	Zenon Coryla Philadelphensium tyrannus 448.g-711.d	Zoor ruscum 20.f
metu perculsi eam remittunt. ibidem c	Zenodorus Trachonitarum præfectus, latrociniorum fautor, ditione privatur 539.d	Zopyrion Græcus non obiter Judæorum mentionem facit 1051.a
Zelotarum dominatio, causa excidii Hierosolymitani 904.b	moritur 540.g-746.b	Zorobabel soluta quaestione Darium voti commonefacit 361.e
Zelotarum scelerata repetita 986.	Zipheni Davidem Saulo prodere conantur 198.e	reducit Hierosolyma dimissos a Dario Judæos eisque patrocinatur 363.e
e. eorum immania supplicia ibidem.	Zena pontificis qualis 84.f	princeps Judæorum captivorum 378.d, 363.f

FINIS.

